

NOVÉ ZÁMKY A OKOLIE ÉRSEKÜJVÁR ÉS VIDÉKE

Nezávislý spravodajský portál / Független hírportál

**FKM
2007**

Ján Tóth

VYNIKAJÚCI FUTBALISTI A FUNKCIONÁRI
NOVOZÁMOCKÉHO FUTBALU DÁVNÝCH ČIAS

VYNIKAJÚCI FUTBALISTI A FUNKCIONÁRI NOVOZÁMOCKÉHO FUTBALU DÁVNYCH ČIAS

Autor : János Tóth

Elektronická verzia tejto knihy bola vytvorená v r. 2011
na základe poverenia autora.

Pôvodne dvojjazyčný zväzok bol rozdelený
na samostatnú madarskú a slovenskú jazykovú mutáciu.

Grafické práce: Július Szarka, www.szarka.sk

(c) watson.sk, 2011

VZNIK ÉSE A JEJ ZAKLADATELIA

Teraz, kedy píšeme rok 2007 nesmieme zabudnúť na to, že novozámocký futbal sa dožíva svojich 100 rokov. 14. decembra 1907 je dňom založenia novozámockého futbalu ÉSE. Dániel Czárán profesor gymnázia v mene prípravného výboru oznamuje 48 člennému valnému zhromáždeniu založenie novozámockého futbalu ÉSE. Valné zhromáždenie jednomyselným rozhodnutím zvolilo vedenie ÉSE v zložení:

Predsedca	Dr. Vilmos Herverth
Podpredseda	Sándor Farkas
Riaditeľ	Gyula Lange
Tajomník	Dr. Imre Klszák
Notár	Zoltán Lamos
Pokladník	Miklós Konrád
Prokurátor	Dr. Izsó Tenczer
Náčelník	Dániel Czárán
Kapitán mužstva	Lipót Csajághy
Lekár	Dr. Leo Barta
Členovia výboru:	Antal Filo János Dubrovay Aladár Miklóška Ferenc Finta Imre Barák

Vďaka Vám zakladatelia a každému, kto od kolísky budoval až dodnes novozámocký futbal.

Na konci výročia 100 rokov sa uskutočnilo v sále našej školy v stredu 14. decembra 2007 oslavenie výročia. Na výročí prišlo mnoho ľudí, ktorí sa zapojili do vývoja našeho futbalu. Počet návštěvníkov byl tak vysoký, že sa museli organizovať dve sály.

Na výročí bolo uvedené niekoľko fotografií, ktoré dokumentujú rôzne časy vývoja našeho futbalu. Výročie bolo uzavreté s krátkou rečou, ktorú vystúpil Štefan Černák, predstaviteľ mesta Nové Zámky.

PREDSLOV

Novozámocký futbal dávnych čias od svojho založenia až dodnes vychoval vo svojich radoch vynikajúcich futbalistov a cielavedomých funkcionárov futbalu a športu. Cieľom tejto dvojjazyčnej – v slovenskom a maďarskom – jazyku napísanej knihy je, aby sme zoznámili váženého čitateľa životom vynikajúcich futbalistov novozámockého futbalu dávnych čias a ich funkcionármi. Oni boli tvorcami storočného rozvoja novozámockého futbalu dávnych čias, ako aj osobnosťami športovej idei, držiac sa večného hesla „v zdravom tele, zdravý duch“. Získali veľa slávy pre naše mesto. Od založenia futbalu v našom meste, od roku 1907 až dodnes na pleciach storočnou tradíciou nášho futbalu generácie sledovali ich záslužnú prácu v budovaní novozámockého futbalu. Rozvoj futbalu a ním spojené aktivity utužili večné priateľstvo medzi národmi v upevnení mierového spolunažívania. Túto vznešenú myšlienku upevňovali v minulosti príslušníci modrobieleho a neskôr bielo – zeleného tábora, zachovajúc tradície minulosti v nádeji krajšieho zajtrajška. V minulosti z nadobudnutých skúseností, dúsfajúc v sile nastávajúcich generácií, položme základy ďalšej storočnici novozámockého futbalu. Slávna športová minulosť nášho mesta nech dá ďalších sôl, zdravia a výdrže našej športovej mladej generácie.

Autor

1907 – 1919 VEDENIE ÉSE A ŠPORTOVCI ÉSE

V období rokov 1907 – 1919 v rôznych funkciach ÉSE boli:

Dr. Vilmos Herverth – predseda ÉSE

Ing. Ferencz Gombos – člen výboru

Dr. Endre Rabár – predseda

Győző Hájek – tajomník

Zoltán Németh – tréner futb.mužstva

István Sáad – predseda v r. 1914

Výbor ÉSE v roku 1914:

Árpád Zeller, Dr. Béla Zeller, st. János Néder, Alajos Hoffmann, György Perényi, Ferencz Udvaros, Árpád Kováts, Kálmán Styaszny, bratia Gógh, Vilmos Czeiszler a Károly Hiros.

V roku 1919 vedenie ÉSE tvorili:

Dr. Dezső Gyurman – predseda

Aladár Miklóska – László Kvetin-podpredsedovia

Dániel Czárán – náčelník

Győző Hájek – tajomník

Dr. János Holota – riaditeľ

Dr. Béla Zeller – zapisovateľ

St. János Néder – pokladník

Dr. Hugó Drechsler – prokurátor

Dr. Lipót Weisz – lekár

Mór Binéth – kapitán mužstva

Lajos Prochászka – zástupca kapitána mužstva

Ferencz Verbőczy – zástupca náčelníka

V roku 1907 – 1908 ÉSE reprezentovali členovia atletického spolku:

Béla Csizmadia, Dániel Czárán, Géza Donáth, Gyula Fáhrer, Lajos Haris, Lajos Kostyál, János Kurucz, Miklós Nesztlinger, Károly Szirmák, Alfréd Weisz, Emil Weisz, Gyula Vranesits, Béla Zeller.

V roku 1909 – 1912 atléti a futbalisti:

János Holota – atlét v hode diskom, oštěpom, v skoku do výšky, v cvičení na hrádze a zábradlí s Pálom Kurzweilom a Bélon Zellerom

Futbalové mužstvo ÉSE reprezentovali:

Rezső Geleta, János Holota, Gyula Garba, Béla Vecsera, Gyula Pápay, Jenő Zoubek, Mátyás Mauler, Rezső Hájek, Zoltán Németh, Ferencz Lang, Jenő Steiner, Flesch Frank, Ferdinand Adamovich, Richter, Szporny, János Thain a Kazy

V roku 1913 vynikajúci korčuliar Dr. Rezső Gyurman sa stal pre rok 1913 rýchlokorčuliarskym majstrom Maďarska.

V roku 1919 ÉSE reprezentovali vo futbale:

Dezső Kessler, László Bandler, Ede Kosztelecz, Mór Binéth, József Binéth, Endre Racska, Vilmos Kárász, Imre Náthán, Árpád Hoffmann, Lajos Prochászka, Leó Kessler, Béla Czingel, Prokopecz, Dolník, Frank, Parrag, Sümeg, Bijszik, Laczkó, Nagy, Pörsök.

DR. VILMOS HERVERTH 1874 – 1919

Zachovajúc ich pamiatku, najvyššia vďaka patrí im, budovateľom novozámockého futbalu.

Teraz, keď sa vrátim do historického obdobia vzniku novozámockého futbalu, nemôžem zabudnúť na historický deň vzniku, na 14. decembra 1907. Tohto dňa v mene prípravného

výboru profesor gymnázia Dániel Czárán oznamuje 48 člennému prípravnému valnému zhromaždeniu, založenie novozámockého klubu ÉSE. V zmysle jednomysel'ného schválenia, tento deň je prvým dňom vzniku novozámockého futbalu na území nášho mesta. Valné zhromaždenie jednomysel'ným rozhodnutím zvolilo do funkcií predsedu Dr. Vilmoša Hervertha. Vedenie ÉSE má 15 členov. Pracovitým prístupom dňa 21. decembra 1907 ÉSE zadrží svoju prvú výborovú schôdzku, na ktorej vypracujú stanovy jednoty, ktoré predložia ku schváleniu ministerstva vnútra. Zakladateľom prislúcha pochvala z dôvodov, že tieto stanovy bez zmien trvali až do roku 1921. Najväčším podporovateľom ÉSE je Mesto. Ako dôkaz tomu slúži okolnosť, že Mesto obdaruje ÉSE s plochou v oblasti KANDI a podľa plánu inžiniera mesta Gomboša postaví v areáli dom a klzisko. Oduševnenie bolo bezhraničné, lebo už v roku 1910 ukončili areál športu, opoliečárne a byt domovníka a v júni uviedli aj ihrisko do prevádzky. Pripomienim pre mladšie generácie, že v tejto budovateľskej činnosti veľké zásluhy majú dvaja čelní funkcionári ÉSE, predseda Dr. Vilmoš Herverth a Daniel Czárán vtedajší profesor telovýchovy v miestnom gymnáziu.

DÁNIEL CZÁRÁN 1880 – 1966

Dániel Czárán sa narodil v Sipete okres Temešvár v roku 1880. Stredoškolské štúdium absolvoval v gymnáziu v Temešvári u piaristov, potom v aradskom učiteľ-

skom ústave, kde v roku 1902 získal učiteľský diplom. V roku 1904 získal diplom professora telovýchovy. Prvé jeho pôsobište bolo v gymnáziu v Budapešti, kde pobudol iba jeden rok a v roku 1905 už pôsobí, ako učiteľ telovýchovy v gymnáziu v Nových Zámkoch. Je vynikajúcim cvičiteľom, ako aj vychovávateľom športovej mládeže a s veľkým elánom buduje telovýchovný a športový život v meste. Jeho žiaci už v roku 1905-1906 získajú majstrovský titul v cvičení na rôznych mládežnických súťažiach v Székefehérvári. V roku 1907, ako professor telovýchovy získá so svojimi zverencami, žiakmi novozámockého gymnázia II. miesto na majstrovských súťažiach v cvičení Komárne. Nielen na úseku školstva, ale aj v celospoločenskom živote mesta je aktívnym funkcionárom v rozvoji novozámockého športového života. Po jeho príchode do Nových Zámkov čoskoro v znamení hesla „Mens sana in corpore sano“ z jeho iniciatívy je založený – Novozámocký Klub – ÉSE. Listujúc v kronike „Novozámockého futbalu dávnych čias“ v každom kroku sa stretávame menom Dániela Czárána. Raz vo funkciu podpredsedu ÉSE, neskôr náčelníka ÉSE. Bol vždy tam kde ho klub vo svojom vývine najviac potreboval. Nás Dani báči, celý svoj život venoval ÉSE a jeho rozvoju.

Vďaka jeho milovanej a dobrotivej manželke Margite Dvihally, ktorá bola dcérou dávneho novozámockého profesora. Ich harmonické manželstvo nebolo požehnané narodením dieťaťa, ale Dani báči nebol nikdy sám. My stovky jeho žiakov sme boli jeho verné deti a v duchu sme a budeme vždy s ním. Päťdesiate roky a ich nevyspytateľné udalosti ho evakuovali do blízkych Nesvadov, kde s milovanou manželkou odpočívajú večné svoje sny. Ostáva nám vždy, novozámockým gymnazistom a športovcom večne usmievavým naším dobrivotivým Dani báčim, ktorý nás vždy opustil 2. augusta 1966.

JÁNOS NÉDER

Néder Ján otec troch vynikajúcich futbalistov, Jána, Jozefa a Kolomana je 25. mája 1919 na výročnej členskej schôdzi zvolený do výboru ÉSE, ako pokladník. V tom čase funkcia pokladníka mala vedúce

postavenie v hospodárení ÉSE a pripisovala sa tejto funkcií veľká dôležitosť v riazení hospodárskeho postavenia mužstva. V apríli roku 1920 bola založená proletárska telovýchovná jednota novozámockých pracujúcich, ktorá však v roku 1923 zanikla v dôsledku vznásania čoraz viac politiky do svojej práci. 27. februára 1921 v Bratislave bola plenárna schôdza Futbalového zväzu na Slovensku. Za predsedu zväzu zvolili Dr. Jánosa Holotu, 26. septembra 1922 Ministerstvo vnútra schválilo stanovy ÉSE a na výročnej členskej schôdzi predsedom ÉSE sa stal Dr. Dezider Gyurmán, podpredsedom st. János Néder, pokladníkom Belo László. 11. marca 1923 na výročnej členskej schôdzi najagilnejším funkcionárom ÉSE je st. János Néder, ako úradujúci predseda. V roku 1924 na jeho návrh rozhodne vedenie ÉSE zaviesť ľubovoľné vstupné, ktoré však po troch mesiacoch opäť určili, ako fixné vstupné. 29. marca 1925 na valnom zhromaždení Ján Néder vyhlásil rok 1927 za jubilejný rok ÉSE. 15. novembra 1925 primátor mesta Dr. János Holota bol zvolený za poslanca Národného zhromaždenia. Pri tejto príležitosti ho pozdravil Ján Néder predseda ÉSE. Ako dlhoročný predseda ÉSE v roku 1931 predsedal na zasadnutí

vidieckych klubov, vedení ÉSE beznádejnej situácia, ktorú vďaka jeho osobnej autorite, vedenie ÉSE zvládlo a vyviazlo z tejto beznádejnej situácií. 5. februára 1933 na valnom zhromaždení ÉSE predsedá Dr. János Holota a tajomníkom je ml. János Néder, na čo bol jeho otec st. János Néder hrdý. V rokoch 1933–1934 je podpredsedom ÉSE a v roku 1935 za dosiahnuté výsledky v rozvoji novozámockého futbalu bol zvolený za večného člena ÉSE a v roku 1939 mu bol udelený titul večného predsedu ÉSE. Bol vždy obklopený láskou svojich priateľov a futbalistov. Ako večný predseda ÉSE vrelymi slovami pozdravil v roku 1951 v tom čase z príležitosti 15 –ročnej náčelnickej činnosti Jozefa Alberta. Jeho láska k rodine bola nesmierne veľká, ale jeho druhým domovom bolo DOKONALOSŤ – ÚSPECH – POROZUMENIE – toto večné heslo, teda ÉSE.

DR. JÁNOS HOLOTA 1890 – 1958

Najúspešnejším športovcom roku 1910 bol 20 – ročný

János Holota. Po- chádzal z roľníckej rodiny – na čo bol veľmi hrdý – a vyrás- tol z neho vynikajú- ci športovec – atlét,

neskôr administrátor ÉSE, potom predseda, až poslanec národného zhromaždenia za Nové Zámky. V roku 1910 je účastníkom jubilejnej súťaže KFC – Komárňanský futbalový klub. Z veľkolepo usporiadanej súťaže atlétov sa vrátili športovci ÉSE so 4 prvými, 6 druhými a 2 tretími miestami. V auguste sú novozámockí atléti host'ami Nitrianskeho športového spolku, kde zís- kali 8 strieborných a 5 bronzových medailí a ďalších ocenení. V tom roku 23. septem- bra János Holota na súťaži BEAC – bu- dapeštiansky atletický klub – vyhral hod diskom. Výsledky roku 1910 urobili ÉSE celoštátne známym. Jánosa Holotu, ako atléta vábila aj futbalová hra a v roku 1911 je hráčom futbalového mužstva ÉSE v spo- ločnosti hráčov, akými boli Rezső Geleta, Gyula Garba, Béla Vecsera, Gyula Pápay, Jenő Zoubek, Mátyás Mauler, Rezső Hájek, Zoltán Németh, Ferencz Lang a Jenő Steiner. Hral na zápase, v ktorom Zoltán Németh vsielil víťaznú bránu. Bol stálym hráčom ÉSE v rokoch 1912–1913. Súbež- ne s Ferdinandom Adamovichom, ktorý bol nielen výborný tenista, ale aj futbalis- tom, bol aj János Holota, ako vynikajúci atlét, úspešným futbalistom. V roku 1919 Dr. János Holota a Pál Schvarc sú redaktori časopisu novozámockého futbalového kraja „LOBOGÓ“. V ďalších rokoch takmer

všetok svoj čas venuje k rozvoju ÉSE Za- stáva rôzne klubové funkcie – v roku 1920 je predsedom novozámockého športového obvodu, v roku 1922 podpredsedom ÉSE a v roku 1925 ho zvolia za starostu mesta Nových Zámkov. Novozámocká cigánska obec korporatívne s heslom „savazinel upre Holota“, dáva svoj hlas na jeho zvolenie. Na valnom zhromaždení ÉSE 13. marca 1933 je zvolený za predsedu ÉSE zotravajúc aj vo funkcií starostu mesta až do 24 februára 1935, kedy bol zvolený za poslancu národného zhromaždenia.

Píšeme rok 1937 a v radoch star-ších športovcov eviduje ÉSE zaslúžilých športovcov akými sú Dr. János Holota, Dániel Czárán, Gyula Bijeszik a Imre Racsko. Jubilejné 30. výročie pre ÉSE vyznelo s menšími a striedavými úspechmi. Život ÉSE však sprevádza aj v ďalších rokoch duch večného hesla „DOKONA- LOSŤ – ÚSPECH – POROZUMENIE.“

V hodnotiacej jubilejnej reči Dr. János Holota medzi inými povedal: "V minulosti i teraz mám jednu povinnosť, bojovať za záujmy ÉSE a zabezpečiť pre naše mesto slávu v športovom živote". János Holota pravý novozámocký koreň – verný lokál-patriot – následkom nevyspytateľného osudu, ďaleko od rodného mesta a Gúgskej ulici, kde svoje mladé roky prežíval – zomrel ďaleko od rodiska v Chile, 13. X. 1958. Novozámockí športovci dávnych čias ho zachovajú v spomienkach, ako svojho úprimného dobrodinka a priateľa.

GYULA BIJESZIK 1903 – 1975

Narodil sa v Nových Zámkoch v roku 1903 zámožnej remeselníckej rodine. Vďaka vyšportovanej postavy už ako 16 -ročný, je hráčom juniorov ÉSE v spoločnosti

takých hráčov, akými boli Béla Czingel, Prokopec, Dolník, Frank, Parrag, Sümeg, Laczkó, Nagy, Pörsök a Racská. Jeho robutnosť a útočná hra, ho čoskoro zaradili do mužstva dospelých ÉSE. Popri futbalovej hre, ho vábilo aj divadelné ochotníctvo, keďže mal vynikajúci hlas. Jubilejný rok 1922 sa začal vydarenou silvestrovskou zábavou, kde ochotnícka trojica Gyula Bijeszik, Dezső Kessler a Ferencz Csizmadia spestrili nielen silvestrovskú zábavu, ale aj fašiangové dni.

Mladý Gyula Bijeszik nielen vo futbale ale aj v ochotníckej divadelnej hre sa stal miláčikom novozámčanov. Vo futbale vynikajúcou útočnou hrou a v divadelníctve na podujatiach na javisku Zlatého leva očaril novozámockú mládež i obecenstvo. 8. novembra 1922 vo veľkej sále Zlatého leva usporiadalo ÉSE slávnostnú večeru na počest zisku majstrovského titulu. Slávnostný prejav mali činitelia ÉSE – Aladár Miklóška, Dániel Czárán a Dr. János Holota, ktorí hodnotili doterajšie úspechy ÉSE. Najlepší traja hráči Gyula Bijeszik, Leó Kessler a Hugó Weisz obdržali striebornú pamätnú medailu. Spomedzi početných pozdravných listov Vám opíšem obsah listu spoluhráča Imre Nagya o „novozámockých tekvicových jádierkach“. Imre Nagy z Budapešti píše: „Idúc po

Rákocziho ulici, zbadal som na chodníku zbytky po tekvicových jádierkach. Išiel som po stope a dostať som sa až na ihrisko MTK na Hungáriu ulicu. Tam medzi divákmami a samozrejme všade navôkol roztrúsenými jádierkami som našiel svojich starých kamarátov Ďusího Bijeszika, Šaliho Kesslera a Ede Kosztelecza, ako si veselo lúskajú. Takto ma priviedli k mojím priateľom slávne novozámocké tekvicové jádierka.“

Gyula Bijeszik svoju aktívnu činnosť ukončuje zápasom 13. mája 1923 ÉSE – bratislavský VAS. Na tomto zápase sa predstavil novozámcianom v bráne ÉSE, brankár Maurer. Zápas sa skončil víťazstvom ÉSE gólmí Bijeszika a Zsarnóczaiho 2:0. Bijeszik po aktívnych rokoch vykonával rôzne funkcie vo výbere ÉSE a v roku 1933 zastáva funkciu náčelníka futbalového mužstva. Bol aktívnym aj v kultúrnej oblasti v rodnom meste. Bol jedným z popredných reprezentantov na poli národnostnej kultúry. Aktívne pôsobil medzi zakladateľmi miestnej pobočky CSEMADOKU. Bol nesmierne populárny, ovenčovala ho láska spoluobčanov. Jeho smrť v roku 1975 znamenala veľkú stratu jak v rozvoji športu, ako aj v kultúrnom živote nášho mesta. Miloval novozámcianov, a novozámcania milovali jeho.

DEZSŐ KESSLER LEÓ KESSLER

Športový rast dvoch bratov časovo zapadá do jedného obdobia, i keď medzi nimi bol malý vekový rozdiel. Ich futbalové umenie im zabezpečilo súbežne miesto v mužstve

ÉSE. Dezső športovým menom „SALI“ vynikol v bráne, kym Leó vekove mladší sa prejavil ako útočník.

Novozámčania 6. júla 1919 mohli sledovať ich hru na zápase s mestským armádnym futbalovým mužstvom víťazstvom ÉSE 2:1. V mužstve ÉSE hrali: Dezső Kessler, László Bandler, Ede Kosztelecz, Mór Binéth, Jozef Binéth, Endre Racska, Vilmos Kárász, Imre Náthán, Árpád Hoffman, Lajos Prochászka, Leó Kessler. Autormi gólov boli: Leó Kessler a Lajos Prochászka. Zaujímavosťou zápasu bolo, že v armádnom mužstve hrali aj traja vynikajúci hráči pražskej Slávie – brankár Glois, obranca Vrazina, a stredný útočník Škoda, ako aj hráč Sparty Fischer.

Dezső Kessler – populárny „SALI“ – sa čoskoro stal miláčikom obecenstva ÉSE. Za spomienku stojí, že vyhral aj súťaž športového časopisu „LOBOGÓ“ – „Kto je mojím najobľúbenejším hráčom „Leó Kessler vyniká v mužstve svojím výkonom a z príležitosti 15 –výročia ÉSE, mu vedenie udelí striebornú pamätnú medailu. V roku 1923 je zvolený za kapitána mužstva ÉSE. Dezső Kessler v roku 1926 bol zvolený do riaditeľskej rady maďarských futbalistov, ako aj do komisie futbalových rozhodcov. Leó Kessler 13. júna 1926 na zápase ÉSE – bratislavský VAS od roku 1919

obliekol 200 –tý krát modro – biely dres ÉSE. Počas prestávky Dr. János Holota, ako prejav vďaka materského oddielu odovzdal jubilantovi striebornú sošku futbalistu. Dvaja bratia aj po aktívnych rokoch športovania prejavili záujem o ÉSE a prijímali rôzne funkcie vo vedení ÉSE. Válečné obdobia aj ich život kruto zmenili a nevyhli sa ťažkým rokom v koncetračnomtábore. Veľká radosť panovala v roku 1945 v športovom živote, keď sme sa zvítali s týmito populárnymi športovcami opäť doma v Nových Zámkoch. Dezső Kessler bol zástancom zjednotenia televýchovných jednôt v meste, lebo v tom videl prosperitu novozámockého futbalu vôbec. Užíval dôveru športovcov a ich lásku, čo sa prejavilo aj v tom, že športoví funkcionári aj v roku 1960 ho uznávali ako najlepšieho radcu novozámockého futbalu. Zachováme jeho pamiatku v našich spomienkach. Odpočíva v rodinnom hrobe v novozámockom židovskom cintoríne.

BÉLA CZINGEL 1902 – 1953

Béla Czingel sa narodil v roku 1902 Nových Zámkoch. Už ako 17 -ročný mladík vynikol v bráne ÉSE a stal sa už ako dorasteneц nástupníkom Saliho Kesslera.

V roku 1919 v dorasteneckom mužstve ÉSE hrali: Béla Czingel, Gyula Bijeszik, János Laczkó, Sándor Nagy, Prokopec, Dolník, Frank, Parrag, Racska, Sümeg a Pörsök. V roku 1920 je už v trojici brankárov s Sali Kesslerom a László Domonkosom. Vynikajúco zachytal v bráne ÉSE 7. mája 1922 na derby zápase ÉSE – FRTJ, keď zneškodnil 11 -ku FRTJ. ÉSE štyrmi gólmami Weisza vyhrá 4:0. Mužstvo ÉSE hralo v zostave: Czingel, Ungár, Leó Kessler, Takács, Sándor Nagy, Fifka, Bijeszik, Weisz, Bratkovics, Laczkó. Poukazujúc na brankársky výkon Czingela, nemôžem bez povšimnutia nechať 2. mája 1926 odohratý zápas medzi ÉSE a SK Slávia Bratislava. Na tomto zápase Maurer v bráne ÉSE zlomil ruku. Béla Czingel s hrdošou nahradil zraneného Maurera a jeho výkon zvýšil záujem obecenstva o hru mužstva ÉSE. Béla Czingel vynikol aj na víťaznom zápase 15. augusta 1926 v pomere 7:0 nad mužstvom AC Nitra. Na tomto zápase populárny János Laczkó zvaný „HEGYES“ dvestý krát obliekol dres ÉSE. Góly Zsarnóczaiho 3x, Szigethyo 2x, HEGYESA 2x a Nédera 1x priviedli do varu prítomných divákov. Mužstvo ÉSE hralo v zostave: Czingel, Leó Kessler, Faludy, Hochfeld II, János Néder, Svidrony, Hochfeld I, Zsarnóczai, Laczkó, Szigethy

a Lehoczky. Béla Czingel brankarskú štafetu odovzdal v roku 1928 svojmu nástupníkovi Jozefovi Albertovi, ktorý v tom čase prestúpil z AC Košice do ÉSE. Béla Czingel dlhé desaťročia užíval priateľské a odborné vzťahy s Jozefom Albertom. Obaja boli oblúbenými športovcami a odborníkmi v kruhu širokej športovej verejnosti v meste. Czingel Béla zomrel v roku 1953. Veľká rodina novozámockých športovcov stratila v osobe tohto človeka pravého športovca. Odpočíva v pokoji v novozámockom cintoríne s milovanou manželkou a so synom Becom v rodinnom hrobe. Nech ím je zem rodná večným odpočinkom.

1920 – 1927

VEDENIE ÉSE A ŠPORTOVCI ÉSE

V tom období vo vedení ÉSE pôsobili:

Miklóska Aladár – čestný peredseda ÉSE, Dr. Dezső Gyurmann – predseda ÉS E, Dr. István Hangos – tajomník ÉSE, János Néder st. – podpredseda ÉSE, Dániel Czárán – riaditeľ ÉSE, Béla László – pokladník ÉSE, Dr. János Holota – úradujúci predseda ÉSE, Lajos Haimann – náčelník ÉSE a tréner Gyula Lelovics – J. Csárdás – tréneri ÉSE Dezső Kessler – Hugó Weisz – rozhodcovia ÉSE.

Aktívni športovci ÉSE :

László Zsarnóczai, János Néder ml., József Néder – Furo, Lajos Svidrony, Béla Keller, Sándor Szigethy, Béla Czingel, Gyula Bijeszik, Leó Kessler, Ede Kosztelecz, Gyula Vágovits, Bandler, Lénárd, Binéth II., Racská II., Kárász, Racská I., Duschek, Prochászka, Bratkovics, Burandik, Takács, Náthán, Hoffman, Schulcz, Járik, Laczkó, Mandler, Ungár, Jankovics, Sándor Nagy, Jócsik, Pörsök, Vörös, Imre Nagy, Styaszny, János Bolyky, Béla Kukan, Lajos Klapka, Lipót Lampert, Frank, Lévai, Fifka, Freund, Weisz, Szatmáry, Lehoczky, Faludy, Hochfeld I., Hochfeld II., Molnár Dádá, Kompis, Hegyi.

Šachisti:

Emil Tatarik, Lajos Kövesi, László Vörös, István Süttő.

29 – 31. augusta 1924 víťazom medzinárodného tenisového turnaja účasťou rakúskych tenistov sa stal tenista ÉSE Ferdinand Adamovich.

Ďalším vynikajúcim športovcom ÉSE bol vzpierač Lajos Berényi.

Vo vzpieračskom dvojboji medzi Bratislavou a Brnom v roku 1926 ako 21 –ročný sa svojím výkonom 99 kg zapísal do čsl. vzpieračských tabuľiek v októbri toho istého roku v Bratislave s výkonom 97 kg sa stáva majstrom Slovenska, a majiteľom veľkej striebornej medaily.

LÁSZLÓ ZSARNÓCZAI 1906 – 2004

László Zsarnóczai sa narodil v Nových Zámkoch 31. mája 1906. Listujúc v kronike novozámockého futbalu dávnych čias zisťujeme, kolko slávy získal moderno – bielym farbám.

Prvýkrát sa predstavil obecenstvu 25. júna 1922, ako 16 ročný žiak 5. triedy gymnázia. Jeho futbalové kvality objavil známy zakladateľ ÉSE Daniel Czárán, učiteľ telocviku. Kolektív hráčov ÉSE čoskoro prijal medzi seba tohto mladíka a v roku 1923 je už účastníkom majstrovských zápasov ÉSE. V tom čase vynikajúce mužstvo bratislavský VAS prehral s ÉSE 2:0 a vedľa Bijeszika je Zsarnóczai strelcom druhého gólu. Aj majster Slovenska Ligeti SC odchádza z Nových Zámkov s prehrou 1:0 a 2000 divákov oslavuje pekný výsledok a vynikajúcu hru Zsarnóczaiho. ÉSE 22. júla 1923 vyhral pohárovú súťaž „MERKUR“ víťazstvom nad AC Bratislava v pomere 2:0. Strojcam gólom boli Laczkó a Zsarnóczai. V roku 1924 je kríza vo futbale. Rad – radom zanikajú vidiecke mužstvá a ani ÉSE nenechá majstrovské zápasы. Na existencnej hladine udržuje ÉSE jeho agilný správca Lajos Haiman a tajomník Hugo Weisz. V roku 1925 slávu ÉSE vyzdvihla dôležitá udalosť – Dr. János Holota – predseda ÉSE a primátor mesta bol zvolený za poslancu do parlamentu. Zsarnóczai v roku 1926 svojimi výkonmi sa zaradil na špičku v kolektíve hráčov ÉSE. Mužstvo ÉSE zdoláva v pomere 8:0 AC Bratislavu. Zsarnóczai prekonáva brankára štyri krát. Na konci

zápasu obecenstvo oslavuje svojho miláčika Zsarnóczaiho. Úspechy nemajú konca – kraja, 4. apríla 1926 ÉSE vyhral v Komárne nad KFC v pomere 5:2. Zsarnóczai je úspešný dvakrát. 1. mája AC Virágvölgy prehrá v pomere 4:1. Zsarnóczai dosahuje „Hat-trick“. Veľkou udalosťou bolo víťazstvo nad Viktoriou Žižkov Praha v pomere 3:1. Ešte aj vo večerných hodinách v kaviarňach, na námestí, i v malých novozámockých krémách boli predmetom besied vynikajúce góly Szigethyho a Zsarnóczaiho. Bolo častým javom, že stovky fanúšikov oslavovali na námestí hráčov ÉSE po takýchto víťazstvách. V tom čase takto oslavovali majstra. 30. septembra 1928 pred 800 divákmi Cvernovka odchádza z Nových Zámkov s prehrou 5 : 0. Zsarnóczai opäť dosahuje „Hat-trick“ a na druhý deň 1. októbra nastupuje základnú vojenskú službu. Po zápase oddané obecenstvo oslavuje svojho miláčika. V roku 1930 po návrate zo základnej vojenskej služby pomocou priateľov futbalu Zsarnóczai dostane zamestnanie v jednom z najväčších obchodov s lahvami v Nových Zámkoch. ÉSE v roku 1930 vyhral majstrovskú súťaž. Zsarnóczai tvorca veľa príjemných zážitkov vo futbale ÉSE v roku 1935 ukončuje svoju aktívnu činnosť, ale nadálej ostáva podporovateľom futbalu. Pán ho obdaroval vysokým vekom. Dovŕšujúc 98 rokov odovzdal dušu Pánovi.

ML. JÁNOS NÉDER

1905 – 1993

János Néder ml. sa narodil 18. septembra 1905 v Nových Zámkoch. Od doposiaľ napísaných životopisov vynikajúcich športovcov písem životopis Jánosa Nédera ml. tak, že obozná-

mim Vás milí priatelia športu jeho osobne mne adresovaným listom, ktorý vystihuje jeho aktívne športové roky v mužstve ÉSE. List znie nasledovne.

Jancíkám! Vyhovujem Tvojmu požiadaniu a svoje vzťahy väzbou na pamätné roky s ÉSE Ti oznamujem v týchto riadkoch. V marci roku 1922 som bol ako 16 a pol ročný registrovaný do I. mužstva ÉSE, v ktorom som hral až do konca roku 1935, teda plných 14 rokov som bol v celej krajine známom a uznávanom mužstve ÉSE aktívnym hráčom. Za veľmi tăžkých okolností a za oddanosti a lásky obecenstva sa podarilo mužstvu ÉSE udržať túto úroveň, že futbalový oddiel ÉSE úspešne pôsobil, jak v majstrovských ako aj v priateľských zápasoch a tým získať uznanie pre naše mesto. Ako stredný útočník som začal, a po odchode Mátyáša Hegyiho z Nových Zámkov, som pokračoval, ako stredopoliar a svoje aktívne roky som ukončil, ako pravý záložník. V jednom roku ako stredopoliar som bol rekordmanom s 20 gólmami. Mojím najmilším zápasom, bol zápas v jesennom kole – keď prvýkrát hral neskôr uznávaný útočný rad Kompis – Zsarnóczai-Szigethy – Lehoczky – Laczkó v mužstve ÉSE proti bratislavskému mužstvu Virágvölgy. V 35. minute II. polčasu ešte bratislavčania viedli 1:0, ale potom za sebou dvakrát zo sólového úniku som získal dve bránky

a zápas sme vyhrali. Gyula Kurczweil v tom čase predseda futbalového oddielu mi daroval 40 cm bronzovú sošku futbalistu, ale žiaľ aj moje ďalšie vyznamenania, ako aj plaketa za 200 -tý odohratý zápas, ako aj strieborná plaketa za výkon najobľúbenejšieho hráča súťaže, boli pri bombardovaní mesta zničené. Mal som ešte jednu milú spomienku, keď v Slovenskom Mederi v mužstve ÉSE hrala traja bratia Néderovci. I dnes som hrdý na to, že futball som hral vždy amatérsky, lebo som miloval túto populárnu hru. Ano, mne vždy možnosť hry bola dôležitá a nie materiálne výhody, i keď som vedel, že poniektorí moji spoluhráči dostávali finančné podpory, napriek tomu som vždy hral v prospech úspechu svojho mužstva. Viackrát som bol vo vybraných celkoch CSAF MLSZ – u v Budapešti a v Bratislave a inde. Pred sebou som mal vždy úspechy nášho mužstva a rodného mesta. Žiaľ dnešná mladá generácia nepozná tento pocit, hlavné sú pre ňu materiálne prvky. Bez srdca však a vedomosti nemôže vzniknúť úspešná práca. S poľutovaním musím zistíť, že vol'akedy slávne mužstvo ÉSE nemá svojho nasledovníka v našom meste. Teda toľ'ko môj Janči. Srdečne Ťa zdraví Tvoj Jani báci!

Milí priatelia športu!

I ja som Vám dlžný jedným priznaním. Už ako 10 ročného chlapca ma viazali Jani báčimu priateľské vzťahy. Bol som častým návštěvníkom mestskej knižnice, kde Jani báči dlhé roky pôsobil. Priateľstvo sa utváralo cez zápasy ÉSE, na ktoré nás Jani báči chlapcov zo súsediacich ulíc ihriska ÉSE takpovediac prepašoval na zápasy. Toto priateľstvo bolo nostalgiou posilnené až do 16. apríla 1993, keď toto vznešené srdce drahého človeka navždy vyhaslo. Jeho pamiatka však ostáva v našich srdciach a myslach. Nech mu Všemohúci dá večné odpočinutie v cintoríne Sv. Jozefa v Nových Zámkoch.

JÓZSEF NÉDER 1910 – 2004

Narodil sa v Nových Zámkoch v roku 1910. Preslávil sa pod menom Néder II, keď popri svojom bratovi Jánosovi Néderovi – Néder I. sa predstavil v zápase proti bratislavskej Cvernovke 20. marca 1927 v mužstve ÉSE I. Prejavil sa ako ozajstný futbalista, stal sa hrdinom víťazstva 5:0, keď prvý gól zápasu dal práve on pre svoje mužstvo. Po ňom Zsarnóczai sa preukázal s hattrickom a v závere Hochfeld z 20 metrov poslal svoju bombu do brány súpera. O týždeň neskôr bol tiež účastníkom víťazného pochodu proti mužstvu Kvaterné údolie / Virágvölgy/, keď mužstvo ÉSE dosiahlo vysokú výhru 11:0. 7. októbra 1928 aj mužstvo PTE podľahlo na ihrisku ÉSE v pomere 5:1, keď najlepším hráčom ÉSE bol Néder II, ktorý pricestoval z Brna, kde študoval na Veterinárnej fakulte, aby svoje mužstvo doviadol k tomuto cennému víťazstvu. Výsledok sa aj dostavil, lebo v roku 1928 mužstvo ÉSE sa stalo jesenným majstrom bratislavskej oblasti. V roku 1929 najväčším rivalom ÉSE sa stalo mužstvo Makkabea, ale aj toto mužstvo porazili v pomere 2:1 v rozhodujúcim boji o prvenstvo. Od 1. mája sa trénerom ÉSE namiesto Haimanna stal hráč Hungárie Budapest Károly Veszter. ÉSE v roku 1930 získal majstrovský titul bratislavskej oblasti. Do udalosti roka 1931 bezpochybne patrí 20. výročie založenia futbalu v Lučenci. Pri týchto jubileách ÉSE získal majstrovský titul mesta Lučenec výhrou nad LAFC v pomere 5:4 a výhrou nad Rimavskou Sobotou v pomere 5:2. V obidvoch zápasoch

obarbná dvojica Néder II a Chinoradszky zožali veľký úspech, ich hra bola ozajstným futbalovým pôžitkom, ako to komentovala športová tlač bratislavská správa /Híradó/. 27. marca 1932 na ihrisku ÉSE aj favorizované mužstvo Káblovky prehralo. V roku 1933 ÉSE vyniklo svojou vyspelou hrou a tria bratia Néderovci, popri nich aj Eli Kováts sa stali miláčikmi ÉSE. V roku 1933 budúcnosť a kariéra Fura zamestnávala športovú verejnosť. V tom čase myslím si, že aj dnes zo staršej generácie každý vie, že kto je Furo. Spomedzi troch bratov Néderovcov ten stredný, futbalovým menom Néder II, ktorého v Brne nazývali „Nédr“. Józsi Néder už aj v Zámkoch bol veľkým a populárnym hráčom ÉSE. Viacnásobný reprezentant bol obávaným postrachom bratislavských futbalistov. Furo sa však nezastavil pri rozmeroch svojej kariéry v slovenských podmienkach. Končiac so štúdiami v Brne, stal sa hráčom najväčšieho profesionálneho klubu Čiech – Šk Židenice. Česká tlač vysoko hodnotila jeho futbalové schopnosti a kvalitu. Istý čas sa objavili už dvaja páni – s vopred zoštylizovanou zmluvou – ktorej krátke výňatok znie: Nech je futbalistom z povolania, dostane 50 000 korún, mesačne výplatu 2 000 korún, a k tomu toľko vedyťajších príjmov, že získa ešte aj tú tretiu tisícku mesačne. Táto ponuka si však Nédera nezískala, lebo ju jednoznačne odmietol. „Ja chcem byť zverolekárom – hovoril – a nie futbalista z povolania“. V tom čase s hrdosťou čítali Novozámčania tieto vyjadrenia svojho miláčika.

Roky ubiehali a Józsi Néder až do roku 1938 bol miláčikom Šk Židenice. Potom nastal nový cyklus v jeho futbalovom živote. V roku 1939 sme ho už mohli vidieť doma v Nových Zámkoch v spoločnosti hráčov – Klemanovitsa, Bachorcza, Eliho Kovátsa a Mišku Hrúzu, ktorí sa tiež vrátili domov.

Od tých čias v mužstve ÉSE, neskôr u ÉSE Cikta rozvíjal svoje futbalové umenie, prinášajúc pre novozámocký futbal veľa slávy. V tom čase vo futbalovom živote v známych mestách spoznali jeho vynikajúce futbalové umenie. V kronike novozámockého futbalu dávnych čias môžme čítať, že 4. apríla 1943 na zápase ÉSE – Tokod hral svoj 701. –ý zápas. Aj toto číslo je dôkazom toho, že novozámocký futbal mal nadaných hráčov, medzi ktorých patrí aj Józsi Néder – Furo.

Svoje 92. –é narodeniny oslavoval v kruhu svojej rodiny v Brne. My, Novozámcania sme boli vždy naňho na hrdinu futbalu hrdí. 24. mája 2004 sme dostali smutnú správu o jeho nečakanej smrti, ktorá ho stihla vo veku 94 rokov v rodinnom kruhu v Brne. Zachováme ho v spomienkach, ako veľkého človeka – športovca.

BÉLA KELLER 1902 – 1983

Narodil sa v Soprone „, v meste vernosti „, 2. augusta 1902 a zomrel v Nových Zámkoch v 81. roku svojho života zanechajúc veľkú rodinu novozámockých futbalistov dávnych čias.

Do histórie novozámockého futbalu sa jeho meno zapísalo už v roku 1928. Bol hráčom ÉSE, kde v znamení večného hesla „Dokonalosť–úspech–porozumenie „, aktívne hral futbal. Sté výročie jeho narodenia sme oslavili zdôrazňujúc jeho zásluhy a úspechy – pre novozámockú futbalovú mládež. Rok 1928 pre dnešnú futbalovú generáciu znamená dávnu minulosť – ale už aj v tom čase boli vynikajúci futbalisti – medzi ktorých patril aj Béla Keller – v kruhu rovesníkov nazývaný „Náci“, neskôr medzi futbalovou mládežou známy „Náci báčí“ Ako aktívny hráč ÉSE sa predstavil pred 1500 divákmi v zápase odohratom 4. júla 1928 proti účastníkovi vrcholnej maďarskej ligy Szegedi Bánya, v spoločnosti spoluhráčov Albert, Weisz, József Néder, Molnár, Svidrony, Marmorstein, Heidecker, Szigethy, Lehoczky a Laczkó. Mužstvo sice prehralo v pomere 6:2, ale o dvoch úspechoch z kopačky Heideckera a Kellera sa dlho diskutovalo v kruhoch priaznivcov ÉSE. V roku 1928 ÉSE bol majstrom bratislavskej župy – oblasti. Aj v roku 1929 ÉSE užatvoril úspešný rok majstra s hráčmi Reiner, Kobolka, Szigethy, Jurík, Kováts, Lehoczky, János Néder, Albert, Chinoradszky, Takács, Hochfeld, Laczkó, Svidrony, József Néder, Zsarnóczai a Krajcsír. Pokračujúc v spomienkach na Bélu Kellera – vynikajúco zahral vo veľkonočnom turnaji 20. a 21. apríla 1930 vo víťaznom zápase proti BEAC Budapešť, ktorý sa skončil s víťazstvom ÉSE 4:3 a proti BSZKRT

Budapešť s víťazstvom 2:1. Najlepšími hráčmi turnaja boli Keller, Zsarnóczai a Albert. 16. augusta 1930 hral v Nových Zámkoch Ferencváros, 28. októbra 1930 Hungária Budapešť. V obidvoch prípadoch ÉSE sice prehral, ale hráči oboch maďarských celkov, ako aj ich vedúci veľmi uznanivo sa vyjadrili o výkone hráčov ÉSE. Béla Keller bol pevným múrom obrany ÉSE svojou pokojnou, disciplinovanou, usmerňujúcou hrou. V tejto hre mu boli rovnocennými spoluhráčmi Chinoradszky, József Néder, Svidrony a Hochfeld tiež opory WM –systémovej hry obrany ÉSE. V roku 1933 svoju futbalovou inteligenciou hráči ÉSE Béla Keller, Medovich, Svidrony, József a János Néder, Laczkó, Szigethy, Kováts a Halász získali priačen obecenstva a stali sa ako účastníci vybranej jedenástky Južnej župy víťazmi v pomere 4:3 nad vybranou jedenástkou Západnej župy. V roku 1933 po ukončení majstrovskej súťaže József Néder a Chinoradszky prestúpili do brnenskej jedenástky Židenic, taktiež Béla Keller hlásil prestup do Rimavskej Soboty, kde pobudol až do roku 1947. Keďže mal trénerské oprávnenie, získal miesto trénera v Maďarsku, najprv v baníckom mužstve v Péči, následne pôsobil ako tréner v mestách Gyöngyös, Jászberény, Dombóvár, Dalmad a Tab. Túžba za Novými Zámkami však premohla všetky ponuky a v roku 1955 už vykonával trénerskú funkciu v novozámockej Lokomotíve. V trénerskej činnosti pokračoval v Jelšave v rokoch 1957-58, ale Zámky boli opäť pôvabnejšie a vrátil sa sem, kde dostal zamestnanie. Od roku 1960 sa už futbalom nezaoberal, ale ako pozorovateľ a dobroprajník novozámockého futbalu, prežíval svoje volné chvíle. Béla Keller bol myslou a dušou osobnosť a uznávaným odborníkom futbalu Miláčikovia tridsiatych rokov novozámockého futbalu, medzi nimi aj Béla Keller, teraz už v nebeských kolbištiach reprezentujú niekdajšiu slávu novozámockého futbalu dávnych čias.....

LAJOS SVIDRONY 1904 – 1970

Narodil sa v Nových Zámkoch v r. 1904. Už ako 20 ročný mladík je hráčom I. mužstva ÉSE a 15. augusta 1926 je účastníkom vysokej výhry nad AC Nitra v pomere 7:0. Na tomto futbalovom konci odohral

populárny János Lackó, zvaný „HEGYES“ svoj 200 -tý zápas vo farbách modro – bieleho mužstva ÉSE. Mužstvo tento vynikajúci výkon predvedlo v zostave: Czingel, Kessler II., Faludy I., Hochfeld I., Hochfeld II., Néder I., Svidrony, Zsarnóczai, Szigethy, Lehoczky a Laczkó. Svidrony je v roku 1926 hráčom jesenného majstra bratislavského kraja. Vykazuje stále dobrú formu, že aj v roku 1928 je vo víťaznom celku ÉSE v spoločnosti hráčov akými boli Albert, Hanák, Néder I., Néder II., Keller, Marmorstein, Heidecker, Molnár, Szigethy a Laczkó. Vďaka jeho športovej životospráve podáva aj v roku 1933 vynikajúci výkon, čím je zaradený do vybranej jedenástky Južnej Župy: Výsledok jeho výkonu prispel k tomu, že táto jedenástka poráža jedenástku Západnej Župy v pomere 4:3. Obranná trojica Svidrony – Rajnai – Fülöp je pevným múrom v mužstve ÉSE. Lajos Svidrony v roku 1934 z 55 zápasov ÉSE v 30 prípadoch je aktívnym strojom dobrých výsledkov modro-bielych vo farbách ÉSE. V roku 1935 ukončuje svoju aktívnu činnosť. Bol vždy verným a oddaným hráčom svojho mužstva a občanom rodného mesta. Bol veľkým zástancom ideí večného hesla ÉSE „DOKONALOSŤ–ÚSPECH–POROZU–MENIE“ až do svojej náhlej smrti. Zomrel vo veku 66 rokov života. Prijatelia, spolupracovníci, športovci, ako verného novozármčana ho zachovajú dodnes vo svojich spomienkach.

SÁNDOR SZIGETHY

Novozámockým fanúšikom v mužstve ÉSE sa prvýkrát predstavil 7. júla 1926 na zápase ÉSE – Viktória Žižkov Praha. Vynikajúcej forme hrajúce mužstvo ÉSE prináša veľkú radosť pre

novozámocké športové publikum. Prvýkrát v histórii ÉSE hrá pražské mužstvo v Nových Zámkoch. Víťazstvo ÉSE v pomere 3:1 sa stalo témou nadšených debát v novozámockých kaviarňach a krčmičkách ešte aj vo večerných hodinách. Impozantná hra ÉSE a vynikajúce 2 góly Szigethyho a 1 gól Zsarnóczaiho bol z kategórie, aký ešte Novozámčania nevideli. Dlhé roky tito dvaja spoluhráči získali veľa radostí pre fanúšikov ÉSE. Medzi vedením dvoch klubov ÉSE a KFC vzniká rozpor v spojitosti prestupom Szigethyho. ÉSE za preregistrovanie Szigethyho prepúšťa volnú voľbu určenia ihriska uskutočnených zápasov medzi dvojma klubmi. KFC ovšem poruší dohodu, v dôsledku čoho medzi dvoma klubmi vzniknuté rozpory sa utisia až v roku 1927. Szigethy bol dlhé roky vo vynikajúcej forme a bol použiteľný na všetkých postoch mužstva. V roku 1934 je medzi troma najlepšími strelecami gólov v mužstve ÉSE. Toldy s 24 gólmami je kráľom strelov, Néder I je na druhom mieste so 16 gólmami a Szigethy s 13 gólmami na treťom mieste. Szigethy v roku 1934 27 –krát oblieka modro – biely úbor ÉSE. Vedenie ÉSE v roku 1935 poverí Szigethyho a Heideckera trénovaním mužstva ÉSE. Túto funkciu do ukončenia jesenného kola v roku 1936

zastáva Rezső Hanák. Sándor Szigethy vo farbách ÉSE posledný svoj zápas odohral 10. novembra 1935 proti miestnemu ČsŠK Nové Zámky. Po aktívnych rokoch športovania viacnásobný reprezentant ÉSE Sándor Szigethy je vedením ÉSE zvolený za kapitána ÉSE. O jeho ďalšom živote žiaľ nemáme záznamy v kronike novozámockého futbalu dávnych čias, keďže z Nových Zámkov sa po roku 1936 odstahoval.

1928 – 1938
VEDENIE ÉSE A ŠPORTOVCI ÉSE

V tomto období ÉSE reprezentovali:

Dr. János Holota – predseda ÉSE

St. János Néder – podpredseda

Koloman Szabó – podpredseda

Lipót Lempert – tajomník – zomrel 21.8.1935

ml. Ján Néder – tajomník

Fr. Vadász, Št. Pető, Ladislav Keme – riaditelia

Julius Kurczweil – pokladník – ved. oddielu

Štefan Baráth – Pokladník

Ludevit Haimann – náčelník

Ladislav Czingel – pom. pokladník

Dr. Hugo Drechsler – právnik

Dr. Eugen Fánfáder, Dr. Ferdinand Reichenthál – lekári

Anton Herverth – zapisovateľ

Dániel Czárán – náčelník

Leó Kessler – zástupca náčelníka

Dezider Kessler – Štefan Komlósy – revizori

Dr. Andrej Reiner – náčelník-riaditeľ

Sándor Szigethy – kapitán

Pavel Chvíla – správca ihriska

Karol Kamenický – údržbár ihriska

Albert Jozef – náčelník I. mužstva

Karol Szklenár – tréner I. mužstva

1935 – 1938

Vedenie a športovci ŠK Nové Zámky:

Karol Blaha – predseda

Hoffman Ludevit – podpredseda

Mikuláš Žolnay – ústr. tajomník

Karol Mička – pokladník

Václav Češka – tajomník futbalu

Ján Smolík – org. tajomník

František Havlásek – pokladník

Športovci:

František Lang, Ladislav Adler, Ján Kubiš, Richard Medovich, František Ostatný, Sčasny, Schönfeld, Sloboda, Tomašek, Dajanovič, Koprda.

Športovci ÉSE:

Béla Czingel, Jozef Albert, Alexander Heidecker, János Néder, Béla Keller, Molnár

Dádé, Lajos Svidrony, Marmorstein, Sándor Szigethy, Michal Lehoczky, János Laczkó, József Néder, Ludevit Heidecker, Rofi Takács, Hochfeld I., Hochfeld II., László Zsarnóczai, Berci Fodor, Karol Weisz, Nándor Chinoradszky, Soma Lelley, Károly Veszter, István Krajcsir, Elemír Kováts, Árpád Breuer, Fekete III, Károly Szklenár, László Kobolka, Michal Jurík, Michal Hrúza, Aranyossy, Rajnai, Schulcz, Toldy, István Verseghy, Fülöp Miklóssy, András Demeter, Névery, Rezső Hanák, Havay, Vágó, Kassa, Medek, Dudek, Csicsátka, Csapó Géza, Béla Bachorecz, Beták, Czeller, Szekanek, Ferenc Prochászka, János Jócsik, Ruzsicska, Hádl, Fujasz, Vitéz, Szombath, Kálmán Schéda, Toldy, Lendvai, Csányi, Haris, Druga, Hypsch, Bednarik, Hrablik, Teuschl, Deák, Parcsami, Zoltán Szlávik, Lauránszky, Gőgh, László Prochászka, József Herdiczky, Reiner Potyola, Mihály Brösztl, Janota, Lakatos, István Goda, Polonyi, Németh, Sziklay, Czétényi, Balla, Bereczky, László Haulik, Holczer, Duscheck Oláh, Zankl, Kelemen, Szűcs, Erdélyi, Ferenc Mészáros, Silberstein, Illés, Havas, Juhász, Vitéz, Kapacska, Dubrovay, Polonyi, Reismann, Tibor Klemanovits, Hulkó, Dragúny Hollós, Ernő Ujvári, Kovacsik, János Csicsátka, Csicsátka II., Csicsátka III.

Tenisti ÉSE:

Ferdinand Adamovich v roku 1932 sa stal majstrom Slovenska na turnaji v Banskej Bystrici, v skupine jednotlivcov.

JÓZSEF ALBERT 1906 – 1980

20. novembra 1980 otec novozámockého futbalu, ako ho nazývali futbalisti, nás navždy opustil. Uplynulo 27 rokov odkedy vynikajúci brankár ÉSE a cez dlhé desaťročia tvorca a náčelník no-

vozámockého futbalu prestúpil prah života a odišiel na večné ihriská za svojimi spoluhráčmi, za Somom Lelleym, Vojtechom Czingelom, Salim Kesslerom, Kolomanom Schédrom, Tiborom Meszlénym, Karolom Haganom.

Teraz, keď si pripomíname 27. výročie jeho umrtia, zastavme sa pri jednotlivých staniciach jeho života a športovej činnosti, v ktorých sa vždy verne držal hesla : Dokonalosť – Úspech – Porozumenie.

József Albert sa narodil 27. januára 1906 v Košiciach. Ukončiac meštiansku školu v roku 1921–1924 získal výučňu list v odbore zámočník, ale už v tom čase si ho všimli ako športovca -futbalistu brankára, futbaloví funkcionári, ako majster zubotechniky Dr. Eugen Rákosi, u ktorého sa vyučil v rokoch 1924 – 26 za zubného technika. Ako hráč košického futbalového klubu ostáva u svojho majstra v zamestnaní až do 1. mája 1928, keď ho získal pre novozámocké ÉSE stomatológ, špecialista Dr. Ondrej Reiner Ponúkol mladému zubnému technikovi výhodné zamestnanie aj s ubytovaním. Futbal ho spojil s brankárom dorastencov ÉSE Kolomanom Schédrom, a tak sa zoznámi s jeho sestrou Etelkou, s ktorou sa 2. júla 1929 oženil. Nadálej zostal zamestnaný ako zubný technik u Dr. Reinera až do 6.

decembra 1938, keď sa osamostatní, ako zubný technik s povolenou živnosťou a popri tom ako aktívny hráč ÉSE zorganizoval uličné mužstvá, z ktorých vo Viktórii zasťával funkciu trénera a predsedu. Toto mladé mužstvo v zložení Schéda, Lauranszky, Olveczky, Goda, Csicsátka, Szklenár, Druga, Schulcz, Prochászka, Takács, Kovács a Ujváry sa stalo majstrom ILSZ – u v roku 1932. Aktívnu činnosť ukončil v roku 1935 a ešte v tom roku sa stal náčelníkom ÉSE II. Pod jeho vedením toto mužstvo získalo titul majstra II. triedy v roku 1936/37. Už v roku 1937 bol náčelníkom A mužstva ÉSE a v tejto funkcií zostal v novozámockých kluboch až do roku 1960.

Rovnomerne so športom aj na úseku zubárstva získával ako odborník uznanie a známosti u občanov mesta. V roku 1939 si otvoril zubné laboratórium, v ktorom až do roku 1948 spolupracoval so svojím švagrom Kolomanom Schédrom a ako dentisti vychovali vyše dvadsať zubných technikov. V roku 1947 vo svojom zubno – technickom laboratóriu zamestnal 7 novozámockých futbalistov, ktorí sa vyučili uňho. Za dlhorúčnú športovú činnosť dostal rad vyznamenaní ČSTV. Jeho najväčším vyznamenaním však bolo, že ho športovci mali radi a uznávali ho ako odborníka futbalu.

Z príležitosti jeho jubilejných osláv 25 ročného pôsobenia v športe TJ SOKOL ČSAD a priateľa športu v dvoch albumoch s fotografiemi a pozdravnými listami hodnotili a uctili jeho 25 ročnú činnosť. Nielen jeho blízkí spolupracovníci, funkcionári, ale aj zakladatelia ÉSE a čelní zástupcovia štátnej správy hodnotili jeho športovú činnosť. Vo veľkej miestnosti hostinci RUŽA pozdravili jubilanta športovci a funkcionári . Ich odzneleé pozdravné prejavy sú v celom rozsahu publikované v knihe Jánoša

Tótha „Novozámocký futbal dávnych čias” na stránkach 166 – 173. My, ktorí ešte i v súčasnosti užívame ovocie jeho športovej činnosti, ľudskosti a dobra ako na úseku športu, tak aj verejného života, zachováme jeho pamiatku večne v našich srdciach. Ako pamiatku pre mladé generácie športu, zverejnili sme báseň v maďarskej reči od ml. Jozefa Csicsátka „Brankár Jubiluje”, ktorú báseň venuje autor v mene športových fanúšikov, účastníkov dávnych čias novozámockého futbalu i v mene mladej generácie jubilantovi. Hodnoverný preklad básne napísal v slovenskej reči János Tóth autor knihy „Novozámocký futbal dávnych čias”, ako spomienku na svojho milovaného svokra Jozefa Alberta :

Lopta letí, srdce bije
Hrisko volá, vietor veje,
Ty vykročíš, pekná je hra
Vyhrať zápas dnes je treba

Ty si silný, ruky pevné
Pred Tebou ciel, oči bystré
Lopta letí, brankár chytá
Pre brankára potlesk svitá

Slnko praží, na varte si
Vietor fučí, prach rozplynie
Či pršalo, či sneh padal
Že si tam bol, každý zbadal

Bol si víťaz, často i sám
Koľko vzácných víťazstiev
Si zožal v bielej bráne
Tešili sa, že Ča máme

Od košického hradu na pozvánku
Zakotvil si u nás v Zámku
Chyтал si za modro-bielych
Športovcov, to bystrých, sviežich

Srdce Tvoje hra tu láka

Zrodila sa pevná láska
Kurucske to mesto lásky
Zvíťali Ča Nové Zámky

Bol si pevným múrom v bráne
Tešili sa, že Ča máme
Tlieskali Ti Tvoji verní
Bol si za to stále vdăčný

Dávné dresy už vybledli
I potlesky žiaľ onemeli
Ale Teba oslavujú
V srdciach svojich Ča milujú...

Milí športoví priatelia! Novozámockí futbalisti, ktorí ste ho poznali, ked' čítate tieto riadky venujte osobnosti novozámockého futbalu – Jóška báčimu – minútu ticha, ktorý od 20. novembra 1980 odpočíva v rodinnej hrobke v cintoríne Sv. Jozefa v Nových Zámkoch.....

SÁNDOR HEIDECKER

Novozámockému športovému obecenstvu Sándor Heidecker sa predstavil s dvoma vynikajúcimi gólmami na zápase v Nových Zámkoch proti ŠK Bratislava, v júni 1928. Ten istý mesiac 10. júna

opäť s dvoma gólmami očaroval obecenstvo košický rodák Sándor Heidecker na zápase s SC Ligeti v pomere 2:1. Mužstvu szegedi Bástya sice ÉSE podľahlo 6:2, ale za ÉSE boli úspešní Heidecker a Keller. Aj 30. septembra proti SC Cvernovka defiluje ÉSE v pomere 3:1 dvoma gólmami Heideckera a 1 gólom Zsarnóczaiho. 1. októbra 1928 Zsarnóczai nastupuje na základnú vojenskú službu. V roku 1928 ÉSE je majstrom bratislavského kraja s mužstvom v zložení Albert, Hanák, Néder I, Néder II, Keller, Svidrony, Marmorstein, Heidecker, Molnár, Szigethy a Laczkó. V roku 1929 zo Košíc prestupuje do mužstva ÉSE Lajos Heidecker brat Sándora Heideckera, ktorý však na začiatku jesenného kola odchádza do GSE Galanta, kde čoskoro sa stáva miláčikom obecenstva, kedže v mužstve GSE zo 33 gólov získal sám 18. V mužstve ÉSE ostáva naďalej Sándor Heidecker i keď uvažuje so zanechaním aktívnej činnosti u ÉSE. Dr. János Holota ovšem prípad Heideckera promptne vyrieší. Lajos Heidecker v Galante dostal také zamestnanie, že v Zámkoch dvaja nezarobili toľko, čo on sám zarábal. 1. októbra 1933 ÉSE zínska opäť Lajosa Heideckera. 15. októbra KFC hrá v Nových Zámkoch a prehrá s mužstvom ÉSE, ktoré v zostave Albert, Lajos Heidecker,

Chinoradszky, Rajnai, Fülop, Svidrony, Krajcsir, Toldy, Szigethy, Néder I a Laczkó dosahuje víťazstvo 3:2., gólmi Krajcsira, Szigethyho a Nédera I. V roku 1934 Sándor Heidecker opäť hrá v mužstve ÉSE tvořiac obrannú trojicu Szklénár – Heidecker – Miklóssy. V roku 1937 po odchode Hanáka z Nových Zámkov, novým trénerom ÉSE sa stáva tréner SC Košice Lajos Heidecker, ktorý sa presťahoval do Nových Zámkov. Sándor Heidecker sa vzdáva funkcie náčelníka ÉSE. Za nového náčelníka ÉSE zvolia Jozefa Alberta doterajšieho náčelníka ÉSE II. Sándor Heidecker prestupuje s vedomím vedenia ÉSE do miestnej jednoty ČSŠK Nové Zámky. Sándora Heideckera v športovom živote vidíme opäť v roku 1946, ako trénera mužstva ŠK Nové Zámky s hráčmi Kovacsics, Fonód, Seres, Ganczner, Kurucz, Chrupka, st. Decsi, ml. Decsi, Lénárt, Paška a Imre Vasas. Mužstvo trénuje až do júla 1948. Na hráčskej schôdzi uskutočnenej 21. júla 1948 sa predstaví u mužstva ŠK Nové Zámky nový tréner Ján Domonkoš. Sándor Heidecker v ďalších rokoch ostáva iba simpatizantom ŠK Nové Zámky. V roku 1949 trénermi ŠK Nové Zámky sú dvaja hrajúci tréneri Ladislav Pintér a Ernest Seres.

LELLEY SOMA 1913 – 1930

ceste na krajnej pravej strane.

Bol jedným z mladých novozámockých futbalistov, ktorý žil a umíral pre futball. Vedenie ÉSE dostáva smutnú správu. V pondelok 10. marca 1930 zomrel za tragickejch okolností Soma Lelley, bývalý od-

chovanec ÉSE, neskôr nadaný brankár LTE. Lelley by bol chytal v zápase v Komárne. Po úvodnom hvizde rozhodcu ho zastihli srdcové krč a vzápäť porážka. Zomrel v nemocnici v Komárne bez toho, že by sa po tejto porážke prebral. Pred odcestovaním, ho priatelia zbytočne varovali, aby si šetrili svoje zdravie. On ich neposlúchol a jeho posledné prianie mu bolo osudné. Bol pravým, oduševneným športovcom s vysokými morálnymi kvalitami futbalistu. Pohreb mal 12. marca 1930 v Nových Zámkoch. Na pohrebe okrem širokého tábora novozámockých priaznivcov ÉSE bolo prítomné aj celé vedenie LTE, ÉSE, KFC a Slovan so svojimi hráčmi. Oblast' na pohrebe zastupoval tajomník ÉSE Leó Lempert, ktorý položil na hrob tragicky zosnulého športovca červeno – zelený lemovaný veniec. Smútočný prejav v mene vedenia a športovcov LTE mal Dezider Beinrohr. 16. marca 1930 v 15. minúte majstrovského zápasu ÉSE – PTE v Nových Zámkoch minútovým tichom uctili pamiatku tohto vynikajúceho športovca priaznivci novozámockého futbalu. Bol jediným synom vdovy matky. Jeho hrob s náhrobným pamätníkom trvalou fotografiou i dnes je zachovaný v cintoríne Sv. Jozefa v Nových Zámkoch vchádzajúc do cintorína starým vchodom, do ľava idúc po hlavnej

ISTVÁN KRAJCSIR 30.VII.1911

Narodil sa 30. júla 1911 v Nových Zámkoch. Už ako 16 ročný hraje v dorasteneckom mužstve ÉSE. V roku 1928 je už hráčom I. mužstva ÉSE, v spoločnosti takých hráčov, akými boli Reiner Potyola,

Kobolka, Szigethy, Eli Kováts, Molnár, Néder I., Keller, Svidrony, Furo Néder, Albert, Chinoradszky. Jarná súťaž v roku 1930 nebola pre ÉSE úspešná, Na jeseň však modro – bieli dosahujú úspech za úspechom a ÉSE vyhral majstrovstvo. Finančne ÉSE zachytí druhý dych po sérii medzinárodných zápasov s Ferencvárošom a s Hungáriou. V tom čase zažiarí aj hviezda Istvána Krajcsira. Dobrý priateľ, neskôr švagor Zsarnóczaiho pripravil veľa príjemných zážitkov novozámockým fanúšikom v spoločnosti hráčov, akými v tridsiatych rokoch boli Albert, Néder I., Néder II., Szigethy, Keller, Svidrony, Lauranszky, Eli Kováts a Kobolka. 15 – 16 augusta 1931 v Lučenci oslavujú 20-te výročie založenia futbalu. Na usporiadnom turnaji ÉSE zveľaďuje svoju populárnu. Bratislavsky „HIRADÓ“ píše o turnaji takto: „Lučeneckí diváci v mužstve ÉSE spoznali ozajstný gentlemanský kolektív dobre hrajúceho celku.“ Boli to ozaj strojcovia dávnej slávy novozámockého futbalu. V roku 1933 Zsarnóczai opäť trénuje a vracia sa do ÉSE z Galanty aj Heidecker. Krajcsír je tiež vo vynikajúcej forme, ale žiaľ 1. novembra s náhradným brankárom ÉSE Kolomanom Schédrom a s bratmi Godovcami nastúpi základnú vojenskú službu. ÉSE v roku 1933 vyhral majstrovstvo a v roku 1935 je účastníkom celoštátnej divízie.

Medzitým sa Krajcsír vráti a spolu s Brösztlom sa zaslúžili o úspechy ÉSE. Dnes keď píšeme rok 2007, tieto riadky pišem o 96 ročnom Istvánovi Krajcsirovi. Žije tu medzi nami živá legenda a osobnosť novozámockého futbalu dávnych čias. Prajeme mu veľa zdravia a pohody v kruhu najmilších tešiac sa dcérke Adrié, vnúčkam Tímei a Miriam, pravnukom Petrovi, Robertovi a Alešovi. Prajeme mu ďalšie spoločne prežité šťastné roky s milovanou manželkou Manci nénim. Zdraví ho široká športová verejnosť nášho mesta vo veku 96 –ich rokov, ako živú legendu novozámockého futbalu dávnych čias so známym heslom ÉSE :„DOKONALOSŤ – ÚSPECH – POROZUMENIE.“

ELEMÉR KOVÁTS 1912 – 1945

Narodil sa v Nových Zámkoch r. 1912. Ako 15 ročný je hráčom dorasteneckého mužstva ÉSE. V roku 1928 je registrovaným hráčom I. mužstva ÉSE, medzi takými hráčmi, akými boli – Reiner

Potyola, Kobolka, Szigethy, Krajesir, Molnár, Néder I., Keller, Svidrony, Furo Néder, Albert a Chinoradszky. V d'alších rokoch študuje v Brne s Furom Néderom a Chinoradszkym. V tom čase ÉSE má finančné problémy a výlohy na cestovanie troch hráčov tieto problémy len komplikujú. Ich výkony však ÉSE nevedel postrádať, keďže Kováts bol najlepším strecom a Furo Néder s Chinoradszkym tvorili obranný mûr v mužstve ÉSE. Trojica vynikajúcich strelov Kováts Eli – Szigethy a Jurík bola pre ÉSE tiež nepostrádateľná. Boli obávanými hráčmi aj u súperov ÉSE. Kováts vždy mal previazané čelo s bielou šatkou. V roku 1933 bol vo vybranej jedenáštke Južnej Oblasti, kde v tom čase boli nominovaní aj Medovich, Svidrony, Keller, Néder I., Laczkó, Szigethy a Halász. Vybraná jedenáštka Južnej Oblasti poráža Západnú Oblast' 4:3. Na tomto víťazstve Kováts sa podielal dvojma gólmami. Jeho vynikajúci výkon ho zaradil medzi miláčikov obecenstva ÉSE. V roku 1937 nastupuje základnú vojenskú službu, počas ktorej je hráčom Viktória Žižkov. Po ukončení zákl. služby je opäť hráčom ÉSE pod trénerskou opaterou Heideckera, ktorý prevzal trénerské žezlo po Hanákovi. ÉSE 2. januára 1938 oslavuje 30. výročie svojho založenia. Slávostný prejav má

predseda ÉSE Dr. János Holota. Októbrové politické udalosti v roku 1938 prebiehali v meste pokojne. V novembri ešte hráči Kováts, Klemanovits, Chinoradszky, Néder, Bachorecz, Hruza a Takács neboli doma v Nových Zámkoch. V roku 1939 zaniklo mužstvo ŠK Nové Zámky, založené v roku 1935. ÉSE prvý prípravný zápas v roku 1939 hrá s mužstvo SE Tótmegyer a vyhral 13:0. Aj 6 marca 1939 vyhral ÉSE prvý majstrovský zápas nad KFC Komárno 4:2 v zostave Haulík, Szklenár, Jurík, Jócsik, Pólya, Szlávík, Decsi, Izsák, Kováts, Pintér a Kebis. Postupne u ÉSE, ÉSE – Cikta a ÉSE – MOVE pobudne Eli Kováts až do januára 1943 kedy bol odvelený na ruský front. Prevládla veľká radosť vo vedení ÉSE, keď 20. júla 1943 dostal 28 dňovú dovolenkú. Po takmer jednoročnom pobytu na ruskom fronte sa vrátil domov 13. novembra 1943, a posilnil svoje materské mužstvo na zápase v Szombathely v zložení: Bachorecz, Néder, Herdiczky, Polyák, Takács, Miklóssy, Papp, Kovacsics, Varga a Miklós. Kováts Eli po ruskom fronte, v Nových Zámkoch prežil dve októbrové bombardovania v roku 1944, ale to najkrutejšie 14 marca 1945 mu bolo osudné. Zomrel v budove mestskej radnice na pracovisku. Pochovali ho ako ďalších krutým bombardovaním zničených občanov nášho mesta v cintoríne Sv. Jozefa v Nových Zámkoch. Bol verným občanom svojho rodného mesta do posledného dychu svojho života. V roku 2006 bol exhumovaný a umiestnený v rodinnej hrobke v Nitre.

LÁSZLÓ KOBOLKA 1913 – 1961

Narodil sa 28. januára 1913 v Nových Zámkoch. Už ako 16 -ročný bol hráčom dorastu ÉSE. Oddal sa futbalu a postupne sa prebojoval do mužstva dospelých ÉSE. V roku 1931 sa medzi vynikajúcimi futbalistami ÉSE uplatnil svojou športovou morálkou a príkladnou hrou. ÉSE 21. júna 1931 usporiadal turnaj, v rámci ktorého pozval aj svojho večného rivala KFC Komárno. Prvý polčas sa končil nerozhodne 2:2, ale v závere zápasu triumfovali hráči ÉSE víťazstvom 6:3. Mladý Laci Kobolka ako 18 -ročný sa zaradil medzi úspešných strelov, a to Zsarnóczai, Krajcsir a Néder II. V roku 1933 sa obidve mužstvá stali majstrami svojej skupiny. Laci Kobolka bol nielen vynikajúcim hráčom ÉSE, ale aj dobrým odborníkom vo vyučenom remesle sústružníka. V spojitosi svojou odbornosťou v roku 1937 až do novembra 1938 bol zamestnancom Železiarní v Podbrezovej, a súčasne aj hráčom ŠK Podbrezová. Od novembra 1938 do marca 1945 bol zamestnancom budapeštianskej strojárne MÁVAG a súčasne aj odborníkom pre futbal. Po aktívnej športovej činnosti v rokoch 1948 až 1952 bol trénerom FC Fiľakovo. Jeho športové srdce ho, ako každého pravého Novozámcana, pritiahalo domov do rodného mesta, ku ktorému mal až šestpotomkovú viazanosť. Zvykol hovoriť: „BEREK, voda Nitry a pamiatky z Nagyfélsovra, druhý môj domov ihrisko ESE, a to všetko – všetko ma pritiahalo domov.“ Na jar 1953 sa stal trénerom omladené-

ho Spartaka Nové Zámky. S trénerskou starostlivosťou omladil mužstvo Spartaka a v Nitrianskom kraji, kde v tom čase hralo aj mužstvo Dynama Nové Zámky pod vedením trénera Ladislava Pintéra – posilnili postavenie dvoch novozámockých mužstiev. Na ich trénerskú činnosť sa viaže aj derby zápas dvoch novozámockých mužstiev odohratý na ihrisku Dynama 2. októbra 1954, v ktorom sa šťastie priklonilo na stranu Spartaka, keď mladý Karčí Gondžala z 20 metrov prekonal brankára Dynama Tibora Mesléňeho a tým zabezpečil víťazstvo v pomerre 1:0 pre Spartak Nové Zámky. Trénerské kvality Lászlóa Kobolku potvrdzujú okrem toho, že smelo zaradil mladých nadaných futbalistov do mužstva Spartaka. Jeho úspešný pochod však prelomila nečakaná smrť 6. júna 1961, v dôsledku čoho rodina novozámockých futbalistov stratila nielen vynikajúceho športovca, odborníka futbalu, ale aj dobrého piateľa.

28. januára 2007 v kruhu rodiny jeho syna ml. Lászlóa Kobolku a dcérky Mariky sme spomenuli na jeho 94 narodeniny. Jeho pamiatku si uctí mladá športová generácia tým, že ho zachová v spomienkach a v histórii novozámockého futbalu dávnych čias.

Nech odpočíva v pokoji v zemi svojho rodného mesta.

ISTVÁN GODA 1916 – 2002

Jeden zo staršej futbalovej generácie sa narodil v Nových Zámkoch 29. marca 1916. Mladé roky viažu rodáka nášho mesta dlhé roky žijúceho v Budapešti k novozámockému

futbalu dávnych čias. Milovníci futbalu starších rokov si i dnes pamäťajú na jeho technickú vyspelú hru, na jeho rýchle finty, čo zabadali aj vtedajší odborníci futbalu. Listujúc v záznamoch novozámockého futbalu dávnych čias, jeho meno prvýkrát čítame v roku 1933 v mužstve ÉSE na poste ľavého záložníka, ako mladého 17 ročného futbalistu. Osud mladého človeka túžiaceho vidieť širší svet ho vytrhne z domáceho prostredia a v roku 1936 ako profesionálny hráč sa dostáva k mužstvu Spartakus Mukačevo. Po jednočornej profesionálnej hre v roku 1937 počas základnej vojenskej služby uplatňuje svoje vedomosti v pražskom Unione Žižkov, ako stredný záložník. Po zmenách v roku 1938 a po ukončení základnej vojenskej služby opäť hrá v Nových Zámkoch v mužstve ÉSE s hráčmi – Séda, Prochászka, Varga, Szklenár, Reiner, Herdiczky Vitéz, Tóth, Brösztl, Janota, Lakatoš. Nedostane však hodné zamestnanie a je nútený odísť do Dombováru, kde v tamojšom mužstve účastníka NB II hrá s Eugenom Buzánskym. V roku 1940 však túžba po domovine ho pritiahnne domov do Nových Zámkov, kde dostane zamestnanie u železníc Maďarska / MÁV/ a v dôsledku toho sa stáva aj hráčom mužstva MÁV Összetartás, účastníka skupiny NB III. Tomu môže d'a-

kovať, že neboli účastníkom vojny, keďže dostal ako železničiar osloboodenie od vojenskej služby. V roku 1946 určitý čas ešte hrá v Nových Zámkoch, keďže v Žiline, kam ho odvábili, nedostal byt, preštáhuje sa do Maďarska, kde sa stretol a hral s Gejzom Csapom v mužstve BANKOK. V roku 1949 ako 33 -ročný ukončil aktívnu futbalovú činnosť, ale od futbalu sa neodtrhne, lebo v Budapešti na Vsokej škole Telovýchovy získava trénerskú kvalifikáciu pre kategóriu NB II a medzitým je zamestnaný v obchodnom servise fy. FIAT na obchodnom úseku. Neskôr získava oprávnenie odborného trénera. Po štyri desaťročia pôsobí ako tréner a s hrdosťou pripomína, že do tajomstiev futbalu zasvätil takých hráčov akými boli Eugen Buzánsky, Ede Dunai III, František Csernai, Beno Káposzta, Tomáš Kertész, Ladislav Sárosi, Ladislav Povázsai a ďalší. Roky však utekajú a v roku 1991 ukončí aj trénerskú činnosť a už len ako priaznivec futbalovej hry vychutnáva pružný život futbalových ihrísk. Neutahuje, že už teraz ako Budapešťan, v srdeci cíti túžbu po rodnom meste Nové Zámky, lebo pamiatky detských rokov a kúzlo novozámockých jadierok človek nikdy nezabudne. Tieto slová vyslovil vrúcene zo srdca môj starý priateľ v septembri 1999 na povestnom Hlavnom námestí na rohu veľkého kostola. Vo veku 86 rokov zomrel v Maďarsku v meste Gödöllő 20. marca 2002.

KÁROLY SZKLENÁR 1915 – 2004

N a r o d i l
sa v Nových
Zámkoch v roku
1915. Po vychodení
základnej školy po-
kračoval v štúdiach
v Nových Zámkoch
v miestnom gymná-
zii, kde aj maturoval.

Učiteľský diplom

získal v Bratislave, profesorský v Budapešti. Futbal hral už ako 10 ročný, keďže bývali v blízkosti ihriska ÉSE a tak bol aj účastníkom v tom čase dobre fungujúceho uličného mužstva. Ako 14 ročný je vo vybranej jedenáštke futbalového mužstva gymnázia, a súčasne je registrovaným hráčom futbalového Zväzu Dorastu – ILSZ – v mužstve VIKTÓRIA majstra dorasteneckého zväzu. Čoskoro ho registrujú do mužstva ÉSE, ktoré v tom čase hraje v Bratislavskom kraji vedúcu úlohu. Medzitým v roku 1934 je aj reprezentantom vybranej jedenáštky pedagogickej školy v Bratislave. V roku 1938 je v diviznom mužstve ÉSE, kde bol zvolený za kapitána mužstva. Je aj reprezentantom vo vybranej jedenáštke maďarských mužstiev v Československu. Od jesene 1938 hrá za ÉSE a ÉSE – Cikta účastníka NB II maďarskej divízie, kde má možnosť hrať proti západomaďarským, dudapeštianskym a južnomáďarským mužstvám. Na jeseň v roku 1941 na zápase v Nových Zámkoch proti Haladás Szombathely utrpí vážne zranenie, následkom čoho viac než rok maroduje. Medzitým v roku 1943 absolvouje trénerský kurz. Po získaní trénerského oprávnenia sa stáva trénerom mužstva ÉSE – Cikta, hrajúceho v maďarskej divízii NB – II. Po II. svetovej vojne uzatvorí trénerskú zmluvu s mužstvom Železničiarov v Nových

Zámkoch, kde pobudne až do jesene roku 1947, kedy s rodičmi manželky Staudovcami je presídlený do Maďarska. V Budapešti dostane zamestnanie v III. Mestskom obvode ako športový referent mládeže, kde pôsobil až do roku 1957. Za úspešnú prácu obdržal viackrát uznanie. V roku 1957 získa vymenovanie za riaditeľa základnej školy v III. budapeštianskom mestskom obvode, odkial po dovršení nároku na dôchodok odišiel do dôchodku. Svoje dôchodcovské roky spestril každoročnými návštavami svoje rodné mesto Nové Zámky, keďže žila tu jeho sestra Mária a brat Pavol. Károly Sklenár športovým menom známy „DUNDI“ ostal vždy verný ideálom novozámockého futbalu dávnych čias. Pri osobných rodinných stretnutiach nostalgiou vyslovil svoje priznanie, že futbal mu dal všetko, čo mu život doprial, prežité krásne roky mladosťi v rodnom meste. Jeho bratia Jozef zvaný športovo „Adam“ a Pavel zvaný športovo „Snyuki“ boli tiež vynikajúcimi futbalistami novozámockého futbalu dávnych čias. Károly Szklénár tento vynikajúci človek a osobnosť novozámockého futbalu zomrel v Budapešti vo veku svojich 90 –ich rokov 8. novembra 2004. Jeho pamätku zachovávame v našich srdciach v kronike novozámockého futbalu dávnych čias.

BÉLA BACHORECZ 1916 – 1996

Béla Bachorecz sa narodil 21. marca 1916 v Nových Zámkoch. Už v roku 1931 je hráčom uličného mužstva, pôsobiaceho v rámci dorasteneckého futbalového oddielu DFO a už ako 15 ročný je brankárom uličného

mužstva ÉSE – Törekvés. Už v tom čase v populárnom ÉSE rozvíja svoje brankárske schopnosti a v roku 1935 ho už vidíme v spoločnosti brankárskej trojice Albert – Seda – Medovich reprezentovať modro – biele farby ÉSE. Miestna tlač už vtedy publikuje jeho brankárske prednosti – pružnosť – výška – čo je znakom pravého brankára. Právom si vyslúžil modro – biely dres prvého mužstva ÉSE. Krst ohňom prišiel 11. augusta 1935, kedy ÉSE, ako druhý účastník celoštátnej divízie po ŠK Žilina, sice prehrá kvalifikačný zápas so Žilinou v pomere 2:0, ale 2500 divákov potleskom hodnotí bravúrne zákroky brankára Bachorecza. Po úspešnom začiatku nasledujú úspešné zápasy s KFC, Bratislavský Ligeti, Piešťany a Vrútky. Rok 1936 prináša zmenu v športovom živote Bachorecza. Vedenie ÉSE súhlasi s prestupom do moravského družstva Baťa a opäťovne ho vidíme v Nových Zámkoch až v roku 1938 v spoločnosti v tom čase úspešných hráčov, Kovátsa, Klemanovitsa, Chinoradszkeho, Fura Nédera, Hrúza a Takácsa. 9. marca 1940 v zápase ÉSE – Váci SE, nepustil súperovým hráčom streliť ani len čestný gól. Futbalový gálakoncert sa skončil 16:0 v prospech ÉSE. Jeho legendárna brankárska povest' nie je neznáma ani v Pešti, v Tokodi a v ďalších mestách, ako Sopron, Dorog, Tatabánya, Pécs, Székesfehérvár, Komárno, neskôr Szabadka, Ujvidék, Ujverbász, Szombathely, Győr, kde

v tom čase hráči ÉSE šírili dobré meno novozámockého futbalu. Posledný zápas jesene 30. októbra ÉSE – Cikta vyhráva v pomere 1:0 nad mužstvom Testvérise. Hrdinom zápasu je opäť brankár Bachorecz. V tom čase športová tlač / 1942/ oňom píše takto: „V národnej lige je druhým najlepším brankárom Béla Bachorecz. Je strojcom víťazstva nie jedného zápasu svojho mužstva. Jeho vynikajúca forma je tak očividná, že oňho prejavuje záujem aj Ferencváros. On však nadľaď ostáva v Zámkoch.“. V roku 1944 v osobe Dr. László Prochászku, bývalého hráča ÉSE, ktorého vedenie získa opäť z budapeštianskeho BEAC –u, sa dostáva Bachoreczovi nádejny súper, občas ho vystrieda. V roku 1945 však Bélu Bachorecza vidíme v bráne ŠK Nové Zámky a v prvom zápase odohratom proti ŠK Baťa Zlín – v pomere 3:2 pre ŠK Nové Zámky – opäť vyniká. 27. mája 1947 ŠK Nové Zámky v pomere 4:3 vyhráva nad viedenskou ADMIROU. Obecenstvo nadšene oslavuje po zápase víťazné mužstvo v zložení – Bachorecz, Veres, Lénárt, Koppány, Chrupka, Decsi I., Decsi II., Kovacsics, Seres, Czuczor, Fonód, Kurucz. V roku 1950 Béla Bachorecz ukončil svoju aktívnu činnosť. Zo života vynikajúceho športovca som vybral len niektoré udalosti podchytene v kronike novozámockého futbalu dávnych čias, ktoré potvrdzujú, že na 100 – ročnej histórii futbalu nášho mesta má veľký podiel i Béla Bachorecz. V roku 1996, kedy sme oslavovali jeho 80 –iny, vyslovili sme mu v mene priateľov a spoluhráčov za toto vrelú vdaku. Ešte žiaľ v tom roku ho nečakaná smrť vyrvala z radov priateľov, ako aj z rodinného kruhu jediného syna Mudr. Tomáša Bachorecza. Na poslednej ceste v novozámockom cintoríne ho vyprevadili stovky športovcov, priateľov ,ako aj dôchodcov Elektrosvitu, v kruhu ktorých oslávil aj svoje 80–iny. Bol jedným z nás, nech mu Všemohúci dá večné odpocinutie v zemi rodného mesta, ktoré mal tak rád. Zachováme ho v našich spomienkach.

KÁLMÁN SÉDA 1911 – 1977

Narodil sa 11. septembra 1911 v Nových Zámkoch. Pochádza z remeselnickej rodiny. Otec pracoval ako sústružník v železničnej dielni v Nových Zámkoch.

V roku 1919 sa zúčastnil štrajkového hnutia železničiarov v dôsledku čoho s okamžitou platnosťou ho prepustili zo zamestnania. Prešiel všetkými nedúhami nezamestnanosti. Dlhé roky sa vo vyučenom remesle nevedel uplatniť, až keď v Trnave v továrnii Kouburg dostal prácu. Vzdialé pracovisko, stále cestovanie a materialové problémy podlomili jeho zdravie do takej mieri, že v mladom veku ako 52 ročný zomrel. Toľko teda o otcovi Kálmána Sédu. Syn Koloman v roku 1927 ukončuje mešťanku a neskôr v roku 1929 sa dostane do učebného pomeru do zubného laboratória Mudr. Andreása Reinera, kde sa vyučí za zubného technika. S futbalom aktívne začne v roku 1931 v mužstve ILSZ Viktória pod vedením brankára ÉSE Jozefa Alberta neskošieho švagra v spoločnosti hráčov Ölveczky, bratia Godovci, Kováts, Csicsátka Ján, Kovacsik, Feri Prochászka, Sándor Takács, Béla Lauranszky, Szűcs a Ernő Ujváry. Toto mužstvo tom roku v hrá aj majstrovstvo skupiny. Aj v rokoch 1932 – 33 je mužstvo Viktória posilou ÉSE pod vedením náčelníka Pála Weisza a predsedu Jozefa Alberta. Nádejní mladí športovci Séda, Szigethy, Lauranszky, Bednarik, Csicsátka, Schulcz, Dubovszky, Goda, Hádl, Vanek, Csicsátka II, Takács, Kováts, Halász a Verseghy získali majstrovský titul.

Vynikajúce výkony zabezpečia Sédovi zotrvanie v mužstve ÉSE II. Mužstvo v roku 1933 získá majstrovský titul II. triedy. Aj v roku 1935 – 36 Séda je účastníkom majstra Viktórie ÉSE. Mužstvo v tom čase vedú József Albert a Józef Dioší a hrajú v ňom vynikajúci mladí futbalisti Séda, Schulcz, František Prochászka, Lauranszky, Csicsátka, Dragúň, Takács, Bednarik, Silberstein, Szűcs, Klemanovits, Vanek, Zeller, Laco Gógh, Séda aj v roku 1936 – 37 vynikol svojim výkonom v mužstve ÉSE 11, kedy predsedom mužstva bol Dr. Árpád Frank a náčelníkom József Albert. Mužstvo v zložení Séda, Csongrádi, Schulcz, Bednarik, Jócsik, Jozef Szklenár, Prochászka František, Zemko, Takács, Dudek, Balla, Zeller, Lauranszky, Parcsami a Zoltán Szlávík vyhral majstrovstvo. Najmilšiu spomienku Séda má na zápas uskutočnený 5. apríla 1936 víťazstvom 5:0 nad ŠK Žilinou, keď mužstvo v zložení Séda, Szklenár, Oláh, Tóth, Herdicsky, Holczer, Krajsár, Brösztl, Csapó, Kováts, a Laczkó zdolá pred 1600 divákmi mužstvo ŠK Žiliny v tom čase najsilnejšej zostave Závodsky, Derkič, Hloupek, Beniač II, Molnár, Beniač III, Beniač I, Adamica, Ryšavy, Virgovič a Prudovič. ÉSE sa stáva majstrom Južnej Oblasti a účastníkom celoštátnnej divízie. Kálmán Séda po aktívnych rokoch so svojím švagrom Józsefom Albertom otvorí zubnotechnické laboratórium v ktorom do roku 1948 vychovávajú vyše 20 zubných technikov. V roku 1949 získá oprávnenie dentistu a do roku 1953 je vedúcim zubnotechnického laboratóriu pri okresnom zdravotnom stredisku. Až do odchodu do dôchodku pracuje ako dentista v zdravotnom stredisku čsl. železníc v Nových Zámkoch. Ako dôchodca ostáva i v dôchodku pracovať. 19. marca 1977 stihne nečakané rodinu a veľký okruh novozámockých

športovcov náhla smrť Kálmána Sédu vo veku 65 rokov jeho života. Na poslednej ceste v novozámockom cintoríne ho vyprovdala veľká rodina novozámockých športovcov, kolegovia, priatelia v sprievode železničiarskej dychovky. Neumiera ten kto mal rád ľudí a On tým človekom bol. Navždy ostáva v srdciach a spomienkach veľkej rodiny novozámockých športovcov.

ZOLTÁN SZLÁVIK

Jeho menos a objaví prvýkrát v mužstve ÉSE – 11 v spoločnosti hráčov Séda, Csongrádi, Jócsik, Schulcz, Bednarik, Jozef Szklenár, František Prochászka, J. Takács, J. Zemko, M. Dudek, F. Balla, Zeller,

Lauranszky a Parcsamí v ročníku 1936 – 37 v II. triede, keď ÉSE – 11 vyhral majstrovstvo svojej skupiny. Jeho prístup k hre a kvalitná hra, ho čoskoro zaradujú do I. mužstva ÉSE. 6. marca 1939 je účastníkom víťazstva nad mužstvom KFC v pomere 4:2 v zostave ÉSE – Haulik – Szklenár, Jurik, Jócsik, Pólya, Szlávik, Decsi /Izsák/, Kováts, Pintér, Kebis a Vanek. Potom 15. marca proti MÁV Szolnok sa predstaví v trojici Szlávik – Pintér – Reiner vynikajúcou hrou. Je stále medzi špičkovými hráčmi, akými boli Szklenár – Reiner a Pintér. Často je medzi autormi gólov, ako tomu bolo aj na zápase 8. V. 1939 proti Budapešťanskému Vasutas SC v pomere 3:1 pre ÉSE, keď po góloch Vitéza a Pintéra získa tretí gól ÉSE. Na tomto zápase Haulik Ladislav bol pevnou oporou v bráne ÉSE. Zoli Szlávik 10. septembra 1939 na zápase odohratom vo Székesférhárví medzi ÉSE – Cikta a AC Dorog s prihávkou Lajosa Dobcsányiho hlavou získaným gólem sa predstaví obecenstvu. Rád spomíнал na zápas odohrany 20. júna 1941 proti MOVE Csepel, keď s Pintérom sa podeliili v góloch vo vysokom víťazstve 6:0. Aj 30. septembra 1941 na domácom ihrisku sa podeliili s Pintérom na víťazstve v pomere 2 : 1 nad hostami z Tokodu. 1. septembra 1942

v Ujverbászi vyhral ÉSE – Cikta 5:2 v zložení Bachorecz, Jurik, Néder, Polyák, Takács Klemanovits, Szklenár, Csapó, Pintér, Szlávik, Decsi za vynikajúcej hry Szlávika, Klemanovitsa. Aj mužstvo Pécsi DVAC odchádza z Nových Zámkov porazené v pomere 3:0, gólmi Szlávika a nepredvídaného uhlia streleného gólu Klemanovitsa. Zoli Szlávik aj v roku 1942 je stálym hráčom ÉSE – Cikta v spoločnosti hráčov Bachorecz, Jurik, Néder, Herdiczky, Takács, Polyák, Szász, Aubéli, Pintér, Klemanovits a Hruza. ÉSE – Cikta v roku 1943 prijímameno ÉSE – MOVE a Károly Szklenár sa vzdáva funkciu trénera. Zoli Szlávik je stálym hráčom aj mužstva ÉSE – MOVE pod vedením odbornej trojici Deáki – Albert Szklenár. Mužstvo sa skladá z hráčov Ladislav Pintér, Takács Alexander Jancsár, Polyák, Papp, Furo Néder, Belo Bachorecz, Tibor Klemanovits, Miško Jurik, Jozef Herdiczky, Zoltán Szlávik. Mužstvo je účastníkom NB – II. Zoli Szlávik poslednýkrát obleče dres ÉSE v roku 1944 na zápase proti MÁVAG Budapešť s nerozhodným výsledkom 2:2. Zoli Szlávik získal veľa slávy vo farbách modro – bielych pre novozámocký futbal dňa v čias a bol nezabudnuteľným hrdinom svojej hráčskej doby. Spomeňme naňho, ako na ozajstného športovca, vynikajúceho človeka. V našich srdciach zachovávame jeho pamiatku.

JÓZSEF HERDICZKY 1913 – 1960

N a r o d i l sa v Košiciach v roku 1913. V mužstve ÉSE sa prvýkrát predstavil obecenstvu na odvetnom zápase na jar 1936 proti KFC v zostave ÉSE – Bachorecz, Séda, Szklenár, Zenkl,

Holczer, Kovacsik, Toldy, Brösztl, Csapó, Kováts, Herdiczky a Laczkó. Hraje aj v úspešnom mužstve ÉSE 8. marca 1936 vo víťaznom zápase nad FK Piešťany v pomere 3:1. Je aktívnym účastníkom v pochode víťazstiev ÉSE nad ŠK Žilinou 5:0 a nad Fiľakovom 1:0. Dlhé roky je miláčikom obranná trojica Reiner – Holczer – Herdiczky. Vynikajúco zahral aj vo víťaznom zápase 3:1 nad mužstvom Trnavy vo farbách ÉSE. Nepríjemne však končil preňho zápas proti trnavskému Rapidu. V 38. minúte I. polčasu sa po tvrdom zákroku naňho, zranil a do hry sa už nevrátil. V roku 1936 aj on bol účastníkom víťazstiev ÉSE a 41 –krát obliekol modro – biely úbor ÉSE v tom víťaznom roku. Po abdikácii Hanáka v roku 1937 trénerom ÉSE sa stáva tiež košičan Lajos Heidecker. ÉSE 2 januára 1938 oslavuje vo veľkej sále Zlatého Leva 30. výročie svojho založenia, pri ktorej príležitosti medzi ďalšími hráčmi aj Jozef Herdiczky obdrží vyznamenanie strieborného klinca. 8. mája 1939 opäť vynikne v obrannej trojici Polyák – Herdiczky – Reiner vo víťaznom zápase nad Budapešť Vasutas SC v pomere 3:1. Vtedy hral už aj jeho brat Herdiczky II.V roku 1940 mužstvo ÉSE hraje už pod názvom ÉSE – Cikta

v ktorom hraje až do roku 1942 v spoľočnosti hráčov, akými boli Bachorecz, Bóka, Szklenár, Polyák, Reiner, Pintér, Klemanovits, Gerle, Brösztl a Kováts. V roku 1943 ÉSE – Cikta zmení názov na ÉSE – MOVE. Herdiczky je nadľalej stabilným hrácom obrannej trojici v mužstve, ktoré sa skladá z hráčov Bachorecz, Furo Néder, Takács Alexander, Ladislav Pintér, Jancsár, Polyák, Papp, Klemanovits, Michal Jurík, Zoltán Szlávík. Končiac svoju aktívnu činnosť preberá funkciu prvého trénera ZK Baťa a na vrchole svojej odbornosti dostane toto mužstvo do úspešného pochodu v zložení Ondruch, Dobcsányi, Joe Prochászka, Karol Veres, František Erneszt, Imro Mach, Galbavy, Janko Kurucz, Bartovič, Karol Chrupka a Nehéz. Jozef Herdiczky bol myslou a dušou pravým športovcom až do náhlej smrti, ktorá ho stihla v roku 1960. Bol prívržencom a budovateľom ideí novozámockého futbalu dávnych čias. Bol osobnosťou novozámockého futbalu. V spomienkach ho zachováme v našich srdciach, ako dobrého priateľa a verného športovca novozámockého futbalu.

KLEMANOVITS TIBOR

V mužstve ÉSE prvýkrát ho vidíme na priateľskom zápase proti AC Köbölkút v zostave mužstva Prochászka, Bóka, Szklenár, Polyák, Reiner, Herdicszky, Pintér, Bárkányi, Brösztl,

Székely, Kováts, Izsák, Szlávik. Na vysokom víťazstve v pomere 10:0 sa aj on podielal svojím gólem. Rýchlosť a pohotová streľba ho čoskoro zaradili do I. mužstva ÉSE. 8. septembra 1940 ÉSE hrá v Budakalászi v zostave Bachorecz, Sklenár, Jócsik, Polyák, Reiner, Czeller, Decsi, Klemanovits, Pintér, Gerle a Izsák a v 7. minute gólem Klemanovitsa ÉSE viedie v 42. minute gólem Pintéra 2:0. ÉSE hrá v skupine NB B a 26. septembra 1940 v Tatabányi gólem gymnaziu Jancsího Nagya a dvoma gólmí Pintéra vyhral 3:0, ale 2. októbra v skupine NB – III. prehrá v Székesfehérvári Alba Regiou 4:2, keď za ÉSE boli úspešní Pintér a Klemanovits. V Csillaghegyi ovšem Klemanovits vynikajúcim gólem prispeje do vysokého víťazstva ÉSE v pomere 7:0. Žiaľ 7. novembra v Csepeli utrpí zlomeninu ruky a Furo Néder zranenie nohy a tak ÉSE s 9 hráčmi prehrá 4:3. Po tejto nútnej prestávke 6. septembra 1941 hrá v Szombathelyi proti tamojšiemu FC a v 31. minute bravúrnou hlavičkou sa predstaví 700 prizerajúcim divákom a v 29. minute II. polčasu z prihrávky Szlávika získá druhý gól ÉSE. 12. septembra 1941 v Budapešti proti mužstvu HANGYA získá ÉSE víťazstvo v pomere 4:3 gólmí Klemanovitsa a Pintéra po jednom a Hrúza

bol úspešný dvakrát. Následne mužstvo ÉSE-Cikty v Győri hrá nerozhodne 4:4 dvoma hlavičkami Klemanovitsa. 24. septembra 1941 proti ARAKU Székesfehérvár gólmí Klemanovitsa, Zsigraiho a Aubéliho vyhral ÉSE – Cikta 3:0. Potom 6. októbra mužstvo Pápa v pomere 3:2 je porazené gólmí Hrúzu 2x a Klemanovitsa 1x. Ďalšie víťzstvo ÉSE – Cikty sa zrodí v Tatabányi gólmí Kovacsicsa, Klemanovitsa a Aubéliho v pomere 3:1. 17. mája 1942 v Ujverbászi dvoma gólmí Izsáka a dvoma gólmí Klemanovitsa vyhral mužstvo 4:0. V roku 1943 v Nových Zámkoch pôsobia tri televíziové jednoty – ÉSE – MOVE, Cikta – Levente a MÁV Összetartás. Klemanovits Tibor nadále vyniká svojím výkonom v útočnej päťke Aubéli, Pintér, Klemanovits, Szlávik a Jančář. 28. marca mužstvo FAC Sopron odchádza porazené gólmí Pappa, Jancsára a Klemanovitsa v pomere 3:2. Klemanovits v roku 1944 aj s ďalšími hráčmi Bacho recz, Furo Néder, Jurík, Herdicszky, Takács, Polyák, Kovacsics, Aubéli, Papp, Pintér a Szlávik za dosiahnuté tretie miesto v NB – II v roku 1943 dostáva striebornú plaketu ÉSE. Klemanovits v roku 1945 je ústredným pokladníkom ŠK Nové Zámky. Nasledovali vyradovacie zápasy o postup do celostátnnej divízie v ktorých počnúc 6. júlom 1947 ŠK Nové Zámky poráža ŽZTK Zvolen 2:1, s Ružomberkom hrá nerozhodne 1:1, v odvetnom zápase vo Zvolene prehrá 3:2 s mužstvom Andris, Veres, Lénárt, Koppány, Decsi I., Decsi II., Kovacsics, Czuczor, Klemanovits, Seres a Ganczner. V predposlednom koli Sparta Košice poráža ŠK Nové Zámky na vlastnom ihrisku 4:1. ŠK Nové Zámky prehrá aj posledný zápas v Ružomberku 3:1. V októbri 1947 Klemanovits preberá trénerskú funkciu v mužstve ŠK Nové Zámky. Chrupka

Karol a Ganczner Ladislav v Žiline sa zúčastní tréningového zápasu. Od 21. júla 1948 Domonkoš Ján je trénerom ŠK Nové Zámky, ale od jarného kola 1949 trénerskú funkciu ŠK vykonáva hráčská dvojica Pintér Ladislav a Ernest Šereš. Klemanovits Tibor sa presídlí do Maďarska.

DR.LÁSZLÓ PROCHÁSZKA 12.X.1920

Narodil sa v obci Vajka 12. októbra 1920, kde v tom čase jeho otec ako murár pracoval. Od detských rokov však žil v Nových Zámkoch, kam ho všetky spomienky mladosti viažu. Tu absolvoval

základnú maďarskú školu a taktiež v júni 1938 miestne maďarské gymnázium kde aj maturoval. Strediskom športového života v tom období bolo ihrisko ÉSE kde pobudol takmer desať rokov. Najprv v mužstve benjamincov, neskôr v mužstve ÉSE –11 a v období rokov 1938 – 1940 hajil farby modro – bielych v bráne I. mužstva ÉSE. Poslednýkrát obliekol úbor modrobielej pred 700 divákmi na zápase ÉSE – VSE Sopron za rozhodovania Perlingera vo víťaznom mužstve doposiaľ v nezvyčajnej zostave: Prochászka Sklenár, Bóka, Deák, Herdiczky I, Herdiczky II, Szlávik, Pintér, Brösztl, Kováts, Izsák, s výsledkom 2:1. Z dôvodov vysokoškolských štúdií v roku 1940 je registrovaný v mužstve BEAC v Budapešti, kde pôsobil až do roku 1949. Medzitým v lete 1944 bol u AC Kolozsvár / Kluž/ iba pári mesiacov. Viackrát bol vo vybranom mužstve vysokoškolákov a takto aj účastníkom v roku 1947 v Paríži na Majstrovstvách Sveta vysokoškolských mužstiev.

Po ukončení II.Svetovej vojny v Maďarsku sa začala popularizovať volejbalová hra, ktorú On osvojil už ako študent na štrande Emila Tatarika v Nových Zámkoch. Tu získané vedomosti mal možnosť uplatniť v začiatkoch tohto športu

v maďarských podmienkach. Najprv ako aktívny hráč, neskôr ako vedúci tréner maďarských volejbalistov a nakoniec ako podpredseda maďarského zväzu a člen európskeho zväzu. Cestou športu sa dostal do početných krajín Eurypy, ako aj do Korei, Kuby, Peru a Brazílie. So športom sa nerozlučil. Aktívne hrá tenis v mužstve seniorov, kde medzi veteránmi nad 75 rokov dosiahol pekné výsledky, jak tomu bolo aj v roku 2000, keď oslavoval svoje 80 –iny. Dr. László Prochászka nás krajan bol a je pravým typom športovca a osobnosťou, na ktorého sme my novozáčania hrdí Postupom času, ako On zvykával pri stretnutiach našich hovoríť, čoraz viac myslí na Nové Zámky, kde vždy, ked' má možnosť, ide domov. Zo srdca mu prajeme, aby mu pán Boh zachoval pevné zdravie aj v roku jeho 87. narodenín.

1939 – 1944

VEDENIE ÉSE A ŠPORTOVCI ÉSE

Ako to vieme z histórie v dôsledku viedenskej arbitráže Nové Zámky 8. novembra 1938 boli pričlenené k Maďarsku.

V meste vznikli tieto Telovýchovné Jednoty:
ÉSE – MÁV ÖSSZETARTÁS – CIKTA TJ

ÉSE spravuje direktoriu v zložení:

Ferencz Czelhoffer – mestský radca
Pál Huszár – vedúci matriky
János Néder ml. – vedúci mestskej knižnice
József Albert – doterajší náčelník I. mužstva
Károly Szklenár – kapitán mužstva ÉSE

16. apríla 1939 na valnom zhromaždení zvolia vedenie ÉSE
Vilmos Jaross – hlavný išpán – čestný predsedá ÉSE József Majthényi – vicišpán – čestný podpredseda János Néder st. – večný predsedá ÉSE Kálmán Szabó – Jenő Pleskó – riaditeľ Cikty – spolupredsedá ÉSE

Súčasne ÉSE preberá modro – červenú farbu mesta a nový názov ÉSE – CIKTA.

Vedenie futbalového oddielu ÉSE – CIKTA:

Mihály Deáki – predseda oddielu
István Kiss – tajomník oddielu
József Nemcsik – riaditeľ športu
József Albert – náčelník I. mužstva
G.Szentgyörgyi – odborný radca
Károly Szklenár – tréner I. mužstva

Začiatkom r. 1943 v názvoch jednôt nastali zmeny:

ÉSE – MOVE – CIKTA LEVENTE-MÁV Összetartás
Vedúcim CIKTA – LEVENTE je Ágoston Kubovics
Vedúcim MÁV Összetartás je Titusz Tóvölgyi
Trénerom MÁV Összetartás je Lajos Kövesdi

1. VI. 1943 obuvnická časť Cikty je premiestnená do MARTFÚ
Odchádzajúcim riaditeľom Jenő Pleskom, inžinierom Elekom Benedekom, vedúcim oddelenia výroby Lászlóm Mészárosom, vedúcimi dielní Jánosom Aghom, Ferencom Bachorcom a Jánosom Vasicsekom sa v mene vedenia ÉSE – MOVE lúčil Dr. György Kukorelly. V mene odchádzajúcich za vrelé slová sa podľakoval riaditeľ J. Pleskó a vyhlásil, že hoci odchádzajú, ale v duchu ostávajú i nadálej novozáčania a príslušníci ÉSE.

Vedenie futbalového oddielu ÉSE:

István Nemesszeghy – predsedu oddielu
Ágoston Kubovics – podpredseda oddielu
Dr. István Szentgyörgyi – kapitán I. mužstva
Mihály Lehoczky – zástupca kapitána I. mužstva
József Albert – náčelník I. mužstva
Dezső Sult – zástupca náčelníka I. mužstva
Kálmán Séda – náčelník II. mužstva
Miklós Bednarik – zástupca náčelníka II. mužstva
István Kiss, József Szekanek, Károly Csápka – tajomníci oddiel
Ede Hausner – zapisovateľ
József Gőöz – skladník
Imre Mészároš – pokladník
ErnőHelda – dozorca ihriska
József Diósi – vedúci mládeže
József Maróthy – tréner mužstva

Členovia športovej rady:

Géza Németh, Gyula Bijeszik, Imre Racská, Béla Karetka, József Diósi, Aladár Lemény, János Jámbor, József Ozorák, Endre Lendvai, Károly Beregi, Béla Lukács, Dezső Kostyál

Náhradníci:

Elek Vanya, István Agh, László Janits, Sándor Jurík, Vince Hamar, Sándor Oros

Športovci ÉSE:

László Haulík, Károly Szklénár Michal Jurík, János Jócsik, Pólya, Zoltán Szlávík, Károly Decsi st., Izsák, Elemér Kováts, László Pintér, Kebis, Vanek, Reiner, Beták, Laczkovics, Bednarik, Lajos Svidrony, Michal Hruža, Medovich, Jozef Herdiczky, Kovacsik, István Krajesir, Dobcsányi, Mihály Brösztl, István Goda, Tibor Klemanovits, Herdiczky II, Béla Bachorecz, Schvarc, Steiner, Gerle, Deák, Furo Néder, János Nagy, Géza Csapó Aradi, Aubéli, Zsigrai, Szóbel.

Dorastenecký majster ÉSE CSIKÓK:

László Tarhai, Béla Jalecz, Károly Veres, Ferencz Kertész, A. Mandelik, Pál Szklénár, Károly Chrupka, B. Mandelik, József Kovacsics, Ferenc Teplan, Aladár Banyár, Mihály Szász, Lajos Rozsnyó, J. Erdész, János Nagy, Bihari, Galbavy, Ferencz Kameniczky

VEDÚCI ÉSE CSIKÓK:

Béla Alföldi – tajomník, József Takács – náčelník

Mužstvo CIKTA – LEVENTE:

Tarhai, Kádek, Badics, Csapó, Bóka, Szász, Veres, Béla Halanda, Kecskés, Bihari, Járek, Teplan, Ferencz Erneszt, Galbavy, Fábián, Kátai, Marcinkech, József Podhorecz, László Haulík, Mancza, Kapacska, – tréner József Takács.

Mužstvo ÉSE MOVE:

Béla Bachorecz, László Pintér, Sándor Takács, Jancsár, Polyák, Papp, Néder Furo, Klemanovits, Jurík, Szlávík, József Herdiczky, Aubéli, Kovacsics, Hanusz, Smogrovics, Geréb, Zsigrai, Béla Vasas, János Szikora, Czeller II, Nagy.

Mužstvo MÁV ÖSSZETARTÁS

Mák, Szalai, Goda, Nagy, Miklós Lénárt, Tóth, Horváth, Kövesdi, Táncos, Hucsko, Sebestyén, Petik, Szabó, Ujvári Ernő, Csöbönyei, Berki, Erdész.

JÓZSEF DIÓSI 1912 – 2000

Narodil sa 23. októbra 1912 v Nových Zámkoch. Známa osobnosť v kruhu novozámockých priateľov športu. V mladosti bol aktívnym plavcom, hokejistom a lyžiarom a nie v poslednom rade i tajomníkom doras-

teneckého futbalového majstra FC Viktória v roku 1929. Dlhé desaťročia spolupracoval na úseku športu s majstrom novozámockého futbalu Jozefom Albertom, s ktorým bol spoluzačladeľom uličných futbalových mužstiev. V rámci osobných vzťahov som mal možnosť získať informácie o športových udalostiach v histórii novozámockého športu od tohto matuzálema a veľkého lokálpatriona. Mnoho desiatok rokov športovej minulosti nášho mesta bolo neraz predmetom našich rozhovorov o futbale, hokeji a plávania – spominajúc pritom športovcov týchto športových odvetví. Oklamúc svoj vysoký vek – 86 rokov – tak spomínał na všetky udalosti z minulosti, akoby sa udiali pred pár dňami pred našimi očami. Listujúc v jeho písomných záznamoch o športe, som sa dozvedel aj o tom, že v roku 1932 plavecký šport zaznamenal veľké úspechy v našom meste. 7. júla 1932 plavci a pólisti z Levíc a ÉSE pri príležitosti 25. výročia založenia ÉSE usporiadali medzimestské stretnutie športovcov. V radoch plavcov boli : Anton Haulík, Tibor Klemanovits, Jozef Diósi, Vojtech Hindy, Alžbeta Désyová, Bogyó, Weisz, Földváry, a Chinoradszky. V mužstve pólistov : Diósi, Schvarcz, Heitler, Bugan, Chinoradszky, Vranesits, Hindy, Birthler a Rédei. Za chrbtom robustného Bugana obhajoval bránu Novozáčanov s veľkou radosťou Jožko Diósi.

Od plávania prechádzajúc listovaním v histórii novozámockého športu naraz zakotvíme u hokeja. Stane sa to z toho dôvodu, že čítam z informačného zošitu vydaného Lokomotívou Nové Zámky v roku 1985, že novozámocký hokej oslávil 20. výročie svojho založenia. Verný tomuto odvetviu musím pripomienuť, že už 15. januára 1937 ústredný výbor hokejového zväzu obdaroval novozámockých hokejistov s kompletou hokejovou výbavou, na znak ktorého 17. januára 1937 na ľadovej ploche ÉSE pred 300 divákmi sa stretnú prvýkrát za rozhodovania Pavla Weisza s nerozhodným výsledkom 3:3 /0:0,1:1,2:2/ hokejisti ÉSE a ČSSK, V mužstve ÉSE hrali známi športovci ako: Séda, Albert, Brösrtl, Diósi, Kováts, Klemanovits, Kurzveil, Lauránszky, Kukan, Takács, Bánó, Kálmán. U ČSSK známy Palubjak, Heck, Sczulcz, a Dubovsky. Odveta sa uskutočnila druhý deň na ľade ČSSK v Sokolovni na nádvorí víťazstvom ÉSE 2:1. Priaznivé počasie v tom čase umožnilo, aby hráči ÉSE ako doplňujúci šport pestovali hokej, a tak bol založený hokejový oddiel na čele s Jozefom Diósim. Takto využijúc prírodu dané okolnosti a možnosti striedavo hrali raz na ľadovej ploche ÉSE, raz na nádvorí Sokolovne.

Mám nesmiernu radosť, že po toľkých rozhovoroch s nestorom novozámockého plaveckého a hokejového športu som mal možnosť objasniť dávnu minulosť týchto športových odvetví na území nášho mesta. S heslom univerzálného športu „Mens sana in corpore sano“ Zdravom tele ,zdravý duch – som poprial veľa zdravia môjmu starému priateľovi, vtedy ešte netušiac, že 16. augusta 2000 športová verejnosť, známi, dobrí priatelia, starí skauti odprevaldime verného priateľa na jeho poslednej ceste v cintoríne Sv. Jozefa. Mal rád ľudí a ľudia mali radi jeho, bol uznávaným a oblúbeným občanom nášho mesta. Zachováme ho v našich srdciach a spomienkách za jeho ľudskosť a lokalpatriotizmus.

PINTÉR LADISLAV

Ladislav Pintér sa narodil 12. januára 1917. Futbalovú dráhu začal už ako 12 ročný v bratislavskom Husos-Rapide. Keďže býval v blízkosti ihriska Vassasu, už ako chlapec z ulice sa do 15 rokov

zasväcoval do tajomstiev futbalu. Ako 15 – ročného ho starší brat zobral do Šcajčiarska, kde sa popri fuitbale vyučil za zubného technika. Po návrate zo Švajčiarska sa zamestnal u fy. Baťa v Nových Zámkoch, a za jej mužstvo aj hral. Pod svoje krídla ho vzal Karol Szklenár – u športovcov známy „DUNDI“, neskôr jeho dobrý priateľ. V rokoch 1941–1944 bol už stabilným hrácom vtedajšieho ESE – Cikta. V tom čase sa však továreň Cikta presťahovala do Tisza földváru a tak ďalšiu futbalovú činnosť zúročuje v známom mužstve Martfű, ktoré sa prebojovalo až do II. národnej ligy. Vojnové vetry ho znova pripútajú k Novým Zámkom, ale v ťažkých rokoch 1945 – 46 sa dostáva do mužstva Fatry Napajedlá, kde sa popri futbale zdokonaluje aj v zubotechnike. Po roku 1947 je znova doma a pracuje v zubnom laboratóriu dentistu Jozefu Alberta s ďalšími zubnými technikmi, tiež futbalistami Ernestom Šerešom, Ladislavom Vanyom, Karolom Dečim, Mikulášom Czingelom a Karolom Kostylom. Poznamenávam, že v tom čase Jozef Albert, ako vedúca osobnosť novozámockého futbalu zamestnával vo svojom laboratóriu futbalistov, ktorí sa uňo vyučili v zubotechnike. V roku 1949 sa mužstvo NV-N. Zámky stáva víťazom krajskej súťaže a postúpi do

celoštánej „D“ súťaže. Pintér Ladislav je kapitánom mužstva a v spoločnosti v tom čase vynikajúcich futbalistov, ako Šereš, Deči I, Deči II, Kovács Karol, Kollár, Koppány Ladislav, Fabó František, Lénárt Mikuláš, Jurík Ferko, Kovacsics Jozef, Norbi Andrisz, Mikuška, Kassa a Zemplényi vybojovali túto silnú súťaž a boli vždy na čele pred mužstvami Trenčína, Trnavy a Partizánskeho. V roku 1952 úspešne skladá skúšky dentistu a na úseku futbalu sa už ako 37 –ročný zaoberá futbalovou mládežou, lebo kúzelný futbal mu prirástol k srdcu. Od roku 1929 do roku 1954 aktívne športuje, teda rovných 25 rokov. Najmilšie obdobia trénerskej činnosti patria do obdobia, kedy jeho zverenci vybojovali pre Nové Zámky celoštátnu dorasteneckú ligu. V tejto práci mu bol nápmocný aj Janko Sládek, ako kondičný tréner dorastencov. Popri trénerskej činnosti 15 rokov pracoval aj v plaveckom oddielu, lebo jeho synovia sa venovali plávaniu. Syn Ladislav je stomatológom a Karol lekár ortopéd. Vychoval rad dobrých futbalistov, o ktorých sa môžeme dočítať v kronike novozámockého futbalu dávnych čias. My všetci, bývalí a súčasní aktéri novozámockého futbalu sa tešíme tomu, že jeho športová činnosť bola 12. januára 1997 honorovaná Cenou primátora mesta Nové Zámky už aj z toho dôvodu, že vyšiel z radosť budovateľov nielen novozámockého futbalu a športu vôbec, ale stal sa aj osobnosťou v zdravotníctve. Priatelia a široká novozámocká športová obec mu zo srdca bla-hoželá a vďačí rokoch života mu praje-mo všetci veľa zdravia a osobnej pohody v kruhu svojej rodiny, priateľov a bývalých spoluhráčov.

SÁNDOR TAKÁCS 1914 – 1997

Narodil sa 26. septembra 1914 v Nových Zámkoch. Svoje futbalové nadanie uplatnil už v roku 1931 v mužstve Viktória ILSZ pod vedením Jozefa Alberta a Jána Vašičeka v spoločnosti hráčov Séda, Ölvecky, István Goda, T.Goda, Kovács, Csicsátka, Kovacsik, Ferenc Prochászka, Lauránszky, Szűcs, Ernő Ujváry. Viktória ILSZ aj v roku 1932 – 33 bol majstrom skupiny. V jesennom koli v roku 1933 je hrácom ÉSE II pod vedením predsedu Jozefa Alberta a náčelníka Pála Weisza. Vynikajúco zahral na prvom majstrovskom zápase 11. marca 1934 proti SE Parkan pri nerozhodnom výsledku 2:2. V tom roku desaťkrát mal na sebe modro – biely úbor ÉSE Je stabilným hrácom ÉSE až do roku 1936. Po krátkej prestávke sa objaví opäť v mužstve ÉSE v roku 1938. V dôsledku zranenia nastane núdzové vypadnutie z hry, ale 27.apríla 1941 na víťaznom zápase ESE-Cikta –AC Dorog v pomere 2:0 je hrdinom v obrane mužstva. Svojou hrou vynikne aj v Budakalászi pri víťazstve 2:0, ako aj v Komárne, kde mužstvo vyhrá jeho zásluhou v pomere 2:1. Nerozhodný výsledok 26. marca 1942 v Pešti proti mužstvu Pénzügyőr v pomere 1:1 je jeho zásluha .Aj v Pécsi 7. septembra 1942 pred 1200 divákmi dosiahnutý výsledok v pomere 3:0 dosvedčuje vynikajúcu hru Takácsa v mužstve ÉSE – Cikta. V roku 1943 je v obrannom mure pevnou silou mužstva. Svojou tvrdou ale čistou hrou získal prezývku „csonti“. V tom čase

v mužstve ÉSE-MOVE pod vedením funkcionárskej štvorky – Deáki – Kiss – Szklenár –Albert medzi hráčmi Bachorecz, Herdiczky, Pintér, Jančár, Polyák Papp, Furo Néder, Klemanovits, Michal Jurík, Zoli Szlávik obranný mür Takács – Herdiczky – Néder je najpevnejším bodom mužstva .Na základe záznamov kroniky novozámockého futbalu dávnych čias aktívnu činnosť ukončil v roku 1944 na zápase s budapeštianskym MÁVAG s nerozhodným výsledkom v mužstve Bachorecz, Jurík, Herdiczky, Nagy, Takács, Kováts, Inczédy, Papp, Varga, Seres, Szlávik. I keď v roku 1945 je hrácom ŠK Baťa. 13. júla 1947 hrá nostalgický zápas v mužstve ŠK Baťa proti starým pánom Cikta SE Martfű. Starí páni si podelili bránky v pomere 2:2. V mužstve ŠK Baťa nastúpili Ondruch, Bóka, Pintér, Dojčan, Takács, Szász, Bartovič, Dobčányi, Ernest, Kladenský, Galbavy. Alexander Takáč v roku 1947/48 je trénerom mužstva ZK Baťa s ktorým vyhrá majstrovstvo župy. V roku 1954 je pomocným trénerom Ladislava Kobolku v mužstve Spartaka Nové Zámky. Má bohatú športovú minulosť v histórii novozámockého futbalu dávnych čias. V roku 1968 je trénerom ženského futbalu v Elektrosvite spolu so zakladateľom ženského futbalu v Nových Zámkoch Joškom Majerom. Aj počas dôchodcovských rokov je veľkým simpatizantom novozámockého futbalu. 9 februára 1997 vo veku 83 rokov života ho privola Všemohúci na nebeské kolbišťia. Odpočíva v rodinnej hrobke cintoríne Sv. Jozefa v Nových Zámkoch. Jeho pamiatku zachovajú jemu vďační mladí športovci, priatelia a bývalí spolupracovníci.

FRANTIŠEK BÓKA 1918 – 1996

Narodil sa 1. januára 1918 v Nových Zámkoch. Už ako 17 ročný sa stal prívržencom kúzelnnej lopty, keďže mal dobrý cit k futbalovej hre.

V tridsiatych rokoch ÉSE prežíva svoju slávu, do ktorej zapadol aj on ako mladý športovec. V roku 1939 bola jeho činnosť najplodnejšia. 8. mája 1939 je zapojený víťazným zápasom 3:1 nad Budapešťanským SC Vasutas do začiatku víťazných sérií v mužstve ÉSE v zložení Haulík, Szklenár, Lackovics, Polyák, Herdiczky, Reiner, Bóka, Vitéz, Szlávik, Pintér a Izsák. V tom roku spoznajú jeho kvalitnú útočnú hru nielen v blízkych Šuranoch a Leviciach, ale aj u budapešťanských Financov, ako aj u Haladás Szombathely, alebo v Székesfehérvári či v Dorogu. Menovite úspešne sa prezentoval proti budapešťanským Financom, keď vo exkluzívnych úboroch – modro – červených dresoch a višňovočervených kopačkách darovaných riaditeľom fabriky Eugenom Pleskom vyhrali 3:0 a vyslúžili si v zostave Haulík, Szklenár, Kováts, Reiner, Polyák, Kovacsik, Bóka, Pintér, Vitéz, Szlávik a Izsák prezývku „červení čerti“. Potom nasledoval rok 1939 keď 4. septembra v mužstve ÉSE – Cikta preukázal vynikajúcu formu a v obrane znemožnil všetky pokusy útočníkov Sopronu, ako to bolo publikované aj v miestnej športovej tlači. Trénerom ÉSE v roku 1940 je profesor telocviku gymnázia Jozef Maróthy, ktorý vysoko uznaў futbalové kvality Františka Bóku a preto ho zaraďuje do stáleho

kádra mužstva ÉSE. V roku 1942 v športovom dianí zaujme vedúcu úlohu športový smer LEVENTE a preto väčšina mladých futbalistov je zapojená do tejto súťaže. Takto sa dostali do družstiev LEVENTE, aj Anton Kecskés z Dunakeszi a novozámočania Bihari, Teplan, Halanda, Haulík, Gejza Csapó, Mandelík, Bóka, Kátai, Badics, Manca, Fábián, Galbavy, Kapacska, Tarhai, Veres, Chrupka, Kádek, Kamenicky, Podhorec a Miško Szász. Túto mladú futbalovú generáciu vtedajšie vedenie futbalu zverilo do rúk trénera Jozefa Takácsa. Po vojne v roku 1945 sa rozprúdil športový život v meste, hlavne v športových zariadeniach mesta. V tom čase v ŠK Nové Zámky pôsobili hráči – Bachorecz, Ernest, Vörös, Bihari, Vanyo, Goda, Decsi, Pintér, Seres, Klemanovits a František Bóka. Keďže zamestnaním bol viazaný u fy. Baťa, stal sa aj hráčom ZK Baťa v spoločnosti hráčov – Veres, Dobcsányi, Szúdor, Fečo Fazekaš, Dojcsan, Szász, Galla, Csongrádi, Nagy a Miško Szász. V tom roku hraje 13. júla v medzipodnikovom zápase uskutočneným s nerozhodným výsledkom 2:2 medzi MSE Cikta Martfű a ZK Baťa Nové Zámky. Po dlhej prestávke v roku 1954 ešte je členom mužstva Spartaku Nové Zámky pod taktovkou dvojici trénerov L. Kobolka a S. Takács, ktorý rok je jeho posledným rokom aktívneho futbalu. Po tomto období hraje rekreačne za mužstvo „starých páнов“ až do roku 1961 a pritom zastáva dôležitú vedúcu funkciu v. n. Elektrosvit, ako ekonomický náimestník riaditeľa podniku, a dlhé desaťročia je predsedom futbalového oddielu. Jeho dvaja synovia František a Štefan sú tiež vynikajúci futbalisti v rokoch 1960 a 1961 a neskôr kráčajúci v šlapajách otca, pôsobia ako funkcionári u TJ Spartaku, či Slovana a Štefan aj v súčasnosti u FKM. Bóka František

známa osobnosť v novozámockom futbale dávnych čias, bol celým svojím umom a srdcom zástancom zjednoteného športu v meste. V období, keď riadil činnosť futbalu, mužstvá Spartaku a Slovana dosahovali vynikajúce úspechy v ligových družstvách. Jeho náhla smrť 1. apríla 1996 bola veľkou stratou nielen pre Elektrosvit, kde dlhé desaťročia pôsobil, ale aj pre ďalší rozvoj športu v našom meste. Bol pravým človekom, dobrým priateľom a vhodnej chvíle vždy vedel nielen poradiť ale aj pomôcť. Na poslednej ceste ho vyprevadili v novozámockom cintoríne stovky športovcov a priateľov. Tisíce býv. zamestnancov Elektrosvitu a mladá športová generácia ho zachová v pamäti.

ST. DECSI KAROL 1920 – 1980

St. Karol Decsi sa narodil 20. novembra 1920 v Nových Zámkoch. Už ako 14 ročný v roku 1934 sa zasvätíl do tajov futbalovej lopty u mladých potkanov ÉSE a v roku 1936 už hraje za do-

rastencov. Dovŕšujúc 19 rokov je hráčom mužstva dospelých ÉSE. Jeho veľká skúška futbalového krstu bola na zápasе medzi ÉSE a KFC Komárno 6. marca 1939 na víťaznom zápase v pomere 4:2 v zostave Haulík, Szklenár, Jócsik, Jurík, Pólya, Szlávik, Izsák, Kováts, Pintér, Kubíš, Vanek a Decsi. Svojím výkonom zabezpečil pevné miesto v mužstve ÉSE ešte v tom roku osvedčujúc sa na horúcej pôde v Šuranoch, keď technicky vyspelejšom mužstve ÉSE aj on je strojcom víťazstva 4:1, keď získal krásny gól medzi strojcamí gálov Pólyom – Bókom a Vanekom. Prezentoval sa peknou hlavičkou aj na víťaznom zápase v pomere 5:4 proti szombathelyi Haladás 19. júna 1939 v mužstve v zostave Medovich, Szklenár, Bóka, Kováts, Reiner, Polyák, Szlávik, Pintér, Krajcsir, Izsák a je opäť na listine strelcov bránok v spoločnosti štvorky – Pintér – Izsák – Szlávik – Decsi. Vo víťaznom pochode ÉSE je 15. júna 1940 v Pécsi, 21. júna na víťaznom zápase 4:0 v Budapešti, 27. apríla 1941 v Dorogu pri víťazstve 2:0 a 18. júna 1941 v Komárne proti KFC vo víťaznom zápase 2:1. Aj 7. septembra 1942 v Pécsi proti tamojšiemu DVAC môže obecentsvo vychutnávať kvality novozámcianov na víťaznom zápase 3:0. Decsi je medzi velikásmi vtedajšieho

mužstva ÉSE – menovite – Belo Bachorecz, Michal Jurík, József Néder, István Reiner, Sándor Takács, József Herdiczky, Károly Szklenár, Jenő Izsák, Ferenc Czeller, Géza Csapó, gymnazista János Nagy, László Pintér, Zoli Szlávik, Elemir Kováts, Tibor Klemanovits, aj on so svojim výkonom a oddanou oduševnenou hrou. V rokoch 1946 – 1947 hrá vo farbách ŠK Nové Zámky a získava pre novozámcianý futbal veľa slávy so svojimi spoluhráčmi za vedenia trénera Sándora Heideckera s hráčmi Paskom, Lénártom, ml. Decsim, Vasasom, Chrupkom, Kovacsicsom, Fonodom, Seresom, Gancznerom a Kuruczom. Je členom víťazného a postupujúceho mužstva ŠK Nové Zámky do divízie 1. júla 1947 pod vedením Jozefa Alberta a Sándora Heideckera. 15. augusta 1948 v Myjave je vo víťaznom mužstve 1:0 vynikajúcim výkonom v zostave Andrisz, Rozkopál, Koppány, Kollár, Fabó, Kopčan, Ganczner, Seres, ml. Decsi, Kovacsics, st. Decsi pod vedením trénera Jána Domonkosha. Rok 1949 bol pre ŠK Nové Zámky úspešným rokom. Mužstvo pod názvom Sokol NV Nové Zámky získava titul majstra Nitrianskeho kraja a 13. júla 1949 hostí kompletné mužstvo Ferencvárošu, ktoré od roku 1930 nehralo v Nových Zámkoch. V mužstve Fradi boli vtedajší vynikajúci reprezentanti, ako Henni, Rudas, Kispéter, Sándor Kocsics, Deák, Lakat, Budai, Ferenc Smidt, Dékány, Juhász a Kéry. Decsi v roku 1954 svojím výkonom značne prispel k tomu, že vtedajší Slavoj Nové Zámky vyhral okresnú súťaž. Aktívnu futbalovú činnosť ukončil v roku 1956, ale nadálej rekreačne hral pod vedením odbornej trojici Bachorecz – Herdiczky – Albert so svojimi bývalými spoluhráčmi – Kovacsics, Ali Banyár, Dobcsányi, Szász Miško, Teplan František, Bóka, Pintér, Koppány, Mesz-

lényi, Jurík – v mužstve starých pánov, ktorí aj za hranicami šírili dobré meno novozámockého futbalu. St. Decsi Karol – prezývaný „Kopasz Decsi“ kedže mal málo vlasov – svoju bohatú športovú dráhu ukončil v mužstve starých pánov v roku 1964, ale aj v ďalších rokoch ostal verným zástancom a podporovateľom myšlienok novozámockého futbalu. Jeho ľudské srdce prestalo biť 16. septembra 1980, ked ho Všemohúci pozval na večné futbalové kolbištia. Odpočíva v pokoji v cintoríne Sv. Jozefa v Nových Zámkoch tento vynikajúci človek, športovec a verný priateľ. Jeho pamiatka je zachovaná v dejinách novozámockého futbalu dávnych čias.

LADISLAV HAULIK 1916 – 1995

Ladislav Haulík sa narodil 5. februára 1916 v Nových Zámkoch. Svoju futbalovú dráhu začal v roku 1931 v bratislavskom mužstve HUSOS – Rapid, ako dorastenecký branár. V roku 1935

dostal zamestnanie u fy. Baťa v Zlín, kde súčasne hral aj za ŠK Baťa Zlín. Vzhľadom na jeho futbalové kvality dostal sa do záujmového kruhu aj ďalších českých klubov, ale on sa vrátil v roku 1938 do Nových Zámkov. Samozrejme vedenie ÉSE ho ihned zaregistroje do svojich radov, kde hned na začiatku spoznali jeho brankárske kvality. Prvýkrát sa prezentoval na zápase ÉSE – KFC v domácom prostredí. ÉSE vynikajúcou hrou prekonal svojho večného rivala v pomere 4:2 v zostave Haulík, Szklenár, Jurík, Jócsik, Pólya, Szlávik, st. Decsi, Izsák, Kováts, Ladislav Pintér, Kebiš a Vanek. Následne 8. mája 1939 po víťaznom zápase s výsledkom 3:1 nad Vasutas SC Budapešť miestna tlač už oňom píše, že Haulík je pevnou oporou v mužstve ÉSE. Hostia z Levíc 15. mája 1939 vysoko prehrajú v pomere 5:0. Päťsto divákov sa kochá v krásnej hre Haulíka a vynikajúceho výkonu rozhodcu Pála Vörösa. V odvetnom zápase v Leviciach, iba s troma vymyslenými jedenástkami domáceho rozhodcu vedia prekonáť Haulíka. 28. mája 1939 ÉSE hostí budepeštianskych TSC Pénzügyőr a mužstvo v zostave Haulík, Bóka, Szklenár, Kovacsik, Reiner, Polyák, Vitéz, Pintér, Kováts, Szlávik a Izsák impozantnou hrou prekoná

hostí v pomere 3:0. V roku 1942 čoraz viac zaujme v športovom živote svoje miesto hnutie LEVENTE, vdôsledku čoho väčšina mladých športovcov športuje v rámci tohto hnutia. Tak aj Haulík a ďalší novozámockí mladí futbalisti pod odborným vedením trénera Jozefa Takácsa – ako Járek, Teplan, Erneszt, Galbavy, Fabián, Kátai, Marcinkech, Podhorec, Manca a Kapacska sa stanú hráčmi mužstva LEVENTE II. V päťdesiatych rokoch Ladislav Haulík sa dostane do mužstva Banik Prievidza. Neskôr dostane zamestnanie na štátom majetku v Želiezovciach, kde hrá za Dynamo Želiezovce a v roku 1957 aj trénerom Dynama Želiezovce. Túžba po rodnom meste ho pritiahe domov do Nových Zámkov, kde dostane zamestnanie v n. p., Elektrosvit na dopravnom oddelení. Svojou odbornosťou v práci a nie v poslednom rade športovými vedomosťami sa stane prínosom pre podnik. Otec piatich synov Ladislava ml. Mikuláša, Jozefa, Petra a Štefana venuje popri odborných vedomostiach aj športovému rozvoju svojich synov. V kolektíve sa teší veľkej obľube pri vzornej výchove svojich synov, ktorí čoskoro vynikli aj mužstvách Elektrosvitu. Bol starostlivým otcom, jeho dobrotvé srdce prestalo biť v roku 1995 vo veku 79 rokov. Veľká rodina sviatákov, športovci, priatelia stratili v ňom vynikajúceho človeka.

LAJOS DOBCSÁNYI 1921 – 1999

Narodil sa 31. januára 1921 v Nových Zámkoch. Ako každý futbalista v tom čase, aj on vyrástol z pouličného futbalu a čoskoro sa stal hráčom I. mužstva ÉSE – Cikta. Prvýkrát ho videlo obecenstvo

v útočnom rade na pravom krídle dňa 4. septembra 1939, keď ÉSE – Cikta hostil FAC Sopron. Dlhé križné prihrávky neraz pripravili horúce chvíle pred bránou súpera. Aj na tomto zápase prvý gól padol z jeho iniciatívy z trojuholníka Dobcsányi – Székely – Brösztl. Výsledok bol sice 2:2, ale 18 – ročný Dobcsányi vychytil dobrý deň, ako aj v nasledujúcim zápase 16. septembra proti AC Dorog, keď jeho prihrávkou úspešne ukončil Szlávik. Svoju futbalovú zrelosť preukázal aj proti mužstvu SE Vác, keď z voľného kopu získal krásny gól hned dvakrát za sebou. Tento zápas bol ozajstnou pochúťkou. ÉSE vyhralo v pomere 16:0. Lajošove voľné kopy čoskoro spoznali brankári súperov. Futbalový koncert sa odohral aj 20. októbra 1940, keď v mužstve ÉSE s jedenástkovou hrajúcou Dobcsányi z 30 metrov získal obrovský gól pre svoje mužstvo a tým ustálil výsledok na 8:2. Trpiacim mužstvom bolo mužstvo zo Šale. V roku 1942 je opäť hráčom I. mužstva ÉSE a 14. októbra ho spoznalo aj obecenstvo Subotice. Spršku gólov zahájil Dobcsányi, po ľom bol úspešný Pintér, Klemanovits a Néder. Aj na zápase proti Pénzügyőr dňa 7. novembra v Budapešti sa zapísal medzi strelcov gólov s výsledkom zápasu 3:2 pre ÉSE. 19. novembra ÉSE opäť cestuje do juž-

nej oblasti Zenta, odkiaľ priniesol cenný bod z nerozhodného výsledku 1:1. Dobcsányi sa opäť predstavil ako obávaný strelec. Po dlhej nútenej prestávke vidíme Lajoša opäť v roku 1947. V tom čase je hráčom ŠK Baťa. Neskôr v premenovanom ZK Baťa pod trénerskou taktovkou Novozámčana Sándora Takácsa boli jeho spoluhráčmi – v bráne Bachorecz, Petrina a Ondruch a ďalšími hráčmi Piťu Szász, Karol Veres, Erneszt, Teplan, Kladensky, Galbavy, Danko, Tirjak, Ozorák, Jožko Pintér, Pišta Andi, a Janči Kurucz. Lajoš ako obávaný realizátor voľných kopov, bol zapísaný u brankárov súperov v širokom okolí so svojimi „prebijačkami“. Jeho futbalové umenie obdarilo verné obecenstvo aj na zápase proti viedenskému PSV. V priateľskom duelu predviedla dvojica Dobcsányi Erneszt ozajstnú futbalovú pochúťku. Perfektná hlavička Feriho Erneszta skončila v bráne viedenského mužstva a tým sa výsledok ustálil na 3:3. O týždeň neskôr mužstvo ZK Baťa zmietlo z ihriska mužstvo ŠK Železničiar Šarlúšky Kajsa v pomere 11:1. Víťazstvá nasledujú aj na zápase proti Chynoranom v pomere 6:2 a v Prievidzi pre Novozámčanov vždy horúcej pôde – v pomere 3:2. Tu bol Dobcsányi so svojím priateľom Erneszтом pre obrancov Prievidze takmer nezadržiteľný. Medzi zlé spomienky zaraďuje priateľský zápas s Admirou Wiedeň dňa 7. augusta, kedy naši Baťovci podľahli súperovi v pomere 10:0. Medzi najpríjemnejšie zážitky sú zaradené derby -stretnutia novozámockých celkov. Takým bolo aj stretnutie v roku 1949, keď mužstvo nieslo názov Partizán Nové Zámky. Na ihrisku za fabrikou hostovali hráči ŠK Nové Zámky. Mužstvo Partizán až do posledných chvíľ viedlo 1:0. Udalosť je v kronike novozámockého futbalu zachytená podľa Jožka Kovacsicsa

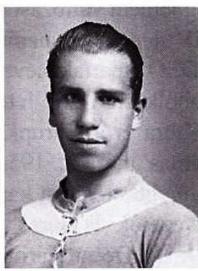
„Koko“, v tom čase kráľa gólov nasledovne: „Do posledných chvíľ zápasu viedli hráči Partizánu. My sme stále útočili, ale vyrovnat' sa nám nedarilo. Obecenstvo už odchádzalo domov. V poslednej chvíli však Ernő Seres zachytil krátke výkop od brány na 16 –ke súpera, prihal mi a ja som bleskúryčkle „zašil“ loptu do šibenice bránky. Ovácia obecenstva bola taká mohutná, že odchádzajúci fanúšikovia bežali zpäť až z mosta.“

Nuž, a ako spomína na túto udalosť Lajos Dobcsányi ? „Koko je ozajstný „gentleman“, že ma v spojitosi s jeho gólom nespomína. Totiž, ten krátke výkop som urobil ja. Ako to bolo? Už len sekundy chýbali do ukončenia zápasu. Postavil som loptu na šestku a v duchu som si povedal – no, tu máš a pískaj ukončenie zápasu. Zle som trafil, čo sa mi zriedkakedy stávalo a na 16 –ke stojáci Seres loptu zachytil, no a ostatné už viete z príspevku Koka. Čo bolo na ihrisku, to sa nepýtajte! Vždy, keď sa bývalí hráči stretнемe, zaspomíname si na toto derby stretnutie. “Drahý môj priateľ Lajos bol vždy reprezentantom futbalu svojho rodného mesta. Ako športovec vedel vždy otvorene a čisto zápoliť na zelenom trávniku futbalového ihriska, ktorý bol jeho druhým domovom. Jeho bratská láska a športový život boli vzorom v kruhu svojich vrstvovníkov. Pokojná povaha, prezieravý cit a láska k futbalu formovali jeho osobnosť v kruhu svojich priateľov. Bol bojovým typom športovca. Túto bojovnosť udržal aj v bolestiach svojej choroby, žiaľ, jeho vznešené športové srdce vzdalo tento boj a srdce, ktoré bolo motorom športových úspechov, prestalo búsiť 4. októbra 1999. Jeho priatelia a novozámockí futbalisti tichou poklonou odprevadili na poslednej ceste dobrého priateľa, spolupracovníka a spoluhráča v novozámockomb cintoríne.

Lajoš náš drahý priateľ, Ty si neumrel, lebo v spomienkách Ťa zachováme. Neumiera ten, kto žil práci a miloval ľudí.

FERENC KERTÉSZ

15.VI.1922

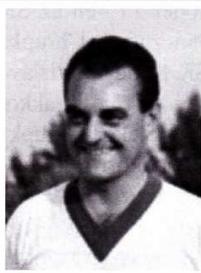

Narodil sa 15. júna 1922 v Nových Zámkoch. Prvýkrát ho športové publikum vidí v neporaziteľnom dorasteneckom mužstve ÉSE – Csikók, pod vedením tajomníka Bélu Alföldiho

a náčelníka Jozefa Takácsa. V tomto dorasteneckom mužstve jeho nadaní spoluhráči boli – László Tarhai, Béla Jalecz, Karol Veres, A. Mandelík, Pavel Szklenár, Karol Chrupka, B. Mandelík, Jožko Kovacsics, František Teplan, Aladár Banyár, Miško Szász, Lajos Rozsnyó, a František Erdész. V tom čase títo mladí dorastenci boli veľmi populárni, ako aj samotný Ferenc Kertész. V roku 1942 vynikol vo vynikajúcim mužstve ÉSE – Cikta II. V spoločnosti hráčov, akými boli Jalecz, Lauránszky, Szklenár II, Beták, Polyák, Balla, Kovács, Zsigray, gymnázista Jančí Nagy, a Vanek. Veľmi dobrou hrou premohli v úvodnom jarnom zápasе pod vedením náčelníka Jozefa Alberta v pomere 2:0 mužstvo AC Győr. Odchovanci mužstva ÉSE – Csikók, neskôr si sa vynikajúco osvedčili v mužstve ÉSE -II ako aj v mužstve dospelých ÉSE, menovite Bóka, Vörös, Chrupka, Kovacsics, Szász, Klemanovits, Kertész a mnohí bývalí hráči ÉSE. V roku 1943 pôsobilo v Nových Zámkoch viacero mužstiev, v ktorých sa osvedčili mladí futbalisti. Tako zakotvil v tom roku v mužstve ÉSE – MOVE LEVENTE v spoločnosti hráčov Csizmadia, Streda, Szúdor, Štefan Vanyó, Zálezsák, Kassa, Dezider Vanyó, Ladislav Vanyó, Mikuška, Czingel aj Ferenc Kertész. V tom roku

veľký počet mladých futbalistov sa uplatnil v niektorých novozámockých mužstvach. Ukončiac svoju aktívnu činnosť ostáva i naďalej simpatizantom a morálnym podporovateľom myšlienok ÉSE. Svoje dôchodcovské roky prežíva v rodine syna a dcéry. V mene priateľov športu mu zo srdca prajeme veľa zdravia a osobnej pohody v kruhu najmilších. Pri 85 -ich narodenin ho pozdravili priatelia športu s prianím veľa zdravia a pohody v kruhu svojej rodiny a bývalých spolupracovníkov a priateľov športu.

MICHAL SZÁSZ 1923 – 1977

Svoju futbalovú dráhu začal v mužstve ŠK Baťa. Potom v roku 1939/40 v neporaziteľnom dorasteneckom mužstve ÉSE Csikók ho vidíme pod odborným vedením Bélu Alföldiho a Jozefa

Takácsa. V roku 1942 ho už spoznajú, ako vynikajúceho útočníka v mužstve ÉSE –II. Následne v mužstve ÉSE – CIKTA kope okúzľujúcu loptu v skupine NB. –II Ešte v tom roku je hrácom CIKTA – LEVENTE so známymi spoluhráčmi, akými boli Tarhai, Veres, Podhorec, Kátai, Bihari, Manca, Badič, Csapó, Chrupka a Bóka. Aj v roku 1943 posilňuje toto mužstvo svoju vynikajúcou formou, keď v pomere 4:0 premôže mužstvo z Dunakeszzi. V tom čase v bráne reprezentoval novozáčanov nadaný Ferko Kamenicky. V roku 1943 v mužstve CIKTA – LEVENTE bola oporou pod vedením trénera Jozefa Takácsa – trojica Szász – Chrupka – Csapó. V dôsledku reorganizácie fabriky Cikta sa aj on dostane do Martfű, kde však nevie natrvalo zakotviť a v roku 1944 prejde na Slovensko, kde v období rokov 1944 – 1946 z počiatku v Hlohovci, neskôr v I. ligovom mužstve Považskej Bystrici pôsobí úspešne. Po dlhej prestávke opäť v roku 1947/48 je doma v Nových Zámkoch v mužstve ZK Baťa v spoločnosti hráčov akými boli: Dobcsányi, Szúdor, Fečo Fazekaš, Karol Veres, Štefan Dojčan, František Bóka, Galla, Csongrádi, Šaňo Múčka a Nagy. Potom v roku 1952 je v mužstve Elektrosvit za pôsobenia trénerstva Karola Chrupku.

Dvoma vynikajúcim gólm sa stal hrdinom víťazného zápasu Elektrosvit – Partizánske v pomere 3:2. Aj na jeseň jeho góлом sa stal Elektrosvit víťazom derby zápasu Elektrosvit – ČSAD v pomere 1:0. V dôsledku reorganizácií v športe sa zmenili názvy telovýchovných jednot – ČSAD na Dynamo N. Zámky, Elektrosvit na DŠO Spartak Nové Zámky, kde trénerom sa stal Ladislav Kobolka. Silnou trojicou mužstva je nadálej – trojica Chrupka – Szász – Erneszt. V roku 1954 mužstvo Spartaku je posilnené funkcionárm Jozefom Albertom a Ladislavom Pintérom, ako aj hráčmi Šeresom – Juríkom – Karolom Kováčom a ml. Karolom Decsim. Borhy Karol sa stal vedúcim trénerom Spartaku a mužstvo je víťazom Kraja Nitry a účastníkom E skupiny Divízie. Borhy Karol 17. novembra 1956 odchádza do ČH Bratislava. Trénerom Spartaka sa stáva Béla Keller býv. hráč ÉSE. V roku 1957 Spartak je premenovaný na Slovan Nové Zámky a hrajúcim trénerom je Ernest Šereš. Ladislav Kobolka odchádza do Fiľakova. Od 1. januára 1958 trénerom Slovana je Nándor Bán. Dvojica Pintér – Seres je trénerom Lokomotívy Nové Zámky. Sledujúc futbalovú dráhu Miška Szásza – od roku 1958 je hráčom „starých pánov“ Nové Zámky udržujúc svoju športovú kondíciu až do r. 1970 – pričom v r. 1960 je trénerom v Šuranoch. Za tragickejch udalostí v novembri 1977 v nešťastnej chvíľe ukončil svoj život – zobraza ho chvíľa „ktorá bude prekliata nami, jeho priateľmi, spolupracovníkmi. Opustil nás Miško Szász – píše závodný časopis Elektrosvit. Už nebude tu, zostane však v našich srdciach taký, akého sme vídávali. Nám zostane tichá spomienka – v novembri 1977.“

KAROL CHRUPKA 1923 – 2006

Narodil sa 9. októbra 1923 v Nových Zámkoch. Svoju bohatú futbalovú kariéru začal 1. augusta 1937, keď sa stal registrovaným hráčom ČsŠK Nové Zámky. Už samotné počiatky pôsobenia

na futbalovom ihrisku naznačovali, že ide o žongléra futbalovej hry. Povšimli si ho aj funkcionári ÉSE a v rokoch 1939 – 1940 je pilierom mužstva ÉSE – Csikók, neporaziteľného dorasteneckého majstra medzi hráčmi: Tarhai, Jalecz, Vörös, Kertész, bratia Mandelikovci, Szklenár, Kovacsics, Teplan, Banyár, Szász, Rozsnyó a Erdész, ktorí pod vedením trénera Jozefa Takácsa dosahovali vynikajúce výkony a výsledky. V rokoch 1940 – 1943 je hráčom Cikta – Levente, ktoré sa stalo v roku 1941/42 majstrom II. triedy. Jeho spoluhráčmi boli známi Novozámčania – Kamenicky, Vörös, Bóka, Halanda, Marcinkech, Csapó, Kovacsics a gymnaziasta Kádek, rodák z Hurbanova / Stará Ďala/. V dôsledku reorganizácie obuvníctva, Cikta sa stáhuje do Martfű, a tak na jeseň v roku 1943 aj on v spoločnosti mladých Novozámčanov, ako Kamenicky, Hrúza, Kátay, Marcinkech, Halanda, Erneszt, Pintér, Klemanovits, Manca a Kádek sú registrovaní za Cikta – Levente Martfű, kde víťazstvom nad mužstvo Szentes v pomere 6:0 získajú dňa 26. marca 1944 majstrský titul NB-III. Na jeseň v roku 1944 je registrovaným hráčom ÉSE, keď v októbri rukuje a na ihrisku ho vidíme až na jeseň v roku 1945 ako hráča ŠK Nové Zámky. Končí

na jeseň roku 1947 v spoločnosti hráčov zvučných mien, akými boli Bachorecz, Vörös, Lénárt, Decsi I, Decsi II, Kovacsics, Seres, Fonód, Ganczner, Kurucz, Koppány, Herdiczky. Píše sa 19. október 1947 – ŠK Nové Zámky bez Chrupku a Gancznera zdolá v zostave Bachorecz, Herdiczky, Koppány, Decsi II, Vanyo II, Juhász, Sütő, Kovacsics, Berki, Seres, Jančár hostí ŠK Kábel Bratislava v pomere 2:0 gólmí Seresa a Jančára pod vedením trénera Klemanovitsa. Neúčasť Chrupku a Gancznera vtedajšia tlač komentovala tak, že boli na tréningovom zápase v ŠK Žilina. Výsledok bol taký, že sa stali v skutku hráčmi ŠK Žilina v jarnej sezone roku 1948. My však spomíname radšej na to, keď si ho ŠK Piešťany vyžiadal od ŠK Nové Zámky na týždenný zájazd do Alžírska. Akože inak, hral skvele, strieľal góly a to sa tamojším novinárom páčilo. Karol Chrupka robí dobré meno novozámockému futbalu v ďalekom Alžírsku – písala vtedajšia športová tlač. Na jeseň v roku 1948 je opäť doma a hrá za ŠK Baťa Závody 29. augusta Nové Zámky v spoločnosti hráčov Ondruch, Vörös, Pintér, Dojčan, Takáč, Bóka, Erneszt, Danko, Kladensky, Bartovič a Dobcsányi. V roku 1951 hlavným sponzorom tohto mužstva sa stáva n.p. Elektrosvit, kde strávi príjemné roky svojej aktívnej činnosti až do roku 1960. V roku 1961 ako väčšina novozámockých hráčov posilňuje vidiecke mužstvo, v jeho prípade Bánov, kde pôsobí ako hrajúci tréner, končiac jarou 1964. Na jeseň v roku 1964 prestupuje do Gbelieci, ako hrajúci tréner, kde pobudol až do jari 1968. V rokoch 1969 – 70 je trénerom TJ Elektrosvit Nové Zámky. Bohatá športová minulosť ho oprávňuje k tomu, aby sme mu vyslovili vdaku a uznanie za to, čo v priebehu tejto bohatej športovej činnos-

ti pre novozámocký futbal vykonal. Sme toho názoru, že by vedel vždy svoje bohaté skúsenosti odovzdávať v prospech rozvoja novozámockého futbalu i s ďalšími osobnosťami futbalu nášho mesta, ktorí boli a sú i v súčasnosti medzi nami. V rozvoji novozámockého futbalu vykonaných plodných desaťročí, jeho priatelia a spoluhráči, funkcionári a fanúšikovia s radosťou brali na vedomie, že 16. novembra 2003 obdržal za vykonanú prácu v novozámockom futbale cenu primátora. Následne z rúk primátora mesta Ing. Gejzu Pischingera 31. marca 2004 prevzal ocenenie za zásluhy o rozvoj športu v meste Nové Zámky z príležitosti životného jubilea osemdesiatich rokov. Karol Chrupka športovým menom „Gádzsó“ bol jednou legiend novozámockého futbalu a čelným bojovníkom futbalovej hry – najťažší posledný zápas o život 23. apríla 2006 – tento skvelý človek s vysokým umom a dobrým srdcom – musel napokon vziať. Veľký režisér „život“ už jeho posledný zápas odpískal. Svoj večný sen sníva s futbalovou loptou, ktorú mu do hrobu na rozlúčku venovali jeho športoví priatelia, zachovajúc jeho pamiatku vo svojich srdeciach.

JOZEF KOVACSICS 1923 – 1985

Narodil sa 4. marca 1923 v Nových Zámkoch. V kruhu priaznivcov športu a futbalu ho v celom meste poznali pod prezývkou „KOKO“. Bohatá športová história ho už zaznamenáva v roku 1940

ako zrelého futbalistu, lebo už v tom čase je strojcom víťazstiev ÉSE –11, víťaza Mátyásovho pohára. Aj toho vynikajúceho víťazstva dňa 8. septembra 1940 nad KFC –11, vo futbalovej minulosti nášho mesta nemôžeme vynechať a nespomenúť si na funkcionársku dvojicu Kolomana Sédu a Jozefa Deáka, ktorí odbornými schopnosťami pripravili ÉSE –11 na toto víťazstvo, ktoré vybojovali hráči Jalecz, Bednárik, Jócsik, Beták, Kapacska, Pavol Szklenár, Jozef Szklenár, František a Jozef Czeller, gymnazista Nagy Ján, Dobcsányi, Balla, Szlávík, st. Decsi Karol a záchrancu mužstva: KOKO. Počas svojej bohatej futbalovej kariéry až do roku 1950 je strojcom bohatých futbalových zážitkov vo farbách ÉSE, ÉSE – Cikta, ŠK SOKOL NV Nové Zámky popri hráčoch, akými boli Seres, Koppány, Lénárt, Andrisz, Pintér, Jurík, Virág, st. Decsi, ml. Dcesi, Kovács Karol, Kollár, Fabo, Mikuska, Kassa a malý Zemplényi. Vrcholom tohto obdobia bola sezóna 1949/50, kedy táto galéria novozámockých futbalistov pod otcovským a odbiorným vedením Jozefa Alberta a Juliusa Rafajloviča vybojovala účasť v „D“ skupine II. ligy. Tým veľkým dňom bol 20. november 1949, kedy, presne o 15:45 hod. hvízd pišťalky rozhodcu Soviča

ukončil sériu víťazstiev mužstva ČSSZ Nové Zámky a takto s 10 bodovým náskokom so 43 bodmi a skóre 89:19 sa stalo mužstvo víťazom I. triedy FO. JTO. SOKOL kraj Nitra. Kráľom strelovca s 26 –mi gólmami sa stal najpopulárnejší futbalista týchto bojov Jozef Kovacsics. Je potrebné poznamenať, že za ním dvojciferné úspechy dosiahol Seres 13, Pintér 12 a Virág s 10 gólmami. Svoje vynikajúce futbalové schopnosti v rokoch 1953/54 zúžitkuje v Slavoji Nové Zámky, kde je aktívnym hrácom víťaza okresnej súťaže Slavoja, kde v tom čase v znovuzrodenej telovýchovnej jednote pôsobili agilní funkcionári Krajčovič, Hulala, Jendrušák, Nemčík a Heller. Poslednýkrát v mužstve „starých pánov“ v septembri 1957 predvedol svoje futbalové umenie v spoločnosti známych dejateľov novozámockého futbalu, akými boli Banyár, Dobcsányi, Szász, Teplan František, Bóka František, st. Decsi Karol, Pintér, Koppány, Meszlényi a Jurík Michal. Vedúcimi starých pánov boli nestori novozámockého futbalu Jozef Albert, Jozef Herdiczky a Vojtech Bachorecz. KOKO v rokoch šesťdesiatych a sedemdesiatych, ako poradca mladých futbalistov mesta a závodu, sa zapájal do futbalového života mesta. Nečakaná smrť 1. marca 1985 ho vyrvala z radosťí živých, tohto zlatým srdcom a dušou disponujúceho človeka. Tohože roku v marci by mal 75 rokov. Nedozil sa ich, lebo v nebeských mužstvách hrajúci Novozámcania, zrejme potrebovali jedno vynikajúce pravé krídlo. Jeho večnú pamiatku zachovávajú vo veľkej rodine novozámockého futbalu dávnych čias jeho priatelia, bývalí spolupracovníci a spoluhráči.

FRANTIŠEK TEPLAN 1919 – 2006

Narodil sa 6. septembra 1919 v Nových Zámkoch. Pochádza z pracovitej novozámockej slovenskej rodiny. Ako každý mladý športovec, aj on sa dostał z uličného mužstva sihošské-

ho do mužstva ÉSE – Csikók – (žriebátá) pod odbornú ruku Bélu Alföldiho a Jozefa Takáča trénera mužstva. Výsledok sa čoskoro dostavil, lebo v roku 1939/40 je účastníkom dorasteneckého neporaziteľného mužstva ÉSE – Csikók. Teplan František dobrou útočnou hrou čoskoro sa stáva hráčom ÉSE – Cikta. Vtedajší tréner Szklenár Karol mu dôveruje a on túto dôveru nesklame lebo 14. marca 1942 v Subotici vo víťaznom zápase 5:3 s mužstvom v zostave Bachorecz, Herdiczky, Furo Néder, Szász, Takács, Aubéli, Teplan, Pintér, Szlávik a Hruža vynikne svojou disciplinovanou hrou. Potom 20. marca 1942 keď druhé mužstvo zo Subotice hostuje v Nových Zámkoch a vysoko prehrá 9:1 – František Teplan je jedným vynikajúcim útočníkom tohto víťazstva. Ešte v tom roku ako mnohí ďalší novozámockí mladí futbalisti v spoločnosti hráčov Chrupka, Bóka, Haulik, Halanda, Csapó, Tarhai, Szász, Podhorec, Feri Kamenický, a František Kádek je preregistrovaný do mužstva CIKTA – LEVENTE a v dôsledku reorganizácie obuvníctva, Cikta sa stáhuje do Martfű a on automaticky je registrovaný za Cikta – Levente Martfű, kde víťazstvom nad mužstvom Szentes získajú majstrovský titul v NB – III. Po

zmenách v roku 1945 sa stáva opäť hráčom ŠK Baťa a v roku 1947 v mužstve v zložení Ondruch, Bóka, Pintér, Dojčan, Kládensky, Szász, Bartovič, Dobcsányi, Erneszt Feri, Galbavy je účastníkom futbalového koncertu nad mužstvom Sarlušky Kajsa v pomere 11:1, keď je strojcom 4 gólov, Bartovič 2, Kládensky 2, Galbavy 2 a po Ernestovom 1 góli. Aktívnu futbalovú činnosť korunuje v mužstve ZK Baťa, keď mužstvo v roku 1948 vyhral majstrovstvo župy s trénerom Alexandrom Takácsom. Následne pôsobí v mužstve „starých pánov“, kde v roku 1958 porážajú starých pánov z Komárna v pomere 6:3, a starých pánov zo Šali 8:2. Sériu gólov získali Teplan 3, Kovacsics 3, Banyár 3, Pintér 2, Szász, Bóka a Meszlényi po jednom. František Teplan bol vždy simpatizantom novozámockého futbalu. Vo veku 87. rokov svojho života 22. októbra 2006 navždy opustil svoju rodinu a priateľov stále usmievavý a keždému nápmocný dobrý priateľ, spolupracovník a vynikajúci športovec. Dňa 25. októbra 2006 ho novozámockí dôchodcovia Elektrosvitu, bývalí spolupracovníci a priatelia vyprevadili poslednou cestou na cintoríne v Nových Zámkoch a položili vence vďaka na jeho hrob stálu spomienkou na jeho statočný život.

KOVÁČ KAROL 1923

Narodil sa 1. novembra 1923 v Diósgzegu/ Sládkovičovo/ S organizovaným futbalom ako dorastenec s lekárskym povolením sa stretol pod dorozorom trénera Jána Domonkoša v mužstve dospelých

v Diósgzegu. Jeho futbalové výkony čoskoro vzbudili pozornosť u športových odborníkov a v roku 1945/46 ho získa I. ligová Trnava, kde sa dostal do známej futbalovej trojice Malatinsky, Marko, Benedikovič. Potom v dôsledku sťahovania rodiny sa v roku 1947 stal hráčom ŠK Hlohovca, kde hral s bývalým reprezentantom Jankovičom. Do Nových Zámkov sa dostal za nezvyčajných okolností. V auguste 1948 ŠK Hlohovec hrá priateľský zápas v Nových Zámkoch. I keď prehrá v pomerne 5:3 všetky tri úspechy Hlohovca získa Karči z trestných kopov. Tento jeho futbalový zázrak tak očaril vtedajších funkcionárov ŠK Nové Zámky, že hned po zápase mu navrhli, či by nemal chut' zmeniť klubovú príslušnosť. Keďže práve prebiehal prestupový termín – do troch týždňov vďaka šikovnosti funkcionárov ŠK, Karči bol preregistrovaný za ŠK Nové Zámky. Teda tie tri z trestných kopov získané góly, otvorili cestu Karčimu do histórie novozámockého futbalu. Na jar v roku 1949 ŠK hrá majstrovský zápas v Hlohovci a dvoma gólmami Gancznera vyhral 2:1. Čo hlohovčania svojmu bývalému miláčikovi pripravili, na to pri našich rozhovoroch Karči nerád spomínal. V rokoch 1950/51 bol s Miškom Szászom a Karčim Chrupkom

viackrát krajským reprezentantom Nitrianskeho kraja. V roku 1950 bol vybraný do kádra reprezentačného ČSR B mužstva proti Poľsku, ale na nešťastie v prípravnom zápase sa zranil a takto z účasti na zápase proti Poľsku nebolo nič. V roku 1952 v Nových Zámkoch postupne posilňoval svoje rady vtedajší Slovan a takto v prestupovom termíne r. 1952 na jesenné ešte s ďalšími hráčmi Šerešom, ml. Karolom Decsim, Juríkom, Jánoškom prestúpil do Slovanu, kde hral až do roku 1962. V tom čase, aj predtým, nielen on ale aj ďalší hráči dostali lákavé ponuky do Sparty, Slávie, ŠK Žiliny, ale silnejší ostal len predsa vzťah k novozámockému futbalu a zostali doma v Nových Zámkoch. Karol Kováč ani Ernest Seres neboli rodáci z Nových Zámkov, ale vždy bojovali čestne a zo srdca za záujmy novozámockého futbalu dávnych čias. Aj v mužstve starých páнов po zanechaní aktívnej činnosti reprezentovali kvalitu zlatého obdobia novozámockého futbalu. Za ich záslužnú prácu im patrí vďaka a uznanie. Vo večnom odpočinku snívajú v novozámockom cintoríne.

SZKLENÁR JOZEF 9.8.1919 – 15.7.2007

Narodil sa 9. augusta 1919 v Nových Zámkoch. Pochádza z päťčlennej stolárskej rodiny. Po skončení ľudovej školy bol žuiakom gymnázia v Nových Zámkoch, kde v roku 1938 maturoval.

Po maturite v roku 1938 sa dostal do služieb poštovnej správyn v Dunajskej Strede. Po 8. nivembri 1938 bol preložený do Nových Zámkov, kde pracoval až do roku 1939. Potom nasledovali dva roky v Budapešti, následne v roku 1944 základná vojenská služba, deportácia do Nemecka a v roku 1946 návrat do Nových Zámkov. Od 1. augusta 1948 až do 1. novembra 1981 v rôznych funkciach v službách čsl. pošty v Bratislave až do odchodu do dôchodku. V tomto opisanom období lásku k futbalu rozvíjal v jeho aktivitách brat Karol Szklénár a tak v roku 1936/37 je aktívnym hráčom u ÉSE – 11 v II. tr. pod vedením predsedu Dr. Franka a náčelníka Jozefa Alberta, v spoločnosti hráčov, ktorími boli Séda, Csongrádi, Jócsik, Schulcz, Bednarik, František Prochászka, Zemko J., Dudek M., Balla, Czeller, Lauranszky, Parcsami a Zoli Szlávik. Potom v roku 1940 s mladším bratom Pavlom v mužstve ÉSE – 11 je účastníkom víťazstiev o pohár krála Mateja. Úspešnú aktívnu činnosť vo futbale ukončuje v roku 1943 v mužstve ÉS E – Cikta v spoločnosti hráčov Bélu Jalecza, Kertésza, Lauranskyho, Lajosa Betáka, Polyáka, Ballu, Kovácsa, Zsigraiho, Nagy a Vaneka na víťaznom zápase proti AC Győr. Po

aktívnej futbalovej činnosti je činným funkcionárom u TJ Sloje Bratislava ako tréner mládeže s II. tr. kvalifikáciou v rokoch 1948 – 1968. Potom v období rokov 1971 – 1974 je peredsedom mládežnického odboru v bratislavskom gymnáziu Ivana Horvátha v združení rodičov. Jeho odbornosť vo funkcii trénera II. triedy bola aj v tlači komentovaná v časopise „Futbal – typ – hokej“, 10. mája 1972. Láska k futbalu ho očarila v rodnom meste v Nových Zámkoch už v roku 1938 a ďalšie spojenie s kúzelnou loptou ho sprevádzalo u poštárov v Budapešti, postupne v Galante a v Ružomberku a končiac u TJ Sloje Bratislava. Szklenár Jozef futbalovou prezývkou „ADAM“ i v 88. rokoch svojho života hrdo prehlasuje, že ho spomienky stále viažu do mladých rokov, ktoré strávil v novozámockom futbale dávnych čias.

SZKLENÁR PAVEL 5.3.1922

Narodil sa 5. marca 1922 v Nových Zámkoch. Pochádza z päťčennej stolárskej rodiny. Aktívne začal športovať v dorasteneckom mužstve ÉSE -Viktória Juventus, pod odborným dohľadom

vynikajúcich hráčov býv. ÉSE Bélu Lauranskyho a Jánosa Laczkóa. V roku 1938 mužstvo ÉSE – Viktória Juventus je víťazom dorasteneckého pohára družstiev s hráčmi, ktorími boli Veres K, Gábris J, Turner J, Kattauer Pavel, Liszek L, Ferenc Kertész, L.Karetka, K.Kertész, V.Schönfeld, N. Lendvay, Kálmán J, Lajos Rozsnyó, J. Balla, a Pavel Szklenár. Ako 18 ročný je hráčom víťazného a neporaziteľného dorasteneckého mužstva ÉSE – Csikók pod odborným dohľadom Bélu Alföldiho a trénera Jozefa Takácsa, v spoločnosti hráčov, akými boli Tarhai, Jalecz, Veres, Kertész F, bratia Mandelikovci, Karol Chrupka, Kovacsics J, Teplan František, Szász Michal, L. Rozsnyo, a Erdész v ročníku 1939/40. V roku 1940 s bratom Jozefom v mužstve ÉSE –11 je účastníkom víťazstiev v pohári kráľa Mateja pod odborným dohľadom náčelníkov Sédu Kolomana a Jozefa Deáka s mladými hráčmi akými boli – Jalecz Belo, Bednarik, Jócsik, Beták Lajos, Kapacska, Czeller, J. Nagy, L. Dobcsányi, J. Balla, Z.Szlávik, Czeller J, Karol Decsi, J. Kovacsics. Pavel Szklenár je príslušníkom športovej rodiny s vynikajúcim futbalistom a trénerom Karolom Szklenárom zvaným „DUNDI“. Ako doplňujúci šport pestoval hádzanú, ale popri

bratov Karolom a Jozefom sa zdokonaloval aj vo futbalovej hre. II. svetová vojna a ním spojené udalosti zastavili aj jeho ďalší futbalový rast a po dlhom putovaní krajinou sa dostal v roku 1946 domov do rodného mesta. Po roku 1946 už aktívne nehrá futbal a ostáva iba simpatizantom rozvoja novozámockého futbalu. Szklenár Pavel, ako účastník 100 –ročného novozámockého futbalu 5. marca 2007 sa dožil svojich 85 –tich rokov života. Priatelia športu a bývalí spoluhráči v rokoch šťastne a v pohode dožitého veku mu prajú veľa zdravia a osobnej pohody v kruhu najmilších v znamení večného hesla ÉSE – DO-KONALOSŤ – ÚSPECH- POROZUME-NIE !

LADISLAV KOPPÁNY

Ladislava Koppányova novozámocké športové obecenstvo malo možnosť vidieť ako futbalistu z príležitosti priateľského zápasu uskutočneného 25. mája 1947 v Nových Zámkoch medzi mužstvami ŠK

Nové Zámky – Admira Viedeň. Na tomto zápase v 12. min. I. polčasu sa zranil obranca ŠK Mikuláš Lénárt a tréner Klemanovits postavil za zraneného Lénárta, Ladislava Koppánya. ŠK Nové Zámky zápas vyhral v pomere 4:3. Koppány z počiatku bol neistý v mužstve ŠK, kým mladý Cucor Ján ako stredný útočník už v úvodnom predstavení sa osvedčil. No čoskoro aj Ladislav Koppány sa osvedčil v obrane ŠK Nové Zámky a v poradí ďalších zápasov podával čoraz lepšie výkony – proti II. ligovému Viedeň, Lokomotive Palárikovo, ŠK Kábel Bratislava, ŠK – II – Bratislava, ŠK Baťa a zapadol do kolektívov v zložení Bachorecz, Lénárt, Herdiczky, Vanyo II, Decsi I, Decsi II, Kovacsics, Chrupka, Seres, Ganczner, Berki, Juhász Zsiga, Andrisz, Nagy, Jančák v priebehu roka 1947 pod dohľadom trénera Klemanovitsa. V roku 1948 počas pôsobenia trénera Jána Domonkoša bol účastníkom zápasu proti Budapest Vasas 21. júla 1948 – v tom čase v tomto mužstve hral známy László Kubala – neskôr repatriant u ŠK Bratislava – Bp. Vasas vyhral 7:1 a v obrannom mure čeliť útokom Vasasu aj Koppány Ladislav. V poradí hrá v pohárovom zápase proti FC Fiľakovo / 1:1 /, a v majstrovských zápasoch proti mužstvám Myjava, Holič, Bošany.

V roku 1949 je na listine strelcov gólov so 6 gólmami a je v majstrovskom mužstve SOKOL NV Nové Zámky V roku 1950 vykazuje stále dobré výkony v mužstve a po premenovaní mužstva na ČSAD je stálym hráčom v mužstve v zložení Meszlényi Tibor, Andrisz Norbert, Andrisz Ladislav, Kovács Karol, Puškáš Michal, Jozef Jánoška, Jozef Pintér, František Jurík, Mikuláš Lénárt, st. Decsi Karol, ml. Decsi Karol, Seres, Pintér Ladislav. V roku 1952 ostáva nadľalej aj v omladenom mužstve ČSAD s hráčmi – ktorí boli Podhorecz Jozef, Štefan Balogh, František Virág, Szládeč Ján, Faludi Karol, Herverth Viliam, Dékány Ludevit a Kovacsics Jozef. V roku 1953 dvojica záložníkov Podhorecz Koppány je oporou mužstva pred braníckou dvojicou Meszlényi Hagan Karol. Svoj posledný aktívny rok vo futbale odohral v mužstve Dynama Nové Zámky pod vedením hráčského trénera Ladislava Pintéra. Láska k futbalu bola užin tak silná, že v období rokov 1958 – 1966 v mužstve starých páнов holduje futbalu pod vedením odbornej trojici Albert, Herdiczky, Bachorecz s hráčmi, akými boli Kovacsics, Ali Banyár, Dobcsányi, Szász Miško, Teplan František, Bóka František, st. Karol Decsi, Pintér Ladislav, Meszlényi Tibor, Jurík Michal. 4. júla 1964 v pomerne 4:2 prekonajú starých pánov z Vasas Ostrihom v zostave Meszlényi, Erneszt, Szász, Koppány, Ali Banyár, Ganczner, Dobcsányi, Seres, Pintér, Chrupka a Kovács, 14. augusta 1965 3:1, 10. októbra 1966 5:4 je výsledok s týmto maďarským superom. V mužstve Vasas Ostrihom hral aj známy Jenő Buzanszky, legenda zápasu Anglicko – Maďarsko 6:3. Ladislav Koppány bol vždy verným futbalistom novozámockého futbalu dávnych čias, až do svojej smrti, ktorá ho 5. februára 1979 vyrvala z radov

priateľov na večný odpočinok do novozámockého cintorína. Česť jeho pamiatke !

MESZLÉNYI TIBOR

Novozámockému obecenstvu prvýkrát sa predstavil v roku 1951 v mužstve ČSAD, ako náhradník brankára Norberta Andrisza v mužstve v zložení: Andrisz Ladislav, Karol Kovács,

Michal Puškáš, Jozef Jánoška, Ladislav Koppány, Jozef Pintér, František Jurík, Mikuláš Lénárt, st. Karol Decsi, ml. Karol Decsi, Ernest Seres, Ladislav Pintér. Za jeho prispôsobenie k novozámockému prostrediu a prívetivá povaha, ho zaradila medzi miláčikov obecenstva, ako aj spoluhráčov. Prijali ho do svojich radov bez zábran. Veľmi dobre zachytil na derby zápase 20. mája 1952 medzi mužstvami Elektrosvit a ČSAD Nové Zámky, keď na ihrisku Elektrosvitu ČSAD vyhral v pomere 4:1. Rok 1952 bol úspešným rokom pre ČSAD, lebo mužstvo pod odborným vedením trojici Albert, Seres, Pintér v nitrianskom kraji s 31 bodmi sa umiestnilo na 2. mieste v zostave Meszlényi, Andrisz, Kovács, Pintér Jozef, Decsi II, Podhorecz, Koppány, Jánoška, Seres, Št. Balogh, Fr. Jurík, František Virág, Michal Puškáš, Ján Szládek, Karol Faludi, Mikuláš Lénárt, Decsi I, Viliam Herverth, Gabi Dékány, Jozef Kovacsics. V roku 1953 ČSAD preberá nový názov „Dynamo“ Nové Zámky, ale nadálej ostáva pod patronátom ČSAD a strojno – traktorovej stanici. Derby stretnutie medzi Spartakom a Dynamom v roku 1954 sa skončí nerozhodným výsledkom 2:2 na ihrisku Spartaka. I keď hrdinom zápasu bol

Meszlényi, v poslednej minúte zápasu mladý Gondžala z 18 metrov poslal nečakanú strelu na bránu Meszlényiho a tým konečný stav stretnutia ustaluje na 2:2. Meszlényi po celý zápas veľmi dobre čelil stálym útokom hráčov Spartaka, ale tejto bombe nemohol zabrániť. V tomto roku končil aktívnu činnosťou, ale ostáva hráčom starých páнов v období rokov 1958 – 1966 so svojimi bývalými spoluhráčmi a súpermi pod odborným vedením známej trojici odborníkov Albert, Herdiczky, Bachorecz. Hráči mužstva „starých pánov“, Meszlényi, Szász I, Szász II, Decsi II, Erneszt František, Dobcsányi, Dékány, Joe Prochászka, Seres, Ganczner, Chrupka, Koppány, Kovács, Pintér Ladislav, Ali Banyár šírili počas ich hráčskeho obdobia dobré meno novozámockého futbalu nielen doma, ale i za hranicami krajiny. Ich pamiatka je zakotvená v historii novozámockého futbalu dávnych čias a v našich spomienkach žijú medzi nami až dodnes.

MIKLÓS LÉNÁRT 1925 – 1998

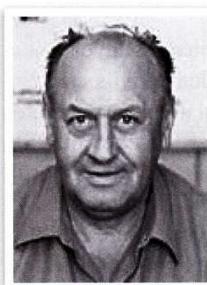

Narodil sa v Nových Zámkoch 3. decembra 1925. Svoje mladé roky strávil v historickej oblasti nášho mesta v „Nagyfélsovci“. Pravý novozámocký koreň, potomok znácej rodiny. Bol mo-

jím rovesníkom a priateľom z detských rokov. Viažu nás spoločne prežité roky z detstva, prakovanie, kúpanie v oblasti pšeničných lúk Nitry, a nie v poslednom rade futbalová hra. Pamäťam si, že nikdy sme nemohli od neho získať loptu. Fyzicky a telesnou stavbou nás všetkých prevyšoval. Aj v škole spozorovali jeho telesnú pripravenosť a čoskoro sa dostal do organizovaných uličných mužstiev. Odtiaľto už len krôčik potreboval k tomu, aby sa došiel do mužstva MÁV – Összetartás v roku 1943. V tom čase v Nových Zámkoch boli tri vynikajúce telovýchovné jednoty s vynikajúcimi futbalistami, a to ÉSE – MOVE, Cikta a MÁV – Összetartás. Posledne menovaná jednota mala v „Piritove“ ohradené trávnaté ihrisko, prvé v histórii nášho mesta. Pamäťam sa na ten krásny jesenný slnečný deň, ako aj na zápas, keď Miklós prvýkrát hral v mužstve MÁV – Összetartás proti Hubertuszu. Mužstvo gólom Miklósa vyhralo v pomere 1:0. Na jar roku 1944 ho už vidíme v mužstve ÉSE. V rokoch 1945-1948 bol hráčom ŠK Nové Zámky a účastníkom úspechov tohto mužstva. Z mnohých úspechov vyberám. Písal sa 30. marec 1947. Mužstvo ŠK Nové Zámky na veľmi horúcej pôde v Myjave dokazovalo vysokú úroveň novozámockého futbalu

s vysokou výhrou v pomere 6:0. Za toto vysoké víťazstvo sme mohli d'akováť dvojici hráčov obrany – Lénártovi a Veresovi. Čo písala vtedajšia tlač o tomto hráčovi? „Miklós Lénárt, odchovanec Nagyfélsovca, dôveryhodný ľavý obranca predstavil sa myjavskému publiku tvrdou, ale čistou hrou.“ Teda, taký bol on – dobrý priateľ a vynikajúci športovec už vo veku 21 rokov. Medzitým roky ubiehali, ŠK Nové Zámky sa preformuje na Sokol – NV – ČSSZ Nové Zámky a pod týmto menom 20. novembra 1949 sa stalo účastníkom „D“ skupiny divízie. Dosiahnuté úspechy až do roku 1953 ovenčili aktívne športové roky nášho Miklósa. Nielen na úseku športu vynikal, vo vyučenom remesle sústružníka vynikol svojimi zlepšovateľskými návrhmi. S nespôsobnými vyznamenaniami odchádzal v roku 1985 do dôchodku. Jeho, na rodinu zameraný život sa prejavil vo výchove dvoch synov – Petra a Zoltána, ktorí naďalej nesú svetlo mena Lénárt. Odchod je výslednicou bolesti a smútku. Tak tomu bolo 3. mája 1998, keď navždy opustil svojich najmilších. Jeho rodina utrpela nesmierne veľkú bolest a smútok. Postihla aj veľkú rodinu novozámockých športovcov. Spomínajme! 3. mája 1998 prestalo byť srdce verne milovaného manžela, drahého otca, dobrého priateľa, pravého športovca a človeka. Veľmi chýba vernej manželke, synom a nevestám. Chýba nám všetkým, ktorí sme s ním vyrástli, spolu sa tešili a smútili. Chýba na ihrisku, kde veľakrát spôsobil milé chvíle pre milovníkov športu a futbalu. Športoví priatelia, v okamihu týchto spomienok, keď čitate tieto riadky, venujte tomuto veľkému futbalistovi, človeku, minútu ticha. On odišiel, ale jeho pamiatka zostala medzi nami.

PODHOREC JOZEF 1923 – 2005

Narodil sa 27. júla 1923 v Nových Zámkoch. Už v školských rokoch sa prejavil ako šikovný futbalista, v tých časoch známych uličných mužstvách a čoskoro sa dostal do dorasteneckého

mužstva ŠK Nové Zámky. Jeho futbalová dráha sa dostáva do živého pohybu od ŠK Nové Zámky cez ÉSE Nové Zámky do mužstva Cikta Levente, kde za výchovného pôsobenia trénera Jozefa Takáča, Rufiho – kope do lopty v spoločnosti známych futbalistov, akými boli spoluhráči Manca, Teplan, Erneszt, Galbavy, Járek, Haulík, Kapacska a Jánoska. Vietor osudu však aj s nim vykoná svoje a v roku 1943 so svojimi spoluhráčmi Biharam, Szászom a Tarhaim sa ocitne v Hlohovci a neskôr v Trnave, odkiaľ cesta vedie do svetozámeho mužstva ATK Praha, kde pobudne až do roku 1947. V majstrovskej sezóne na jar v roku 1948 ho vidíme už doma v rodnom meste v Nových Zámkoch v mužstve ŠK a neskôr Dynamo Nové Zámky. Priateľské vzťahy ho viazali aj so spoluhráčmi v tom čase hrajúcimi v druhom vynikajúcom mužstve Spartaku Nové Zámky. Prízvukovať jeho futbalové cnosti netreba, stačí, ak pripomienem, že v roku 1953 v mužstve Dynama Nové Zámky dvojica záložníkov Podhorec – Koppány bola nepremožiteľným múrom novozámockého futbalu dávnych čias. Vysokú úroveň jeho hry a znalosť futbalového umenia dosvedčujú aj roky, ked' pôsobil ako tréner v rôznych mužstvách. Ako

napríklad v roku 1954 v novozámockom Slavoji, kde mužstvo pod jeho vedením vyhralo majstrovstvá Nitrianskeho kraja. V rokoch 1956/57 v Šuranoch a v Bánove získa so svojimi zverencami úspechy, od roku 1957 až do roku 1959 v Tlmačoch, v rokoch 1969/61 v Zlatých Moravciach a v Kolárove rozširuje svoje futbalové umenie v radoch športujúcej mládeže. 27. júla 2003 pri príležitosti jeho 80. narodenín sa mne ušla pocta pozdraviť ho v mene bývalých spoluhráčov, priateľov, ako aj vo svojom mene a s istotou som vyhlásil, že takisto ho pozdravili aj milovníci futbalovej hry, ktorí on s oddanosťou a láskou odvádzal desiatky rokov v prospech novozámockého futbalu dávnych čias. Priali sme mu v spoločnosti klubu dôchodcov príjemnú pohodu, veľa – veľa zdravia a šťastných rokov v dôchodku. Vtedy sme netušili, že jeho zdravie rapidne sa poddá chorobe, ktorá ho 27. januára 2005 vyradila na večnosť z našich radosť. Odpočíva vo večnom spánku v novozámockom cintoríne.

ERNEZT FRANTIŠEK 24.6.1924 – 16.1.2008

Narodil sa 24. júna 1924 v Nových Zámkoch. Futbalovú osobnosť – Františka Erneszta – novozámocká futbalová verejnosc' pozná s prezývkou „Tuszma“. Pre futbal ho objavil známy učiteľ a tréner Karol Szklenár a už ako trinásťročného chlapca z uličného mužstva z Nitrianskej ulice ho zaregistrouje do radov dorastencov ÉSE. V roku 1941 ako 17 –ročný v zápase gymnazistov a Levente dal do siete 4 góly gymnazistom a vtedy ho objavil známy Taki báči, ktorý ho priláka do závodu Cikty, kde sa začne formovanie nielen futbalového, ale aj osobného života. Stáva sa zamestnancom závodu a tým sa dostáva do životného obehu „baťovcov“. V roku 1943, keď sa značná časť závodu Cikty stáhuje do Martfű, aj on zakotví v tomto meste a spolu s ďalšími Novozámcancami – hráčmi známych mien – Kamenicky, Vereš, Kečkész, Marcinkech, Halanda, Bóka, Szász, Chrupka, Pál, Manca, Csapó, Kádek, Pintér, Klemanovits a Teplan, kope čarovnú loptu už v Martfű. V tom čase tento veľký hráčský presun pocítilo najviac mužstvo ÉSE Cikty v Nových Zámkoch. Vtedy spoznal ihrisko Békéscsaby, Szolnoku, Csepelu, ako aj pákrát ihrisko budapeštianskeho „Fradiho“. Sem ho viaže jedna milá spomienka, keď dostal za úlohu strážiť obávaného útočníka Fradiho – Detvaiho. Toto stráženie bolo veľmi úspešné, čo dokazuje aj to, že po zápase tréner Fradiho – Berkeši – gratuloval Tuszmovi za vynikajúci výkon v plnení tejto úlohy. Na jeseň v roku

1944 vetry vojny aj jeho vrátia späť domov a napriek tomu, že dostane povolávací rozkaz, predsa sa mu podarí zostať doma. Po skončení vojny po 9. máji 1945 sa ožívi aj športový život v meste, vtedy je registrovaným hráčom ŠK Nové Zámky spolu s hráčmi: Bachorecz, Vörös, Bihari, Vanyo, Goda, Decsi, Pintér, Seres, Klemanovits a Bóka. Je tiež účastníkom toho pamätného zápasu zo dňa 23. júna 1945 medzi ŠK Nové Zámky a ŠK Baťa Zlín a teší sa víťazstvu 3:2. V tomto zápase hral veľmi dobre, ako aj Seres, Pintér a Bóka, ktorí vsietili novozámocké góly. Aj on patril medzi tých, ktorí dostávali lákavé ponuky na prestup, ale ostal verný novozámockým farbám. Keďže bol v pracovnom pomere u Baťu, v roku 1947 prestúpi do novozaloženého mužstva ŠK Baťa Nové Zámky a tam účinkuje pri rôznych zmenách mužstva až do roku 1957, kedy skončí aktívnu činnosťou. Od roku 1958 až do roku 1976 vykonáva trénerskú činnosť, najprv u dorastencov, neskôr u Bmužstva dospelých, končiac trénovaním hráčov Hurbanova. Jeho láska s futbalom sa končí v mužstve „starých pánov „,kde hrá až do svojich 53 rokov. V roku 1970 Jóška báči – Jozef Albert zo starých futbalistov dávnych čias novozámockého futbalu založí mužstvo „starých pánov“ z hráčov: Meszlényi, Kovács, Koppány, Banyár, Szász, Dobcsányi, Erneszt, Ganczner, Seres, Pintér a Chrupka. Populárny Tuszma o futbale hovorí: „Veľmi rád som hral futbal, dal mi všetko, čo mi život mohol dať – sebadôveru, istotu, krásne a šťastné chvíle, stálu veselosť, duševnú rovnováhu a veľa úprimných priateľov“. Sú to slová futbalovej osobnosti a vyznanie o futbale. My, ktorí ho poznáme a prežili sme s ním jednotlivé medzničky jeho vyznania prajeme mu, aby ešte dlhé roky bol medzi nami a aby nadálej bol tým veselým, šťastným

a úprimným dobrým priateľom, akým do-
posiaľ bol. Žiaľ toto úprimné priateľstvo
pretrhla po dlhej chorobe 16. januára 2008
jeho smrť. Na poslednej rozlúčke 18. janu-
ára 2008 jeho dlhorčný spoluhráč Ladislav
Beták umiestnil do hrobu futbalovú loptu
na znak večného priateľstva.

KAMENICKÝ FRANTIŠEK 1923 – 2005

Narodil sa 10. mája 1923 v Nových Zámkoch. Už ako 17 ročný hral v uličnom mužstve Viktória – Juventus odkiaľ postúpil do mužstva ÉSE – Csikók, kde s počiatku bol náhradným brankárom

do Bratislavы, kde svoj voľný čas vyplňoval malovaním obrazov. Nostalgiou bol viazaný rodnému mestu, kde v roku 1989 krátky čas pôsobil, ako kontrolor v n. p. Elektrosvit. Záver svojich dôchodcovských rokov strávil v Bratislave, kde 25. októbra 2005 zomrel. Švibalstvá našich mladých rokov sme prežívali spoločne v Nových Zámkoch, kde v priebehu prakovania v mestskej záhrade, kde pracoval jeho otec, ako zahradník, sme mu udeliili prezývku „Madář“. Naše priateľstvo trvalo aj v období rokov novozámockého futbalu dávnych čias.

Tarhaiho. Prvýkrát sa predstavil na zápase ÉSE – Csikók – SE Bátorkeszí v predzápase ÉSE – TE Levice s výsledkom 3:0, čo bolo jeho zásluhou. Aj v ročníku 1939/40 v mužstve ÉSE – Csikók v neporaziteľnom mužstve je náhradníkom brankára Jalecza. V roku 1942 je už stálym brankárom v mužstve ÉSE – Csikók v spoločnosti hráčov, akými boli Vörös, Bóka, Chrupka, Divéky, Bihari, Kovacsics, Nagy, Zsigrai, Kovács a Galbavy. Ešte v tom roku, ako ďalší mladí športovci je preradený do mužstva Cikta – Levente pod trénerský dozor trénera Jozefa Takácsa – už aj predtým bol jeho trénerom v mužstve ÉSE – Csikók – s hráčmi Chrupka, Bóka, Haulík, Halanda, Csapó, Tarhai, Szász, Podhorec, Kádek. V roku 1943 keď veľká časť fabriky Cikta bola premiestnená do Martfű, ocitol sa aj on v mužstve Cikta – Levente Martfű s hráčmi, ktorými boli Veres, Kecskés, Marcinkech, Halanda, Bóka, Szász, Chrupka, Erneszt, Pál, Manca, Csapó, Kádek, Pintér, Teplan, Tarhai, Podhorec. Pobyt v Martfű nebol dlhý, lebo s hráčmi Tarhaim – Szászom a Podhorcom prešiel na Slovensko, kde s počiatku hral za Nápadelu, neskôr Partizánske a na záver zakotvil v Trenčíne, kde aj končil svoju aktívnu činnosť. Odtial sa prestáhoval

LAJOS BETÁK 1921 – 1944

Narodil sa v Nových Zámkoch v roku 1921. Ako každý v tom čase mladý športovec, aj on vyšiel z uličného mužstva a tak dostał sa do dorasteneckého mužstva Viktórie. Podľa existujúcich záznamov mladých futbalistov v rozhraní rokov 1939/40 viedli dvaja agilní funkcionári Béla Alföldi a Jozef Takács. V roku 1940 je hrácom ÉSE –11 zaradeným II. tr. podskupine o pohár Mateja s hráčmi, akými boli v bráne Béla Jalecz, v obrane János Jócsik, Gyula Bednarik a Lajos Beták, v zálohe Szklenár Pavel a jeho brat Jozef Szklenár, a útočníci Czeller F, Jancsi Nagy, L. Dobcsányi, Balla S, Szlávik Z, Czeller J, Karol Decsi, Jozef Kovacsics pod vedením vedúcich Kolomana Sédu a Jozefa Deáka. 14. septembra 1940 hraje v zápase ÉSE – Cikta – KFC Komárno za rozhodovnia Storcha pred 500 divákmi za stáleho dážďa a mužstvo v zložení Bachorecz , Szklenár, Jócsik, Polyák, Reiner, Lajos Beták, Klemanovits, Csapó, Pintér, Gerle a Izsák vyhrá vysoko 9:1. Porazené mužstvo KFC reprezentovali hráči Szabó, Csizmadia, Simon, Ollé, Paulik, Lehoczky, Mészároš, Tóth, Iványi, Szüle a Kurucz. Záložná dvojica Reiner, Beták bola takmer nepremožiteľná. 20. marca 1942 ÉSE – Cikta v Nových Zámkoch na svojom ihrisku hostí mužstvo SE zo Subotice a 700 divákov sa teší víťazstvu svojho mužstva v zložení Bachorecz, Jurik, Herdiczky, Polyák, Takács, Beták, Aubéli, Teplan, Pintér, Szlávik a Hrúza v pomere

9:1. Beták Lajos v tom čase , ako aj ďalší vymenovaní hráči v roku 1942 tvorili stály káder mužstva ÉSE – Cikta v zložení Tarhai, Sütöri, Kertész, Szklenár, Beták, Rozsnyo, Vanek, Lauranszky, Dobcsányi, Balla a Takács II. Nepríjemné udalosti II. svetovej vojny aj jeho odvelili z futbalového ihriska, ku ktorému ho viazali pevné putá. V roku 1943 dostáva vojnový povolávací rozkaz a s komárňanskou cyklistickou vojenskou skupinou je vyvelený na ruský front. Tu v nešťastnom boji o život podľahol zraneniu. Cestou červeného kríža rodina pátrala po ňom – bezvýsledne. Položil svoj život daleko od rodnnej zeme na ruskom fronte i s ďalšími svojimi priateľmi. Jeho pamiatku zachováme v riadkoch tejto knihy so spomienkou na jeho mladý život.

HALANDA VOJTECH

26.VI.1924

Narodil sa 26. júna 1924 v Nových Zámkoch. V športových kruhoch a medzi hráčmi známy funkcionár futbalu svoje športové pôsobenie začal v roku 1941 v dorasteneckom muž-

stve Cikta – Levente v spoločnosti hráčov Tarhai, Kečkéš, Vörös, Szász, Bihari, Bóka, Badics, Csapó, Chrupka, Kádek, Erneszt, Teplan a ďalších mnohých novozámockých futbalistov. Vysoká vyšportovaná postava a fyzická pripravenosť ho zaradili na post obrancu – zametača. V mužstve Cikta – Levente dňa 13. júna 1943 vo víťaznom zápase 2:0 v prospech ÉSE – MOVE, ako zanetač – obranca zabránil väčšej prehre svojho mužstva. Súveký obraz dokumentuje zostavu mužstva: Tarhai, Vörös, Kečkéš, Bihari, Halanda, Szász, Bóka, Chrupka, Csapó, Badics, a Kádek. V roku 1943, kedy sa väčšia časť fabriky sťahuje do Martfű, aj on odchádza a je hráčom Cikta – Levente v III. národnej lige. Je hráčom víťazného celku 26. marca 1944, ktorý vysoko 6:0 poráža mužstvo Szentesu. Novozámockí chlapci v zložení Kamenicky, Manca, Kátai, Halanda, Marcinkech, Erneszt, Klemanovits, Pintér, Kádek, Chrupka, Hrúza, očarujú sentešské obecenstvo na ose mužstva s Halandom, Ernestom a Klemanovitsom. Na jeseň 1944 sa aj on vráti do Nových Zámkov. Prežijúc ľažké chvíle vojny je neuveriteľné, ale je to tak, že v rokoch 1945 – 1946 ostáva bez zamestnania v dôsledku osobnej zaujatosti niektorých kruhov. Za takéhoto stavu na

jeseň 1946 nastupuje na základnú vojenskú službu a po návrate v roku 1948 nastupuje do zamestnania do závodov 29. augusta v Nových Zámkoch, ako manipulant pomocnej prevádzky. V dôsledku usilovnosti prejde rôznymi funkciami a dlhé roky je vedúcim mzdovej účtárne. Sľubnú športovú – futbalovú kariéru musí ukončiť v dôsledku komplikovaného poranenia kolena, ale ako funkcionár ostáva futbalu verný. Za dlhorocné funkcionárske úspešné pôsobenie vo futbale k svojim šestdesiatinám obdrží strieborný odznak ČSTV. Aj fabrický futbal dlhé roky zúžitkoval jeho odborné schopnosti vo futbale. Západne bol toho názoru, že iba ten hráč je platným pre svoje mužstvo, ktorému sa venujú aj v osobnom živote, podporujú jeho aktivity i mimo ihriska. Jeho činnosť je spojená s najúspešnejším pôsobením fabrického futbalu. S nástupom do dôchodku je jedným zo zakladateľov klubu dôchodcov Elektrosvitu, na čele ktorého stál 10 rokov ako predseda. Za vykonanú organizátorskú a odbornú činnosť vo futbale mu teraz d'akujeme a prajeme mu ďalšie príjemné dôchodcovské roky a príjemnú pohodu v rodine, lebo ako z každého jeho prejavu bolo badateľné, so svojou vernou manželkou žil a žije pre blaho svojich detí v láske a v porozumení.

1945 – 1955

ŠK Baťa Nové Zámky – ŠK Nové Zámky
ZK Baťa Nové Zámky – Sokol NV ČSSZ
Elektrosvit N. Zámky – ČSAD N. Zámky
DŠO Spartak N. Zámky – Dynamo N. Zámky
ŠK Železničiar Nové Zámky – Slavoj Nové Zámky

VEDENIE TJ A ŠPORTOVCI TJ

Športový klub mesta a Baťu Nové Zámky

Slovenská divízia, skupina západ, rok 1945:

Dr. Andrej Kačmárik – preds. ONV – čestný predsedu
Arnošt Bleha – riaditeľ závodu Baťa – čestný predsedu
Kovačka J., Pozdech Gejza – predsedovia
Dr. Aladár Miklóska – Rafajlovič Július-podpreds.
Juc. Prónay Mikuláš – ústredný tajomník
Klemanovits Tibor – ústredný pokladník
Pešti Jozef – pokladník
Dr. Homola – Mokoséni Július – kontrolóri
Dr. Frank Ľudevit – právny poradca

Športovci:

Ondruch, Galbavy, Dobcsányi, Erneszt, Kátai, Bartovič Bóka, Pintér Jozef Dojčan Štefan,
Kladensky, Szász, Teplan František, Takács Alexander, Veres Karol, Danko Dezider

Športový klub Nové Zámky 1945 – 1948:

Nemčík Jozef – predsedu
Lupták Peter – Major – Messinger Alexander – ppreds.
Šéda Koloman – predsedu mládeže
Omasta František – tajomník
Sykora Sámuľ – pokladník
Mrižo František – hospodár
Gabaj František – zapisovateľ
Albert Jozef – náčelník
Vesely Michal – zástupca náčelníka
Mikovič Florian – vedúci dorastu
Horn Beno – hlavný usporiadateľ

Členovia výboru:

Kališ Alexander, Šult Dezider, Nemčok Štefan, Štern, Stín František, Riffert Alojz Grozoli,
Masaryk Pavel, L.Kostolányi, Pavel Jablonicky, Jozef Ozorák, Buransky Peter.

ŠPORTOVCI ŠK Nové Zámky- 1945-1948:

Bachorecz Vojtech, Vörös Pavel, Dojčan Štefan, Vanyo Ladislav, Goda Štefan, Vanyo Dezider, Pintér Jozef, Erneszt František, Klemanovits Tibor, Bóka František, Bihari, St. Decsi Karol, Seres Erneszt, Andrisz Norbert, ml. Decsi Karol, Lénárt Mikuláš, Veres Karol, Chrupka Karol, Kovacsics Jozef, Fonód J Kurucz Ján, Jalec Vojtech, Czuczor Ján, Ganczner Ladislav. Juhász Zigmund, Kovács Karol, Koppány Ladislav, Herdiczky Jozef, Andrisz Norbert, Halanda Vojtech, Jančár K, Hrúza Michal, Vasas Imrich, Patyi, Berki, Süttő Ján, Múdry, Fabo, Mikovič Florian, Vanyo Ladislav, Nagy Ján. Zemplényi, Jurik František, Virág František, Kassa, Kollár, Kopčan, Jurča, Mikuška.

Trémeri :

1945 – Seres Erneszt, 1946 –Seres –Pintér,
1947 – Heidecker Alexander, Klemanovits Tibor
1948 – Domonkos Ján

Dorastenci ŠK Nové Zámky :

Malík František, Lénárt Julius, Ember Zoltán, Dráfi I, Dráfi II, Gábris J, Gábris L, Horváth Š, Záboly Tibor, Balogh Štefan, Andrisz Ladislav, Lábady Ladislav

Vedúci dorastu:

Mikovič Florian – tréner, Belo Dráfi – ved. mužstva

ŠK Železničari Nové Zámky – 1946

Markusek, Ujváry Ernest, Letko, Deák, Porubsky, Machata, Raček, Peterka, Erdész, Sadloň, Danko, Dániel, Legát, Piskalík, Rozkopál Anton

Sokol NV - ČSSZ Nové Zámky – 1949 – 1950

Krč Jozef – riad. ČSSZ N. Zámky – ústr. predseda
Polaček Martin,Ing. Zigmund Szegheo – ústr. ppreds.
Omasta František, Kromholc Ján – ústr. tajomníci
Szegheo Mikuláš – ústredný pokladník
Agh Štefan, Rafajlovič Alex, Málek Fr – kontrolóri
Rafajlovič Július – predseda futb. oddielu
Kotouš Fr., Nemčík Jozef, Houška Fr. – podpredsedovia
Spevák Árpád – tajomník futb. oddielu
Koczó Ondrej – pokladník futb. oddielu
Šafář Karol, Reménység L, Laurinecz L – revizori
Albert Jozef – náčelník I. mužstva
Néder Ján ml. – náčelník II. mužstva
Zattovich Jozef – zapisovateľ
Szenczy Juraj – matrikár – hospodár
Kopaj Štefan – správca ihriska
Šeres Erneszt – Pintér Ladislav – tréneri I. mužstva

Mikovič Florian – tréner dorastu
Mudr.Alojz Halienka, Mudr. Imrich Hlavička,
Mudr. Wirth Jozef – lekári futb. oddielu
Beno Horn – hlavný usporiadateľ

Členovia výboru futbalového oddielu:

Škulian Pavol, Rafael Raši, Sklenár Pavol, Tamaškovič Jozef, Hoffer Ludevit, Séda Koloman, Vesely Michal, Pápay Julius, Polaček Martin, Stín František, Rafajlovič Alexander, Szombath Ján, Lemény Aladár, Jablonicky Pavel, Tóth Karol, Szenczy Juraj, Dióši Jozef, Balogh Ján, Záležák Imrich ,Maxmilian Heller, Lupták Peter, Kromholc Ján, Šupala Eugen, Horváth Jozef, Asztaloš František, Omašta František, Bogdány František, Fülpöp František.

ČSSZ Nové Zámky – FC Viktória dorastenecký majster 1949:

Kotrec Milan, Pompoš Gejza, Paulička Franšek, Ember František, Gábriš J, Gábriš L, Horváth Š, Herceg Karol, Ember Zoltán, Fekete Mikuláš, Andris Ladislav, Juhás Žiga, Riška Jozef, Balogh Štefan, Tamáš Tibor, Lénárt Julius.

Prekop Karol – predseda

Kováts Tibor – technický poradca

Sári Alexander – pokladník

Mikovič Florian – tréner

1950 – ČSSZ Nové Zámky- oblastná súťaž „D“ div.

Andris Norbert ,Kovács Karol, Lénárt Mikulás Decsi Karol st, a ml. Kovacsics Jozef, Seres Ernest, Pintér Ladislav, Jurík František, Kollár, Fabo, Koppán Ladislav, Mikuška, Kassa, Zemplényi, Szolgai Emil.

ČSAD Nové Zámky – 1951 – 1952:

Vedenie ako v roku 1949 – 1950 u ČSSZ

Kooptovaní z ČSAD :

Hlavaty Karol – riaditeľ ČSAD

Beňovsky Karol – technik ČSAD

Sklenár Karol – úradník ČSAD

Farkaš Ján – majster dopravy ČSAD

Športovci :

Meszlényi Tibor, Andrisz Norbert, Andrisz Ladislav, Kovács Karol, Puškáš Michal, Jánoška Jozef, Koppány Ladislav, Pintér Jozef, Jurík František, Lénárt Mikuláš, Decsi Karol st, Decsi Karol ml, Seres Ernest, Pintér Ladislav, Ganczner Ladislav, Kovács Miklós, Lénárt Julius, Polák Pavel, Lábady Ladislav, Balogh Štefan, Paulička František, Juhász Žiga, Záboldy Tibor, Fabo František, Malík František, Podhorecz Jozef, Virág František, Szládeč Ján, Faludi Karol, Herverth Viliam, Dékány Ludevit, Lénárt Mikuláš, Kovacsics Jozef.

Dynamo Nové Zámky – 1953 – 1954

Vedenie, ako v roku 1951 – 1952

Športovci:

Hagan Karol, Ševčík Štefan, Brunclík, Pintér Seres, Meszlényi Tibor, Kovács Karol, Hrúby, Koppány Ladislav, Decsi Karol ml, Galla, Faludi Karol, Puškáš Michal, Jurík František.

Tj elektrosvit – krajská súťaž Nitra

Športovci: 1951 – 1952

Klučka František, Veres Karol, Dobcsányi Ludevit, Nagy František, Rozkopál Anton, Dojčan Štefan, Kurucz I, Kurucz II, Czuczor Ján, Erneszt František, Chrupka Karol hrajúci tréner, Szász Michal, Szarvaš, Múčka Alexander.

DŠO sapartak N. Zámky – 1953 – 1954

Tréner Kobolka Ladislav, Klučka František, Veres Karol, Borbély Tibor, Dobcsányi Ludevit, Chrupka Karol, Koščák Karol, Szász Michal, Szász Štefan, Erneszt František, Rozkopál Anton, Halanda Vojtech, Petrás, Szládek František, Herverth Peter, Gonzála Karol, Beták Ladislav, Klinko Jozef, Herverth Viliam, Seres Erneszt, ml. Decsi Karol, Kovács Karol, Jurík František, Faludi Karol.

DŠO Spartak N. Zámky – 1955

Tréner Borhy Karol

Športovci:

Klučka František, Andrisz Ladislav, Kovács Karol, ml. Decsi Karol, Erneszt František, Chrupka Karol, Szász Michal, Prochászka Jozef, Ponesz Ladislav, Seres Ernest, Činčara, Szolcsan, Broško, Bříza Oldřich, Jurík Ján

Vítaz Nitrianskeho Kraja – postup do oblastnej súťaži

Skupiny „E“ divízie.

Funkcionári futbalového oddielu DŠO Spartaka N. Zámky: 1954 – 1955

Szigeti Vasil – predseda TJ DŠO Spartaka

Grunsky Ján st. – tajomník TJ DŠO Spartaka

Medek Jozef – predseda futb.odielu Spartaka

Albert Jozef – náčelník FO I.mužstva Spartaka

Borhy Karol – tréner I.mužstva DŠO Spartaka

Drugá Tibor – tajomník FO DŠO Spartaka

Tj Slavoj Nové Zámky – 1954

Tj Slavoj Nové Zámky – víťaz okresného majstrovstva –1954

Športovci:

Mikšíček Jiří, Rozkopál Ladislav, Hagan Ján, Pavlička František, Nozdrovicky Juraj, Šári Ján, Uhrin Ján, st. Decsi Karol, Juhász Zsiga, Klobučník, Podhorec Jozef, Nyárhidy, Kovacsics Jozef, Múdry, Prochászka Ján, Fabo Fr, Dobra Štefan, Balogh Karol, Kotrec Milan, Frankl Jozef, Nagy František, František Jurik, Süttő Ján, Halász, Jalecz

Vedenie TJ Slavoja Nové Zámky: 1954

Krajčovič Štefan – predseda TJ Slavoja N. Zámky
Jendrušák Jozef – podpredseda TJ Slavoja N. Zámky
Hulala Ladislav – vedúci FO Slavoja Nové Zámky
Nemčík Jozef – člen výboru Slavoja N. Zámky
Heller Maxmilian – člen výboru Slavoja N. Zámky

RÓZSA ŠTEFAN

14.IX.1915

Narodil sa 14. septembra 1915. Právom mu prislúcha prívlastok „odborník futbalovej hry“ lebo bol nielen aktívnym futbalistom, ale aj jedným zo zakladateľov vidieckych telovýchovných organizácií v galantskom okrese a neskôr v Semerove. Od roku 1947 svoje schopnosti už odvádzal v rámci novozámockého okresu futbalového zväzu, ktorého je dlhorčeným predsedom. Od roku 1960 až do roku 1992 je členom Telovýchovnej Jednoty Elektrosvit Nové Zámky. V aktívnych rokoch športovania získal rad uznanií, ktoré sú dodnes ozdobou v útulnom prostredí v byte kde v spomienkach prežíva krásne prežité roky športovej mladosti. Aktívne hrá futbal až do roku 1951, s ktorým sa však nerozlučil, lebo do roku 1971 je futbalovým rozhodcom. Je rozhodcom I. triedy a s čarovnou písťalkou sa lúči 22. júna 1968, keď odpíska svoj posledný zápas medzi Zbrojovkou Vsetín a Jiskrou Otrokovice a v tom roku v auguste finálový zápas vysokoškolákov v Nitre medzi slovenskými a českými vysokoškolákmami. Zelený trávnik okúzľujúcich ihrísk zamení za vedúce funkcie v pléne Slovenského ústredného výboru ČSZTV, v komisiach rozhodcov a technických inštruktorov pri SÚV – ČSZTV a KV – ČSZTV v Bratislave, končiac vo funkciu predsedu Okresného futbalového zväzu, predsedu komisie rozhodcov a technických inštruktorov. Za bohatú činorodú aktivitu a za dobrovoľnú prácu v športe bol ocenený medailami „Za rozvoj telesnej výchovy“

a športu „III. stupňa v roku 1965, II. stupňa v roku 1970 a I. stupňa v roku 1975. V roku 1981 obdrží najvyššie ocenenie v športe „Tyršovu medailu“. Vitrínu v byte ozdobujú ďalšie pamätné medaily vydané k 70., 75., a 80. výročiu československého futbalu, ako aj medaily k 20., 25., 30., a 40. výročiu zjednotenej telesnej výchovy. Za dlhorčennú prácu a prínos vo futbale v okrese Nové Zámky dostal medailu od OFZ Nové Zámky v roku 1994 a 1998. Pri príležitosti 85. narodení obdržal medailu „Za celoživotné pôsobenie v športe v duchu fair-play“ ako aj medailu za celoživotnú prácu v prospech rozvoja slovenského futbalu. Je pre nás potešením, že na stránkach a v kronike novozámockého futbalu dávnych čias môžeme záslužnú prácu tohto vynikajúceho športovca a človeka publikovať a vyslovíť mu v mene bývalej i súčasnej športovej generácie vďaku a uznanie za odvedenú prácu, ktorú vykonal v záujme rozvoja futbalu i v našom meste. Sme naňho právom hrdí, že nielen na úseku športu, ale aj v dlhorčenej činnosti v spotrebnom družstve JEDNOTY Nové Zámky v rozvoji spotrebného družstevníctva vykonal záslužnú prácu a jeho osobný podiel na jeho rozvoji bol ocenený pri príležitosti 50. výročia založenia spotrebného družstevníctva. Máme nesmiernu radosť, že denno denne ho môžeme v našich radoch pozdraviť a popriať mu ešte dlhé roky šťastia, radosti a hlavne zdravia v rodinnej pohode novozámockých športovcov.

ERNŐ SERES

1923 – 1989

Ernő Seres sa narodil 24. novembra 1923 v Oradei(Arad) v Rumunsku. Teraz keď píšem jeho športový životopis, musím začať s tým, že píšem o živote športovca s veľkou futbalovou inteligenciou

a ľudskou morálkou. Verejnú úctu užívajúci futbalista sa do Nových Zámkov dostal po jesennej súťaži v roku 1943. Vďaka patrí vtedajším funkcionárom ÉSE – zástupcovi vedúceho družstva Deziderovi Sultovi a pokladníkovi Imrichovi Mészárošovi, ktorí priviezli Ernesta Seresa a Jána Inczédiho z lučeneckého utečeneckého tábora i napriek závažným prekážkam. Dňa 12. februára 1944 mohlo prvýkrát vidieť novozámocké obecenstvo týchto dvoch mladých hráčov a súčasne ich aj očarili. V tento deň sa hral zápas medzi ÉSE a MOVE Györ, ktorý sa skončil víťazstvom Novozámcianov v pomere 7:2. Hra Ernesta Seresa a Jána Inczédiho bola omaľujúca, a preto miestna tlač – Érsekújvár és Vidéke – 24. marca 1944 v plnom rozsahu zverejnila príchod a okolnosti príchodu týchto dvoch hráčov do Nových Zámkov. Vlastním dokument, podľa ktorých Ernest Seres sa stal od 28. februára 1944 učenom v zubnom laboratóriu Jozefa Alberta – vtedajšieho vedúceho ÉSE, kde v roku 1947 dostal aj výučný list. Poznamenávam, že viacerí známi futbalisti v tom čase boli už hľadaní – napríklad Ladislav Pintér, Ladislav Vanyó, Mikuláš Czingel, z radov dorastencov Karol Kostyál, Karol Herczeg, ml. Karol Decsi, ktorí sa neskôr

stali tiež odborníkmi zubárskej techniky. Ernest Seres bol miláčikom obecenstva. Jeho osobnosť, ako aj jeho športová minulosť od jari 1944 až do jeho smrti 14. novembra 1989 obohacovala dobré meno novozámockého futbalu. Jeho príchod na jar 1944 priniesol nevysloviteľnú radosť a počas 45 –ročného trvania jeho futbalovej kariéry svoju hrou pôsobil vynikajúcim dojmom a šíril dobré meno novozámockého futbalu. Jeho odchod a lúčenie sa s ním zanechalo nezmieriteľný žiaľ a smútok vo veľkej rodine novozámockých priaznivcov futbalu. Naše spoločné športové zážitky, radosti i početné sklamania nám pripomínajú pri jeho nedožitých 75. narodeninách tie milé prejavy radosti, ktoré vyvolal svojou hrou vásade, kde nastúpil na futbalové ihrisko.

Milí športoví priatelia !

Ked' čitate tieto riadky, spomeňte si na dobrého priateľa, spolupracovníka, spoluhráča, miláčika novozámockého športového obecenstva.

ANDRIS NORBERT

15.II.1928

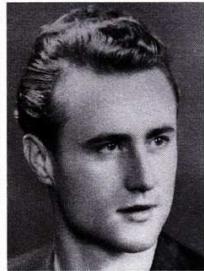
Vynikajúci futbalista novozámockého futbalu dávnych čias zapierajúci svoj vek Norbert Andris – zvaný NORBI sa narodil 15. februára 1928 v Palarikove a Novozámcnom je od roku 1931. Krásy futbalu si osvojil na Sihoti. V organizovanom futbale sa stretávame s jeho menom v mužstve Törekvésu od roku 1943, ako s objavom trénera Karola Szklenára, po pulárneho Dundiho. Veľa spomienok ho viaže k mužstvu bosonohých, ako aj mužstvu Viktórie v roku 1944, kde ho viažu spomienky k hrácom typu Ladislava Gancznera, Karola Decsiho, Eleka Huszára, Ladislava Balázsovicsa a Tibora Bajlu. Mužstvo Viktória v roku 1944 je majstrom uličných mužstiev, ako aj držiteľom pohára. V tomto roku, ako odmenu aj s pričinením Jozefa Alberta – „Józsi báčiho“ získala členstvo v MLSZ, čo bolo spojené s tým, že sa mohol zúčastniť tréningov ESE a bola to veľká úcta, že spolu mohol trénovať s vynikajúcimi brankármi, akými boli Vojtech Bachorecz a Michal Kamarás. Vetry vojny postihli aj Nové Zámky a pol roka aj futbal stíchol. Aj po vojne sa veľmi pomaly rozvíjal futbalový život v meste. Norbi bol dorastencom, ale už trénoval s dospelými hráčmi. Prvý jeho zápas v mužstve dospelých absolvoval v Komárne v máji 1945 v priateľskom stretnutí v tzv. Rácovej záhrade proti KFC. ŠK zápas vyhral v pomere 5:3 a Norbimu bolo veľkým pôžitkom hrať s hráčmi akými boli Jozef Herdicačky, Ladislav Pintér, Ernest Seres,

Tibor Klemanovits. Je potrebné poznamenať, že víťazov na pleciach vyniesli sovietski vojaci z ihriska, na znak toho, že sa im výkon hráčov ŠK veľmi páčil. V živej pamäti má na jeseň 1945 dva zápasy, a to s vedúcim mužstvom s Malackami sice prehrá v pomere 0:1, ale nad mužstvom z Nového Mesta nad Váhom s víťazstvom 5:3 pre ŠK. V obidvoch prípadoch v bráne ŠK bol Norbi. V roku 1946 je stálym brankárom víťaznej Viktórie. V roku 1947 ŠK sa stáva víťazom západnej divízie a v dvoch vyradovacích zápasoch o postup do vyšej súťaže vo Zvolene chytá za ŠK Nové Zámky, kde iba z nemohúcnosti útočnej rady ŠK sa skončí zápas s prehrou 3:2. Najlepším hrácom zápasu je brankár Andris, zneškodnil stále nebezpečné útoky hráčov súpera v prospech ŠK. Mužstvo ŠK nastúpilo v tejto zostave: Andris, Veres, Lénárt, Koppány, Decsi I., Decsi II., Kovacsics Czuczor, Klemanovits, Seres a Ganczner. Žiaľ „doma“ ŠK prehrá so Spartakom Košice 4:1, a tak naďalej ostáva účastníkom západnej skupiny divízie. V prvom týždni júla 1948 Vasas Budapešť hostuje v Nových Zámkoch a pred 4000 divákmi v pomere 7:1 zdolá ŠK na čele s Ladislavom Kubalom a Rudolfom Illovszkym. Napriek siedmim gólovom Andris chytal veľmi dobre a v zálohe vynikol aj tiež mladý Decsi II. V roku 1949 je brankárom víťazného mužstva Sokol NV Nové Zámky v majstrovstve Kraja a odohrá všetkých 26 zápasov, pričom inkasuje iba 19 gólov, čím sa stáva najlepším brankárom súťaže, na druhom mieste s rovnými 35 gólmami sa umiestnili brankári Palárikova a druhého novozámockého mužstva Partizán Nové Zámky.

K veľkým zážitkom Norbiho patrí aj odohraný priateľský zápas po majstrovskej sezóne s budapeštianskym FTC (FRA-

DI), mužstvo ktoré sa bez prehry stalo majstrom maďarskej NB I v roku 1949. Novozámocké mužstvo sice prehrá v pomere 12:0 a tréner Fradiho Antal Lyka tým uspokojoval Norbiho za túto prehru, že aj najlepšie vidiecke mužstvo Maďarska ETO GYŐR prehral s Fradi 12:0, ako účastník maďarskej NB I. Stojí za poznámku, že Novozámcia v roku 1948 mužstvo ETO GYŐR porazili v pomere 5:2. Fradi hral v tejto zostave: Henni, Rudas, Szabó, Kispéter, Kéri, Lakat, Budai I., Kocsis, Deák, Mészáros, a Czibor. Mužstvo ŠK nastúpilo v tejto zostave: Andris, Lénárt, Kovács, Decsi I., Decsi II., Pintér, Kollár, Jurik, Virág, Seres, Kovacsics. V rokoch 1950 – 1951 Norbi striedavo s Tiborom Meszlényim strážil bránu ŠK a v roku 1952 sa stal hráčom Elektrosvitu a v tomto roku aj nastúpil na základnú vojenskú službu, po návrate sa v roku 1954 stal hráčom Slavoja, neskôr Lokomotívy Nové Zámky, až do konca roku 1956. Potom v roku 1957 až do roku 1960 je hráčom druholigového mužstva novozámockých hádzanárov. To, že tento vynikajúci športovec vzrástol so športom, dokazuje aj tá skutočnosť, že od svojho veku 60 rokov je aktívnym cyklistom organizovaného slovenského poháru veteránov cyklistov nad 65 rokov. Takých športovcov registruje novozámocký futbal dávnych čias. My, ktorí sme sa od svojich mladších rokov spolu radovali, niekedy aj smútili, si prajeme, aby ešte dlhé roky bol medzi nami tento vynikajúci športovec, dobrý priateľ, vynikajúca osobnosť novozámockého športu.

DECSSI KAROL 1927 – 2001

Decsi Karol v športovej reči „Malý Decsi“ sa narodil 20. júla 1927 v Nových Zámkoch a ako každý futbalista z novozámockého koreňa, aj On vyrástol v uličnom klube „VIKTÓRIA“

a vzhľadom na svoju telesnú dispozíciu je už ako 16 -ročný registrovaný za dospele mužstvo ÉSE. Je kapitánom mužstva „VIKTÓRIA“ a s takými hráčmi, akými sú Mikuláš Lénárt, Ladislav Ganczner, Norbert Andris, František Virág a František Jurík, ktorí sa tiež ako odchovanci uličných mužstiev dostali do mužstva užívajúce dobré meno ÉSE, neskôr ŠK Nové Zámky, píše svojou hrou históriu novozámockého futbalu dávnych čias. Tak ako aj ďalší spoluhráči, aj on si osvojuje prvky futbalovej hry pod dozorom pedagóga Károlyho Szklenára – vynikajúceho obranca ÉSE. Už v roku 1946 je stálym hrácom ŠK, nasledovníka ÉSE, v spoločnosti takých hráčov, akými boli Bachorecz, Veres, Lénárt, Chrupka, Decsi I, Kovacsics, Seres, Fonód, Ganczner, Kurucz, Andrisz a Virág. Môžem o ňom písť odbornú správu: „On je malý Decsi, alebo Decsi II, 19 -ročný fyzicky zdatný stredný obranca, zamestnaním zubný technik v zubnom laboratóriu Jozefa Alberta, mladý nádejný hráč, ktorému odborníci veštia veľkú budúcnosť“. V roku 1946 je, spolu s Ladislavom Gancznerom, zaradený do kádra slovenských „Levíčiat“ do 20 rokov. V roku 1948 sa na základe rozhodnutia vedenia klubu a voľby fanúšikov futbalu

stáva najpopulárnejším hráčom a tým držiteľom pohára: „Najpopulárnejší hráč futbalista Sokol NV Nové Zámky – 1948“ spolu s Kovacsicsom, ktorý tiež získal podobný pohár. V roku 1949 je aj on pod vedením Jozefa Alberta a Júliusa Rafajloviča tvorcom úspešného mužstva, ktoré sa stáva víťazom kraja a tým účastníkom „D“ súťaže pod názvom Sokol NV ČSSZ Nové Zámky v spoločnosti hráčov – v bráne Norbert Andris a ďalší hráči Ladislav Pintér, Ernest Seres, st. Karol Decsi, Karol Kovács, Ladislav Koppány, Karol Kollár, Imrich Fabo, Mikuláš Lénárt, František Jurík, František Virág, Jozef Kovacsics, Elemir Mikuška, Ladislav Zemplémyi a Karol Kassa. 20. november 1949 je dňom, kedy víťazstvo získalo toto mužstvo, ktoré 100% pozostáva z hráčov – Novozámcianov. Jeho bohatá futbalová minulosť je dokumentovaná aj víťazným triumfom Spartaka Nové Zámky v kraji Nitra, keď v roku 1955 pod vedením trénera Karola Borhyho a náčelníka Jozefa Alberta mužstvo v zložení František Klúčka, Karol Kovács, Ernest Seres, Ladislav Andrisz, Jozef Jánoška, Karol Prochászka, Ján Szolcsan, Jozef Broško, A. Činčara, Ladislav Pones a Ján Jurík získá majstrovský titul a postup do celostátnej „E“ skupiny divízie. Aktívnu futbalovú činnosť končí ako tridsaťdva ročný v roku 1959 v mužstve Lokomotívy Nové Zámky po ukončení jarného kola nitrianskeho kraja a lúči sa so svojimi starými spoluhráčmi Ernestom Šerešom a Ladislavom Gancznerom, ako aj s hráčmi mladšej generácie Ferkom Juríkom, Ferkom Fazekašom, Karlom Haganom, Milanom Kotrecom a ďalšími vynikajúcimi hráčmi Lokomotívy Fučíkom, Ševčíkom, Faragom, Kovácsom, Náhlikom, Jozefom a Jánom Verseghym, Palom Vörösom. Svoju odbornosť však

ďalej zúžitkuje, ako tréner, počas ďalších 15 rokov, z ktorých 8 rokov strávi v Bátorových Kosihách, kde trikrát počas jeho pôsobenia oslavujú majstrovský titul a pod jeho odbornou rukou vyrastá v tomto stmelenom dobrom obecnom kolektíve rad kvalifikovaných dobrých hráčov. Naše mesto malo mnoho vynikajúcich, dobrých futbalistov. Do tejto galérie patrí aj Karol Decsi športovo známy, ako „malý Decsi“, ktorý je známy v širokej novozámockej verejnosti nielen ako dobrý futbalista, ale aj ako vynikajúci odborník – zubný technik a ctený občan nášho mesta. Je jedným účastníkom kroniky novozámockého futbalu dávnych čias. Jeho popularita ostáva zachovaná nielen v kruhu priateľov, ale aj širokého športového obecenstva novozámockého futbalu. Teraz, keď píšem o jeho bohatej športovej minulosti s bolestami v srdci píšem aj dátum 29. november 2001, kedy vyhaslo srdce dobrého priateľa a športovca na večnosť. 3 decembra 2001 sa s ním lúčili v novozámockom cintoríne Sv. Jozefa členovia veľkej rodiny novozámockých športovcov. Do hrobu mu vložil futbal starý spoluhráč a kolega dentista Ladislav Pintér v mene nás všetkých, ktorí sme ho nadovšetko ctili a vážili, ako verného rodáka nášho mesta a úprimného priateľa.

GANCZNER LADISLAV 1928 – 1990

Ganczner Ladislav sa narodil 16. mája 1928 v Nových Zámkoch. Futbal si oblúbil už v detských rokoch. Jeho bratia Béla a Árpád boli vynikajúcim futbalistami a možno je aj ich zásluhou, že Laci si oblúbil

futbal, ktorý dlhé roky ovplyvňoval jeho život. Rodinná tragédia, že bratia, ako aj otec ešte za mladi zomreli, silno zapôsobili na Laciho a práve preto futbal mu prinášal nielen zabudnutie, ale aj zabavenie. Veľký dejateľ novozámockého futbalu Dániel Czárán, ktorý bol aj učiteľom telocviku sa s láskou venoval Lacimu a doviedol ho do tajov futbalovej hry, ktoré Laci vedel blahodarne zúročiť počas svojej športovej činnosti. U dorastencov to bol Károly Szklenár – u Novozámcianov známy „DUNDI –báci“ ktorý odborným prístupom usmerňoval Laciho vo futbalovej hre. Nemilosrdné bombardovanie meste na určitý čas preruší športovú činnosť v meste a ten ukrutný sobotňaší deň znamenal pre mnohých Novozámcianov nezabudnuteľnú tragédiu. Aj v rodine Laciho smrť stareho otca zanechala tieto stopy. Bombový zásah dostalo aj ihrisko ÉSE, a preto ani v nedeľu sa na ihrisku nehralo.

Laci v dorasteneckých rokoch hral za Viktóriu a od roku 1946 hrá za 11 –ku ÉSE a striedavo za Viktóriu ako aj za mužstvo dospelých ÉSE, t.j. ŠK Nové Zámky. Jeho prvý zápas v drese dospelých sa uskutoční v Bratislave pri príležitosti majstrovského zápasu proti Kablo Bratislava v pomere 6:2, kde aj on bol strojcom tohto víťazstva. V tom čase mužstvo trénoval Sándor Heidecker a náčelníkom mužstva

bol József Albert. Mužstvo reprezentovali Bachorecz Vojtech, József Herdiczky, Ernő Seres, Karol Decsi I a Decsi II, Karol Chrupka, Karcsi Veres, Tibor Klemanovits, Koko Kovacsics, Miklós Lénárt, Jožko Pintér a Ali Czuczor, ktorý bol Laciho vrstvovník. V roku 1947 mužstvo vyhralo krajské majstrovstvo. O postup do Národnej Ligy však vo vyradovacom zápase s Ružomberkom Zámčania podľahli v pomere 3:1 a do ligy sa mužstvo nedostalo. Osud novozámockého futbalu na určitý čas nevyznel najlepšie a takto na jar v roku 1948 Laci aj Karol Chrupka sú už hráčmi ŠK Žilina. Dvaja Novozámciania sa čoskoro stali oporami žilinského mužstva. Ked’ ŠK Žilina oslavoval 40. výročie svojho založenia, Laci mal 20 rokov a pri tejto príležitosti v rámci osláv bol usporiadaný medzinárodný futbalový turnaj za účasti mužstiev Krakow z Poľska, majster Juhoslavie Hajduk Split, ŠK Plzeň a ŠK Žilina. Vítazom turnaja je ŠK Žilina a v tomto futbalovom koncerte vynikol Laci so 4 gólmami, z ktorých jeden vsielil svetoznámemu juhoslovanskému brankárovi Bearovi. Tieto zápasy boli najkrajším spomienkami Laciho. V roku 1950 narukuje, potom v roku 1951 na krátku dobu je v cívile, od marca do novembra hrá v Nových Zámkoch a 1. novembra opäť narukuje a je hráčom ATK Praha. Tu v jednom priateľskom zápase utrpí zranenie kolena, čo ho na určitý čas vyradí z hry. V novembri 1952 sa vráti z vojny do Žiliny, kde hrá až do roku 1955. V tom čase viackrát je nominovaný do vybranej jedenástky Slovenska a je aktívnym účastníkom „B“ reprezentácie ČSR proti Bulharom vo víťaznom zápase v pomere 3:1. V roku 1955 sa vráti do rodného mesta. Stáva sa tvorcom novozámockého futbalu – hrá za Slavoj Nové Zámky a trénuje dorastencov. V tom čase mužstvo dospelých trénujú Ladislav Pintér a Ernő Seres. Rozvoj novozámockom futbale nastane, keď sponzorstvo preberá ČSD

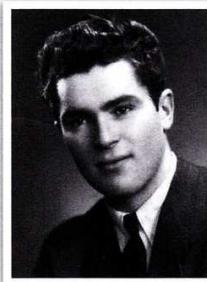
Lokomotivne Depo a Telovýchovná Jednota má názov – TJ Lokomotiva Nové Zámky. Toto obdobie v novozámockom futbale prebieha v znamení miestnych „derby“ zápasov na majstrovskej úrovni. Najúspešnejšími rokmi boli 1960 – 1961, keď na čele divízie po ČH Bratislava boli Slovan Nové Zámky a Lokomotiva Nové Zámky. Po osudnej prehre v Pezinku z jedenástky 1:0 postupujúcim celkom do II. ligy je novozámocký SLOVAN. Po tomto triumfe Slovana sa uskutoční „fúzia“ dvoch novozámockých jednôt – čo ako dokázali neskoršie roky – neboli užitočný krok pre novozámocký futbal. Ani z dvoch mužstiev nevznikol lepší futbal, než produkovali predtým mužstvá. Zanedbala sa výchova futbalistov, klesol záujem obecenstva a navyše veľa talentovaných chlapcov zanechalo futbal. Laci v tom čase pokračuje vo futbalovej činnosti v B mužstve, ako hrajúci tréner až do roku 1964, potom už len ako tréner mužstva. Najväčšie úspechy ako tréner dosiahol v rokoch 1955 – 1961 u dorastencov Lokomotív, kde počas týchto rokov trikrát boli účastníkmi celoštátnnej dorasteneckej ligy. Po fúzii teda 4 roky pôsobí v zlúčenej TJ ako tréner B mužstva, krátku dobu trénuje A mužstvo dospelých a potom odchádza do Štúrova, kde sa zaviaže na dobu 5 rokov ako tréner JCP STUROVO. Tu dosahuje pekné úspechy, lebo z I. B triedy vypracuje JCP do divízie. Po piatich rokoch sa vráti do Nových Zámkov, kde trénuje mužstvo RENOKOVU, s ktorým vyhral skupinu I. B triedy. V tom čase sa uskutoční dávny sen Laciho – zatrávnenie mestského ihriska – býv. ihrisko ÉSE – kde bol Laci aktívnym účastníkom futbalu, ako aj pri tejto akcii zatrávnenia ihriska. Všetka čest patrí vtedajším činiteľom Renokovu na čele s riaditeľom Mikulášom Lábadym. Najväčšou bolesťou Laciho bola tradičná novozámocká roztrieštenosť, ktorá zahmlila ináč krásne spomienky. Predmetom našich častých rozhovorov bolo, že špičkové výsledky sme,

žiaľ, nedosiahli. Príležitostne, keď sme rozoberali spolu budúcnosť novozámockého futbalu, Laci mi písomne – i dnes zachovávam jeho písomnosti – potvrdil následovne: „V tomto meste boli v minulosťi nadaní a vynikajúci futbalisti. Tu v prvom rade uvádzam Alberta, Medovicha, Bachorecza, Mihálya Juríka, Károlya Szklenára, Jánosa Nédera, Eliho Kovátsa, Istvána Verseggyho, Jozefa Herdyczkyho, Takácsa Sanyho, Szlávika Zoliho, Hrúzu Michala, Aubéliho, Seresa Incédyho, Pappa, Jancsára, Chrupku Karola, SZÁSZA Michala, Erneszta Feriho, Podhoreca, Jánosku, Ferka Juríka, Feriho Virágá, Náhlika, Szolgaiho, Hagana Karola, Ponesa Laciho, Ferka Fučíka, Pištu Ševčíka, Kľučku Lébiho a ďalších nevymenovaných z futbalovej generácie, ktorí na vysokej úrovni hrali futbal, žiaľ, mužstvo nikdy nedosiahlo tú najvyššiu metu. Prečo je to? Neviem! Možno tu sím! Dúfam však, že budúcnosť na tom zmení vývoj, k čomu prajem veľa úspechov pre budúcu futbalovú generáciu mesta“ –končil svoj názor Laci. 18. júna 1990 nečakane, v tichosti opúšťa naše rady ozajstný priateľ, osobnosť novozámockého futbalu. Odišiel dobrý priateľ, pravý športovec, ozajstný úprimný človek. Chýba nielen vernej manželke, dvom synom, nevestám a vnukom, chýba nám všetkým, ktorí sme s ním vyrástli. Mali sme trému v školských laviciach, športovali, pracovali, tešili sa a smútili. Chýba na športovom ihrisku, kde nespocetnekrát potešil svoje verné obecenstvo.

Športoví priatelia !

V okamihu týchto spomienok, keď čítate tieto riadky, venujte tomuto veľkému futbalistovi, človeku, minútu ticha. On odišiel, ale jeho pamiatka v názve mestského ihriska nesúce jeho meno ŠTADION LADISLAVA GANCZNERA zostala medzi nami.

VIRÁG FRANTIŠEK 23.10.1930 – 26.5.2007

Virág František, prezývkou „RIFI“ sa narodil 23. októbra 1930 v Nových Zámkoch. Bol jednou z hviezd novozámockého futbalu dávnych čias. Pravý novozámocký koreň, potomok zná-

mej rodiny Virágovcov. Jeho nádejná a pestrá športová minulosť ho právom zaraduje do radov vynikajúcich futbalistov novozámockého futbalu. Od útleho detstva ho pritahovali loptové hry, čo si všimli aj jeho profesori telocviku – zakladateľ ĚSE Dániel Czárán, ako aj mladý telocvikár štátneho gymnázia Petra Pázmánya Ede Enders v roku 1943. Už ako druháka na gymnáziu ho nominovali do reprezentačnej futbalovej jedenastky gymnázia na futbalový turnaj študentov stredných škôl. Reprezentoval novozámocké gymnázium vedľa starších chpacov z vyšších ročníkov, ktorí boli: Ladislav Száraz, Zólyomi a Molnár. Od tej doby neopustil futbal až do roku 1955. Jeho ďalším mužstvom bolo družstvo mladších dorastencov Viktória, ktoré bolo jedným z ôsmich dorasteneckých mužstiev, ako liaheň mladých odchovancov pre ĚSE. Tu si osvojoval futbalové umenie pod vedením svojho bývalého učiteľa zo základnej školy Karola Szklenára. V rokoch 1943 – 1944 bol stálym hráčom obecenstvom obľúbeného dorasteneckého mužstva Viktória. Vedenie Viktória z oddaných dobrovoľníkov, akými boli Ľudovít Sári, Jozef Zattovich, Bartolomej Kővágó a ďalší vedelo ponuknúť pravidelné

tréningy a z najtalentovannejších chlapcov vychovať mladú hráčskú bázu pre dospelé mužstvo následníka ĚSE – ŠK Nové Zámky. Viktória vo dvoch za sebou nasledujúcich ročníkoch 1946 – 47 vyhrala majstrovstvo dorastencov pouličnej futbalovej súťaže a tvorila základný káder prvého mužstva dorastencov ŠK Nové Zámky v Západoslovenskej župnej súťaži, ktorých trénerom bol učiteľ matematiky a telocviku na strednej mešťanskej škole v Nových Zámkoch populárny Florián Mikovič. Vtedy už čoraz obľúbenejší miláčik obecenstva „RIFI“ s ďalším obľúbencom fanúšikov Františkom Juríkom boli pravidelne pozývaní do reprezentačného kádra dorasteneckých futbalistov Západoslovenskej župy. Obaja sa zúčastnili väčšiny zápasov dorasteneckej reprezentácie medzi slovenskými župami.

V roku 1948 obaja boli zaradení do širšieho kádra dorasteneckej reprezentácie ČSR proti dorastencom Maďarska a dostali možnosť aj v prvom mužstve dospelých ŠK Nové Zámky. V roku 1948 – 49 mužstvo ŠK Sokol NV Nové Zámky sa stáva víťazom I. tr. krajskej súťaže, a tým účastníkom celoslovenskej „D“ súťaže. Mužstvo v ktorom Rifi odohral všetkých 26 zápasov, získalo cenné víťazstvo. Strojcam tohto historického víťazstva boli Andris Norbi, Kovács, Lénárt, Decsi I, Decsi II a Virág s 26 zápasmi a ďalší: Kovacsics – 25, Seres – 24, Pintér – 22, Jurík – 20, Kollár – 11, Fabó 8, Koppány – 8, Szolgai – 5. Mikuška – 4, Zempléni – 2, a Kassa – 1/ V ročníku 1949 – 50 v D súťaži odohral všetky zápasy na poste ľavej spojky v spoločnosti známych hráčov: na pravom krídle Jozef Kovacsics, na pravej spojke František Jurík, striahnutý center Ernest Seres, a na ľavom krídle Brunclík. Iné povinnosti spojené so školou ho nutili v septembri 1950 prestúpiť

z ŠK do mužstva Dynamitky Bratislava, kde mal možnosť študovať na strojnej priemyslovke, ako štipendista Dynamitky. V roku 1952 sa vrátil opäť do Nových Zámkov a bol platnou posilou v mužstve ŠK Stavebné Závody Nové Zámky, neskôr Lokomotívy Nové Zámky. V roku 1953 nastúpil na základnú vojenskú službu a bol hrácom mužstva AK Vyškov do roku 1955. Na vojne sa však zranil a zranenie malo také následky, že ako 25 -ročný bol nútený ukončiť aktívnu hru a následkom zranenia bola operácia chrbtice. Po operácii študoval na Inštitúte cestnej dopravy pri Vysokej škole technickej, kde končil na fakulte prevádzky a ekonomiky cestnej dopravy. V tomto odbore pracoval v ČSAD Nové Zámky, v ČSAO Nové Zámky a v Remesloslužbe, kde dovršil svojich 60 rokov a odšial odchádzal do dôchodku. Počnúc rokom 1967 i v súčasnej dobe je aktívnym, stálym súdnym znalcom v cestnej doprave.

Jeho popularita v novozámockom futbale dávnych čias pretrváva dodnes v našich spomienkach a v kronike novozámockého futbalu mu prislúcha čestné miesto, ako jednému z tvorcov úspechov novozámockého futbalu. Pri tejto príležitosti mu prajeme veľa zdravia a osobných úspechov, radosť z troch vnukov a jednej vnučky. Pri príležitostných stretnutiach s radosťou spomíname na našu športovú minulosť „na uplynulé detské roky známeho „Nagyfélsovú“. Nezbýva inšie ako v mene svojom i v mene bývalých spoluhráčov dopriať nášmu „RIFIMU“ veľa radosti, zdravia a šťastia aj v týchto šedinách. Po dlhej nemoci zomrel 26. mája 2007.

ROZKOPAL ANTON

17.6.1925

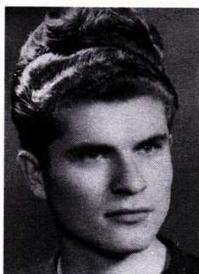

Anton Rozkopal sa narodil 17.6.1925 v Nových Zámkoch. Ako syn železničiara svoje prvé kroky vo futbale začal v klube novozámockých železničiarov na ihrisku za troma mostami. Postupne

od dorasteneckých družstiev sa dostáva do mužstva dospelých ŠK Železničiar Nové Zámky. Jeho významným zápasom je majstrovský zápas odohratý 16. marca 1947 v Štúrove, kde ŠK Železničiar v tuhom boji získal víťazstvo v pomere 7:6 v zložení: Markusek, Ujváry, Letko, Deák, Porubsky, Machata, Raček, Rozkopál, Peterka, Erdés a Sadloň. Rok 1947 bol pre mužstvo ŠK Železničiar Nové Zámky rokom úspešným lebo v II. triede skončilo mužstvo majstrovskú súťaž na 2. mieste, zanechajúc za sebou mužstvá ako Štúrovo, Urmín, Tvrdošovce, Ipeľské Úľany, Komjatice, Ohaj a Vráble. V roku 1948 je Tono ešte hrácom ŠK Železničiar Nové Zámky, ale od 15.8. 1948 za trénerstva Jána Domonkoša je hráčom ŠK Nové Zámky. Od roku 1950 je už registrovaným hráčom TJ Elektrosvit, účastníka krajskej súťaže Nitra v spoločnosti hráčov, akými boli Kľučka, Vereš, Dobčányi, Nagy, Dojčan, Kurucz I., Kurucz II., Czuczor, Erneszt, Chrupka, Szász, Múčka a Szarvas. Po premenovaní TJ Elektrosvit na DŠO Spartak Nové Zámky v rokoch 1953 – 1954 hrá pod trénerským dozorom Ladislava Kobolku. Aktívnym futbalom končí v roku 1955, ale nadálej ostáva zviazaný s futbalom, lebo sa venuje výchove mladých talentov v rámci rozvoja futbalu

v Elektrosvite. Takto sa stáva so svojim bývalým spoluhráčom Lajošom Dobčánym vedúcim výchovy mladšieho dorastu a to v roku 1960 u dorastencov DŠO Spartak Nové Zámky, počas trénerskej činnosti Floriana Mikoviča. Ani v ďalších rokoch neostáva bokom od futbalu, lebo sa zapája do života „starých pánov futbalu“ v Elektrosvite. Je účastníkom zápasu v Martfű odohratom 2. júna 1961 medzi bývalými futbalistami Martfű a „starými páni“ TJ Elektrosvitu v zložení: Bachorecz, Rozkopál, Erneszt, Lukačík, Štefan Szász, Michal Szász, Dojčan, Chrupka, Pintér, Teplan a Bóka. V piateľskom ovzduší gólni Teplana, Pintéra a Bóku vyhrali starí páni z Nových Zámkov 3:0. Pri tom, že je stálym hráčom mužstva starých páнов venuje sa s ďalším bývalým spoluhráčom Gabim Dékányom výchove mladých žiakov a to až do konca roku 1963. V ďalších rokoch zostáva simpatizantom fabrického futbalu až do odchodu do dôchodku v roku 1985. V klube dôchodcov Elektrosvitu s nostalgiou spomíname na „budovateľské“ roky prežité vo fabrike – v Elektrosvite, kam nás viažu spoločné, piateľské spomienky.

JURÍK FRANTIŠEK 4.V.1929

Jurík František sa narodil 4. mája 1929 v Nových Zámkoch. Vyrástol v blízkosti ihriska ÉSE, keďže bývali v tesnej blízkosti ihriska v dome kováčskeho majstra Csuti báčiho.

Takto už od detstva

viazaný k futbalovej hre čoskoro je hráčom obľúbeného dorasteneckého mužstva Viktória Nové Zámky, kde v rokoch 1946–47 je vo víťaznom celku pouličnej futbalovej súťaže. Viktória tvorí základný káder mužstva dorastencov ŠK Nové Zámky, ktorých trénerom je učiteľ strednej mešťanskej školy v Nových Zámkoch populárny Florián Mikovič. Pod jeho odborným riadením vníma prvky futbalovej hry aj Ferko Jurík, už v tom čase športovou prezývkou známy „CSUNYA“. V roku 1948 spolu s Ferkom Virágom je zaradený do širšieho kádra dorasteneckej reprezentácie ČSR proti dorastencom Maďarska. V ročníku 1948/49 v mužstve ŠK Sokol NV Nové Zámky vo víťaznom mužstve I. tr. krajskej súťaže odohral 20 zápasov a svojou hrou prispel tomu, že mužstvo sa dostalo do celoslovenskej „D“ súťaže. V ročníku 1949/50 hrá v „D“ súťaži v mužstve Sokol NV Nové Zámky na poste pravej spojky v útočnej päťke Kovacsics, Jurík, Seres, Virág, Bruncík. Rok 1950 bol teda nečakané úspešný pre novozámocký futbal, veď nováčik D skupiny súťaže ČSSZ Nové Zámky si vybojoval čestné druhé miesto v tabuľke D skupiny a na tomto mal zásluhy aj Ferko Jurík. V roku 1951 mužstvo nesie názov ČSAD Nové Zámky

a Ferko je obávaným útočníkom mužstva s vynikajúcou technikou útočného hráča pod odborným dohľadom trénerskej dvojice Pintér, Seres v spoločnosti hráčov akými sú Meszlényi, Andris, Kováč, Pintér Jozef, Decsi Karol ml., Podhorec, Koppány, Jánoska, Seres, Balogh Pišta, Virág, Puškáš, Sládek, Faludi, Lénárt, Decsi I., Hervert Viliam, Gabi Dékány a Kovacsics. V roku 1953 je opäť zmena v názve mužstva. Nové meno je Dynamo Nové Zámky. Žolíkom mužstva je Ferko Jurík, ktorý preukazuje ako v útoku, tak aj v obrane svoje futbalové umenie. V jesennom kole 1954 vedenie OUNZ premiestnilo do zubnej ordináciu Elektrosvitu Jozefa Alberta a hráči Seres, ml. Decsi Karol, Kovács Karol a Jurík Ferko boli tiež preregistrovaní do Spartaka Nové Zámky. Baník Handlová je hostom 5. septembra 1954 na ihrisku Spartaka Nové Zámky a pred 2000 divákmi gólni Juríka prehráva v 15. min. II. polčasu 2:0. Veľká radosť vládla nielen v radoch obecenstva, ale aj v kruhu odborníkov. 2. októbra 1954 je derby zápas na ihrisku Dynamo a Spartak gólem Gondžalu výhľad 1:0 v zložení Klúčka, Kováč, Herverth, Ernest, Decsi Karol ml., Chrupka, Dobcsányi, Seres, Gondžala, Jurík a Szász. Pokračuje sa vo výstavbe štadiónu pod vedením agilného funkcionára Eugena Šupalu. V roku 1955 Spartak Nové Zámky je účastníkom E skupiny divízie a Dynamo sa spojí so Slavojom Nové Zámky. Do tohto spojeného mužstva sa vráti Ferko Jurík, ktoré potom neskôr prijme názov Lokomotiva Nové Zámky, kde sa Ferko s veľkým oduševnením stará o malých benjamínov Lokomotív. V tom čase aj Ferko je štandardným hráčom v I. mužstve Lokomotív s hráčmi, ktorími boli Hagan Karol a Milan Kotrec v bráne, hrajúci tréneri Seres a Ganczner, a ďalší hráči – bratia Veršgiovci, Karol Decsi ml., Fečo Fazekaš, Náhlik, Kováč ml., Ševčík, Fučík, Farago

a Pavol Vörös. Lokomotiva je účastníkom Nitrianskeho kraja, kým Slovan Nové Zámky je účastníkom skupiny „E“ divízie. Vo futbalovej činnosti u Ferka nastane viacročná prestávka a v období rokov 1968 a jar 1969 v histórii novozámockého futbalu vzniknú také pomery, že TJ ČSAO Nové Zámky svojou aktivitou píše ďalšie dejiny novozámockého futbalu. V tomto období prejaví svoju aktivitu tajomník FO ČSAO Ladislav Lábady a hrajúci tréner ČSAO Ferko Jurík. Mužstvo v II. triede okresu dosahuje čoraz výraznejšie výsledky a na jar 1969 mužstvo ČSAO postúpi do vyšej I. B. triedy v južnej oblasti Nitrianskeho kraja. Tento úspech hrajúci tréner Ferko Jurík hodnotil takto: „Každé mužstvo hralo proti nám v medziach fair-play, ako aj s rozhodcami môžme vyjadriť tú najväčšiu spokojnosť“. Ferko Jurík populárny futbalista upevňuje svoje postavenie v živote novozámockého futbalu dávnych čias. Píše sa jeseň 1969 a TJ ČSAO ako účastník I. B triedy v skupine východ 19. augusta zahajuje víťazný pochod svojej existencie pod odborným riadením bývalého hráča slávnej Lokomotívy Ferka Juríka vo funkcií trénera so svojimi zverencami, ktorými boli: Prochászka, Barák, Zalavári, Hajmaássy, Helecz, Takács, Hornáček, Juhás, Damaškovič, Cingel, Vörös, Végh, Kucharovič, Oláh, Sors a Klúčka. Cesta k vyšším méram nebola ľahká. V roku 1971 v I. B triede 8. miesto, v roku 1972 9. miesto, v roku 1973 do I. A triedy postupujú Šahy, v roku 1974 postupujú Tvrdošovce a ČSAO je na 6. mieste. V roku 1976 nadálej je účastníkom v I. B triede. Až v roku 1977/78 už pod novým názvom TJ Renokov postupuje mužstvo do I. A triedy. Vtedy už trénerom je Ladislav Ganczner. Záslužnú prácu vykonal Ferko Jurík, ktorému touto cestou patrí vdaka a uznanie za odúševnenú prácu, ktorú

v živote novozámockého futbalu svojou aktivitou vykonal.

ING. BALOGH ŠTEFAN 1932 – 2006

Listujúc v kronike novozámockého futbalu dávnych čias zisťujem, že Štefan Balogh sa narodil 2. septembra 1932 v Nových Zámkoch. Už v roku 1948 hral vo vybranej jedenásťke meštianky, v roku

1949 bol hrácom družstva F.C. Viktória. V roku 1950 pod dohľadom známeho trénera Floriána Mikoviča sa stal stabilným hráčom dorastu Dynama Nové Zámky v spoločnosti Ladislava Andriša, Zoltána Embera, Ladislava Lábadyho, Franiška Malíka, Juliusa Lénárta, Tibora Zábolya, z ktorých niektorí pracovali v športe, ako funkcionári futbalu. V rokoch 1949 – 1950 bol tvorivým hráčom VHŠ Nové Zámky vo víťaznom mužstve na majstrovstvách južného Slovenska. V roku 1951 už sme ho mohli vidieť v mužstve dospelých Dynama Nové Zámky s Norbertom Andrisom, Žigmundom Juhásom a Františkom Juríkom. V mužstve Dynama Nové Zámky hral až do roku 1953, keď nastúpil na základnú vojenskú službu, počas ktorej hral v mužstve Domu armády s Oldřichom Břízom. Od roku 1948 do roku 1953 odohral 245 zápasov a to za VHŠ Nové Zámky, za dorast Dynamo Nové Zámky a za I. A a II. mužstvo Dynama Nové Zámky. Počas základnej vojenskej služby hral za DA Hron Levice. V rokoch 1953 – 1955 hral v 85 majstrovských a priateľských zápasoch. V prestupovom termíne v januári 1956 sa stal hráčom Spartaku Nové Zámky. Od tohto termínu si viedol osobné záznamy o odohratých zápasoch, ktoré ne-skôr daroval do kroniky novozámockého

futbalu. Z týchto záznamov zisťujem, že prvý zápas v drese Spartraku Nové Zámky odohral 26. februára 1956 proti Slavoju Šurany. Hral na poste ľavého halfa a Spartak vyhral v pomere 6:1. V tomto roku v mužstve Spartaka Nové Zámky odohral 48 zápasov, dal 7 gólov. Striedavo hral na poste pravého halfa a pravej spojky. Spartak Nové Zámky v roku 1955 sa stal víťazom majstrovstiev kraja Nitra, a tak v ročníku 1956 bol účastníkom E skupiny divízie aj vďaka vynikajúcomu trénerovi Karolovi Borhymu a náčelníkovi Jozefovi Albertovi, ktorí s hráckym kolektívom zvučných novozámockých futbalistov, akými boli kapitán mužstva Chrupka Karol, Erneszt, Seres, Karol Kovács, Karol Decsi, Michal Szász, František Erneszt, František Klúčka, Oldřich Bříza, Jozef Prochászka, Karol Prochászka, Ladislav Andrisz, Anton Činčara, Ján Szolcsan, Jozef Broško, Jozef Jánoška, Ladislav Pones a Jurik Ján s oddaným funkcionárskym kolektívom Vasil Szigeti, Jozef Medek, Druga Tibor dokázali tento historický výsledok Spartaka Nové Zámky. Rok 1956 bol úspešným rokom Spartaka Nové Zámky, lebo mužstvo skončilo za Tatranom Topočany, Spartakom Trenčín, Merinou Trenčín na vytýčenom 4. mieste E skupiny divízie. Po skončení súťaže roku 1956 tréner Karol Borhy odišiel do ČH Bratislava a jeho nástupcom sa stal Vojtech Keller dlhoročný bývalý hráč ÉSE. Pišťa pod jeho vedením, hoci so striedavými výkonmi odohral v roku 1957 až 37 zápasov už v premenovanom mužstve Slovan Nové Zámky. Potom 8 júla 1957 nastúpil na jednomesačné vojenské cvičenie, počas ktorého robil hrajúceho trénera v mužstve Dukla Levice. Jeho najmilšie spomienky z hráckych rokov? Nesporne sú nimi dva dôležité zápasy.

Prvý, keď hral za Dynamo Nové Zámky v roku 1956. Zaujímavosťou roka z hľadiska novozámockého futbalu bolo to, že vedúce mužstvo Spartak Topoľčany vysoko prehralo s mužstvom Dynama Nové Zámky v pomere 6:1. V tomto zápase, v tom čase ešte mladý stredný útočník Dynama Nové Zámky Pišta Balogh zatážil bránu súpera s 5 -imi gólmami. Tú bránu v ktorej v tom čase chytal Belluš, ktorý počas celej sezóny dostał iba 11 gólov, ale z toho 5 v Nových Zámkoch. Druhou najmilšou spomienkou je zápas, ktorý sa hral 17. júna 1956, keď Spartak Nové Zámky po nerozhodnom polčase pred 30 000 divákmami presvedčivo zvíťazil v pomere 2:0 nad Slovanom UNV Bratislava C. Prvoligové obecensiestvo Slovana malo možnosť vychutnať úroveň novozámockého futbalu, ktorú v tom čase reprezentovali: Klučka, Kováč, Decsi II, Andrisz Ladislav, Balogh Štefan, Dékány Ludovít, Navrátil, Seres, Erneszt, Chrupka Karol, Prochászka Jozef a Bříza Oldřich. Pišta hral i v ďalších zápasoch a tým sa zapísal do histórie novozámockého futbalu. Sľubná kariéra mladého futbalistu sa však skončila 9. apríla 1958 v priateľskom zápase proti súperovi v Žiline, ktorý hral v II. lige. V 24. minúte druhého polčasu ľavá spojka Žiliny Mravec mu surovým zákrokom zlomil pravú nohu v členku. Táto zlomenina vyžadovala dvojtýždenné liečenie a následne vyradenie z futbalovej hry natrvalo. My, ktorí sme prežívali tie-to smutné chvíle, nemôžeme spolu s ním na túto udalosť zabudnúť, hlavne preto nie, že sa stalo v „priateľskom“ zápase. Život vo futbale bežal ďalej. Vyrástli nové futbalové nádeje a Pišta sa stal funkcionárom v živote novozámockého futbalu. V roku 1981 sa stal predsedom TJ Elektrosvit Nové Zámky. V ďalších rokoch už iba pozorovateľom futbalu v našom meste. Jeho 70.

narodeniny sme oslavovali už ako dôchodcu 2. septembra 2002 v spoločnosti bývalých spoluhráčov, kolegov a priateľov ako i v rodinnom kruhu dcéry a syna, keďže v roku 1992 ovdovel. Žil dlhé roky bez milovanej manželky Kláriky. Nečakane 21. decembra 2006 ho náhla smrť vyrvala z milovanej rodiny. Veľmi chýba dcére, synovi a vnukovi a nám všetkým, ktorí sme s ním žili v láske a porozumení.

ANDRISZ LADISLAV

1.VI.1931

Andrisz Ladislav sa narodil 1. júna 1931. Listujúc v kronike novozámockého futbalu Laci je známy pod športovou prezývkou „AŤKO“. S futbalom sa stretol prvýkrát v uličnom mužstve FC Sihot.

V roku 1946 sa po polročnom pobytu v Dečíne vrátil do Nových Zámkov a zamestnal sa u známej fy. Messinger. Jeho brat Norbi bol už v tom čase znáym brankárom mestského mužstva. Laciho si všimli funkcionári Viktórie. Viktória bola liahou novozámockých futbalistov. Laci bol čoskoro preregistrovaný do mužstva mestských dorastencov, kde sa o jeho rast staral známy tréner a učiteľ Florián Mikovič. Ako 18 ročný bol preradený do mužstva dospelých pod trénerskú opateru trénera Jána Domonkoša. Bol účnom u známeho fotografa Árpáda Kovátsa, ktorý bol otcom vynikajúceho futbalistu ÉSE Eliho Kovátsa. Laci v roku 1952 narukoval a určitý čas hral v mužstve žateckých tankistov. Neskôr ho premiestnili do Zbiroku, kde hral v roku 1954 v známom mužstve „Krídla vlasti“. Vrátiac sa z vojenskej základnej služby bol registrovaný do mužstva Spartaku Nové Zámky. Za trénerského učinkovania Ernesta Šereša, neskôr Karola Borhyho sa dostáva do spoločnosti hráčov – Karola Chrupku, Františka Erneszta, Karola Kovácsa, Karola Decsiho, Miška Szásza, brankárov Klučku a Prochászku, Oldřicha Brízu, Jožka Prochászku, Činčaru, Janka Szolcsana, Brošku, Jánošku, Laciho Poneszaa Janka Juríka. Toto mužstvo bolo v roku 1955 víťazom Kraja Nitra a pod odborným

vedením náčelníka Jozefa Alberta, predsedu futbalu Jozefa Medeka, tajomníka Tibora Drugu a trénera Karola Borhyho úspešne reprezentoval naše mesto v celoštátnnej divízii. V tom čase finančné zázemie z bezpečoval závod Elektrosvit, zamestnávajúc pritom všetkých futbalistov aj odborné vedenie futbalu. Ďalej sledujúc nitku udalostí, Laci bol aj vo víťaznom mužstve Slovana v roku 1960/61, kedy mužstvo pod vedením trénera Jozefa Gógha vybojovalo účasť v II. celoštátnej lige. O postup do II. ligy bojovali dve mužstvá, Slovan a Lokomotíva Nové Zámky. Lokomotíva s nešťastnou 11 -kou prehrala dôležitý zápas v Pezinku a tak do II. ligy postúpil Slovan. Po veľkej radosti v tábore Slovanu sa uskutočnila fúzia dvoch novozámockých jednot a Nové Zámky tým mali mužstvo v II. lige, aj v divízii. Po začiatocných úspechoch však mužstvo druholigovú záťaž nezvládlo a po dvoch sezónach vypadlo z II. ligy. O rok neskôr sa však za asistenčného trénera Michala Vičana, Novozámciania opäť tešili z postupu do II. ligy. Zostaňme však u Laciho. V sezóne 1965/66 mal poslednýkrát na sebe druholigový dres a do jesene 1966 vykonával trénerskú činnosť v „C“ mužstve Slovana. Medzitým úspešne absolvoval masérsky kurz športových masérov v Bratislave a od tej doby s úspechom vykonával dlhé roky túto činnosť pre novozámockých futbalistov. Za to, čo za novozámocký futbal odviedol, nielen ako futbalista, ale aj ako odborník masér a športový fotograf, mu patrí vaďaka a uznanie. Po odchode do dôchodku bol stálym členom klubu dôchodcov Elektrosvitu, kde sme spoločne s nostalgiou spomínali na spoločne prežité starosti i radosti v novozámockom futbale. V mene širokého tábora novozámockých fanúšikov, bývalých spoluhráčov a priateľov mu prajeme ďalšie úspechy a veľa zdravia v rodinnej pohode.

LÁBADY LADISLAV 1931 – 2005

Narodil sa v Nových Zámkoch. Aktívne roky futbalovej činnosti začal v roku 1949 dorasteneckom mužstve Sokol NV ČSSZ Nové Zámky pod odborným dohľadom trénera Floriána Mikoviča a vedúceho mužstva Bélu Dráfho v mužstve v zložení Malík František, Andrisz Ladislav, Záboly Tibor, Lénárt Julius, Balogh Štefan, Dráfi I., Dráfi II., Zoltán Ember, Gábriš František, Gábriš Ladislav, Lábady Ladislav a Horváth Štefan. V tom čase dorastenci hrali VII. Okrsku Nitrianskeho kraja a absolutnou prevahou vyhrali Majstrovstvo tohto okrsku. Kto v tom čase videl hrať našich dorastencov, mohol sa presvedčiť, že sa tam vychovávalo jadro našich budúcich veľkých futbalistov. Postupne v ďalších rokoch tento mladý kolektív hráčov tvorí jednotný celok v II. mužstve Dynama Nové Zámky. V roku 1951 pod vedením dorasteneckého trénera Ladislava Gancznera s hráčmi medzi ktorými bol aj Laci Lábady v spoločnosti hráčov, akými boli Malík František, Kovács Miki „zvaný Bütyök“, Andrisz Ladislav „zvaný Atyko“, Andrisz Norbi, Lénárt Julius, Polák Pavol, Štefan Balogh, Paulička František, Zsiga Juhás, Tibor Záboly, Fabó František. Tito mladí dorastenci šírili slávu novozámockého futbalu nielen v Nitrianskom kraji, ale zapísali sa aj do vedomia zahraničných klubov. Zdravotné problémy však Laciho vyradili z aktívnej činnosti v športovaní. S futbalovou činnosťou však neprestal a prešiel na funkcionársku činnosť aj s bratmi Mikulášom

a Imrichom. Dlhé roky pôsobili vo výbore TJ Lokomotívy Nové Zámky ako platní funkcionári. V rokoch po uskutočnení fúzie sa nezapájali do funkcionárskej činnosti, ale pri obnove futbalového športu v ČSAO Nové Zámky, neskôr v TJ Renokov Nové Zámky a v závere FMK Nové Zámky Laci sa opäť ujal rozvoja futbalu v našom meste a venoval sa v rámci funkcionárskej činnosti výchove dorasteneckej mládeži. Spoločne s bratom Mikulášom Lábadym bol aktívnym činiteľom pri strávnatení mestského ihriska, kde potom v rokoch 1977 – 78 mali veľké zásluhy pri dosiahnutí víťazstva krajskej súťaže s mužstvom TJ Renokov Nové Zámky v postupe do I. A triedy. V roku 1991 s dorastencami NFC Nové Zámky ako vedúci mužstva s trénerom Ing. Mikulášom Farkašom získali titul majstra okresu vo futbale dorastencov. Potom v ročníku 1991 – 92 pod ich vedením získali dorastenci NFC víťazstvo v Kraji Nitra. Laci až do poslednej chvíľ svojho života bol verným športovcom a funkcionárom novozámockého futbalu dávnych čias. Bol dobrým priateľom a spolufunkcionárom aj v chovateľstve drobných zvierat, kde dlhé roky pracoval v holubárstve. Svoje večné sny odpočíva v novozámockom cintoríne.

PUSKÁS MICHAL

2.6.1923 – 9.12.1992

Puskás Michal sa narodil 2. júna 1923 v Békešskej Csabe. Futbal začal hrať v dorasteneckom mužstve „ELÖRE“ ako 15 ročný v roku 1938. Tu potom po kračoval v mužstve dospelých na hrote útočnej päťky. Popri tom, že bol silnejší telesnej zdatnosti bol veľmi rýchly futbalovo hovoriac rozbíjajúci obranu súpera. Gólovou úspešný, ale pritom disciplinovaný aj miestami v tvrdej hre. To si všimli aj v tom čase odborníci športu a tak v roku 1951 sa dostal do spoločnosti hráčov ČSAD Nové Zámky, ktorími boli Tibor Meszlenyi, Norbert Andris brankári, Ladislav Andrisz, Kováč Karol, Koppány Ladislav, Pintér Jozef, Mikuláš Lénárt, st. Decsi Karol, ml. Decsi Karol, pevné múry v obrane ČSAD, ďalej Ernest Seres, Jozef Jánoška, František Jurík, Pintér Ladislav v útoku mužstva a s nimi aj Michal Puskás. V roku 1951, kedy Jozef Albert oslavoval svoje 25. jubileum náčelnickej funkcie aj on pozdravil svojho náčelníka týmito slovami: „Prajem Vám milý Joška báči vela zdravia a úspechov a prosím Vás, aby ste nadále viedli naše mužstvo k ďalším úspechom, ako ozajstný odborník športu.“ Puskás Michal aj v roku 1952 bol platným hrácom ČSAD. Vynikajúco zahral 20. mája 1952 v stretnutí dvoch novozámockých celkov na derbi stretnutí Elektrosvit – ČSAD na ihrisku za fabrikou, kde útočná päťka ČSAD pod jeho vedením vyhrala nad Elektrosvitom 4:1. Tu je potrebné pripomeneť, že o týždeň neskôr t.j. 28. mája 1952 pri umelom osvetlení prvýkrát v histórii

novozámockého futbalu sa uskutočnil priateľský zápas medzi mužstvami Elektrosvitu a RSD Senec víťazstvo Elektrosvitu 4:0. Na tomto zápase vynikajúco zahral mladý Kuruc a vsietil dve bránky. I teraz patrí vďaka zamestnancom Elektrosvitu menovite elektrikárom pod vedením Vojtecha Bachorecza a Miška Szásza, menovite skupine Ponesz Elemir, Demo Ladislav, Oprížan Elemir, Hitka Ludevit, Lábady Ján, Karol Veres a Beták Ladislav za uskutočnenie tohto diela. V roku 1953 ČSAD zmení názov na Dynamo Nové Zámky a Michal Puskás nadále vyniká svojím výkonom aj v útoku premenovaného mužstva. V ďalších rokoch však z dôvodov zaneprádznenosti v práci vynecháva tréningy a tým aj v športovaní zanecháva svoje výkony. Ovšem nadále ostáva simpatizantom svojho klubu. Podlomené zdanie však nadále prekáža v činnosti, venovať sa futbalu a 12. septembra 1992 nás opúšťa tento vynikajúci človek, športovec a dobrý priateľ.

KLUČKA FRANTIŠEK

1929.1.14 – 2002.1.5

Klučka František sa narodil 14. januára 1929 v Nových Zámkoch. Bol jedným zo známych brankárskych postáv novozámockého futbalu. Myslím, že nikomu z novozámockých milovníkov futbalu

nemusí predstavovať populárneho brankára novozámockého futbalu z rokov 1943 – 1964, Ferka Klučku, športovým menom „LÉBI“ – ho. Tento samými veľkými písmenami písaný BRANKÁR, futbalová osobnosť, začal svoju bohatú športovú dráhu, ako boxer v ttedajšej CIKTY, pod odborným dohľadom Jóži báčiho Szabóa, ktorý vychoval rad známych boxeristov Dobího, Agha, Petráša, Füleho, a Kováča zvaného „BAGÓŠ“. Bolo to v roku 1943, keď II. mužstvo ÉSE Cikty hralo v Komjaticiach na veľkonočnom turnaji. Brankár nemohol nastúpiť a tak ciktáši v núdzi postavili do brány Ferka. Výsledok tohto pokusu bol šokujúci „LÉBI“ bol nepriestrelný, vychytal aj muchy! Keď prišiel v utorok do práce, vedúci koželúžne Július Mokosényi ho privítal priateľskou fackou s tým, že ododneška žiadny box – futbal budeš hrať! Tréner Rufi Takáč ho zobrajal pod dohľad. Neskor však v roku 1945 Ferko odchádza z Nových Zámkov do Piešťan. S nostalgiou spomína občas na svojho trénera Karela. Potom krátke čas pobudne v Jihlave – no doma je doma – ako vravieval – srdce mu bilo najviac tu doma a bol šťastný, keď napokon opäť chytal doma za Slovan Nové Zámky. Jeho športová minulosť je bohatá, podložená kvalitou a preto uznávaná. Bol hodným následníkom

legendárnych brankárov novozámockého futbalu, akými boli Lellei Soma, Czingel, Albert a Bachorecz veď aktívne športoval plných 21 rokov. Rozširoval dobrú povest novozámockého futbalu počnúc krajskými súťažami, v E skupine divízie, ako aj v II. celoštátej lige, kedy s ďalšími spoluhráčmi zvučných mien – Ivanič, Strážovsky, Jajcaj, Herverth Viliam, Martinkovič, Grunsky, Šalgo, Takáč, Dudáš, Hanuliak, Pones, Dékány, Bóka, Gondžala, Andrisz Laci ako aj v tom čase hrajúci tréner Jožko Gőgh – reprezentoval druholigovú príslušnosť novozámockého futbalu. V roku 1964 mu tréner Karol Borhy vyslovuje vd'aku a uznanie za vernosť novozámockému futbalu a pri rozlúčke s aktívou činnosťou dostáva od neho „LÉBI“, mramorovú dosku s nápisom „Františkovi Klučkovi pri príležitosti ukončenia aktívnej činnosti venuje TJ Nové Zámky“ „LÉBI“ stále svieži, bol veľký BRANKÁR, patrí do „siene slávnych“ novozámockého futbalu, mal vždy náš obdiv. Žiaľ vekom sa však hlásili aj prvky choroby a v boji o život dňa 5. januára 2002 tomuto zápasu podľahol. Verný spoluhráč Karol Chrupka sa s ním lúčil vrelými slovami vložiac mu do hrobu kúzelnú loptu, ktorú tak rád objímal. Odzneli tieto slová: „Ferko prijmi odomňa poslednú prihrávku“!

PINTÉR JOZEF

29.7.1925 – 2.9.1997

Pintér Jozef sa narodil 29. júla 1925. Futbal začal hrať v roku 1940 v dorasteneckom mužstve ÉSE pod vedením býv.hráča ÉSE – trénerom a učiteľom Karlom Szklenárom.

V roku 1942 ako 17 ročný nadaný futbalista je zaradený do II. mužstva ÉSE – Cikta dospoločnosti takých hráčov, akými boli Jalecz, Szikora, Zsigrai, Vasas, Gombi, Hanusz, Nagy, Geréb, Teplan a Varga. V tom čase funkcionárii ÉSE – Cikta boli Michal Deáki, Štefan Kiss a náčelník Jozef Albert. Potom v roku 1943 je hráčom ÉSE – MOVE II smladými nádejami novozámockého futbalu, akými boli Jalecz, Sütöri, Rozsnyó, Vasas, Gombi, Nagy, Szikora, Zsigrai, Czeller II a Varga. Ešte v tom roku sa dokončila výstavba trávnatého ihriska MÁV – u v Piritove. Dňa 18. septembra 1943 sa zahájilo premiestnenie jednej časti fabriky Cikta do Martfű. Úspešne obdobie športovej činnosti Joška Pintéra je v období rokov 1946 – 47 – 48 v mužstve ŠK Baťa Nové Zámky, kedy pod vedením trénera Alexandra Takáča mužstvo, kde je aj on v zložení Bachorecz, Petrina, Ondruch, Dobcsányi, Szász Štefan, Veres, Erneszt, Teplan, Kladensky, Galbavy, Danko, Turjan, Čičman, Bartovič, Janko Kurucz vyhral majstrovstvo župy. Funkcionárii ŠK Baťa boli v tom čase Kovačka, Nemec, Alexander Nagy a Julius Mokošenyi. Písal sa rok 1949 a v tom čase aj Joško pocitoval určité negatívny osudu a tak zmení klubovú príslušnosť a stáva sa hráčom Sokola NV – ČSSZ Nové Zámky, kde je

štabilným hráčom obrany. Tu sa dostáva do spoločnosti v tom čase vynikajúcich športovcov, akými boli Tibor Meszlényi, Norbi Andrisz, Ladislav Andrisz, Karol Kovács, Michal Puškáš, Jozef Jánoška, Ladislav Koppány, František Jurík, Mikuláš Lénárt, st. Karol Decsi, ml. Karol Decsi, Ernest Šeres, Ladislav Pintér. Aj on, ako aj ďalší hráči v roku 1951 je účastníkom jubilejných slávností 25. výročia náčelnickej činnosti Jozefa Alberta a svojmu náčelníkovi praje veľa zdravia a praje si, aby ešte Joška báči dlhé roky viedol vedúci šport nášho mesta – futbal. V roku 1952 jednota zmení názov na ČSAD Nové Zámky a je účastníkom nitrianskeho kraja, ako druhá televízovná jednota Elektrosvit Nové Zámky. V tom čase mužstvo ČSAD bolo občerstvené mladými nádejami z dorastu, akými boli Balogh Štefan, Jurík František, Virág František, SzládekJán, Faludy Karol, Viliam Herverth, Ludevit Dékány, ktorí so staršou generáciou klubu vytvorili údernú jednotu. V roku 1953 došlo opäť reorganizácii klubov ČSAD bolo premenované na Dynamo Nové Zámky a Elektrosvit na DŠO Spartak Nové Zámky. Pintér Joško aj v tom období čestne obstál vo výkonoch v mužstve. V tom čase odborné vedenie mal v rukách triumvirát Albert – Pintér Ladislav a Ernest Šereš. Dynamo Nové Zámky v roku 1954 sa zlúčí s Telovýchovnou Jednotou Slavoj Nové Zámky a v ďalších rokoch z tejto dvojici vznikne nová Telovýchovná Jednota Lokomotíva Nové Zámky. Joško Pintér v tom čase je už zamestnancom čsl.Železníc depa v Nových Zámkoch a nadálej športuje, ovšem zo zaneprázdnosti v práci, čoraz viac vynacháva tréningy, čo bolo samozrejmosťou a vzhľadom na jeho vek. V roku 1985 odchádza do dôchodku, ale nadálej ostáva verný starým ideálom futbalu v znamení večného hesla – Dokonalosť

– Úspech – Porozumenie. Dobrý priateľ a pravý športovec 2. septembra 1997 však v dôsledku náhlej smrti opúšťa milovanú rodinu, ako aj veľkú rodinu novozámockých športovcov. Jeho pamiatka je zachovaná v kronike novozámockého futbalu dávnych čias a ostáva stále v tejto kronike s nami.

DÉKÁNY LUDOVIT 9.6.1933

Pochádza z Dvorov nad Žitavou, kde sa narodil 9. júna 1933. Listujúc v kronike novozámockého futbalu nemôžem nespomenúť tohto vynikajúceho človeka, športovca a priateľa, ktorý svojou osobnosťou už v dorasteneckých rokoch vedel pripútať k sebe svojich rovesníkov a vyvolať u nich záujem o vznešený šport, o futbal. Jeho prvé dotyky s loptou sa spájajú s rokmi druhej svetovej vojny, kedy zdravá detská duša potrebovala, hľadala a nachádzala svoje vyžitie v rôznych hrách. Futbal sa stáva postupne jeho veľkou láskou, ktorá počas aktívneho pôsobenia ako hráča a trénera mu pomáha poznávať ľudí. Po roku 1945 sa prestahujú do Nových Zámkov a táto udalosť v podstatnej miere ovplyvnila jeho ďalší športový vývoj. S nostalgiou v duši spomína na svojich priateľov z Dvorov, ale v Nových Zámkoch získal nových priateľov na Sihoti, odkiaľ sa čoskoro ocitol v uličnom mužstve známom ako Viktória, kde sa zrodili začiatky pekných priateľstiev pretrvávajúcich dlhé roky v aktívnej futbalovej činnosti. Jeho hra čoraz viac upútala pozornosť učiteľa a trénera Floriána Mikoviča, a výsledok nedal na seba dlho čakať. Stal sa hrácom I. dorastu a úspešne absolvoval svoj prvý majstrovský zápas v Partizánskom. Jeho debut dopadol dobre a od tej chvíle bol stálym členom I. dorastu. Popri plnení svojich povinností vyplývajúcich z klubovej príslušnosti, ktorú mal nadovšetko rád, reprezentoval aj Gymnázium vo futbale i v stolnom tenise, a tu aj úspešne zmaturoval. Ďalším dôležitým medzníkom v jeho športovom i súkromnom živote boli

roky základnej vojenskej služby. Narukoval v septembri 1953 a vďaka šťastiu i odborným skúsenostiam dostal povolací rozkaz do ODA Trenčín. Z Trenčína išiel do Dukly Nové Mesto, kde spolu so svojimi dobrými priateľmi Faludym a Strážovskym prežíval obdobie ďalšieho formovania, ako hráčskeho i ľudského profilu.

Základnú vojenskú službu ukončil 5. októbra 1955 a napriek ponukám z iných klubov zostal doma. Získal zamestnanie v Elektrosvite a stal sa posilňujúcim prvkom v mužstve Spartak Nové Zámky. Zo spätného pohľadu súdi, že jeho vol'ba bola správna. Pociťoval pomoc starších hráčov i spolupracovníkov a pod odborným vedením trénera Karola Borhyho mal zabezpečený rast. Dosťával sa do kruhu vynikajúcich priateľov a športovcov, ako Andris, Decsi, Seres, Bříza, Prochászka, Navratil, Balogh, Klučka, Kovács, Chrupka a Faludy, ktorí boli spoluúčastníkmi prežitia neopakovateľných chvíľ, ktoré im rozdával športový život. S láskou a hrdosťou spomína na zápas Slovan Bratislava – Spartak Nové Zámky v roku 1956, kedy pred 30.000 divákmi novozámockí futbalisti vyhrali 2:0. Po zanechaní aktívnej športovej činnosti ostal verný futbalu a venoval sa trénovaniu žiakov, dorastencov a dospelých. Trinásť rokov nepretržitej práce a výchove nástupníkov bol Ľudevit Dékány pri rozvíjaní fyzických i morálnych hodnôt pri, formovaní osobnosti futbalistov. Svoju trénerskú činnosť ukončil v roku 1975 u mužstva dospelých „B“. Pri príležitosti jeho 65. narodení v mene bývalých spoluhráčov, priateľov, mladých žiakov a dorastencov aj v mene svojom sme ho pozdravili – pod športovým menom „GABI“, lebo tak ho pozná široká športová verejnosť – a popriali sme mu veľa zdravia a osobnej pohody v kruhu rodiny, ako aj veľkej rodiny športovcov a svitáckych dôchodcov, aby sme ešte dlhé roky mohli spomínať na slnečné dni našej mladosti.

FALUDI KAROL

7.12.1934

Faludi Karol narodil sa 7. decembra 1934 v Nových Zámkoch. Mladé dorastenecké roky ho viažu chlapcom, ktorí si osvojili čaro futbalovej hry v oblasti Medzimlynia a to Belovi Hóborovi,

bratom Ponesovcom, Ladislavovi Kardošovi a Štefanovi Barákovi. Jeho rýchlosť a obratnosť ho čoskoro zaradili do mužstva dospelých a tak v roku 1952 je už v mužstve dospelých ČSAD medzi takými hráčmi, akými boli Meszlényi, Andrisz, Kovács, Jozef Pintér, ml. Karol Decsi, Podhorecz, Koppány, Jánoška, Seres, Balogh, Jurík, Virág, Puškás, Szládek, Lénárt, st. Karol Decsi, Viliam Herverth, Gabi Dékány a Jozef Kovacsics. Svoje odborné schopnosti rozvíja pod dohľadom trojici odborníkov Albert, Seres, Pintér s ďalšími nadanými mladíkmi Herverth Viliamom a Gabim Dékányom, v roku 1953 v mužstve Dynama Nové Zámky. Aj v roku 1954 je hráčom Dynama Nové Zámky v spoločnosti hráčov Meszlényi, Kovács, Hrúby, Koppány, Decsi, Galla, Faludy, Seres, Sevcik Puskás a Jurík na derbi zápase proti Spartaku Nové Zámky. Na jeseň však ako ďalší hráči Pintér Ladislav, Seres, ml. Karol Decsi, Karol Kovács – aj on s Ferkom Juríkom, Herverthom Viliamom prestúpili do Spartaku Nové Zámky. Veľmi dobre zahral na zápase 10. októbra 1954 v Leviciach proti PDA Nitra spolu s Juríkom a Gondžalom, keď po jeho prihrávke Jurík ustálil výsledok zápasu 3:0 v prospech Spartaku N. Zámky. V októb-

ri 1955 počas základnej vojenskej služby spolu s priateľmi Dékányom a Strážovským hrajú vo vojenskej jedenástke Dukly Nové Mesto nad Váhom. V roku 1957 ho vidíme s počiatku pod vedením Ernesta Seresa, neskôr pod vedením trénera Bélu Kellera v mužstve Slovana Nové Zámky v spoločnosti hráčov Ivanič, Balogh, Gondžala, Klinko, Herverth, Dékány, Strážovsky, Andrisz, Bríza, Trenčík, Kováč, Grunsky v E skupine divízie. Od 1. januára 1958 trénerom Slovana Nové Zámky je Nándor Bán a Seres odchádza do Lokomotívy Nové Zámky. Z Lokomotívy prestúpili do Slovana Herverth Peter, Versegely Jozef a Versegely Ján. Bán Nándor zaraďuje do mužstva hráčov: Klúčka, Janáč, Strážovsky, Hanuliak, Balogh, Viliam a Peter Herverth, Dékány, Kanász, Chrupka, Faludy, Pones, Gondžala, Bríza, Ján Jurík, Karol Koščál, Kurucz a Ladislav Andrisz. Mužstvo v jarnom kolli končí na 4. mieste a Faludi je na listine strelnov gólov so 7 gólmami. V jesennom kolli trénerom je už Alexander Takács. Na jar 30. marca 1959 v Nových Zámkoch je hostom mužstvo SC Tatabánya a na Slovanom vyhrá v pomere 3:2. Vedúci mužstva Mokosényi s výsledkom zápasu nie je spokojný, ani s výkonom mužstva v zložení Kosiba, Takáč, Herverth, Andrisz, Kanász, Dékány, Kovács, Pones, Bríza, Navrátil, Faludy. Od 6. marca 1960 trénerom mužstva je Karol Chrupka a má k dispozícii hráčov: Ivanič, Kováč, Strážovsky, Herverth, Šalgo, Gondžala, Faludy, Grunsky, Pones, Ondruš, Sénáši, Janáč, Kanás a Dékány. Na štadióne v Sihoti 16. októbra 1960 je derbi stretnutie na ktorom Lokomotíva gólmi Gancznera a z rohového kopu Faragóa vyhrá v pomere 2:1. Od 1. januára 1961 hrajúcim trénerom Slovana je Jozef Gögh a Faludy je nadálej hráčom Slovana, ale 4. júna 1961 na

historickom derbi zápase Lokomotiva – Slovan však nehrá. Zápas sa skončil víťazstvom Lokomotívy v pomere 1:0 hľavičkou Wattera. Postup do II. ligy však získal Slovan. Na jubilejnom table však, dodnes neviem prečo, ale Karol Faludy nie je. S oduševnením hrajúcemu futbalistovi Karolovi Faludymu teraz ja učiním zadosť a d'akujem mu za všetko, čo počas aktívneho športovania vykonal v prospech novozámockého futbalu dávnych čias – d'akujem Karcasi.

SZOLGAI EMIL

9.7.1930 – 9.4.1981

Svoju futbalovú dráhu začal v doraste ŠK Nové Zámky so spoluhráčmi Ferkom Virágom a Ferkom Juríkom pod odborným vedením do rasteneckého trénera a učiteľa Floriana Mikoviča. V roku

1949 je už registrovaným hráčom mužstva dospelých Sokol NV ČSSZ Nové Zámky a v tom roku odohral majstrovské zápasy v mužstve o postup do celoslovenskej D súťaže. Je stálym hráčom v kolektíve ČSSZ s ďalšími hráčmi akými boli – Andrisz Norbert –26, Kovács Karol –26, Lénárt Mikuláš –26, st. Decsi Karol –26, ml. Decsi Karol –26, Virág František –26, Kovacsics Jozef –25, Seres Ernest –24, Pintér Ladislav –22, Jurik František –20, Kollár –11, Fabo –8, Koppány –8, Szolgai Emil –5, Mikuška –4, Zemplényi –2, Kassa –1 s odohratými zápasmi získali tento vynikajúci úspech. Mužstvo získalo postup do celoslovenskej D súťaže s 10 bodovým náskokom pred druhým Palarikovom, ktoré malo 33 bodov. Najlepším brankárom I. tr. nitrianskeho Kraja sa stal Andrisz Norbert, ktorý v 26 –tich majstrovských zápasoch dostal iba 19 gólov. Szolgai Emil aj v roku 1950 je stálym hráčom mužstva ČSSZ Nové Zámky šíriac dobré meno novozámockého futbalu. Mužstvu sa tak darilo, že ako nováčik D súťaže vybojovalo čestné druhé miesto v tabuľke D skupiny na čom sa ako obranný hráč podielal aj populárny Emil Szolgai, Ferko Virág, Ferko Jurík odchovanci Floriána Mikoviča. Aj v roku 1952 keď mužstvo prijme názov ČSAD Nové Zámky Emil ostáva

v obrane mužstva s hráčmi Mikulášom Leénártom, Ladislavom Koppányom a mladším Karolom Deccsim, vtedy už pod vedením trénerskej dvojici Seres – Pintér. Po krátkej prestávke ho opäť môžeme sledovať v I. B triede a v B mužstve Lokomotívy v spoločnosti hráčov, ktorími boli Száraz František, Múčka Alexander, Sóky, Emil Jankovič, Kasník, Beco Czingel, Szombati, Dobra Štefan, Klobičník, Fečo Fazekaš, Cimbalík, Strapec Imrich, Kotrec Milan, Paulička, Ember, Múdry, Šári Ján. Vedúci B mužstva Lokomotívy v tom čase boli Farkaš Ludevit, Fazekaš Ján a neúnavný Máthé báči. Na začiatku jarnej sezony 1960 Szolgai Emil je opäť v kádre I. mužstva Lokomotívy účastníka nitrianskeho kraja I. A triedy v spoločnosti hráčov Hagan, Malík, Száraz, Ganczner Ladislav, Holota, Jankovič, Banyár Ladislav, Farkaš Michal, Vatter Jozef, Fučík František, Ševčík Štefan, Faragó Emil, Frankl Jozef, Verseggi Jozef, Kováč Imrich a Deák pod vedením hrajúceho trénera Ernesta Seresa ašpirujúcich na postup do II. celoštátej ligy. Postupujúcim mužstvom bolo však mužstvo Slovana Nové Zámky. Po uskutočnení fúzie Emil Szolgai žiaľ, ako aj ďalší hráči Michal Farkaš, Frankl Jozef, Holota, Kováč Imrich a Deák v zlúčenom TJ nehrali a len pri príležitosťných stretnutiach si zaspomínali na slávne dni Lokomotívy. Szolgai Emil bol vynikajúcim futbalistom a dobrým odborníkom vo vyučenom remesle. Náhla smrť ho vyrvala z radosť veľkej rodiny novozámockých športovcov, odpočíva v pokoji v cintoríne Sv. Jozefa v Nových Zámkoch. V spomienkach ostáva stále medzi nami.

SZLÁDEK JÁN 19.2.1931 – 25.7.2006

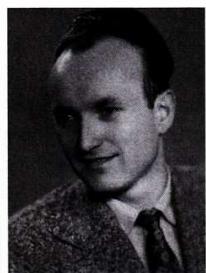
Narodil sa 19. februára 1931 v Nových Zámkoch. Aktívnu športovú činnosť začal v roku 1942 ako žiak na ihrisku železničiarov v Pirovove na novom ihriske až do ukončenia II. svetovej vojny.

Za dorast pod odborným dozorom Karola Szklenára hral až do roku 1948. V roku 1948 pracoval v závode 29. augusta v Nových Zámkoch, kde hral za dorast až do ukončenia r. 1949. Po roku nastúpil do vojenskej leteckej školy. V rokoch 1945–1949 bol aktívnym členom Sokolskej TJ, kde pestoval športovú gymnastiku. V rokoch 1945–1946 hral v uličnom mužstve Rapidu. Po skončení vojenskej školy nastúpil hrať v TJ Dynamo Nové Zámky od roku 1952 až 1954 za mužstvo dospelých. V roku 1954 aktívnu futbalovou činnosťou končil a pokračoval v športovaní v športovej gymnastike ako cvičiteľ a tréner. Svojou akrobatickou skupinou vystupoval v Maďarsku – Poľsku a v Juhoslávii na svetovej gymnaestráde. Táto skupina pod jeho vedením vystupuje na okresných a krajských Spartakiádach v rokoch 1955 – 1960 – 1965 – 1975 – 1980. V roku 1955 obdržal štátne vyznamenanie za vynikajúcu prácu s mládežou na I. celostátej Spartakiáde. V rokoch 1957 – 1971 vykonával funkciu metodika športov na OV – ČSTV v Nových Zámkoch. V rokoch 1976 – 1981 vykonával funkciu tajomníka v TJ Elektrosvite. Vo futbale začal opäť pracovať v roku 1964/65 ako pomocný tréner Ladislava Pintéra s dorastom o postup do I. dorasteneckej ligy. V roku 1965/66 je pri Michalovi Vičanovi

gymnastickým trénerom a masérom v mužstve II. ligy v TJ Elektrosvite Nové Zámky. Od roku 1966 až do roku 1985 vykonával rôzne trénerské aktivity v žiackych – dorasteneckých a mužstvách dospelých športovcov v TJ Nové Zámky. Je držiteľom rôznych vyznamenaní za vynikajúcu prácu v rozvoji československého športu, ktorý bol dokumentovaný uznaniom I. stupňa za zásluhy a rozvoj telovýchovy a športu v roku 1981. Podložené zdravie bolo prekážkou, aby v ďalších rokoch venoval svoj volný čas športovej činnosti. Dňa 25. júla 2006 nechal svojich piateľov s ktorími dlhé desaťročia pracoval a tešil k dosiahnutým výsledkom. Odišiel športovec a dobrý priateľ nenávratne, ale jeho oddanosť športu a hlavne výchove mládeže ostáva v spomienkach medzi nami.

HERVERTH VILIAM

2.V.1934

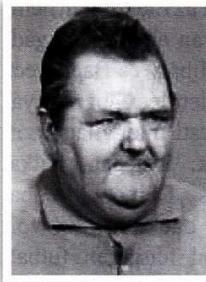
Herverth Vilim sa narodil 2. mája 1934 v Nových Zámkoch. Listujúc v kronike novozámockého futbalu dávnych čias na prvých listoch čítam meno: „Dr. Vilmos Herverth – zakladateľ

a predsedu novozámockého futbalu.“ Písal sa rok 1907 štrnásť decembra, keď starý otec nášho Viliha v radnici mesta vyhlásil vznik Telovýchovnej Jednoty – ÉSE Nové Zámky. Rodina Herverhovcov sa tešila v Nových Zámkoch vždy veľkej popularite. ak je to aj s naším Viliamom, priateľom, dnes už dôchodcom V živote človeka sú medzníky, pri ktorých je dobrým zvykom zastaviť sa na chvíľku a v tieni spomienok uctiť človeka hodnotením jeho poslania a skutkov. I keď listy kroniky novozámockého futbalu dávnych čias sa čoraz viac zaprášujú, predsa len nemôžeme zabúdať na tých, ktorí svojimi činmi, láskou k športu a futbalu písali a tvorili dobré meno novozámockého futbalu, ako aj samotných novozámockých športovcov – futbalistov. Vilim Herverth sa narodil v rodine, kde alfoú a omegou bol futbal. Ako 13 –ročný čiperný chlapec hrá za uličné mužstvo „VIKTÓRIA“ pod dozorom populárneho Ľudovíta Sáriho, kde si ho všimne v tom čase obľúbený pedagóg a tréner Florián Mikovič a na jar 1948 je nominovaný už v doraste ŠK Nové Zámky, neskôr Lokomotívy, odkiaľ v roku 1953 spoločne s Brunclíkom prestupuje do Slovanu a súčasne i do zamestnania v národnom podniku Elektrosvit. Ako každého mla-

dého futbalistu aj jeho lákali do vyšších regiónov futbalu, ale on zostáva verný nielen svojmu futbalovému oddielu, ale aj fabrike, kde popri tom, že hral futbal, zastáva vždy zodpovedné miesta a svojím umom a srdcom prejavil vernosť fabrike. V roku 1954 nastupuje na základnú vojesnkú službu, počas ktorej aktívne hrá najprv v Dukle Trenčín, neskôr v Seredi odkiaľ sa vracia v roku 1956 do Elektrosvitu. Veľmi milé spomienky má na roky 1956 – 1960, keď v Nových Zámkoch prebiehal v intenciach športového zápolenia súboj dvoch jednot o postup do II. ligy, z ktorého si aj on vybral svoj podiel účasťou vo víťaznom celku Slovana Nové Zámky. Rok 1962/63 je rokom, kedy sa lúči s aktívnou činnosťou vo futbale, ale ostáva ako funkcionár fabrického futbalu, kde prejde rôznymi odbornými funkciami. V súčasnosti je len pozorovateľom a dobroprajníkom novozámockého futbalu i keď v rôznych diskusiách má kritické pripomienky dnešnému novozámockému futbalu. Jeho významné výročie 65. narodenín sme oslavili v klube dôchodcov Elektrosvitu v kruhu bývalých spoluhráčov a priateľov s prianím veľa zdravia a osobnej pohody, čo mu aj teraz v mene veľkej rodiny novozámockých športovcov, bývalých spoluhráčov a priateľov, sviáckych dôchodcov a nie v poslednom rade i v mene svojomu mu prajeme v nastávajúcich rokoch veľa zdravia a prijemnej pohody, aby sme ešte dlhé roky mohli spomínať na zašlé slávne roky mladosti a spoločných zážitkov.

KLINKO JOZEF

12.2.1934 – 9.7.2005

Klinko Jozef sa narodil 12. februára 1934. Už ako 15 ročný s futbalom sa zoznámil v dorasteneckom mužstve ZK Baťa. Všimli si ho vtedajší odborníci futbalu, hlavne v roku 1953 si ho

vybral vtedajší tréner Spartaku Nové Zámky Ladislav Kobolka a zaradil ho do mužstva Spartaku medzi takých hráčov, akými boli Kl'učka, Veres, Herverth, Tibor Borbény, Dobcsányi, Chrupka, Erneszt, Betrák, Rozkopál, Szász Michal a Štefan, Košťál Karol a Gondžala Karol. Klinko v tom čase ako 19 ročný nádejnejší hráč dobojoval sa do mužstva a v roku 1954 ho už vidíme na ne-rozhodnom derbi zápase uskutočneným medzi Spartakom a Dynamom Nové Zámky v pomere 2:2 v spoločnosti hráčov – Kl'učka, Veres, Herverth, Borbény, Dobcsányi, Chrupka, Košťál, Gondžala, Beták a Szász. 26. októbra 1954 nastupuje na základnú vojenskú službu, kde hrá za PDA Slany medzi iným s Lackom Betákom a Palim Szénášim, kde vybojovali pre mužstvo príslušnosť v II. Ligy. 23. októbra 1956 sa vrátil z vojny a stal sa hrácom TJ Slovana Nové Zámky. Na poslednom zápase jesenného kola Spartak Nové Zámky prevyšuje v pomere 4:1 Spartak Topolčany, kedy už hrajú aj z vojny sa vrátví Klinko a Gondžala. V roku 1957 Spartak N. Zámky je nadalej účastníkom E skupiny divízie, vtedy už pod novým názvom Slovan Nové Zámky. Trénerom mužstva je Vojtech Keller, ktorý

bez zaváhania zaraďuje do mužstva mladých hráčov, akými v tom čase boli Herverth, Dékány, Strážovsky, Andrisz, Balogh, Gondžala, Klinko do spoločnosti hráčov Seres, Bříza, Trenčík a Kovács. V nasledujúcich rokoch ešte Klinko hrá za II. mužstvo Slovana, kde so svojou pripravenosťou dosahuje úspechy, ale vzhľadom na zaneprázdenosť v práci, ako aj zdravotného stavu postupne aktívnu činnosť zanecháva. Od futbalu sa však neodtrhne a ostáva verný fabrickému športu až do náhlej smrti, ktorá nás všetkých a celú obec športovú prekvapila 9. júla 2005. V spomienkach zachováme jeho športovú činnosť na listoch novozámockého futbalu davných čias.

BETÁK LADISLAV

18.VI.1934

Beták Ladislav sa narodil 18. júna 1934 v Nových Zámkoch. Má bohatú futbalovú minulosť, pri všetkej skromnosti v ktorej vyrástol v známej tvárenskej štvrti násheho mesta. Aj On, ako rad ďalších chlapcov

tejto štvrti začal rozvíjať svoj futbalový talent v roku 1946 v ŠK Baťa Nové Zámky, pod vedením svojho prvého trénera Forróa Feri – báčeho, ktorý Lacka už ďalší rok zveruje dorasteneckému trénerovi Jozefovi Herdickému. Lacko, ako typ ozajstného futbalistu v 15. roku svojho veku nastupuje na prvý majstrák v mužstve ZK Baťa proti KFC Komárno a jeho gól zaručuje novozámciam cenné víťazstvo v pomere 1:0. Povšimol si ho aj v tom čase známy učiteľ Florián Mikovič, ktorý bol triednym učiteľom Laciho. Bol voči nemu prísny, nič mu neodpustil, medzi iným ani to, že Lacko bol dorastencom ŠK Baťa Nové Zámky. Píše sa rok 1949 a v tom čase známy tréner Ladislav Baláž z Nitry nominuje ho do výberu Slovenska. V turnajovom trojboji Čechy – Morava – Slovensko je štandardným hráčom vo všetkých stretnutiach. Medzi tým v roku 1949 sa stáva účňom elektrikárstva u fy. Pavla Haulíka, ale futbal ho nadálej očaruje a Takáč Alexander tréner dospelých ho pozýva do mužstva, kde v tom čase hrávali známi novozámockí hráči Chrupka, Szász, Ernest, Dojčan, Dobčányi, Rozkopál, Vereš, Czuczor, Klúčka a bratia Procházkovci. V roku 1953 nastupuje, ako vyučený elektrikár do n. p. Elektrosvit a je jedným z účastníkov – odborníkov elektrikárov,

ktorí brigádnicky vybudovali večerné osvetlenie futbalového ihriska za fabriku. Verní to sviťáci Miško Szász, Bachorec Vojtech a ďalší zaslúžia, aby som ich vymenoval – Suchan, Hitka, Vereš, Klúčka, Hidaš Demo, Mrenna, Vadovský, a Lacko Beták sa podielali na elektropráčach. On nielen budoval toto osvetlenie, ale 1. augusta 1953 s mužstvom DŠO Spartak Nové Zámky hral pri večernom osvetlení proti vojakom z Trenčína, ktorých zdolali v pomere 4:2 jeho dvoma gólmami, ako aj dvoma gólmami Kurucza. V tom čase bol trénerom Spartaka Ladislav Kobolka, ktorý sa vrátil do rodného meste z Fiľákova. V tom roku z príležitosti odovzdania putovnej zástavy ministerstva strojárstva zavítala aj ligová Trnava do N. Zámkov, na čele so Stachom, Markom a Tibenským a remizovala 1:1. Za novozámcianov bol úspešný Lacko Beták. V roku 1954 oblieka rovnošatu ČSLA. Ako voják hráva za PDA Slany, kde ako hráč prispel k tomu, že mužstvo, ako víťaz Krajského preboru si vybojuje postup do II. ligy. Po návrate z vojenčiny v roku 1957 z dôvodov, že ako mladoženčák nedostal byt v Nových Zámkoch ho získala Spartak Tlmače, kde pôsobí až do roku 1961. Po návrate hráva za C. mužstvo, iba pre potešenie. Kopačky zavesí sice na kliniec, ako sa vratieva, ale s futbalom žije nadálej, vždy tam, kde ho jednota potrebovala, či už v usporiadateľskej službe, alebo, ako člen futbalového výboru, ako predseda disciplinárnej komisie. Tento dušou i umom verný pracovník fabriky – Elketrosvitu – právom zasluhuje uznanie za záslužnú prácu, ktorú vykonal pre rozvoj fabriky, fabrického športu, ktorú dešaťročia vykonával. To čo vykonal pre novozámocký futbal jeho futbalová činnosť mladých rokov a trvalá oddanosť k futbalu obohatili históriu novozámockého

futbalu dávnych čias, za čo mu prislúcha vďaka a uznanie nielen bývalých, ale aj súčasných dejateľov novozámockého futbalu.

GONDŽALA KAROL

22.10.1934 – 8.4.2000

Gondžala Karol sa narodil 22. októbra 1934 v Nových Zámkoch. Ako v tom čase každý mladý chlapec aj on mal rád futbalovú hru, ktorá ho očarila v doraste-neckom mužstve ZK Baťa, kde rozvíjal

svoj futbalový talent. Jeho futbalovú zdatnosť, ako aj jeho priateľa Jozefa Klinku objavil v tom čase pôsobiaci tréner Ladislav Kobolka, ktorý obidvoch bez váhania zaradil do omladeného mužstva Spartaku Nové Zámky do radosť skúsenejších hráčov, akými boli Kl'učka, Veres, Dobcsányi, Chrupka, Erneszt, Szász Miško. Karči čoskoro sa udomácnil medzi nimi. V roku 1954 ako 19 ročný útočník je účastníkom derby zápasu Spartak – Dynamo Nové Zámky, kedy z 18 metrov získal najkrajší gól zápasu a tým ustáli výsledok zápasu na 2:2. Svojou streľou prekvapil brankára Dynama Meszlényiho. Karči je aj v posilnenom mužstve Spartak, keď na jeseň 1954 boli do Spartaka preregistrovaní hráči z Dynama Nové Zámky – Seres, Decsi II, Kovács a Ferko Jurík. Aj v ďalšom derby zápase 2. októbra 1954 vynikne svojim gólem, čím zabezpečí Spartaku výhru v pomere 1:0. Potom 10. októbra v Leviciach víťazstvom 3:0 nad PDA Nitra vynikne v útoku so svojím spoluhráčom Ferkom Juríkom. Na jeseň 26. októbra 1954 nastupuje do základnej vojenskej služby, kde hrá za vojakov TJ Slany až do 23. októbra 1956. Na poslednom jesennom zápase je už doma a spolu s Jozefom Klinkom je účastníkom víťazného zápasu nad Spartakom Topoľčany v pomere 4:1. V roku 1957 mužstvo pôsobí

pod názvom Slovan Nové Zámky, kedy trénerom je Vojtech Keller, ktorý bez zaváhania omladzuje mužstvo s hráčmi Gondžala, Klinko, Herverth, Dékány, Strážovsky, Balogh, Andrisz a pričlení ich Seresovi, Břízovi, Trenčíkovi a Kováčovi. Pamätným dňom je pre Karčiho 8. jún 1958, kedy účastník I. sovjetskej ligy Metarulg Dnepropetrovsk hrá na novom štadióne na Sihoti. Prvý gól tohto zápasu získal práve Karči – bola to historická chvíľa pre novozámocký futbal. Na jeseň 1958 a jar 1959 trénerom mužstva je Alexander Takáč. Karči vynikne 11. októbra 1959 v Seredi v mužstve Slovana aj vo víťaznom zápase 4:1. Na jar 1960 trénerom mužstva je Karol Chrupka a mužstvo sa môže pýsiť útočnou trojicou Gondžala Pones – Ondruch. 16. októbra 1960 na štadióne v Sihoti Lokomotiva vyhrala derby stretnutie gólmami Gancznera a Faragoa z rohového kopu v pomere 2:1. Gondžala s vynikajúcou hrou je účastníkom mužstva postupujúceho do II. ligy na jar 1961 s hrajúcim trénerom Jozefom Góghom. Po fúzii už Karol hrá iba v mužstve starých páнов. Tak sa s ním môžeme stretnúť už len 4. júla 1964 na víťaznom zápase proti starým pánom z Vasasú Esztergom vo víťaznom mužstve starých pánov z Nových Zámkov v pomere 4:2. Ukončiac svoju aktívnu futbalovú činnosť ostáva i nadálej podporovateľom novozámockého futbalu. Žiaľ 8. apríla 2000 vo veku 66 rokov sa vzdal boja, ktorý prevádzal s nemocou, ktorá ho vyradila z radov priateľov a veľkej rodiny novozámockých športovcov. Gondžala Karči bol vynikajúci športovec a dobrý priateľ. V jeho osobe novozámocký futbal stratil veľkého športovca s dobrým srdcom.

PROCHÁSZKA JOZEF

15.4.1929 – 23.8.2005

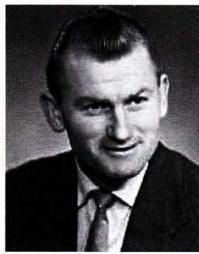

Narodil sa v Nových Zámkoch 15. apríla 1929. Ako každý v tom čase holdujúci futbalovej hre, aj on začal rozvíjať svoje futbalové krídla v uličných mužstvách. V mešťanske ho objavil Karol

Szklenár a čoskoro sa ocitol v mužstve dorastu ÉSE. V roku 1945 aj jeho, ako aj ďalších novozámockých chlapcov zastihne osud leventov – vyvezú ho do Nemecka, kde po vojne pobudne až do roku 1949 už aj z toho dôvodov, že sa dostal ako brankár do hŕadzánarskeho mužstva v Hannoveri. Túžba po domovine ho však pritiahl domov a na jeseň v roku 1949 ho prijmú za zámočnického učña v Elektrosvite, kde ho aj ihneď zaregistrovali do futbalového mužstva. V roku 1950 však prestúpi do Zemianskej Olče, kde získal výučný list automechanika. Na jeseň v roku 1951 nastúpil na základnmú vojenskú službu do Banskej Bystrici, kde hral za ČH a svojou nebojácnou tvrdou hrou sa stal platným stredným útočníkom ČH. Na jeseň 1953 vrátiac sa zo základnej vojenskej služby ho okúzli Dynamo, a tým Dynamo získalo potrebného stredného útočníka do svojich radov, kde sa stal miláčikom obecenstva. Po roku však dostal výhodnejšú ponuku a v jesennom prestupovom termíne 1954 prestúpil do Spartaku Nové Zámky. Na jar už hral v Spartaku, ktorý neskôr bol premenovaný na Slovan a bol jeho hráčom až do roku 1960. Okolnosti ho však presunuli do Liberca do Montážnych závodov, kde až do roku 1963 bol aj aktívnym hráčom tamojšieho mužstva. V roku 1963 sa vrátil

do Nových Zámkov a našiel si výhodné zamestnanie u ČSAD ako vodič autobusu. Aktívne športovanie ukončil, ale zložil skúšku futbalového rozhodcu. V osobe populárneho Joea spoznalo vtedajšie športové obecenstvo pravého športovca. V roku 1981 v dôsledku otravy bol nútensky prestať aj s rozhodcovskou činnosťou, ale svoju vernosť k novozámockému futbalu si zachoval a povzbudzoval mladých nadaných futbalistov. Populárny JOE bol jeden z najtvrdších stredných útočníkov novozámockého futbalu dávnych čias, ako aj sympatizantom novozámockého futbalu a svojimi kritickými, ale dobromyseľnými pripomienkami kritizoval situáciu v našom novozámockom futbale, k čomu ako bývalý hráč, myslím si, že mal aj určité právo a možnosť. Bárs aj v súčasnosti by sme mohli mať takého JOEA, ktorý ked' vstúpil na ihrisko, popri svojej futbalovej vedomosti dal do hry aj svoje celé športové srdce. V tom čase pri dovršení 70 –narozenín sme mu v mene veľkej rodiny novozámockých športovcov priali, aby ešte dlhé roky pestoval svoje sympatie voči futbalu nášho mesta. Priali sme mu veľa šťastných rokov v dôchodcovskom veku v kruhu svojej rodiny. Život tohto veľkého športovca bol stálym bojom o existenciu a zdravie. Boj so zákerou chorobou však nezvládol a 2. augusta 2005 prestalo jeho športové srdce biť a opustil nás a odišiel na večné nebeské ihriská posilniť tamojších jeho zosnulých vrstvovníkov. V spomienkach ho zachováme na listoch novozámockého futbalu dávnych čias, ako dobrého priateľa a pravého športovca.

HAGAN KAROL 1932 – 1977

Svoju bohatú futbalovú dráhu začal v mužstve Sokol NV ČSSZ v dorasteneckom mužstve spolu s Ferkom Malíkom pod dozorom Floriana Mikoviča učiteľa a trénera dorastu.

Vtedy Karol mal 16 rokov a jeho fyzická zdatnosť a pružnosť ho predurčili na post brankára. Písali sme rok 1949 a v tom čase v dorasteneckom mužstve spolu s ním hrali hráči – František Malík, Julius Lénárt, Tibor Záboly, Štefan Balogh, Zoltán Ember, Dráfi I., Dráfi II., Ladislav Andris, Gábriš K., Gábriš L., Ladislav Lábady a Štefan Horváth. Záslužnú prácu vedúceho mužstva vykonával Belo Dráfi. O odbornosť mladých futbalových nádejí sa staral tréner a učiteľ Florian Mikovič. V tom čase vo vedení mužstva pracovali osvedčení funkcionári a pritom finančné zábrane zaručoval stavebný závod ČSSZ, ako aj značný počet obecenstva týždenou návštavou zápasov v počte 2 – 3 tisíc divákov. Úspechy 50. rokov boli značne ovplyvnené dorastencami, ktorých vychovával dlhé roky oddaný učiteľ a tréner Florian Mikovič. Aj uličné mužstvá, medzi nimi hlavne Viktória dopĺňovali stav hráčov prvého mužstva dospelých. Rok 1950 bol rokom úspešným v histórii novozámockého futbalu, lebo mužstvo ako nováčik „D“ súťaže vybojovalo čestné druhé miesto v súťaži. Mužstvo v roku 1952 pod názvom ČSAD je účastníkom nitrianskeho Kraja spolu s mužstvom TJ Elektrosvit. Potom v roku 1953 ČSAD zmení názov

na Dynamo Nové Zámky a TJ Elektrosvit na DŠO Spartak Nové Zámky. Karol Hagan a Malík Ferko ako brankár v týchto rokoch hrajú za dorastenecké mužstvo, i keď koncom roka 1952 Hagan Karol, ako náhradník brankára I. mužstva Meslényho už hraje aj v mužstve dospelých a trénuje s hráčmi, akými boli Meslény, Kováč, Jozef Pintér, Koppány, Podhorec, Jánoska, Balogh, Jurík, Virág, Puskás, Dékány, Herverth a Faludi. Od 1. januára 1958 trénerom Lokomotívy sa stal Ernest Seres. V rozšírenom kadri sú Hagan Karol, Milan Kotrec, ako aj ďalší hráči – Ernest Seres a Ganczner Ladislav, ako hrajúci tréneri, a ďalší Verseggy Ján a Jozef, ml. Karol Decsi, František Jurík, Fazekaš František, Náhlik, ml. Kovács, Ševčík, Fučík, Farago a Pavel Vörös. Rok 1959 bol úspešným rokom pre Lokomotívku, lebo mužstvo v jesennom kole, ako účastník I. A tr. nitrianskeho Kraja je na prvom mieste, vďaka, že z 13 zápasov prehrál iba dva zápas a elegantné skore 40:9 a 18 bodov. Veľkú zásluhu na tomto mala obrana Lokomotívy na čele s brankárom Karolom Haganom, ako aj s dvoma náhradníkmi v bráne Ferkom Malíkom a Ferkom Szárazom. Aj v roku 1960 v úspešnom mužstve Lokomotívy bránu stráži Karol Hagan, je aktívnym účastníkom derbi stretnutia 16. októbra 1960 na štadióne, keď Lokomotiva gólní Gancznera a z rohového kopu Faragoa víťazne opúšta hraciu plochu v pomere 2:1. Taktiež je účastníkom ďalšieho derby stretnutia 4. júna 1961, keď Lokomotíva hlavičkou Jožka Vattera zvíťazí v pomere 1:0 na mestskom ihrisku. Pred zápasom Karol Hagan prehlásil toto: „Sme si vedomí toho, čo od nás naše obecenstvo očakáva“. Žiaľ po týchto úspešných pochodoch Lokomotíva v Peziniku 2. júla 1961 vymyslenou jede-

nástkou zo strany rozhodcu prehrala 1:0, kým doma na štadióne Slovan výrazným víťazstvom v pomere 5:3 premohol mužstvo Sered'janov a tým zabezpečil postup do očakávanej II. ligy. V nasledujúcich dňoch po tomto zápase tajomník futb. oddelenia Lokomotívy János Tóth obdržal ohlásenie prestupu hráčov Haganu, Ševčíku, Fučíka a Hrabliku do Slovana Nové Zámky, tým, že chcú hrať za vyššiu súťaž a stali sa zamestnancami n.p. Elektrosvitu. Čo sa d'alej udialo, je už každému známe, aj z kroniky novozámockého futbalu dávnych čias z pera J. Tótha. V aktívnej futbalovej činnosti Karol Hagan pokračuje vo fuzionovanom mužstve až do roku 1965, kedy ohlasuje prestup do Družstevníka Dubník, a tým svoje aktivity v novozámockom futbale ukončil. Hagan Karol hlavne počas pôsobenia v Lokomotive bol miláčikom obecenstva. I keď okolnosti sa vyvíjali, ako sa vyvíjali, ostal v srdciach novozámcov, vedľ svojou futbalovou aktivitou reprezentoval naše mesto. Veľká strata a bolest' postihla veľký tábor športovcov, keď 10 mája 1977 zákerná choroba ho navždy vyrvala z milovanej rodiny. Vo veku 45. rokov 12. mája 1977 v mene veľkej rodiny športovcov sa s ním lúčil na novozámockom cintoríne starý branikár a jeho niekdajší funkcionár – náčelník Jozef Albert. Stovky športovcov, priateľov a spoluhráčov sa lúčilo s Karolom Haganom v ten štvrtkový deň v cintoríne v Nových Zámkoch. V spomienkách ho zachováme i v kronike novozámockého futbalu dávnych čias.

PONES LADISLAV

28.3.1935

Ponesz Ladislav sa narodil 28. marca 1935 v Nových Zámkoch. Prvé kroky vo futbale absolvoval ako 11 -ročný v mužstve benjamincov v ŠK Nové Zámky. Vtedajší funkcionár ŠK Nové

Zámky Eugen Šupala a známy tréner dorastencov Florián Mikovič nadaného mladíka ako 13 -ročného v roku 1948 zaradil do B -mužstva dorastencov a o dva roky neskôr do A -mužstva dorastencov. V roku 1952 už ako 17 -ročný futbalovo nádejného hráča dostal príležitosť hrať za A -mužstvo dospelých v premenovanej telovýchovnej jednote ČSAD Nové Zámky, kde pobudol až do roku 1954, keď na jeseň vtedajšie vedenie Dynama Nové Zámky súhlasilo s jeho prestupom do Spartaku Nové Zámky. V roku 1954 po ukončení jarného kola sa obidve novozámocké jednoty ocitli v dolnej časti tabuľky Nitrianskeho kraja. Vychádzajúc z tohto stavu športová diplomácia Spartaku, podporovaná miestnymi orgánmi, ako aj orgánmi okresnej a mestskej správy, poukazovala na problém krízy novozámockého futbalu a vysvetlala i za súčinnosti stranických orgánov spoločné zasadnutie zástupcov Dynama a Spartaku, s cieľom predísť tomuto krízovému stavu. Kedže v Spartaku bola väčšia možnosť udržať i finančnú stabilitu mužstva, ako aj ďalší rast vyspelejších hráčov, do Spartaku sa dostali spolu s náčelníkom Jozefom Albertom, s trénerom Ladislavom Pintérom aj hráči Ernest Seres, Karol Decsi ml., Karol Kováč a František Jurík.

V tomto kolektíve sa ocitol aj mladý nádejný hráč Ladislav Ponesz v počiatku pod vedením hrajúceho trénera Seresa, neskôr pod vedením známeho trénera Karola Borhyho. V posilnenom Spartaku hrali hráči: Decsi, Kovács, Szász, Ernest, Seres, Kľučka, Bříza, Prochászka, Andrisz, Činčara, Chrupka, Jánoska, Szolcsan, Broško, Jurík, Ponesz a mladší Prochászka, ako náhradný brankár. Úsilie posilniť mužstvo Spartaku bolo korunované úspechom, lebo po rade víťazných zápasov mužstvo presvedčivým víťazstvom 30. októbra 1955 nad mužstvom Slavoja Šaľa v pomere 4:0 sa stalo víťazom Nitrianskeho kraja a v nasledujúcom roku účastníkom E skupiny divízie. Ponesz Ladislav 1. októbra 1955 narukoval na základnú vojenskú službu a pod odborným vedením trénera Karola Kolského sa stal ozajstnou posilou mužstva UDA Praha. V kádri UDA Praha odohral 14 majstrovských zápasov, vstiel 4 ligové góly. Dvakrát hral v reprezentacom mužstve juniorov ČSSR a v tričku UDA pochodoval tri svetadiely – Európu, Afriku a Áziu. Bolo samozrejmé, že po týchto úspechoch viaceré ligové mužstvá – Ostrava, Brno, Nitra, Bratislava a Žilina – ho zaplavili ligotavými ponukami, ale Laci mal novozámocké srdce a vrátil sa domov, čomu sa najviac v tom čase tešil tréner mužstva Alexander Takács. Aj v rokoch 1958 – 1960 bol v kádri reprezentantov ČSSR B a v mužstve juniorov, kde absolvoval rad domáčich a zahraničných zápasov a šíril dobré meno novozámockého futbalu.

Na jar 1958 Slovan začal sezónu pod vedením trénera Nándora Bána, ktorý mal k dispozícii hráčov – v bráne Kľučka a Janács, ďalej Strážovsky, Hanuliak, Balogh, Viliam a Peter Herverthovci, Dékány, Kovács

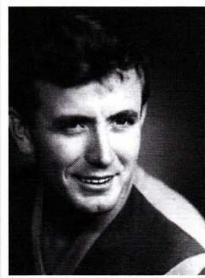
a Andrisz. Úspešné pôsobenie Laca od roku 1958 do roku 1969 je podchýtené v histórii novozámockého futbalu dávnych čias, ako aj v knihe pod týmto názvom autora Jánosa Tótha. Laci vždy bol platnou oporou svojho mužstva a v tých rokoch s ním počítali striedajúci sa tréneri – Alexander Takács, Ladislav Kobolka, Florián Mikovič, Karol Chrupka, Jozef Gógh, Michal Vičan, Hornyák Milan, či Ladislav Ganczner. V týchto rokoch bol stálym reprezentantom vybranej jedenástky Nitrianskeho kraja.

Listujúc vo svojich záznamoch novozámockého futbalu dávnych čias opieram svoj zrak na významný deň slovanistov – 10. apríl 1959 –sobota, svadobný deň ich spoluhráča Ladislava Ponesza. A čo bolo 11 apríla 1959? Majstrovský zápas na štadióne Slovana s Prievidzou s výsledkom 5:2. Pones Ladislav vtedy dal 4 góly a jeden Dékány. Žeby to bolo ovplyvnené svadobnou nocou? Dodnes sa mi to nepodarilo zistíť, ani ako kronikárovi novozámockého futbalu! Takým futbalistom bol Laci Ponesz!

V roku 1969 ako 34 –ročný zanechal aktívnu činnosť v TJ Nové Zámky, ale s futbalom sa nerozlúčil – stal sa hrajúcim trénerom v Kolárove, v Tvrdošovciach, vo Vojniciach, a v Leviciach, neskôr v B mužstve TJ, ako aj v doraste TJ Nové Zámky, v Imeli, v Šuranoch až do roku 1985. Teraz, keď píšem tieto riadky, pri tejto príležitosti v mene priateľov, bývalých spoluhráčov, funkcionárov telovýchovnej jednoty dávnych i súčasných čias, i v mene svojom d'akujem Lackovi, futbalovej osobnosti novozámockého futbalu, za bohatú reprezentáciu novozámockého futbalu a prajem mu veľa – veľa zdravia, osobnú pohodu v kruhu svojej rodiny, milovanej manželky Gitky, ktorá mu vedela vytvoriť

príjemné rodinné zázemie, aby mohol športovať a zveľaďovať dobré meno novozámockého futbalu. Vďaka za to!

SEVCSIK ŠTEFAN 2.4.1936 – 25.9.2002

Sevcik Štefan sa narodil 2. apríla 1936 v Nových Zámkoch. Listujúc v kronike novozámockého futbalu sa dozvieme, ako sa začala futbalová sláva tohto pravého novozámockého koreňa.

Ako 14 -ročný chlapec začal ako brankár v uličnom mužstve JUVENTUS. Jeho futbalové nadanie si už vtedy všimol učiteľ základnej školy Florián Mikovič, ktorý bez váhania ho zaradil do dorasteneckého mužstva ŠK Nové Zámky. Píše sa rok 1952 a Pišta, ako 16 ročný so zvláštnym lekárskym povolením získal príslušnosť v mužstve dospelých ŠK Nové Zámky. V 50 -tych rokoch bol stálym reprezentantom vybranej jedenástky Nitrianskeho kraja. Svojho spoluhráča a učiteľa futbalu Ernesta Seresa považoval za svoj vzor ako osobnosť novozámockého futbalu. V novembri roku 1956 - ako každý zdravý mladík – nastúpil na základnú vojenskú službu a stal sa obávaným útočníkom a kráľom strelov v I. ligovom mužstve ČH Brno. Po roku prestúpil do Dukly Jihlava, kde v jarnom majstrovskom kole so 103 gólmami bol na čele strelov. Po vrátení do Nových Zámkov v Jihlave zanechal početný kruh priateľov a verné obecenstvo. Mal príležitosť odísť z Nových Zámkov po týchto jihlavských úspechoch, avšak Pišta mal nemeniteľný názor: „Treba vedieť, že ja najmenej 6 pokolní som Novozámcian a korene vzrástli do takých hlbok, že moje rodné mesto a v ňom žijúci ľudia, priatelia znamenali vždy viac, ako tie najlákavejšie ponuky.“ A takto nás

Pišta po návrate z vojny posilnil rady vtedajšej slávnej Lokomotívy a bol aktívnym činiteľom obdobia boja o získanie druhohligovej príslušnosti. Bolo to v roku 1961, keď z toho boja víťazne vyšiel kolektív hráčov Slovana Nové Zámky. Končilo sa obdobie rivalry dvoch novozámockých mužstiev a Pišta i s ďalšími vynikajúcimi hráčmi bývalej Lokomotívy, hral za zjednotenú Telo-výchovnú Jednotu Nové Zámky v II. lige. Vlastným Pištové na 23 stranách písané vyjadrenie, citujem: „Z II. ligy tie najmilšie spomienky mám na kolketívne cítenie spojeného mužstva, v ktorom nás reprezentovať naše mesto zavázovalo úprimné priateľstvo. Nezabudnuteľné zážitky mám zo spomienok na hráčov. Taktiež mám veľmi milé spomienky na vtedajších funkcionárov futbalového diania v našom meste. „Písal sa rok 1968, Pišta ako 32 -ročný zavesil svoje kopačky na klinec, ale s futbalom sa nevedel rozlúčiť. Trénoval mužstvo v Tvrdošovciach, potom dlhé roky odovzdával svoje umenie v Imeli. Vybral som len malé epizódky zo života tohto vynikajúceho futbalistu. Myslím si, ba čo viac, viem, že Pišta a jeho pamiatka ostáva zachovaná v srdciach mladej športovej generácie spolu s tými, ktorí získali veľa slávy pre naše mesto. Pišta svoju futbalovú kariéru začal na grundoch „veľkej pustatiny“ spolu so svojím najlepším priateľom Ferkom Fučíkom – oblúbeným „Ócsim“. Pištov osobitný úsmev, atletická postava v radoch rovesníkov spravili z neho „osobnosť“. Svojich milovaných opustil navždy. Opustil veľkú rodinu novozámockých futbalistov, futbalové ihrisko, svoj druhý domov 25. septembra 2002 ho odprevadili na poslednej ceste v novozámockom cintoríne na miesto jeho večného odpočinku spoluhráči, priatelia a bývalí spolupracovníci. Priateľskou láskou a zásadami športovej

morálky slúžil ako vzor svojmu okoliu. V športe bol typom bojovného hráča. Túto svoju bojovnosť prejavil aj v chorobe, ale srdce športovca nakoniec vzdalo márny boj – prestalo tlciť srdce, ktoré bolo motorom nespočetných športových úspechov. Veľká rodina novozámockých športovcov odprevadila svojho miláčika na poslednej ceste v nemých zástupoch. Stratili sme dobrého športovca, priateľa, spolupracovníka. Vo chvíli písania týchto riadkov so slzami v očiach píšem d'akovné slová, ďakujúc mu za všetko, čo ako športovec a „kráľ streľcov“ vo svojom živote odviedol pre slávu novozámockého futbalu dávnych čias. Priznám sa, že s bolestou v srdci píšem o športovcovi – futbalistovi, ktorý s oduševnením a zápalom srdca pestoval futbal. V spomínaní mi pomáhajú spoločne prežité radostné chvíle, v rámci ktorých približujem v úspechoch bohatú športovú minulosť tohto pravého športovca, dobrého priateľa, vynikajúceho človeka.

HERVERTH PETER – 19.6.1939

Herverth Peter sa narodil 19. júna 1939 v Nových Zámkoch. Vnuk zakladateľa novozámockého futbalu Dr. Viliama Hervertha, teda potomok známej rodiny v Nových Zámkoch. Futbal začal hrať ako študent strednej školy

ly v roku 1954, ako 15 ročný, zamilovaný do tejto kúzelnnej hry. Futbal mal v krvi, lebo svojou atletickou postavou a hrou upúta na seba pozornosť už na strednej škole, a v roku 1956 v spoločnosti takých hráčov, akými boli Vojtech Hóbor, bratia Verseghyovci, Jaleczovci, Anton Srbecký a Štefan Barák vybojujú dorasteneckú ligu pre Nové Zámky. Ako sa on sám priznáva, za svoj futbalový rast d'akuje trojici odborníkov novozámockého futbalu Albert, Hazucha, Palacka nestorom novozámockého futbalu. Keďže v roku 1958 nastúpi do práce do Elektrosvitu, jeho prestup do Slovanu je bez problémov. Ako mladý nádejného hráča sa dostáva do kolektívu futbalistov zvúčných mien, akými boli v tom čase Chrupka Karol, Pones, Dékány, Kovács, Kl'učka, Strážovsky, a no nie v poslednom rade brat Viliam Herverth. Vtedajší tréner Slovana Bán Nándor z Maďarska sa s radosťou venuje mladej posile mužstva. V roku 1959 narukuje priamo do Dukly Brezno, kde dva roky hrá v II. Celoštátej lige, kde reprezentuje armádu ČSSR v Berlíne vo finále armádnych majstrov proti Vorwärst, zážitok zo zápasu patrí do milých spomienok. Po skončení vojenskej služby z lákavých ponúk z Prešova, Žiliny,

Třinca a Prievidze, získáva mladého druhohligového hráča Baník Prievidza, ktorý rodinu zakladajúcemu mladíkovi dáva ihned byť. Dohoda vypršala po dvoch rokoch a Peter prestupuje do Lokomotívy Bučina Zvolen, kde končí svoju futbalovú vandrovku a vráti sa domov do TJ Elektrosvitu Dobré meno novozámockého futbalu posilnil všade, kde vstúpil na ihrisko. Najväčšiu radosť však mal, keď opäť mohol hrať doma – Nové Zámky sú len predsa Zámky – známe tváre, obecenstvo, priatelia, to je ten magnet, ktorý skôr či neskôr ozajstňa Novozámcana, a tým Peter je, pritiahne domov. Zranenie kolena ho však, ako 30 – ročného, vyráduje z aktívneho športovania. S futbalom sa však nelúči, abosluje rozhodcovský kurz a 15 rokov pôsobí ako rozhodca v Západoslovenskom kraji. Koleno však neposlúcha inak vyšportovaného človeka, a veru dosť často ho vidame krívkať. Tí, ktorí ho poznáme, sme naňho hrdí za jeho otvorenosť, priamost', skromnosť'. Ako športovec nepoznal nemožné. Zo seba odozvzdal športu, futbalu, ale i práci všetko. Polovičiatu prácu nemal nikdy rád. Nuž preto sme naňho hrdí, ktorí sme v kronike novozámockého futbalu sledovali jeho športové, spoločenské i rodinné správanie. Dobré rodinné zázemie mu od prvých dní manželstva vytvorilo predpoklady k tomu, aby vykonal tú záslužnú prácu, za ktorú mu patrí vd'aka. Teraz mene bývalých spoluhráčov, funkcionárov, priaznivcov futbalu i v mene svojom mu prajem v nastávajúcich rokoch života veľa zdravia a príjemnej pohody v rodine a v radoch jeho najmilších.

TJ N. Zámky – B.mužstvo – Zsk.Kraj.Divízia**TE Nové Zámky – ZSK Kerület – Divizio B csapat**

Ganczner Ladislav hrajúci tréner, Száraz František, Martinkovič Ján a Martinkovič Ludevit, Verseghy Jozef a Verseghy Ján, Kukla Štefan, Veres Juraj, Bacho, Deák, Molnár, Hrablik Jozef, Péteri Štefan, Dudáš Zoltán, Ivanič František, Farago Emil, Ondruch Ladislav, Opial Štefan. Dorastenci: Lakatoš Anton, Kukan Tibor, Kupka, Kardoš, Halász I, Bóka Štefan, Haulik Jozef.

TJ Nové Zámky – II. liga – A mužstvo – 1962 – 1963 – jar**TE Nové Zámky – II. liga – A csapat – 1962 – 1963 – tavasz**

Klučka František, Baňár Ladislav, Jajcay J, Andrisz Ladislav, Verseghy Jozef, ml. Grunsky Ján, Ondruch Ladislav, Pones Ladislav, Fučík František, Ševčík Štefan, Hóbor Vojtech, Mrváň, Martinkovič Ludevit, Kukliš, Šalgo Alexander – hrajúci tréner Jozef Gőgh, na jar 1963 trénerom je Michal Vičan – vypadnutie 23.VI.1963 z II.ligy.

TJ Nové Zámky – B.mužstvo – divízia – 1962 – 1963 – jar**TE Érsekújvár – B csapat – divízió – 1962 – 1963 – tavasz**

Ganczner Ladislav tréner, Ivanič František, Opiál Štefan, Martinkovič Ján, Verseghy Ján, Majer, Faragó, Hanko, Haulik Štefan, Habaj, Frankl, Száraz, Beco Cingel, Veres Juraj, Szűcs,

TJ Nové Zámky – divizia 1963 – jeseň – jar 1964 – jeseň**TE Érsekújvár – divízió 1963 – ősz – tavasz 1964 – ősz**

Klučka František, Martinkovič Ludevit, Strážovsky Julius, Šalgo Alexander, Hóbor Vojtech, Pones Ladislav, Čepáni Zoltán, Ondruch Ladislav, Ševčík Štefan, Fučík František, Mrváň, Deák, Kvasnovsky, Kováč, Solčan, Ivanič František, Baňár Ladislav, Andris Ladislav, Vatter Jozef, Dudáš, Hogenbuch, Hrablik Jozef, Nárožný, Szénási, tréner Michal Vičan.

TJ – B. mužstvo – I.A tr. – 1963 jeseň – 1964 jar – jeseň**TE N. Zámky – I.A oszt. – 1963 ősz – 1964 tavasz – ősz**

Hagan Karol, Száraz František, Verseghy Jozef, Verseghy Ján, Deák I, Deák II, Cingel, Letko, Molnár, Dudáš, Jóčik, Kováč, Bacho, Grunsky, Veres Juraj, Kvasnovsky, Kukla, Szűcs, tréner Ganczner Ladislav.

Dorastenci TJ Nové Zámky –1964 jeseň**TE N. Zámky ifjúsági csapata – 1964 – ősz****Pintér Ladislav – Erneszt František – tréneri – edzők**

Lenygyel, Cingel, Letko, Danáč, Mažgút, Kupka, Haulík, Kardoš, Farkaš Mikuláš, Lakatoš Anton, Belický, Kukan Tibor, Blanár, Tanadai, Meliš, Kuchar, Nagy, Dobi, Patyi, Halász Imrich

TJ Nové Zámky – II. liga B skupina – 1965

Revízna komisia – ellenőrző bizottság
Pesti Jozef, Andi Štefan, Novanský Karol

5.VIII.1961

vznik Telovýchovnej Jednoty N.Zámky
Testnevelési egyesület megalakulása
Sigeti Vasil – predseda – elnök
Hruboš Jozef – podpredseda-alelnök
Polakovič Ján – tajomník TJ – TE titkár
Pešti Jozef – pokladník – pénztáros
Puškás Gejza – náčelník TJ – TE intéző
Hrúzová Maria – náčelníčka TJ – TE intéző
ml. Švarc Rudolf – ved. šport. hry – sport oszt. vezető
Nagy Alexander – turistika – turizmus vezetője
Mudr. Muransky Julius – lekár – orvos
Mravík Ján – vých. prop. pracovník – prop. osztály vezető
Stano Jozef – Deák Ludevit – šport. hry – sportszervezés

Členovia výboru – vezetőségi tagok

Kollár Vojtech, Lužica Mikuláš, Košík František, Maletič Eugen, Kunderlík Vojtech,
Nemec Cyril, Zattovich Jozef, Peitler Ján, Fülöp Jozef

Revízna komisia – Ellenőrző bizottság

Daňo František, Siládi Jozef, Cucor Ján, Gašparík Ladislav, Dojčan Štefan.

TELOVÝCHOVNÁ JEDNOTA ELEKTROSVIT – 1963

Sigeti Vasil – predseda TJ – ES – TE ES elnök
St. Grunsky Ján – tajomník TJ – ES – TE ES titkár
Hruboš Jozef – podpreds. TJ – ES – TE – ES alelnök
Pesti Jozef – TJ – ES hospodár – TE – ES gazd. vezető
Mudr. Gróf Dalibor – lekár – orvos
Sládeček Ján – metodik OVCSTV – Járási sportbizottság
Jendrušák Jozef – Zdržené služby – köszolgáltató váll.
Kšinant František – ZDROJ – ZDROJ üzlethálózat
Mravík Ján – ONV – JNB
Pavliga Ján – Elektrosvit
Daňo František – Uholné sklady – széntelep vezetője
St. Švarc Rudolf – Elektrosvit
Judr. Sóos Karol – prokurátor – államügyész
Varo Ján – OOR – Járási szakszervezet
Zajíček Kliment – JSŠ – tizenegyéves iskola igazgató
Bačo Alexander – OVČSTV – Járási sporthivatal

Revízna komisia - ellenőrző bizottság:

Daňo František, Labaj Pavel, Brindza Šrefan, Maletič Eugen, Grozoli Alojz

Výbor futbalového oddielu TJ Lokomotív N.Zámky**TE Lokomotíva Labdarúgó szakosztály vezetősége :**

Zattovich Jozef – predseda FO – LSZ elnöke

Füredi Zoltán – tajomník FO – LSZ titkára

Valentini Pavol – náčelník FO – LSZ intérzóje

Farkaš Ludevit – vedúci B. mužstva – B. csapat vezetője

Hulala Ladislav – podpredseda FO – LSZ alelnöke

Malik Ján – pokladník FO – LSZ pénztárosa

Tóth Ján – od 1.8.1959 tajomník FO – LSZ titkár

– od 1.12.1959 taj.UV a FO – KP és LSZ titkár

Kollár Vojtech – predseda TJ – TE elnök

Hruboš Jozef – podpreds.TJ – TE alelnök

Ján Gejza – II. podpreds. TJ – II. alelnök

Mudr. Budinsky Ernest – lekár FO – LSZ orvosa

Albert Jozef – náčelník FO – LSZ intérzóje

Seres Ernest – tréner FO – LSZ edzője

Lábady Mikuláš – podpreds. FO – LSZ alelnöke

Ölvecky Ladislav – ved. I. mužstva – I. csapat vezetője

Šmida Ján – vých. prac. FO – LSZ nevelője

Máthé Matej – člen FO – LSZ tagja

Slamenka Julius – hlavný usporiadateľ – főrendező

TJ Nové Zámky účastník C. skupiny II. ligy 1965**TE Nové Zámky a II. liga C csoportjában 1965****Výbor FO TJ Nové Zámky 1965****TE Nové Zámky LSZ vezetősége 1965**

Mokosényi Julius – predseda FO – LSZ elnöke

Polák Vojtech – podpreds. FO – LSZ alelnöke

Bachorecz Vojtech – podpreds. FO – LSZ alelnöke

Balogh Ján – podpreds. FO – LSZ alelnöke

Drugá Tibor – tajomník FO – LSZ titkára

Szilágyi Jozef – náčelník I. mužstva – I. csapat intérzóje

Judr. Zahorák Robert – ved. mládeže – ifj. vezető

Ternovský Karol – zapisovateľ – jegyzőkönyvvezető

Ganczner Ladislav – tréner – edző

IVANIČ FRANTIŠEK

6.6.1938 – 18.7.2001

Ivanič František sa narodil 6. júna 1938 v Nových Zámkoch. Základy futbalovej abecedy si osvojil ešte v detstve od svojho otca, ktorý svojich dvoch synov už v roku 1948 zaradil do

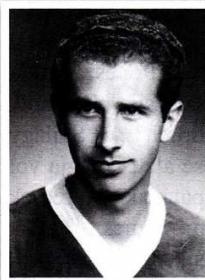
žiackeho družstva. Od roku 1952 už hral za dorast Spartak Nové Zámky, kde ho do brankárskych tajov zaučil Jozef Herdicky, známy hráč ÉSE. Jeho brankárske umenie zveľaďujú tréneri Mikovič, Kobolka, Ernest, Chrupka, Gógh, Vičan a v roku 1955, keď bol preradený spolu s Jendom Grunským do mužstva dospelých sa dostal pod dohľad trénera Karola Borhyho. V roku 1957 nastúpil na základnú vojenskú službu a stáva sa hrácom Rudej Hviezdy Jáchymov, účastníka divízie aj s ďalšími novozámockými hráčmi Jánom a Ľudovitom Martinkovičovcami. Za dobrý výkon sa dostal do vybranej jedenástky Karlových Varov, kde hral s bývalým čs. reprezentantom Farayzлом, neskôr sa obaja dostali do širšieho výberu olympijských talentov. Po návrate z vojny nemal ľahkú úlohu dosťať sa do A mužstva, lebo traja brankári Klučka, Janáč a Albin Kosiba zo Žiliny, boli v tom čase oporami mužstva. V roku 1960 bol spolu s Klučkom účastníkom postupujúceho Slovana do II. ligy. Na derby zápasy s Lokomotívou mal milé spomienky, lebo na ľavičke náhradníkov sedeli až dva brankári Klučka a Janáč.

Rád si spomína na zápasy za čs. pohár, keď za trénerskej činnosti L. Gancznera vyradili Bohemians Praha, v semifinále

však Slovan Bratislava bol úspešnejší. V druhej lige si dobre rozumel aj s Paľom Marečkom, ako aj Pobočíkom. Aktívnu činnosť ukončil v roku 1970 a stal sa trénerom Príbety, kde pôsobil 5 rokov a s mužstvom postúpil do krajskej súťaže. V roku 1975 sa stal trénerom Duloviec, kde zotrval až do roku 1981, a aj s týmto mužstvom sa dostal do krajskej súťaže. V roku 1981 sa jeho sen, byť trénerom materského oddielu stal skutočnosťou a s Gancznerom vybojovali postup do II. SNL. V ročníku 1982/83 Gancznera vystriedal Baránek, ale v roku 1983/84 trénerskou dvojicou bol opäť Ganczner – Ivanič. V ročníku 1984/85 mužstvo tréneoval spolu s Ing. Pucherom. V deväťdesiatych rokoch sedel na trénerskej ľavičke NFC Nové Zámky a svoju trénerskú prácu ukončil v Nesvadoch zo zdravotných dôvodov v roku 1995. Od tej doby je pozorným divákom na futbalovom ihrisku a veľkým fanúšikom hokejistov Lokomotívy Nové Zámky, kde hrá aj jeho vnuk. Po odchode do dôchodku, svoje voľné chvíle venuje rybáreniu a oddychu s rodinou v príjemnom prostredí na chate v záhradke. Žiaľ postupne sa mu zhoršuje zdravotný stav a nečakane 18. júla 2001 opúšťa svojich najmilších – milovanú rodinu – prežité radostné chvíle v klube dôchodcov Elektrosvitu – a veľkú rodinu novozámockých športovcov. Bol verným priateľom nás všetkých a veľmi chýba nielen milovanej rodine, ale aj veľkej rodine novozámockých futbalistov dávnych čias.

TAKÁCS IMRICH

1937.8.10

Takács Imrich sa narodil 10 augusta 1937 v Nových Zámkoch. Vo futbale začal ako rad ďalších novozámockých chlapcov. Čiperného a vždy pohyblivého 12-ročného chlapca objavil známy Jardo

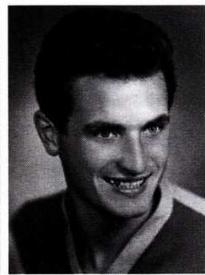
Šuranský a postaral sa o jeho registráciu za žiakov Slovana Nové Zámky. Ako mladší dorastenec v roku 1952 po vzájomnej dohode prestúpi do Lokomotívy Nové Zámky, kde sa oňho všemožne starali známy učiteľ Florian Mikovič a Ladislav Ganczner. V roku 1954 ho však opäť vidíme v Slovane Nové Zámky už v dresе dospelých. Počas dorasteneckej činnosti v období rokov 1952 – 1954 je dorasteneckým reprezentantom Nitrianskeho kraja. V roku 1956 narukuje a dobré meno novozámockého futbalu posilňuje svojou hrou spočiatku v Dukle Trenčín, neskôr v Dukle Sered'. Po skončení základnej vojenskej služby sa vráti do Nových Zámkov, lebo čaro materského oddielu bolo silnejšie než rad lákavých ponúk, čo dostal. Od roku 1958 až do roku 1963 je aktívnym hrácom, keď končí sice s aktívnym športovaním, ale nekončí s výchovou futbalistov. Je zamestnancom Elektrosvitu, avšak z domácej pôdy odchádza a s trénerskou taktovkou v ruke oddane odovzdáva svoje schopnosti vo futbale najprv v TJ Mužla, a ďalej v poradí Búč, Selice, Nesvady, Gbelce, Kolárovo a Zemné. Na týchto miestach i dnes sa vyjadrujú oňom veľmi pochvalne. Hlavne v Mužli a v Gbelciach majú naňho milé spomienky, ved' počas jeho pôsobenia

postúpili do Majstrovstva kraja „B“. Od roku 1981 opäť je v Nových Zámkoch ako tréner „A“ mužstva dospelých a potom „A“ dorastu. V roku 1992 po dlhšej prestávke však ho opäť vidíme v Nesvadoch, kde Nesvady v I. B triede východ hrajú čelnú úlohu. Ako dlhorčný tréner sa pričinil o futbalový rast nádejnych hráčov Juračku, Kantára, Hrabovského, Pétera, bratov Krissovcov. V prístupe k hrácom vždy uprednostňoval kamarátsky vzťah.

Krátkou športovou dráhou približujem dnešnému čitateľovi priateľa – športovca-človeka, ktorý zrástol s futbalom, ktorý nielen do hry, ale aj do činnosti okolo futbalu nielen v našom meste, ale aj v okolí, vedel svoje „celé srdce“ odovzdať. Nemôžem zabudnúť na spoločne prežité chvíle, či už na pracovisku alebo na športovom ihrisku, práve preto, keď listujem vo svojom pamätníku o novozámockom futbale a nachádzam samé klady o tomto skromnom futbalistovi, ktorý svoju tichou povahou a výnimočne vyspelým prístupom vedel ako spoluhráč získať svojich priateľov a neskôr ako tréner bol vždy dobrým partnerom, aj funkcionárom futbalu v trénerskej činnosti. Jeho aktivita, ktorú počas desaťročí vykonával vo vývoji novozámockého futbalu pri príležitosti 70 výročia narodenia bola hodnotená primátorským uznaním za rok 2006 a ocenená za zásluhy o rozvoj športu v meste Nové Zámky. Pri tejto príležitosti prajem mu v mene veľkej rodiny sväťáckych dôchodcov, ako aj bývalých spoluhráčov a priateľov veľa zdravia, osobnej pohody a radosti v dôchodcovských rokoch s vyslovením vďaky za prácu, ktorú odviedol pri šírení dobrého mena novozámockého futbalu s naším spoločným znamienkom – „TT“.

MARTINKOVICS LUDOVIT

18.2.1940

Narodil sa v Nových Zámkoch 18. februára 1940. Ako v tom čase futbalovú hru milujúci mladíci, aj on vyrástol vuličných mužstvách a postupne sa výpracoval na špičku.

V roku 1954 ho

objavil Ladislav Ganczner a dostal sa do registrovaného mužstva benjamínov. V rokoch 1956 – 1957 pri trénerovi Floriánovi Mikovičovi zveľaďoval svoje futbalové umenie. V sezóne 1957/58 hral v mužstve Slovanu Nové Zámky v doraste skupine B Nitrianskeho kraja, kde mužstvo vyhralo majstrovstvo pod vedením trénera Floriána Mikoviča a vedúceho mužstva Vojtecha Plichtu s hráčmi: Kovács, Kiripolsky, Babin, Tonka, Šéda Tibor, Habaj Edo, Hanuliak, Mazan, Pataky, Banyár, Kvasnovsky, Suchan, Sebestyén, Klúčka a Kanás. Od októbra 1959 do 15. decembra 1961 vykonával základnú vojenskú službu a bol hráčom druholigového mužstva Ostrov nad Ohňom, kde prešiel tvrdým výcvikom v mužstve hrajúcim prvoligovú úroveň. V roku 1961 po návrate domov bol striedavo hráčom zlúčeného mužstva TJ Nové Zámky „A“ i „B“ v mužstve. V „B“ mužstve jeho spoluhráčmi boli: Majer, Jankovics, Szűcs, Martinkovics Ján, jeho bývalý tréner Ganczner Ladislav, Ondruch, Faragó, Opiál, Ivanič, Andrisz a Verseghy. S ktorými posilňoval divízne B mužstvo zlúčenej telovýchovnej jednoty. V roku 1962 sa stal stálym hráčom A mužstva TJ v spoločnosti hráčov: Fučík, Baňár, Grunsky, Hóbor, Vatter, Ondruch, Šalgó,

Klúčka, Mrváň a Ševčík. Občas ho tréneri využili ako žolíka v B mužstve s hráčmi Hrablík, Molnár, Bacho, Verseghy, Szűcs, Dudáš, Száraz, Kvasnovsky, Kukla, Jozef Verseghy. V úspešnom roku 1965 bol členom A mužstva keď brankárom mužstva TJ v jarnom kole bol Pavol Mareček. V tom čase jeho spoluhráčmi boli: Pones, Móder, Šalgo, Balážik, Blanár, Zemaník, Grunsky, Čepáni, Ondruch. Počas pôsobenia náčelníka Jozefa Siládoho v roku 1965 hral v mužstve TJ s hráčmi: Mareček, Ivanič, Šalgo, Čepáni, Szűcs, Baňár, Ondruch, Ševčík, Fučík, Pones, Deák. Bol aj posilou B mužstva, majstra Nitrianskeho kraja a držiteľom uznania najúspešnejšieho mužstva kraja v roku 1965. V roku 1971 posilňoval novozámocké ligové mužstvo a v tom roku sa aj rozlúčil s ihriskom a novozámockým obecenstvom. Desať rokov slúžil verne novozámockým farbám, prežil veľa príjemných zážitkov a niekedy aj sklamania, to je však obvyklé v živote športovcov, akým bol aj nás Lajoš. Veľakrát rozbúšil srdcia novozámockých fanúšikov, obvyklé boli jeho zádky na hrote obrany. Po novozámockom ihrisku sa jeho domovom stalo ihrisko vo Dvoroch nad Žitavou. Dvorčania počas jeho úspešnej trénerskej činnosti po roku vyhrali majstrovstvo kraja v I. A triede. V roku 1973 odišiel z Dvorov do Tvrdošoviec, kde dvakrát za sebou postúpilo mužstvo v krajskom majstrovstve. V sezónnom období 1975/76 pôsobil v Mužli ako hrajúci tréner a získal spolu s mužstvom majstrovstvo kraja v skupine B. Z Mužle odišiel do Kamoče, kde mužstvo z najnižšej okresnej skupiny s jeho príčinením postúpilo na celo majstrovstiev okresu. Jeho aktívnu činnosť ukončilo veľmi vážne zranenie vo veku 44 rokov. Od kedy ho poznám, je športovcom, ktorý si vždy našiel cestu nielen k mladým, ale

aj staršej generácií, a v tom spočíva prameň jeho nesmiernej popularity. Dnes žije v Komoči a právom tvrdí, že nielen v rodine, ale v celej obci užíva priazeň a lásku svojho okolia a je uznávaným občanom vo veľkej rodine komočských športovcov, on, bývalý novozámocký futbalista. Pri príležitosti jeho 67 narodenín ho v mene bývalých spoluhráčov a športovcov pozdravujem týmto príspevkom a prajeme mu veľa zdravia, radosť a pohody v ďalších rokoch jeho života.

ML. GRUNSKÝ JÁN 30.V.1938 – 10.IX.1999

ml. Grunský Ján narodil sa 30. mája 1938 . V kronike novozámockého futbalu každému známy „Jendo „začal hrať futbal ako desaťročný, ale fyzicky zdatný na náročnú

hru, v roku 1948. Žonglérským spôsobom vedel ovládať loptu už v žiackom mužstve. Svojho času toto žiacke mužstvo nieslo názov „potkany“. Na tieto začiatky spomíнал vždy s radosťou, ako i na prežité zážitky. Listujúc ďalej v kronike novozámockého futbalu hľadám stopy, po ktorých Jendo tešiaci sa popularite desiatky rokov kráčal. V roku 1952 ako štrnásťročný hrá už v staršom doraste, odkiaľ ho v roku 1956 vyzdvihujú do mužstva dospelých. Schopnosti a futbalové umenie bolo predpokladom, že po narukovaní sa stáva hráčom ČH Bratislava, kde hral proti FC Porto v rámci PEM a v obidvoch stretnutiach ČH zvíťazila. V týchto rokoch športoví odborníci všímali novozámockých hráčov a takto sa dostal aj on do pal'by rôznych ponúk. On však bol vždy typom ozajstného Novozámcana, športovca, ktorý od detstva pestoval vernosť novozámockému futbalu. V roku 1959 sa vráti do civilu a je jedným z tvorcov pekných úspechov Slovana, ktoré mužstvo v roku 1960 postupuje do II. ligy. Po uskutočnení fúzie Slovana a Lokomotívy úspešne učinkuje v novozámockom futbale i s ďalšími spoluhráčmi, ako Fučík, Ševčík, Baňár, Ivanič až do roku 1968. Toto obdobie môžeme právom vyhlásiť za najúspešnejšie v histórii novozámockého

futbalu. Aktívnu činnosť Jendo zanecháva pre zranenie, ale láska k futbalu trvá. Stáva sa trénerom mladých nádejí futbalu, zaoberá sa s mládežou, medzi nimi najdeme aj jeho dvoch synov, Vladu a Romana. Takto meno „Grunsky“, bolo už desaťročia spojené s históriaou novozámockého futbalu, počínajúc Jánom Grunským starším, pokračujúc jeho synom Jánom Grunským mladším, a vnukmi Vladom a Romanom. Popri športe vyzdvihujem aj jeho oddanosť materskému podniku Elektrosvit, kde zotrval až do predčasného dôchodku. Ostal verný nielen športu, ale aj svojmu chlebo-darcovi i keď nespočetnekrát mal možnosť uplatnenia aj inde. Skromnosť a pracovitosť ho odptrevádzali od roku 1953 až do odchodu do dôchodku na rôznych pracoviskách. Právom sme z veľkej rodiny športovcov hrdí naňho, že vždy s prehľadom a s pocitom zodpovednosti vykonával jemu zverené úlohy. Jendo 30. mája 1998 sa dožil svojich 60 rokov. Vtedy sme ho v mene priateľov, spolupracovníkov a spoluhráčov pozdravili, nič netušiac, že nechcel nám vyzradíť svoje bolesti, ktoré po roku v ten pre nás všetkých dňa 10. septembra 1999 zvierajúc jeho športové vytrvalé srdce vyrvali nielen z kruhu najbližších, ale aj z veľkej novozámockej rodiny športovcov. Lúčili sa sním jeho spoluhráči, priatelia, bývalí spolupracovníci, členovia veľkej rodiny elektrosvit'áckych dôchodcov, položiac na jeho rakvu veniec z kvetov vdáky a uznania, pokloniac sa pred zákonom osudu a prozreteleňosti, ktorý ho preradiel na nebeské futbalové kolbištia. On nezomrel, on v spomienkach stále ostal medzi nami.

STRÁŽOVSKÝ JULIUS

21.3.1934

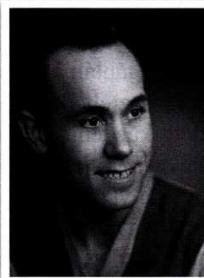
Narodil sa 21. marca 1934 v Nových Zámkoch. Už ako 15 ročný mladý športovec vynikol v doraste svojou hrou, čo si všimli v tom čase aj futbaloví odborníci. To sa aj neskôr prejaví v tom, že zá-

kladnú vojenskú službu konal v roku 1953 v mužstve Dukly Nové Mesto nad Váhom, kde sa stretol so svojimi spoluhráčmi G. Dékányom a Karčím Faludim. Po návrate zo základnej vojenskej služby, hlavne v roku 1957, keď trénerom Slovanu sa stal známy Vojtech Keller – zvaný „Náci“ sa dostal do spoločnosti známych hráčov, akými boli Balogh, Gondžala, Klinko, Herverth, Dékány a Faludi. Aj nasledujúci tréner Nándor Bán, ho zaradil do kolektívu hráčov mužstva, kde bol nielen aktívnym účastníkom úspechov mužstva, ale je aj medzi úspešnými strelnami bránok v jarnom kole v E skupine divízie, keď mužstvo končí na čestnom 4. mieste. Na jeseň 1958 pod trénerským dohľadom Alexandra Takáča, je až do konca roku 1959 pevnou oporou obrany mužstva. Od 6. marca 1960 aj tréner Karol Chrupka ho zaraďuje do obranného systému mužstva. V tom čase je vo výkonnej trojici Ondruch, Faludi, Strážovský, až do konca roku 1962. Trénerskú sympátiu zachová voči nemu aj hrajúci tréner Jozef Gógh, ako aj v nasledujúcim roku 1963 – 1964 aj Michal Vičan pri návrate do II. ligy. Od 1. januára 1965 v bráne mužstva je Mareček Pavel, ktorý prestúpil zo Slovana z Slovnaftu Bratislava a medzi ním a Julom vznikne športové a spoluhráčské

kamarátstvo. V roku 1965 bola štvorka hráčov Šalgo, Strážovský, Baňár, Čepáni železnou obranou mužstva. Občasné prejavy zo strany niektorých fanúšikov, že Julo je v zákrokoch mäkký, boli jeho inteligentnou hrou a vynikajúcou technikou vždy vyvrátené. Svoju futbalovú dráhu ukončil počas trénerstva L. Gancznera v I. mužstva, ale ako žolíka ho z prípadu na prípad použil v II. mužstve tréner Ernest František. Julo bol typom hráča, ktorý futbal a jeho umenie mal v srdci a oddanosti k svojmu hráčskému kolektívu.

FUČÍK FRANTIŠEK

31. 3. 1937

Narodil sa 31. marca 1937 v Nových Zámkoch. Písal sa rok 1947, keď si usmievavý chlapec z Pažitnej ulice prvýkrát obliekol dres uličného mužstva JUVENTUS – s číslom 7 a tomuto číslu

zostal verný až do ukončenia aktívnej činnosti. Priam žonglérsku hru tohoto mladého futbalistu si čoskoro všimol aj jeho učiteľ telocviku Florián Mikovič – vtedajší tréner dorastu Lokomotívy. A tak sa mladý rýchlobežec stal dorastencom Lokomotívy, kde už ako 14 -ročný hrával majstrovské zápasy dorastu so svojím najlepším priateľom Pištom Ševčíkom. V Lokomotíve sa stretol s ďalšími dobrými futbalistami, s nádejami novozámockého futbalu Lacim Ponesom a s Bélon Czingelom. Táto štvorka dorastencov bola viac rokov vo vybranej jedenáštke Nitrianskeho kraja vo futbale. Nešťastné zranenie v máji 1954 na prípravnom zápase o účasť v kádre reprezentačného mužstva ČSSR na turnaji FIFA dorastencov do 18 rokov v Taliansku, nášho Öcsího vyrádza z kádra účastníkov. Zranenie ho na dlhšiu dobu vyradilo i z hry, ale vďaka klubovému lekárovi Mudr. Lorenzovi sa – po jednoročnom liečení – vracia k futbalu a vtedy sa už miláčik novozámockého športového obecenstva dostáva do kádra „A“ mužstva doospelých Lokomotívy. Dobrá forma hráčov i mužstva Lokomotívy neostala bez povšimnutia ani u funkcionárov ligových mužstiev Žiliny, Nitry, Trnavy a lákavé ponuky boli takmer každodenné. Tieto neprestali ani v roku 1956, kedy Ferko nastúpil na základnú vojenskú službu. Vojenské roky

strávil v Dukle Trenčín, po 6. mesiacoch prešiel do Dukly Žilina, odkiaľ sa vrátil opäť do Lokomotívy s túžbou reprezentovať svoje rodné mesto a plniť i vôle nastávajúcej manželky. Vďaka tejto skutočnosti je novozámocké športové obecenstvo, dlhé roky svedkom oduševnenej hry svojho miláčika. Ozajstným športovým pôžitkom boli vtedy derby zápasy s najväčším súperom v našom meste Slovanom o postup do II. celoštátej ligy. Lokomotíva žiaľ nepostúpila, čo vyvolalo zmiešané pocity fanúšikov. Výsledkom bolo zlúčenie dvoch novozámockých telovýchovných jednôt. Trénerom zlúčeného mužstva sa stáva Jozef Gógh, ktorý do 20 -členného kádra nominuje i Ferka. Nechcem citovať úrivky článkov zo športových novín, ale medzi najlepšími hráčmi, takmer po každom zápase čítame popri Ševčíkovi i meno Fučíka, ako strojcu všetkých akcií a strelnca gólov. Strojcam víťazstiev zlúčeného mužstva sú teda dvaja dobrí priatelia – Fučík – Ševčík – zázračná dvojica novozámockého futbalu. Roky však nemilosrdne bežia a nás obľúbenec, ako 29-ročný odchádza ako hrajúci tréner do Tvrdošoviec ,kde pôsobí tri roky a ďalšie tri roky odovzdáva svoje vedomosti ako réner v TJ Mužla. Vráti sa domov a stáva sa trénerom mladšieho dorastu v TJ Elektrosvit, kde svoju bohatú futbalovú skúsenosť odovzdáva svojím 13 – 16 ročným zverencom. Túto záslužnú výchovnú prácu robí až do roku 1982, kedy v tichosti opúšťa milované ihrisko. To je osud futbalistu? Žiaľ v novozámockom futbale to bol častokrát opakovany zjav! Záverom v mene bývalých i súčasných funkcionárov novozámockého futbalu, spoluhráčov, fanúšikov i v mene svojom, pri dožitej 70 –ke vynikajúcemu športovcovovi v ďalších rokoch života prajem veľa zdravia, oddanosti k milej rodine i osobnej pohode. Vďaka Ti náš Öcsi za všetko, čo si pre novozámocký futbal dávnych čias odviedol.

VERSEGHY JOZEF 28.1.1940 – 11.9.2003

Verseghy Jozef sa narodil 28. januára 1940 v Nových Zámkoch, Pravý novozámocký koreň, potomok rodiny Verseghyovcov. Prvé detské kroky absolvoval na futbalovom ihrisku ÉSE,

kedže jeho otec bol členom aj funkcionárom športového klubu. Svoje detstvo prežil v jednej historickej oblasti mesta na terajšej Jazdeckej ulici v tom čase zvanej „KISFÉLSOR“. Už ako 10 -ročný fyzicky dobre pripravený v roku 1950 sa stal registrovaným hráčom pod trénerskou opatrou žiackeho družstva Ludovita Dékánya. Už vtedy vynikol svojimi presnými prihrávkami, čo si všimol aj vtedajší tréner dorastu učiteľ Florian Mikovič, ktorý ho preradil do mladšieho dorastu. Ďalším jeho trénerom bol Ladislav Ganczner, ktorý sformoval z nadaného chlapca oporného hráča obrany dorasteneckého mužstva majstrov krajskej súťaži dorastencov. Jeho najúspešnejším rokom u dorastencov bol rok 1957, keď v kvalifikačnom zápase, ako víťazi nad dorastencami Galanty, dorastenci Lokomotívy postúpili do novovytvorennej dorasteneckej ligy Slovenska. Medzi nimi boli neskôr známi hráči Lokomotívy Banyár, Holota, Herverth, Cimbalík, Barák, Hóbor, Kovács a Ján Verseghy. Na jeseň 1959 a jar 1960 mal zdravotné problémy, z ktorých sa však šťastne vyliečil a na jeseň 1960 a na jar 1961 sa stal stálym hráčom veľkej Lokomotívy a oporou známej obrany Lokomotívy v zložení Jankovič, Banyár, Farkaš, Vatter, Verseghy.

V tom čase jeho trénerom bol Ernest Seres, na ktorého má tie najmilšie spomienky. Mal som možnosť sledovať futbalový rast tohto vždy duševne vyrovnaného futbalistu, ktorý na ihrisku dokázal vždy bojovať zo srdca a s láskou k futbalu, čistou hrou brániac si svoje zdravie a vždy rešpektujúc svojho športového súpera. V rokoch 1960/61 bol stálym hráčom Lokomotívy v spoločnosti hráčov zvučných mien, akými boli Hagan, Banyár, Jankovič, Vatter, Farkaš, Hóbor, Sevesik, Fučík, Kovács a Faragó. Bol strojcom a účastníkom posledného derby zápasu Lokomotíva-Slovan Nové Zámky 4. júna 1961, keď Lokomotíva gólem Vattera zvíťazila nad Slovanom 1:0. Víťazný postup Lokomotívy však v Peziniku bol zastavený vymyslenou jedenástkou a postupujúcim mužstvom do II. ligy sa stal Slovan Nové Zámky. Slávne dni Lokomotívy boli ukončené fúziou 5 –augusta 1961 zlučovacou konferenciou dvoch novozámockých telovýchovných jednôt. V roku 1961 na jeseň hral v B mužstve zlúčeného mužstva s hráčmi Majer, Jankovič, Szűcs, Martinkovics Ján, Ganczner, Ondruch, Faragó, Opiál, Ivanič, Andrisz, Martinkovič Ludevit, ktorí postupne do roku 1966 zostarnú a on ako hrajúci tréner v roku 1966 odchádza do Bajču, kde trénoval až do roku 1972. Jednu sezónu trénoval aj ČSAO Nové Zámky. Od roku 1972 do roku 1983/84 pôsobil v Elektrosvite vo funkcií pomocného trénera dorastencov pri Jánovi Grunkom. Počas pôsobenia dorasteneckých trénerov Sládeka a Bopku, kde hral aj jeho syn Gabriel, bol vedúcim mužstva dorastencov. V ročníku 1983/84 dorastenci Elektrosvitu vybojovali postup do II. dorasteneckej ligy. Pri príležitostných stretnutiach si nostalgicky zaspomína na bývalých spoluhráčov, trénerov aj na funkcionárov vtedajšieho športového života, z nie takých dávnych

čias novozámockého futbalu. Potom ho môžme stretnúť na ihrisku FKM, ako hlavného usporiadateľa, ktorým voľkedy bol aj jeho otec. 11. september 2003 – smutný deň rodiny novozámockých futbalistov. Nečakane, v tichosti, ako prešiel jeho celý život, odišiel z našich radov, veľmi dobrý priateľ a vynikajúci futbalista – Jozef Verseghy – populárny „DODI“ Odišiel dobrý priateľ, pravý športovec, úprimný človek. 16. septembra 2003 sa s ním rozlúčili jeho priatelia- spoluhráči. Chýba nielen rodine a príbuzným, ale nám všetkým, ktorí sme s ním vyrástli, športovali, pracovali, tešili sa a smutili. Chýba na športovom ihrisku, kde mnohokrát potešíl svoje športové obecenstvo. Ked' čitate tieto riadky, milí športoví priatelia, venujte nášmu rodákomu, vernému športovcovi, minútu ticha. On odišiel, ale jeho pamiatka zostala medzi nami.

BANYÁR LADISLAV

30.8.1938

Banyár Ladislav sa narodil 30. augusta 1938 v Nových Zámkoch. Už ako 12 ročný chlapec je oporou uličného mužstva RAPID-u. Z týchto pár slov môžeme posúdiť, že futbalovú hru mal už od detstva

v krvi. Je ozajstným novozámcianom, lebo vyrástol pod BEREKOM, kde vyrástli práví športovci-futbalisti, akými boli Mikuláš Lénárt, Žiga Juhász, Jožko Pintér a malý Zemplényi, ktorí širili dobré meno novozámockého futbalu v povojnových rokoch. Laci v roku 1952 oblieka dres v mužstve Slavoja Nové Zámky, kým v roku 1956 je zverencom Laciho Gancznera v Lokomotíve Nové Zámky. V roku 1957 na jeseň rukuje na základnú vojenskú službu a hrá za Duklu Martin. Všímajú si ho futbaloví odborníci a ďalšou jeho zastávkou je RH Jihlava, ktorá v tom čase hrala českú divíziu. Po návrate zo základnej vojenskej služby až do roku 1961, kedy bolo zlúčenie dvoch jednot Lokomotívy a Slovanu, hral pod vedením trénera Ernesta Seresa za Lokomotívou. Od roku 1961 až do roku 1971 je aktívnym hráčom zlúčenej TJ a neskôr TJ Elektrosvit a pracuje, ako elektrikár v n.p. Elektrosvit. Ako každý novozámocký hráč po skončení aktívnej činnosti posilňuje okolité jednoty, najprv TJ Družstevník Mužla, ako hrajúci tréner, o dva roky neskôr Dynamo Bajč a v roku 1975 ho vidíme na trénerskej lavičke v ČSAO Nové Zámky. Keďže s futbalom to myslí vždy vážne, v roku 1976 úspešne absolvuje trénerské skúšky II. kvalifikačnej triedy

a preberá trénovanie B dorastu TJ Elektrosvit a v roku 1978 trénuje A mužstvo dospelých. V ďalších rokoch až do roku 1984 sa venuje výchove mladých talentov, ako tréner dorastencov. Pestrá športová minulosť dosvedčuje, že všetká jeho snaha a činnosť bola zameraná na rozvoj novozámockého futbalu v ktorom vyrástol a strávil popri horkých chvíľach aj príjemné slnečné dni, medzi ktoré zaraďuje večne nezabudnuteľné derby zápasov, víťazstvo nad výberovým reprezentačným mužstvom olympionikov ČSSR a zážitky s futbalistami s budapeštianskym Ferencvárošom. Tento stále usmievavý typ človeka – populárny nielen v športových kruhoch, ale aj v spoločenských „je jedným z galérie novozámockých futbalistov z dávnych čias a je medzi stále podporujúcimi športový život nášho mesta v spolupatričnosti s rozvojom novozámockého futbalu. Právom môžme byť naňho hrdí a popriať mu veľa zdravia a osobnej pohody, aby aj v ďalších rokoch svojho života tak oddane ako v minulosti aj teraz vyvýjal svoje aktivity v prospech novozámockého futbalu, ktorý v roku 2007 oslavuje sté výročie svojho založenia.

HÓBOR VOJTECH

29.3.1939

Hóbor Vojtech sa narodil 29. marca 1939 v Nových Zámkoch. Kto ho od detstva pozná, vie, že pochádza zo známej štvrti nášho mesta z Medzimlynia, kde spravil prvé futbalové kroky a stal

sa nielen dobrým futbalistom, ale aj športovcom splňajúcim všetky morálne vlastnosti športovca. Prečo z Medzimlynia? Odpoveď je ľahká! Vyrástol na brehu Nitry, v takej časti nášho mesta, kde behali chlapci za čarovným futbalom z Medzimlynia. Nielen on sa tam zoznámil s čarom futbalu, tam vyrástli aj ďalší novozámockí futbalisti – Karol Faludy, bratia Ponesovci, Ladislav Kardoš, Štefan Barák a mohol by som ešte vymenovať rad ďalších oddaných futbalistov novozámockého futbalu. Belko najviac spomína na Karola Faludyho, keďže bývali k sebe blízko, najviac sa však z kúzla futbalu naučil od Ladislava Ponesa, ktorý vo vytrvalosti a v technike prevyšoval každého futbalového vrstvovníka. V strednej škole záľuba vo futbale sa miešala s atletikou, kde doposiaľ z brankára s nadobúdaním rýchlych behových prvkov vyrastá atletický šprintér, a takto aj útočný hráč. Belko však koketoval aj so športovým leteckom, za pôsobenia Ladislava Gancznera sa však v dorasteneckom mužstve Lokomotívy lepšie vyvinula láska k futbalu u nadaného hráča, a tak v ďalších rokoch ho už vidíme len na ihrisku. V roku 1965 je členom mužstva, ktoré vyhráva dorastenecké majstrovstvo Nitrianskeho kraja s ďalšími priateľmi – Imrichom Kováčom, Michalom Farkašom,

Petrom Herverthom, Štefanom Barákom, Jozefom Versegghym. Nadaného mladíka si všimli vtedajší funkcionári futbalu a obliekol dres A mužstva Lokomotívy. Ako pri príležitostných stretnutiach zvykol hovoríť, triasli sa mu kolená, keď prvýkrát vstúpil na ihrisko v spoločnosti už vtedy s hráčmi zvučných mien futbalu, akými boli Ernest Seres, Ladislav Ganczner, František Jurík, Karol Decsi, Emil Szolgai, nehovoriac o veteránoch ako Mikuláš Lénárt, Jozef Pintér. Z uvedených mien vysvitá, že som opäť mal šťastie – hovorí Belko – mal som sa od koho učiť tajomstvá futbalovej hry. Po nástupe na základnú vojenskú službu sa ocitol v diviznom mužstve RH Jihlava. Situáciu v mužstve nemal najľahšiu, lebo vtedy tam hral aj Štefan Ševčík, ktorý počas pobytu v Jihlave bol korunovaným kráľom strelecov jihlavského kraja vo futbale, svedčia o tom zachované dokumenty. Dobré meno novozámockého futbalu po Štefanovi obhájil a Belko, neskôr Ladislav Banyár a Anton Srbecký. Po skončení základnej vojenskej služby ani Belka nešetrili lákavé ponuky, ale ako on hovoríva, kto sa raz napil z rieky Nitry v Medzimlyni, toho srdce len domov ľahá, a tak kúzlo meterskej jednoty vyjadrené v dôvere funkcionárov – súhra spoluhráčov – otcovské rady trénera – a nie v poslednom rade obecenstvo – prevážili i tie najligotavejšie ponuky prichádzajúce z iných jednôt. V roku 1960 sa zúčastní vo vybranej jedenáštke Lokomotívy Slovenska v Rumunsku a Bulharsku. Po návrate z turnaja ho registruje už zlúčené futbalové mužstvo, v ktorom hrá do roku 1964, kedy po viacerých zraneniach sa podrobil operácií kolena. Zotavenie z tejto operácie bolo ešte nádejné, ale v roku 1966 nastalo ďalšie ochorenie, z ktorého, i keď boli pokusy k návratu do aktívnej hry, tie už nestačili na čoraz náročnejšiu

dávku tréningov, a takto novozámocký futbal predčasne stratil d'alšieho nádejného športovca. S futbalom sa rozlúčil ticho a bez podania ruky. A to je smutné, že to vtedy tak bolo. Napraviť sa všetko dá, lebo čo sa vtedy opomenulo, teraz v mene všetkých tých, ktorí teba Belko, i dnes poznajú, nielen ako dobrého športovca, ale aj priameho človeka, ti d'akuejm za tú lásku, odanosť a vytrvalosť, čo si vo futbale nášho mesta odviedol. Nás Belko 29. marca 2007 sa dožil svojich 68 rokov. Spomienka na tento deň určite ti dobre padne, ked' ti tvoji bývalí spolupracovníci, spoluhráči, priatelia, ako aj bývalí funkcionári novozámockého futbalu teraz v týchto riadkoch prajú d'alšie pevné zdravie, a čo sa vtedy zabudlo – teraz chlapským stiskom rúk ti prajem i ja zo srdca pevné zdravie a krásnu pochodu v úzkom rodinnom kruhu, ako aj vo veľkej rodine novozámockých futbalistov a obecenstva, ktoré ľa vždy ovenčilo láskou a priateľstvom.

ŠALGO ALEXANDER 22.10.1938 – 26.4.1996

Šalgo Alexander sa narodil 22. októbra 1938 vo Dvoroch nad Žitavou. Prvé kroky jeho futbalovej činnosti ho viažu k dorastencom vo Dvoroch, kde ako 15 ročný v roku 1953 sa soznámil s čarom futbalovej hry. Aj počas štúdií v novozámockom gymnáziu holduje futbalovej hre. Potom v roku 1960 zakotví v mužstve Slovana Nové Zámky za trénerstva Karola Chrupku v spoločnosti takých hráčov, akými boli Ivanič, Janáč, Kováč Karol, Julius Strážovsky, Herverth, Gondžala, Faludi, Grunský, Pones, Ondruch, Szénáši, Kanász a Dékány. Slovan v tom čase je účastníkom E skupiny divízie a Lokomotíva Nové Zámky účastník A triedy nitrianskeho kraja, pod vedením odbornnej trojky Albert, Seres, Ganczner. V roku 1960 na jeseň však po určitých organizačných zmenách obidve TJ Slovan i Lokomotíva sú v západnej skupine kraja. Šani je účastníkom historickejho derby zápasu 16. októbra 1960 uskutočnenom na štadióne v Nových Zámkoch a vďaka jeho dobrej forme mužstvo prehrá s Lokomotívou v pomere 2:1 gólmí Gancznera a Faragoa. Na jar 1961 počas trénerstva Jozefa Gógha je oporou v obrane mužstva Slovana v bojoch o postup do II.ligy aj vo víťaznom mužstve nad Seredou v pomere 5:3. Po fúzii v TJ Nové Zámky užíva nadálej dôveru Jozefa Gógha neskôr Michala Vičana a je nadálej užitočným v obrane mužstva. Na jar 1965 mužstvo TJ získa posilu v osobe Pavla Marečeka zo Slovnaftu Bratislava,

kedy Šani je v silnej obrannej päťke Šalgo, Strážovsky, Baňár, Čepáni, Andrisz. Po odchode Vičana do Tŕanca aj tréner Ganczner Ladislav zaraďuje Šaniho do mužstva. Bezpochybne v roku 1965 obranná štvorka Šalgo, Strážovsky, Baňár, Čepáni je najspoľahlivejším článkom mužstva. Šani na ankete hráčov v tom čase sa vyjadruje takto: „Mojím prianím je, aby som ešte so svojimi vrstovníkmi, však mám 27 rokov – ešte určitý čas hral. Občas si spomínam na svoj vzor Karčího Kováča, ktorému sa to podarilo. Samozrejme chcem hrať II. ligu.“ – končí svoj anketný príspevok populárny Šani Šalgo. Potom v roku 1967 počas trénerstva Milana Horňáka mužstvo vypadne z II. ligy a za tým až do jarnej sezóny roku 1969 mužstvo pôsobí v E skupine divízie s trénerom Ladislavom Gancznerom. Šani aj od jesene 1969, kedy trénerom je Karol Chrupka užíva dôveru trénera až do konca októbra 1970, kedy trénerom mužstva sa stáva Karol Borhy. V tom čase Šani je ešte v kádre mužstva so známymi hráčmi, ktorími boli Zahorák, Pobočík, Haulík, Vatter, Martinkovič, Hrablík, Ondruch, Farkaš, Dudáš, Lakatoš, Kardoš, Hrabovsky, Rybár, Petráni, Halász a Polák, ovšem na prvom majstráku 22. marca 1971 v Holiči / 1:1/ Šani už nehrá. Podľa záznamov kroniky novozámockého futbalu dávnych čias posledný majstrák vo farbách mužstva odohral 1. novembra 1970 v Topolčanoch / 1:1/ Za odmenu je účastníkom zahraničného zájazdu v Maďarsku v Budapešti, kde mužstvo vystúpalo v pomere 3:2 nad účastníkom II NB. Šani až do konca svojej bohatej športovej činnosti ostal verným svojmu mužstvu, ako aj závodu n.p. Elektrosvit Nové Zámky. Žiaľ svoj posledný boj musel zvádzat o život, v ktorom v boji so zákernou chorobou nemal úspech. Prestalo biť jeho verné srdce

a 26. apríla 1996 opustil svoju rodinu, ktorú mal nadovšetko rád, ako aj veľkú rodinu novozámockých športovcov. V kronike novozámockého futbalu sme zvečnili jeho čestný život v spomienkach pre budúce generácie.

ONDRUCH LADISLAV

12.XI.1942

Ondruch Ladislav sa narodil 12. novembra 1942 v Nových Zámkoch. Žiacke kroky futbalu začal už ako 10 ročný pod odborným dozorom pedagóga a trénera Floriána Mikoviča so svojím

vrstvovníkom Zolim Dudášom. Už ako 13 ročný rýchly a čiperný chlapec sa dostáva do dorasteneckého mužstva pod ruky odborníkov, hlavne trénera Mikoviča Floriána i s ďalšími mladíkmi, akým v tom čase boli Zoltán Dudáš, Pali Szénáši, Kanász, Szabo, Mazan a ďalší. Po dorasteneckých rokoch v roku 1960, keď trénerom Slovana bol Karol Chrupka mladý Laci Ondruch sa dostáva do mužstva Slovanu do spoločnosti hráčov – Ivanič, Kováč, Strážovsky, Herverth, Šalgo, Gondžala, Faludi, Grunsky, Pones, Szénáši, Janáč, Kanás a Dékány. Mužstvo je účastníkom E skupiny divízie a Lokomotiva hraje v I. A triede nitrianskeho kraja. Novým trénerom Slovana od 1. januára 1961 je rodák z dedinky Bodza pri Čalove Jozef Gőgh. Jeho cieľom je získať prvenstvo a zabezpečiť postup do II.ligy. Kľúčovým hráčom v útoku mužstva Slovana je v tom čase už Lacko Ondruch. Hrajúci tréner Jozef Gőgh má k dispozícii týchto hráčov: Andrisz, Čepáni, Dudáš, Faludi, Gondžala, Grunsky, Hanuliak, Viliam Herverth, Kľučka, Ivanič, Ajcaj, Kováč, Martinkovič, Ondruch, Pones, Šalgo, Strážovsky, Szénáši a Takáč. Listujúc v kronike novozámockého futbalu sa dočítame v ňom, že Laci Ondruch bol najobávanejším

hráčom – útočníkom, ktorý sa neraz dokázal prebiť cez obranný mür súpera a úspešne vsietiť gól .Nedá sa zabudnúť ani na jedno najlepšie a najsilnejšie zloženie útočného radu v II. lige v roku 1961 a to: Fučík, Ševčík ,Pones, Ondruch, Mrváň. V stupňovitom víre života sa zdá, že zabúdame jeden na druhého. Nie, u nás to tak nie je! Nás futbal spájal nie len na ihrisku, ale i v každodennom živote. V užšej rodine novozámockých futbalistov prezývaný „GEBE“ je stále medzi nami aj po 30 -tych rokoch, ktoré svojím výkonom strávil v novozámockom futbale dávnych čias. To, že bol a pre nás, ktorí sme s ním prežívali radostné i trpké chvíle futbalu – i dnes je osobnosťou – svedčia spoločne prežité roky v novozámockom futbale. V týchto riadkoch teraz mu dákujem za všetko, za tie príjemné chvíle, ktoré pripravil svojím futbalovým umením na ihriskách. Vďaka Ti Lacko za všetko, čo si pre novozámocký futbal odviedol. V ďalších dôchodcovských rokoch života Ti v mene veľkej rodiny novozámockých športovcov i v mene svojom prajem veľa – veľa zdravia a hlavne výdrže.

DUDÁŠ ZOLTÁN

20.2.1942

Dudáš Zoltán sa narodil 20. februára 1942 v Nových Zámkoch. Jeho futbalové začiatky ho viažu k žiackemu mužstvu TJ Elektrosvit do roku 1952, kedy lásku k futbalu osvojil od trénera Floriána

Mikoviča a Ladislava Kobolku. Už ako 13 ročný bol zaradený svojím trénerom Florianom Mikovičom do dorasteneckého mužstva v tom čase tiež dorastencami Ladislavom Ondruchom, Kanášom, Szabom, Palim Szénášim a Mazanom. Pod vedením spoimínaného trénera Floriana Mikoviča kolektív dorastencov Elektrosvitu postúpil do dorasteneckej ligy. Po štyroch rokoch pôsobenia v doraste, ako obstaraného dorastenca vtedajší tréner Jozef Gógh ho ako 17 ročného zaradil do kolektívu mužstva dospelých Slovana Nové Zámky, ktorý v ročníku 1960/61 ako majster kraja Nitra postúpil do II. celoštátej ligy. V kolektíve postupujúceho Slovana pod vedením funkcionárov st. Jána Grunského, Alexandra Nagya, Jozefa Medeka, Tibora Drugu boli pod vedením hrajúceho trénera Jozefa Gógha hráči Karol Kováč, Strážovsky, Jajcaj, Herverth, Šalgo, Pones, Takáč, Ondruch, Hanuliak, Andris, ml. Grunsky Ján, Dékány, Gondžala, František Bóka, Zoltán Dudáš, Martinkovič Ján, Kľučka František a František Ivanič. Po uskutočnení fúzie Zoli hráv B mužstve TJ ES účastníka divízie s hráčmi: Hrablík, Molnár, Bacho, Verseghy Ján a Jozef, Szűcs, Száraz, Vereš, Kukla, Ludovít Martinkovič. Tesne pred zahájením jesennej časti súťaže

Zoli narukuje na základnú vojenskú službu do Nového Mesta nad Váhom, kde pôsobí v mužstve Považan Nové Mesto nad Váhom, so známymi hráčmi Slezákom, Jánom Ondrašíkom, Patákom z Interu Bratislava. V roku 1963 po ukončení zákl. vojenskej služby sa vráti domov a pod odborným riadením trénerskej dvojice Vičan Michal – Ganczner Ladislav hrá v kádre hráčov – Hagan, Ivanič, Kľučka, Šalgo, Ševčík, Strážovsky, Baňák, Čepáni, Hóbor, Fučík, Pones, Mrváň, Ondruch, Kanás, Grunsky, Opiál, Kvasnovsky, Cingel, Andris, Verseghy Ján a Jozef, Hanuliak a Szűcs. Po odohratí jesennej časti súťaže a v zimnej príprave na Počúvadle ochorel na chronicky zápal ladvín, následkom čoho na radu športového lekára zanechal aktívnu činnosť. Futbal však mal rád a preto pokračoval v práci vo futbalovom výbere, kde vyše 15 rokov pôsobil v rôznych funkciach, ako vedúci II. mužstva, predseda ŠTK a organizátor medzinárodnej súťaže o Dunajský pohár. Je držiteľom viacerých športových vyznamenaní. Zoltán Dudáš bol vždy verným k ideám novozámockého futbalu dávnych čias. I v súčasnosti simpatizuje so športovým rozvojom klubu. Je typom človeka, ktorý vždy vie pomôcť, keď ide o rozvoj novozámockého futbalu.

EDO HABAY

29.6.1939

Edo Habay sa narodil 29. júna 1939 vo francúzskom Wavre-chaine z manželstva Eda Habaya a Felicie Pabis. Otec v roku 1922 sa vystáhoval do Francúzska a v roku 1940 s rodinou repatrioval do Nových Zámkov. Edo sa vyučil za nástrojára v novozámockom Elektrosvite a neskôr v roku 1957 získal maturitu na strojárskej priemyslovke. Talentovaného mladého futbalistu objavil tréner Florián Mikovič a zaradil ho do dorasteneckého mužstva Slovana Nové Zámky na post pravého záložníka. Jeho dorastenecké úspechy boli korunované v roku 1957/58, keď pod vedením vedúceho dorasteneckého mužstva Vojtecha Plichtu, trénera Floriána Mikoviča spolu s hráčmi – Kováč, Kiripolsky, Babín, Tonka, Martinkovič, Tibor Šeda, Hanuliak, Mazan, Pataky, Banyár, Kvasnovsky, Suchan, Sebestyén, Klučka, Habay a Kanász – vybojovali pre Slovan Nové Zámky majstrovský titul dorastencov v skupine B Nitrianskeho kraja. Od roku 1958 až do roku 1960 absolvoval základnú vojenskú službu, počas ktorej hral za Duklu Litomeřice. Po vojenskej službe až do roku 1963 hral za stredočeské divízne mužstvo Lokomotíva Kolín, kde reprezentoval kvalitu novozámockého futbalu. V roku 1963 sa vrátil do Nových Zámkov a v materskej jednote Elektrosvit hral až do roku 1967 v B mužstve dospelých. V roku 1965 sa oženil s Emíliou Macákovou. V decembri roku 1966 v predvečer Vianoc sa ím narodil prvý syn, Erik. V roku 1967 získal francúzske štátne občianstvo a s povolením konzulátu vystevoval

do Francúzska, kde ho po roku nasledovala aj manželka so synom. K futbalu ho aj tam viažu silné zväzky – bol aktívnym hrácom v II. lige, Columje vedľa Pariža až do roku 1975 na poste pravého záložníka. V tých rokoch uviedli jeho články v športovom odbornom časopise TIP o vzájomných športových stykoch česko-slovensko –francúzskych, a nie v jednom prípade bol aj tlmočníkom pri príležitostných stretnutiach mužstiev trénera česko-slovenského mužstva Vengloša. Udržuje s ním milé športové priateľstvo. Medzitým v roku 1970 sa ím narodí druhý syn Patrik. Synovia kráčajú v šľapajách otca, lebo aktívne hrajú futbal. Rodinu Habayových však v roku 1971 ovládla ďalšia radosť, keď sa ím narodila zlatovlánska, hviezdička rodiny, dcérka Karin. Edo Habay určitý čas reprezentoval novozámocký futbal, a preto si zaslúži, aby sme ho v historii novozámockého futbalu dávnych čias aj s ďalšími už spomenutými talentami pripomenuli dnešnej futbalovej generácií. Pri príležitosti stretnutia s dávnym športovým priateľom som vystihol jeho slová: „Dni strávené v Elektrosvite, mladé roky, zachované priateľstvá a spomienky na mladé prežité roky, každým rokom ma vábia domov do tohto milého mesta, kde som v spoločnosti svojich rovesníkov, aj starších hráčov ako Karol Chrupka, František Ernest, Viliam Herverth a Ladislav Ganczner prežíval svoje najmilšie spomienky a priznám sa neviem zabudnúť ani na „novozámocké jadierka“ Ano, je to tak, – toto nazývame unás – TÚŽBOU po domovine. Každročné priateľské objatia posilňujú v nás, Novozámcach tú skutočnosť, že kto sa raz v Nových Zámkoch občerství s vodou z Nitry, tiahne ho srdce každoročne domov. Na záver prajem Ti môj milý priateľ Edo, aby Ta pán Boh častejšie priniesol do Tvojej druhej domoviny, si medzi nami stále vítaný.“

PÉTERI ŠTEFAN

10.10.1943

Péteri Štefan sa narodil 10. októbra 1943 v Nových Zámkoch. Už ako desaťročný chlapec je oporou uličného mužstva pod záštitou ŠK Nové Zámky. Prvé organizované kroky vo futbale

prežíva pod odborným dozorom trénera dorastencov Ladislava Gancznera. Mladý talentovaný hráč – brankár pod odbornou rukou prosperuje a v roku 1961 je prvým brankárom dorasteneckého mužstva TJ Lokomotív účastníka dorasteneckej ligy v roku 1961 pod vedením vedúceho dorastu Ladislava Lábadyho a trénera Ladislava Gancznera, v spoločnosti mladých futbalových nádejí, akými vtedy v Lokomotíve boli: Solčan, Paulovič, Gombáš, I. Horváth, Štefan Péteri, Komlóši, Jozef Haulik, Štefan Bóka, Deák, Zoli Horváth, Kubovič, Šors, Rožňo, Katler, Š. Szolcsan, Jablonicky, Juhás a Szűcs. Pišta je typom mladého človeka, ktorý svoju odbornosť inštalatéra vedel vždy zosúladiť s aktívnou činnosťou vo futbale. O jeho odborný rast v inštalatérstve sa staral jeho otec Ján Péteri, veľký fanúšik novozámockého futbalu. Listujúc v kronike novozámockého futbalu je zrejmé, že je oblúbeným nielen medzi vrstovníkmi v športe, ale aj na pracovisku v Elektrosvite, kde pracuje od roku 1964. Jeho športová činnosť vo futbale sa dostáva do ďalšieho vývoja a od roku 1965 pod vedením trénera Ladislava Gancznera hrá za B mužstvo TJ Nové Zámky so známymi futbalistami akými boli bratia Verseghyovci, Vatter, Dudáš, Pišta Bóka, Molnár, Kvasnovský,

Hrablík a ďalší. V tom roku na jeseň, keď trénerom B mužstva je Erneszt František, Pišta je osvedčeným brankárom B mužstva účastníka I. A triedy, ktoré končí na vynikajúcej 2. priečke tabuľky, na čom má svoj slušný podiel aj Pišta. Našim heslom bolo zachovať mená tých športovcov v kronike novozámockého futbalu, ktorí svojou aktivitou sa pričinili o dobré meno nášho futbalu. Takýmto športovcom Pišta počas aktívnych rokov bol. Nemohli sme teda zabudnúť ani naňho. Teraz, keď už len, ako športový divák sa zapája do činnosti futbalu v našom meste, prajeme mu, aby aj v týchto rokoch svojho života, svojou známu skromnosťou a statocnou prácou zabezpečoval naďalej radostný život svojej rodiny.

HORVÁTH ZOLTÁN

8.1.1944

Horváth Zoltán sa narodil 8. januára 1944 v Nových Zámkoch. Listujúc v kronike novozámockého futbalu dávnych čias sa dozvedáme, že už od útleho detstva má vzťah k futbalovej hre. Jeho atletická

postava, obratnosť a v neposlednom rade láská k futbalu ho zaradili do mužstva benjamincov, vtedajších uličných mužstiev. V tom čase známi tréneri Mikovič Florián a Ladislav Ganczner vystihli nadaného mladíka a čoskoro ho vidíme kopáť čarovnú loptu v legendárnej Lokomotíve. V kronike novozámockého futbalu píšeme rok 1961 a čo sa nepodarilo A mužstvu Lokomotívy, podarilo sa dorastencom pod vedením trénera Ladislava Gancznera a vedúcho mužstva Ladislava Lábadyho – vybojovať celostátnu dorasteneckú ligovú príslušnosť. V tomto ligovom družstve hral aj Zoli Horváth, ako kapitán mužstva. Neodoberiem nič z jeho kvalít a zásluh, keď uvediem aj jeho spoluhráčov, tiež nadaných mladých futbalistov prvých dorasteneckých ligistov šesťdesiatych rokov, ktorými sú menovite: Pétery, Komlósi, Pavlovics, Gombás, Horváth, Haulik, Bóka, Deák, Kubovics, Sors, Rozsnyo, Katler, István Szolcsan, Imrich Szolcsan, Jablonicky, Szőcs a Juhász. Po 5. auguste 1961 uskutočnenej fúzii dvoch telovýchovných jednot Lokomotívy a Slovanu, dorastenecké mužstvo pôsobí pod názvom TJ Nové Zámky. Trénerom dorastencov je známy bývalý hráč ÉSE – Ladislav Pintér. V tomto mužstve hrá v období jesenného

majstrovského kola roku 1961 i náš Zoli. K jeho najpríjemnejším futbalovým zájtkom nesporne patrí majstrovský zápas proti prievidzským baníckym dorastencom, ktorým sice novozámockí dorastenci podľahli tesne 1:0. Len tesná prehra, vtedajšie záznamy potvrdzujú, že bola zásluhou Zoliho, ktorý bol neprekonateľným múrom mužstva. Historická fotodokumentácia potvrdzuje, keď stredný útočník baníckeho mužstva Marenčák nevedel prekonať stredného obranca novozámockého mužstva Zoliho Horvátha. Boli nespočetné historickej fotozábery zo života tohto nádejného futbalistu, ktorý, žiaľ, po fúzii už dlho nekopal to kúzelné čaro – futbalovú loptu. Spolu s ním v tomto období aj ďalší nadaní futbalisti zanechali aktívnu činnosť. Prečo? Na to doposiaľ nenachádzame uspokojivú odpoved! Alebo snáď preto, že vtedy treba prestať, keď hráč je na špičke svojich výkonov? Zoli napriek tomu svojím mladistvým elánom a výkonom sa zapísal do histórie novozámockého futbalu dávnych čias. Práve preto i teraz mu patrí vďaka a uznanie. Futbal má i nadálej rád a ako úspešný podnikateľ v cukrárstve príležitostne podporuje športové podujatia. S nostalgiou spomína na prežité chvíle strávené v novozámockom futbale dávnych čias a na krásne dni svojich mladých rokov. V mene bývalých spoluhráčov, ako i vo svojom mene mu prajem veľa – veľa zdravia, aby sme ešte dlhé roky spomínali na spoločne prežité chvíle v novozámockom futbale dávnych čias

KAROL BORHY 1912 – 9.1.1997

Borhy Karol narodil sa v roku 1912. V novozámockom futbale dávnych čias ho prvýkrát vidí novozámocké publikum ako trénera Spartaka Nové Zámky na ihrisku Slavoj na derby zápase, kedy pred 2000 divákmi Spartak zdolá gólni Činčaru a Seresa Slavoj v pomere 2:0. Teda na tomto zápase mužstvo Spartaka riadí Karol Borhy v zložení: Klučka, Solčan, Deči, Kováč Ernest, Chrupka, Činčara, Seres, Prochászka, Pones a Bříza. Na čele Spartaka v tom čase stál úspešný funkcionársky kolektív Grunsky – Druga-Sigeti, ktorý zvládol plniť odborné prvky trénera Karola Borhyho a mužstvo na jeseň 1955 sa stáva víťazom kraja Nitr. Spartak po reorganizácii v roku 1956 sa stal účastníkom oblastnej súťaže v skupine „E“ na čele s trénerom Karolom Borhym a náčelníkom Jozefom Albertom. Dobré výkony futbalistov počnúc dorastencami a končiac I. mužstvom dospelých svedčí o dobrej práci futbalových odborníkov, podporovaných v tom čase aj vedením podniku na čele s podnikovým riaditeľom Jozefom Mésárošom a ďalšími čelnými funkcionárami Františkom Bókom, Juliusom Mokosényim, Jozefom Medekom predsedom TJ Vasilom Sigetim a hospodárom st. Jánom Grunským. Napriek týmto úspechom v novembri 1956 Karol Borhy odchádza do ČH Bratislava. Dôvody odchodu, v krátkosti, lepšie podmienky v ČH. Po jeho odchode v poradí u mužstva sa vysriedali tréneri Vojtech Keller, Ernest Seres, Bán

Nándor, Alexander Takáč, Karol Chrupka a od 1. januára 1961 ako hrajúci tréner Jozef Gógh. Pod jeho vedením TJ Nové Zámky je účastníkom „C“ skupiny II. ligy. Od 1. januára 1963 novým trénerom je Michal Vičan a po nerozhodnom výsledku 1:1 v Trnave 23. júna 1963 mužstvo vypadá z II. ligy. Na jar 1964 mužstvo je opäť v II. lige. Mužstvo riadí trénerská dvojica Vičan – Ganczner. V Máji 1965 rezignuje Vičan po neúspešnom zápase v Martine, na jar 1966 odchádza aj Ganczner a od januára 1967 trénerom je Milan Horňák, s ktorým mužstvo vypadá z II. ligy do E skupiny divízie. Medzitým Karol Borhy pôsobí v Trenčíne a v roku 1970 sa vráti do Nových Zámkov s úmyslom definitívne sa usadiť v Nových Zámkoch. V Nových Zámkoch pôsobí až do jari 1972, kedy s víťazstvom nad Bánovcami 18. mája 1972 v pomere 2:0 gólni Malitsa a Lakatoša mužstvo postupuje do SNL. Bol to dar k 60 –ke Karola Borhyho. Po ukončení súťaže však Karol Borhy z Nových Zámkov opäť a teraz už definitívne odchádza. Svoje dôchodcovské roky trávi v Trenčíne, kde 9. januára 1997 vo veku 85 rokov zomrel. Jeho pamiatku zachovajú športovci a funkcionári dávnych čias novozámockého futbalu, ako vynikajúceho odborníka futbalu.

Juhász, Füredi

B mužstvo dospelých – a felnőtt B csapat

Ivanič, Száraz František, Opiál, Herverth Peter, Verseghy Jozef, Verseghy Ján, Ing. Hogenbuch, Hanuliak, Kvasnovsky, Dudáš Zoltán, Hariš, Meliš, Watter Jozef, Bóka Štefan, Bacho, Kukla Štefan.

B dorast – a B utánpótlás csapata

Bajzik, Balogh, Tonka, Kosír, Hariš, Dubáň, Závodsky, Hrala, Mach, Polák, Hagan, Slávik, Grieč, Nagy, Kováč, Valok, Kobolka Juraj.

Starí páni – az öregfiúk csapata 1966

Meszlényi, Szász Mihály, Szász István, Decsi ml, Erneszt, Dobcsányi, Dékány, Joe Prochászka, Seres, Ganczner, Chrupka, Koppány, Lukačík Pavol.

1968-1969-TJ ES N.Zámky- E skupina divízie

1968-1969-TE Elektrosvit E csoporthoz divízió

A mužstvo dospelých – a felnőtt A csapat

Muzika, Zemanik, Martinkovič, Banyár, Čepáni, Tono Dragúň, Ondruch, Pones, Deák, Hudák z Kolárova, Hrablík návrat zo Žiliny, Vatter, Žabka, Kukan Tibor, Szénáši, Pobočík, Šalgo, Martinkovič, Kollár Peter návrat z vojny, Haulík Štefan návrat z vojny, Dőcze, Kálaži, Hrala Milan.

B mužstvo dospelých – a felnőtt B csapat

Lengyel, Opiál, Haulík, Ing. Hogenbuch, Vatter, Kovács, Ing. Rozsnyó, Farkaš, Dőcze, Füredi, Tonka, Kvasnovsky, Belicky, Pobočík, Ružička, Kollár, Kardoš.

1969 – Vedenie TJ Elektrosvit – TE Elektrosvit vezetői

Szigeti Vasil – predseda – elnök

Tóth Ján – tajomnik-titkár

St. Ján Grunsky – hospodár – gazdasági vezető

Pesti Jozef – pokladník – pénztaáros

Szász Štefan – predseda RK – EB –elnöke

Členovia výboru – bizottsági tagok

Hrabovek Pavol, Jalecz Koloman, Selicky Kamil, Druga Tibor, Šupala Eugen, Čongrádi Štefan, Málek Peter, Nemec Cyril, st.Rudolf Švarc, Ing.Baňár Ján, Judr.Robert Zahorák.

Vedenie futbalového oddeielu – labdarúgó szakosztály:

Bóka František – predseda FO – LSZ elnök

Jurik František, Ryšavy Jozef, Medek Jozef, Zattovich Jozef – podpredsedovia – alelnökök

Drugá Tibor – tajomník FO – LSZ titkár

Ternovsky Karol – zapisovateľ – jegyzőkönyv vezető

Hráči TJ ČSAO N. Zámky – TE CSSZAO játékosai:

Prochászka Otto, Barák Karol, Hajmási Jozef, Takáč Ladislav, Klučka Karol, Kucharovič Štefan, Végh Ján, Hornáček Milan, Tamaškovič Tibor, Vörös Pavol, Oláh Julius, Šorš Ján, Juhász Ladislav, Zalavári, Helec, Cingel

1970 — 1971 – TJ ES Západná skupina divizie**TE ES Divizio nyugati csoportja****Hráči A mužstva –az A csapat játékosai**

Cepo, Zahorák, Pobočík, Dragúň, Dudáš, Martinkovič, Baňár, Farkaš, Vatter, Polák, Lakatoš, Hrabovsky, Hrablík, Kardoš, Kukan, Rybár, Blanár, Ondruch, Petráni, Szénáši, Šalgo, Tonkuliak, Halász, Haulík Štefan, Hojsík, Malits, Juhás Peter, Hrala,

Hráči B mužstva dospelých . felnőtt B csapat játékosai

Cepo, Opiál, Juhás, Dudáš, Nagy, Kardoš, Ing. Rožňo, Hariš, Hrabovsky, Szénáši, Horváth, Ružík, Tóth, Kolompár.

1972 – 1973 – TJ ES Slovenská Národná Liga**TE ES Szlovák Nemzeti Liga**

Zahorák, Pobočík, Haulík, Vatter, Juhász, Hojsík, Hrablík, Farkaš Frico, Farkaš M, Blanár, Polák, Ondruch, Lakatoš, Halász, Sklenár, Petráni, Malits, Števík, Hrala, Hrabovsky, Póša Ladislav, Ficza

1973 – TJ ES C skupina III. ligy – III. liga „C“ csoport

Ružík, Pobočík, Zahorák, Póša, Ondruch, Petráni, Haulík, Vatter, Juhás, Farkaš, Hrala, Blanár, Polák, Lakatos, Malits, Halaši, Halász, Horváth, Kirth, Deutsch, Cepo, Mach

1974 – 1975 Káder hráčov TJ ES – TE ES játékosai

Borbély Fr, Móder Ladislav, Póša, Somogyi, Štefanik, Belančík, Halanda Peter, Jóba Ladislav, Szolcsan I, Lakatoš Anton, Malits, Farkaš, Zahorák, Ficza, Dikácz, Haulík, Kiss, Konta Robert, Ganczner Peter, Polák Vladimír.

1975 – Výbor TJ ES – TE ES vezetősége

Bóka František – predsedza-elnök

Knotek František, Ryšavy Jozef, Klimas, Judr. Erdélyi Ervin, Deák Ján, Deák Ludevit, Druga Tibor – tajomník, Bóka Štefan, Uhrin Ján, Hrabovsky Ján, Vörös Tibor, Karol Ternovsky, Viliam Herverth, Anton Rozkopal, Zoltán Dudáš, Jozef Medek, Dr. Černay, Dr. Zahorák Robert, Ondrušek, Čutora.

Trénerská rada – edzői bizottság

Ganczner Ladislav, Sládeček Ján, Dékány Ludevit, Grunský Ján, Fučík František, Ladislav Pones, Tibor Vörös.

DRUGA TIBOR

1.3.1931

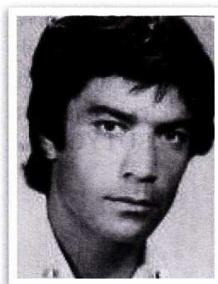
Drugu Tibora sa narodil 1. marca 1931 v Nových Zámkoch. Jeho meno pre dnešnú športovú mládež veľa nehovorí. O to viac ho však poznajú príslušníci staršej športovej generácie, uznanujúci jeho funkci-

onárske kvality osvedčené vo vývoji novozámockého futbalu dávnych čias. V 50 –tych rokoch bol tajomníkom futbalového mužstva Spartak Nové Zámky. Mladý, 24 –ročný funkcionár svoju funkciu vykonával v spoločnosti osvedčených odborníkov futbalu, akými boli taslúžilý tréner Karol Borhy, náčelník Jozef Albert, držiteľ viacerých vyznamenaní za budovanie športu Vasil Szigeti a agilný funkcionár závodného klubu Jozef Medek. Berúc do úvahy päťdesiate roky, nebola veru ľahká vec vykonávať funkciu tajomníka v novozámockom futbale a hlavne v Spartaku Nové Zámky. Nielen funkcionári klubu boli veľmi nároční, ale aj futbalisti zvučných mien vyžadovali náročnosť od funkcionára, akými boli Klučka, Procházka I., Decsi I., Kovács, Szász, Erneszt, Seres, Bríza, Procházka II., Andrisz, Činčara, Pones, Jurik, Szolcsan, Broško a Jánoška, a nie menej populárny kapitán mužstva Karol Chrupka. Nemôžeme zabudnúť ani na dobrého priateľa Ladislava Kovácsa. S menom Tibora Drugu sú spojené význačné udalosti v histórii novozámockého futbalu. Aj on patrí medz agilných funkcionárov Slovanu Nové Zámky, akými boli Ján Grunský starší, Alexander Nagy, Jozef Medek, ktorí sa v roku 1961 pričinili o to, aby Slovan získal vytýčený cieľ – príslušnosť v skupine C II ligy. Úlohy tajomníka oddielu vynikajúco vykonával aj Tibor

Drugu s diplomatickým cítením v kruchoch futbalovej činnost i v záujme víťazného postupu novozámockého futbalu. V roku 1962 aj s pomocou známeho priateľa Františka Tamašoviča bol iniciátorom založenia uličných mužstiev, ktoré zmobilizovali novozámockú mládež v jednotlivých regiónoch mesta. Šípkovým prístupom organizoval uličné mužstvá a zapájal do tejto výchovnej práce aj bývalých futbalistov, ako aj mladších športovcov, medzi ktorími boli František Teplan, Ladislav Ondruch, Imrich Takáč, Viliam Herverth, Ladislav Lábady, Bánoš a Kruták, oddaní novozámockému futbalu. V medzinárodnom meradle jeho meno je úzko spojené so vznikom tradičného turnaja o Dunajský pohár, ktorý päť rokov spájal v rámci futbalového zápolenia mužstvá – vybranú jedenástku Budapešti, Tatarene, mužstvo z Ballassagyarmatu, Komárna, Štúrova a Nových Zámkov. V rámci týchto medzinárodných futbalových vztáhov novozámocký futbal získal veľa obdivovateľov a priateľov. Neskoršie vztahy s rekreačným strediskom v Siófoku vznikli z priateľských vztáhov s futbalovým mužstvom Elektromos Budapešť za spolupráce funkcionárov dunajského turnaja a tak zamestnanci závodu mali možnosť rekreácie v Siófoku. Z činnosti môjho priateľa Tibora Drugu, som vystihol len niektoré. V klube dôchodcov Elektrosvitu sme s nostalgiou pripomínali 1. marca 2007 jeho 76. narodeniny spomínajúc aj na tie dni, keď sme súperili ako tajomníci, ale vždy dobrí priatelia – usilovali sme sa, i keď rôznymi spôsobmi pretomfňuť jeden druhého, ale vždy v záujme rozvoja novozámockého futbalu. Dožili sme sa aj týchto dní. Teraz, keď pripomíname jeho 76 –iny, prajeme mu, všetci bývalí funkcionári a hráči veľa zdravia a osobnej pohody v kruhu najmilších, rodiny, bývalých spolupracovníkov a prajeme si aj to, aby futbal v našom meste i v nastávajúcom období nadobudol niekdajšiu slávu novozámockého futbalu dávnych čias.

ANTON LAKATOS

1948.10.5.

Lakatos Anton už ako žiak základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským dostane v škole prezývku „DIDI“. Malého žiačika romského pôvodu obľúbi aj jeho učiteľ a súčasne ako

prvý tréner Béla Csizmadia. S radosťou sa mu venuje, ako aj ďalším žiakom v tom čase spolužiakom Didiho, menovite Ottovi Szuchanovi, Mikulášovi Czingelovi, Tiborovi Patyimu, Imrichovi Szolcsanovi, Imrichovi Halászovi, Takács Tiborovi a Kovács Imrichovi. Títo mladí nádejní futbalisti v ročníku 1964/65 sú už ligovými dorastencami v I. ligovom dorasteneckom mužstve TJ Elektrosvit, pod odborným dozorom trénerov Ladislava Pintéra a Jána Szládeka. V tom čase v dorasteneckom I. ligovom mužstve Elektrosvitu hrali hráči, Lengyel, Danács, Mažgút, Czingel, Nagy, Dobi, Patyi, Kupka, Haulík, Mit'o Farkaš, Belický, Lakatoš, Kukan, Kardoš, Halász a Blanár. V tomto mužstve autormi gólov najčastejšie boli odchovanci Bélu Csizmadiu Czingel – Halász a Lakatoš. Toto hráčské trio na jar 1967 sa dostane do mužstva dospelých Elektrosvitu a sú nominovaní v trojici Lakatoš, Czingel, Blanár do reprezentácie ČSSR na turnaj UEFA do Turecka. Na jar v roku 1969 Czingel koná základnú vojenskú službu v Dukle Banská Bystrica, kym Anti Lakatoš v II. ligovom Chebe. Na jeseň 30. augusta 1969 je už doma a na štadióne vo víťazstve 4:1 nad ČH Bratislava s Petránim sa podielala dvojma gólfmi na tomto úspechu. Anti Lakatoš

v tom čase je populárnym hráčom v novozámockom futbale a prezývka „DIDI“ len stupňuje túto popularitu. Na jeseň 1975 TJ Elektrosvit je účastníkom SNL a z osvedčeného tria Móder, Lakatoš, Malíš záhadne Lakatoš až do 14. októbra 1976 vypadne. Na jar 1977 ovšem opäť v plnej aktivite sa stáva platným útočníkom mužstva Elektrosvitu. Ďalším prekvapením je prestupový termín na jar 1978 – prestup do Plastiky Nitra. V časovom slede 22. júla 1980 spolu Vladom Polákom je hráčom Spartaka Komárno a v roku 1983 spolu s hrajúcim trénerom Vladom Polákom posilňuje v Majstrovstve Kraja hrajúce mužstvo novozámockej Sigmy. Posledný kontakt s FC Elektrosvit mal vtedy, keď Štefan Haulík 26. apríla 1995 prestal trénoval FC Elektrosvit a za ním v poradí za sebou sa vystriedali u FC tréneri Juraj Szikora, Štefan Slezák, Hrablík Jozef, Anton Lakatoš a Ladislav Ondruch. Anti Lakatoš aj v tomto období až dodnes zachoval svoju popularitu v novozámockom futbale dávnych čias.

MALITS ALEXANDER

Malits Alexander odchovanec TJ Lokomotívy Nové Zámky rodák z Nových Zámkov na jeseň 1971 s prestupom z Gottvaldova sa dostáva do Nových Zámkov, keď mužstvo TJ Elektrosvitu

je zaradené do západnej skupiny divízie. Po ukončení jesennej sezóny odchádza s mužstvom pod vedením kodničného trénera Jána Sládeka na zájazd do Maďarska, keďže tréner Karol Borhy je na liečení v Piešťanoch. Na zájazde s kolektívom prizostávajúcim z hráčov – Zahorák, Pobočík, Dudáš, Haulík, Vatter, Hrablík, Nagy, Farkaš, Onruch, Blanár, Polák, Lakatoš, Števík, Szklenár, Horváth, Petráni, Hrala je účastníkom zápasov v Szigetmiklósi, kde mužstvo s gólmí Ondrucha, Hrablíka, Malitsa, Petrániho vyhrá 5:1. V Dunakalászi mužstvo gólmí Malitsa 2x a Lakatoša vyhrá 3:0. Jeho zapadnutie do mužstva teda je úspešné a prospešné aj pre mužstvo. Mužstvo je na čelnom umiestnení v tabuľke a má nádej na postup do SNL zo západnej skupiny divízie. Tréner Borhy Karol po sústredení v Beskydách na jar 1972 s mužstvom dosahuje vynikajúce úspechy a 18. júna 1972 na štadióne mužstvo nad Bánovcami gólmí Malitsa a Lakatoša vyhrá 2:0 a tým zabezpečí postup do SNL. Teší sa nielen postupu ale aj krytej tribúne pod ktorou už obecenstvo sleduje tento finálny zápas o postup do SNL. Mužstvo týmto postupom vďačí aj svojmu trénerovi s darom jeho šestdesiatim narodeninám. Žiaľ Karol Borhy po

súťaži odchádza z Nových Zámkov. Malits Alexander s prezývkou známy „ŠUŤO“ je klúčovým hrácom TJ Elektrosvitu až do jari 1976, kedy žiaľ mužstvo opúšťa SNL a Malits odchádza do Blanska. Po dlhých rokoch v roku 1983 ho opäť vidíme v Nových Zámkoch u nástupcu svojej materskej Lokomotívy u Sigmy Nové Zámky vo funkcií trénera – účastníka I. A triedy. To, že „ŠUŤO“ sa vtedy vrátil do Nových Zámkov, môžeme snáď kvalifikovať, ako túžbu po domovine. Ostáva však dodnes záhadou, či to bolo z toho dôvodu, či nie? Jedno je isté, kym reprezentoval farby svojho rodného mesta, vždy do hry vložil svoje srdce a oddanosť k novozámkému futbalu davných čias. Vďaka Ti za to „ŠUŤO“ !

MAREČEK PAVOL

Mareček Pavol sa stal hráčom TJ Nové Zámky po prestupovom termíne 1. januára 1965. Do TJ Nové Zámky prestúpil zo Slovnaftu Bratislava. V tom istom prestupovom teríme ohľásil pre-

stup do Svidína známy Fratnišek Klúčka zvaný „LÉBI“ a Karol Hagan do Dubníka zvaný „PEPO“ dlhoroční brankári v novozámockom futbale dávnych čias. V tom čase trénerom A mužstva je Michal Vičan a trénerom B mužstva Ganczner Ladislav. Hráčský káder A mužstva tvoria hráči – Mareček, Nárožný, Ivanič, Šalgo, Strážovsky, Andris Ladislav, Baňár, Čepáni, Hóbor, Vatter, Grunsky, Fučík, Ševčík, Solčan, Pones, Ondruch, Szénáši, Mrváň, Hogenbuch, Deák a Bóka. V tomto kolektíve začal na jar 1965 svoju novozámockú futbalovú činnosť Pavol Mareček s náhradníkmi v bráne Nárožným a Ivaničom. V prípravných zápasoch Mareček inkasoval 22 gólov z čoho vtedajší odborníci neveštili to najlepšie, ovšem zohrala tu negatívnu úlohu vtedajšia epidémia, ktorá komplikovala život aj futbalistom. Jarné majstrovské zápasy boli zahájené 21. marca 1965 striedavými úspechmi v ktorých aj Mareček podlahol určitým výkivkám pri prehre 4:1 v Košiciach, 2:0 v Komárne, v hladkej prehre v Považskej Bystrici v pomere 4:0, kde tamojší tréner Jozef Gógh vystihol všetky slabiny novozámcov. Po prehre v Martine v pomere 2:1 od mužstva odchádza aj tréner Michal Vičan a po ňom nastupujúci Ladislav

Ganczner tiež nemá na ružiach ustlané. Medzitým po zachovaní II. ligovej príslušnosti 29. januára 1966 uzavrie manželstvo Pavol Mareček s Gabikou Horváthovou rodáčkou z Nových Zámkov členkou divadla J. Záborského v Prešove. Na jeseň 6. novembra 1966 sa uskutoční posledný majstrovský zápas pre televíznymi kamerami za prítomnosti 2000 divákov v Ostrave po pochybných jedenástkach s prehrou 4:1. Už v 2. minute zápasu drzou hrou známy Knežek zraní Ponesa, ktorý je sanitkou odvezený do nemocnice. Konečne na jar 1967 Mareček sa dočká zaslúženého ocenenia a 10. marca 1967 je povolaný do kádra olympionikov pripravujúcich sa na Olympijské hry v Mexiku. Žiaľ mužstvo strénerom Milanom Horňákom, ktorý po odchode Gancznera po ostravskej prehre sa vzdal trénerstva, mužstvo stráca II. ligovú príslušnosť. Od 1. augusta 1968 sa však Ganczner Ladislav opäť ujme trénerského kresla a na jeseň mužstvo obsadí 9. miesto v E skupine divizie. Na jar 1969 v bráne TJ Elektrosvit striedavo vidíme troch brankárov Pobočíka – Cepu Janka a Ivaniča pod trénerským dohľadom Karola Chrupku, tým Pavol Mareček končil svoju činnosť v novozámockom futbale dávnych čias.

MÉSÁROŠ JOZEF

21.11.1920 – 26.1.2007

Narodil sa 21. novembra 1920 v Bardejove. V roku 1939 absolvoval Baťovú školu práce v Zlíně. Po ukočení školy v Zlíně od roku 1939 až do 1942 je prevádzkovým chemikom u fy. Baťa

a Kft. Cikta v Nových Zámkoch. Od roku 1942 – 1945 vykonáva základnú vojenskú službu. V rokoch 1945-1949 je vedúcim prevádzky v závodoch 29. augusta v Nových Zámkoch, od roku 1950 do 1952 vedúcim cechu v n.p. Elektrosvit, a v rokoch 1953 – 1978 podnikovým riaditeľom n.p. Elektrosvitu v Nových Zámkoch. V rokoch 1978 – 1983 je ekonomickým radcom na českolosovskom veľvyslanectve v Budapešti. Od roku 1983 až do jeho smrti 26. januára 2007 je jedným zo zakladateľov klubu dôchodcov Elektrosvitu. Z prehľadu zamestnaneckejho pomeru Jozefa Mésároša je zrejmé, že prešiel všetky stupne počnúc robotníckou profesiou, cez vedúceho dielne, cechu až po najvyšší post podnikového riaditeľa, na ktorý ho predurčili vedomosti, dobré organizačné schopnosti, nadšenie, sebadisciplína, mimoriadny pocit zodpovednosti a v neposlednom rade dôvera pracovníkov získaná aj priamym kontaktom. Bol pritom, keď závod bol preorientovaný z bývalej tradičnej výroby „koža – obuv“ na strojárenskú výrobu. Počas jeho pôsobenia opustilo výrobný pás vyše dva milióny chladničiek, centralizoval sa v podniku celý odbor osvetľovacej techniky sústredený do Nových Zámkov. V roku 1950 strojárenskou výro-

bou sa založil aj rozvoj Elektrosvitu, ktorý v tom čase reprezentoval s vyše 5400 zamestnancami naše mesto Nové Zámky. Nie náhodou dostal podnik početné štátne, rezortné a odborárske vyznamenania, ako spoločenské uznanie za pozitívny vývoj. Pri tom všetkom podporoval aj rozvoj vzdelania, kultúry a športu v meste Nové Zámky. Elektrosvit pod jeho vedením desaťročia udržiaval úroveň týchto odvetví vzdelania. Len trochu príkladov z histórie. Sviťáci pod jeho vedením nielen, že vybudovali ale desiatky rokov sponzorovali a vydržiavali rozvoj a úroveň ochotnícke-ho divadelníctva, spoločenský život sústredený v Sokolovni, od roku 1967 v Dome odborov, ktorého materskou organizáciou bol Elektrosvit. Vybudovanie vlastného rekreačného strediska pri Počúvadelskom jazere aj na Vranovskej priehrade. Stovky pracovníkov podniku, na čele svojím riaditeľom Jozefom Mésárošom, ktorý sa neštítil vziať do rúk lopatu, čo pamätníci vedia, že robil vždy pri kolektívnych práciach aj vo svojom voľnom čase, kedy sa vybudovali pekné diela, ako všeštportový štadion na Sihoti s výstavbou ktorého bola poverená Telovýchovná Jednota Elektrosvit v roku 1956 mestskou radou. Nespočetné brigády pracovníkov Elektrosvitu bez náhrady mzdy, dodávky materiálu, odborné práce zamestnancov fabriky korunovali úspech. Medzi ramenami rieky Nitry vyrástlo stredisko športu a oddychu, ktoré bolo ukončené v roku 1958. Neskôr podnik pomohol budovať zimný štadión, gymnastickú halu, Šport – Hotel na Sihoti, pričom stálo to milióny, s ktorými fabrika pod jeho vedením a pracovníci sviťáci podporovali jednotlivé športové oddiely, zvlášť najpopulárnejší šport – futbal. Dodnes sa nenašiel podnik, organizácia, ktorá dlhé roky desaťročia vynaložila toľko

živej práce na rozvoj športu v meste Nové Zámky, ako pracovití sviťáci pod vedením svojho riaditeľa Jozefa Mésároša. Rok 2000 bol rokom jeho osemdesiatin, kedy z rúk vtedajšieho primátora Ing. Ondreja Csandu prevzal za túto činorodú prácu ocenenie mesta „PRO URBE“, ako bývalý podnikový riaditeľ Elektrosvitu. Teraz, keď píšem tieto riadky spomienok na jeho činorodú prácu, v mene všetkých bývalých zamestnancov Elektrosvitu a veľkej rodiny novozámockých športcov dávnych čias, klubu dôchodcov Elektrosvitu vyslovujem vdaku a uznanie. V žiali v našich srdciach sme mu položili v deň jeho pohrebu 31. januára 2007 na jeho hrob kvety a kytice krásnych spomienok na jeho statčný a čestný život. Neumiera ten, kto žil práci a miloval ľudí!

MÓDER LADISLAV 2.12.1945 – 2.12.2006

Móder Ladislav sa narodil 2. decembra 1945 v obci Tardoskedd, dnešné Tvrdošovce. Prvé kroky vo futbale učinil pod dozorom svojho prvého trénera Bandeho Rošku zvaného „PUCUL“ v dorasteneckom mužstve v rodnej obci. Potom sa ho ujal Keszeli Anti báči, neskôrší tréner vybraného mužstva československých dorastencov od roku 1953 až 1959, kedy Laci sa stal hráčom dorasteneckého mužstva Spartaka Komárno. Ďalšou stanicou jeho športovej činnosti je mužstvo v rodnej obci, kde od roku 1963 úspechom reprezentuje svoju rodnú obec. Osud ho potom spojil s bývalým hrajúcim trénerom Lokomotívy Ernestom Šerešom, od ktorého, ako to viackrát prízvukoval, sa naučil prvky futbalového žonglérstva. Laci v Komárne hral v dorasteneckej lige. Z jeho pamätníka viem, že prvýkrát do obliekárni Slovana vstúpil trasúcimi kolennami 7. januára 1967, lebo v tom čase Slovan reprezentovali hráči zvučných mien, akými boli Vencel, Horváth, Popluhár, Zlocha, Tománek, Jokl, Cvetler, Hrdlička, Mutkovič a bratia Čapkovičovci. Po jednoročnom pôsobení v Slovane sa Laci vynikajúco osvedčil. Dňa 20. mája 1967 sa oženil a v tomto období športová tlač superlatívne píše o jeho rýchlosti a futbalovej inteligencii. Svojou útočnou hrou očaril funkcionárov futbalu hlavne v marci 1968 so sojím hattrickom proti Baníku Ostrava, ako aj v ďalších zápasoch proti Sparte Praha 2:0, Hamburg 1:0, Ajax 4:1, v Rappanovom

pohári proti Hamburgu 5:4, proti Slávii Praha 3:0 a na Tehelnom poli proti Dukle 5:1, kedy Viktorovi reprezentačnému branárovi streliл dva góly. Rok 1969 bol pre Laciho rokom úspešným, lebo Slovan sa dostal do finále Stredoeurópskeho pohára. Počas osemročného pobytu v Slovane Laci úspešne absolvoval 149 majstrovských stretnutí, pričom nastrelal 49 gólov. Po víťaznom postupe v SEP dostal titul Majstra Športu v roku 1969. V roku 1974 zo Slovanu Bratislava prestúpil do TJ Elektrosvitu, kde veľmi úspešne pôsobil až do roku 1980. Po aktívnych rokoch športovania hrá za starých páнов v mužstve TJ Elektrosvitu a pôsobí ako rozhodca v krajskom merítku sút'aží. Lacko bol pravým športovcom, jeho život bol naplnený stálym bojom a oduševnením voči futbalu. V boji o existenciu vyšiel vždy víťazne, len so záker-nou chorobou nemal sily zápasit'. V deň svojich 61 narodenín 2. decembra 2006 v boji o život prestalo mu športové srdce bit' a navždy opustil svojich najdrahších, rodinu, priateľov a spoluhráčov, ktorých nadov-šetko mal rád. V novozámockom cintoríne Svätého Jozefa sme sa lúčili s vynikajúcim športovcom, spolupracovníkom, úprimným priateľom, ktorý pokračuje svoj oblúbený futbal na večných nebeských kolbištiach, kam vykonal svoj posledný prestup. Jeho pamiatku zachováme v historii novozá-mockého futbalu dávnych čias pre budúce športové generácie.

MOKOŠÉNI JULIUS 1920 – 1979

Julius Mokošení sa narodil v roku 1920. V novozámockom športe pôsobil od roku 1947 ako funkcionár v mužstve ZK Baťa Nové Zámky v tom čase znáymymi spolufunkcionármi Kovačkom,

Nemcom, Alexandrom Nagyom a s trénerom ZK Baťa Alexandrom Takáčom. V ročníku 1947/48 mužstvo ZK Baťa získalo titul župného majstra s hráčmi, akými boli Vojtech Bachorecz, Petrina, Ondruch, Dobcsányi Ludevit, Szász Štefan, Veres Karol, Erneszt František, Teplan František, Kladensky, Galbavy, Danko Dezider, Turjan, Čičman, Jozef Pintér, Bertovič a Ján Kurucz. Teda od roku 1947 pôsobí, ako čelný funkcionár vo fabrickom športe až do náhlej smrti, ktorá prekvapila 11. mája 1979 novozámockú športovú verejnosť. Mokošení Julius počas 32 ročnej funkcionárskej činnosti v mužstvách ZK Baťa – Spartaka Nové Zámky – Slovana Nové Zámky a TJ Elektrosvitu zastával počnúc vedúcum mužstva až po predsedu futbalového oddielu rôzne funkcie a počas jeho pôsobenia Jednoty dosahovali vynikajúce úspechy, či už v Majstrovstvach Kraja, v divizii, alebo v II. lige. Svojím prístupom k hráčom vedel vždy zosúladit vzťahy medzi hráčmi a funkcionármi jednoty. Jeho úspešná činnosť právom patrí do histórie novozámockého futbalu dávnych čias. Smuté chvíle prežívala veľká rodina svitákov nielen vo fabrike, ale aj vo vedení futbalového oddielu 11. mája 1979, keď nás vo veku 59 rokov nečakane

opustil. Mokošení Julius nežil dlhý život, ale predovšetkým vzácne bohatý, naplnený činorodou prácou. V srdciach novozámockých športovcov jeho pamiatka ostáva zachovaná.

RAFAJLOVIČ JULIUS 15.I.1921 – 23.I.1986

Julius Rafajlovič sa narodil 15. januára 1921 v Nových Zámkoch. Členom ŠK Nové Zámky je od roku 1946. Na mimoriadnom valnom zhromaždení boli voľby nového vedenia

ŠK Nové Zámky, na ktorom bol zvolený za predsedu futbalového oddielu ŠK Nové Zámky. Vo výbere ŠK Nové Zámky v tom čase pracovali ešte Peter Lupták, Bielik Ján, Ondrej Koczó, vo funkcií tajomníka FO Belo Švec, ako organizačný tajomník FO František Fülop, zapisovaťom bol Gabaj František, náčelníkom A mužstva Jozef Albert, B mužstva dospelych Michal Vesely. Rafajlovič Julius v organizovaní športu a rôznych podujati sa vyznačoval vynikajúcimi organizačnými schopnosťami. Pod jeho vedením spolu s tajomníkom Arpádom Spevákom 30 členný výbor v tom čase s vynikajúcim mužstvom ŠK v zložení Bachorecz, Koppány, Lénárt, Herdicszky, Vanyo II, Decsi I, Kovacsics, Chrupka, Decsi II, Seres, Ganezner Ladislav sa dostáva do čela I. triedy Nitrianskeho Kraja a postúpi do celoslovenskej diviznej „D“ súťaže. Vtedy Julius Rafajlovič sa vyjadril takto: „Omladené mužstvo svojím odusevnením, priateľským duchom, disciplinou, poctivými tréningami za spolupráce všetkých členov výboru a za nesmiernej morálnej podpory nášho obecenstva vedelo získať primát jarného majstra v našej súťaži. Hráčom a vedúcim správnej komisie TJ ČSSZ a celej našej športovej verejnosti za morál-

nu a finančnú podporu vyslovujem vďaku a uznanie.“ Takým organizátorom bol Julius Rafajlovič ešte dlhé roky v novozámockom futbale dávnych čias. Za postup do D súťaže zjednal štart Ferencvárošu Budapešť na 13. júla 1949, kedy Ferencvároš aj prišiel do nášho mesta so svojím najsilnejším mužstvom s reprezentantmi Hennim, Rudašom, Kispéterom, Kocsisom, Deákom, Lakatom a inými. Ferencvároš nehral v našom meste už od roku 1930 a preto vystúpenie bolo „lahôdkou“ pre novozámocké futbalové publikum. Julius Rafajlovič ako predseda FO mal priateľský vzťah k trénerovi dorastencov ŠK Floriánovi Mikovičovi, ktorý dlhé desaťročia vychovával, ako pedagog a tréner nadanú futbalovú mládež. Nemožno nechať bez pripomienky tú skutočnosť že ten postupový úspech do D súťaže mužstvo dospisahlo s 10 bodovým náskokom pred druhým Palarikovom v zložení: Andrisz, Kovács, Lénárt, Decsi I, Decsi II, Virág František, Kovacsics, Šereš, Pintér Ladislav, Jurik František, Kollár, Fabo, Koppány Ladislav, Szolgai Emil, Mikuška, Zempléni a Kassa. Julius Rafajlovič dlé desaťročia pracoval v rôznych funkciach v novozámockom futbale dávnych čias a bol platným funkcionárom v rozvoji novozámockého futbalu. Aj pri organizovaní 80. výročia založenia futbalu so svojím spolufunkcionárom Františkom Višňovským aktívne pracoval v organizovaní osláv, ale náhla smrť mu túto pre novozámocký futbal významnú prácu pretrhla a vyrvala ho z radosť priateľov a milovanej rodiny. Za veľkej účasti novozámockých športovcov bol pochovaný 23. januára 1986 v cintoríne v Nových Zámkoch. V spomienkach zostáva stále medzi nami, lebo vždy bol pracovitým človekom a mal rád ľudí.

SIGETI VASIL

16.8.1921 – 28.6.1992

Sigeti Vasil sa narodil 16. augusta 1921 v zakarpatskej oblasti v Olešníku, odkiaľ v roku 1935 sa dostal do Zlína, ako učenec k Baťovým závodom. Potom nasledovali mestá Kežmarok, Bošany

a v roku 1946 Nové Zámky. Od roku 1953 zastával funkciu veúceho odboru práce a mzdy v Elektrosvite až do odchodu do dôchodku 16. augusta 1981. Typ skromného pracovitého človeka, vzorný otec syna a dvoch dcér. Jeho úhladný rukopis sa rovná krasopisu! Od roku 1946 pracuje vo fabrickom športe a od roku 1955 je predsedom TJ na úseku fabrického športu. V roku 1955 TJ Spartak Nové Zámky obdržala vyznamenanie „Za zásluhy o výstavbu“ a jej predseda Vasil Sigeti vyznamenanie „Za vynikajúcu prácu“. V roku 1959 ho vo funkcií predsedu TJ vystriedal Jozef Medek, v roku 1960 predsedom je st. Ján Grunský. Na zlučovacej konferencii dvoch telovýchovných jednôt Slovanu a Lokomotívy 5. augusta 1961 150 delegátov ho zvolí opäť za predsedu zlúčenej TJ Nové Zámky. Grunský Ján st. v tomto výbere neboli. V roku 1963 do nového výboru za predsedu bol zvolený Vasil Sigeti a za tajomníka st. Ján Grunský. Táto funkcionárska dvojica má veľké zásluhy na tom, že v roku 1966 sa zriadila kancelária Športky a Sazky v Sokolovni a pobočka v ávode Elektrosvitu pri TJ Elektrosvit. Od 17. augusta 1966 život TJ Nové Zámky riadí štatutárna trojica Vasil Sigeti – I. Grunský Ján a Tóth Ján až do 1. júla 1972, kedy Tóth Ján bol vymenova-

ný za vedúceho finančného odboru MsNV Nové Zámky. Sigeti Vasil až do odchodu do dôchodku riadí výbor TJ Elektrosvitu a potom až do náhlej smrti, ktorá ho vyrvala z veľkej rodiny svitákov užíva lásku pracujúcich závodu a svojich vrstovníkov dôchodcov z klubu dôchodcov Elektrosvitu. Jeho pamiatku zachová veľká rodina elektrosvitákov. On zomrel 28. júna 1992, ale v spomienkach ostáva stále s nami.

ŠUPALA EUGEN

3.7.1913 – 1971

Narodil sa 3. júla 1913 v Nových Zámkoch. Po vychodení ľudovej školy, ktorú navštevoval v rodnom meste. Skôrej mladosti ho bavil šport, hlavne futbal a popri tom sa stal z neho úspešný zakla-

dateľ novozámockého rybárstva. Postupom času sa úspešne zapájal do spoločenských činností v meste a bol členom mestského pléna. V rámci svojich spoločenských aktivít sa stal funkcionárom športu, hlavne futbalu v klube Elektrosvit. Práve tieto dve funkcie ho predurčili na to, aby sa svoju organizačnou schopnosťou zapojil do výstavby futbalového štadiónu na Sihoti a postupne do ďalšej záslužnej činnosti, do budovania rybničného hospodárstva, do výstavby umelej liahni rýb na Sihoti. Výstavbou štadióna bola poverená TJ Lokomotíva Nové Zámky, ktorá však vo svojom počiatočnom eláne prestala a viac ako rok na výstavbe štadiónu sa nepracovalo. Mestská rada na svojom zasadnutí 12. októbra 1954 rozhodnutím zverila ďalšiu výstavbu TJ Spartaku Nové Zámky, kde videla záruku, že novozámocká športová verejnosť za krátky čas sa dočká svojho želania. Elektrosvit prijme do zamestnania Eugena Šupalu a poveruje ho riadením prác na ďalšej výstavbe štadiónu až do ukončenia. Vytyčilo sa osvedčené heslo „štadion budujeme pre seba a pre naše deti“ a organizátor výstavby Eugen Šupala práce na výstavbe rozdelil na tieto etapy:

I. etapa – 1955 – dokončenie hracej plochy a ohrady

II. etapa – 1956 – vybudovanie šatní a hľadiska

III. etapa – 1957 – oplotenie celej plochy štadióna

IV. etapa – 1958 – stavba tribúny – konečná úprava

V tejto budovateľskej práci zamestnanci Elektrosvitu odpracovali tisíce brigádnických hodín a Vedenie Elektrosvitu všetky mechanizmy a odborníkov dávalo vždy k dispozícii, aby sa dielo vybudovalo pre budúce generácie nášho mesta. Vedúci stavebných prác Eugen Šupala oboznamuje verejnosť, že v roku 1956 zamestnanci Elektrosvitu odpracovali vyše 8000 brigádnických hodín, koncom septembra bola zatrávnená hracia plocha ihriska, ukončené hľadisko pre 3000 divákov a denne pracuje 40 brigádnikov zo závodu. Závodný časopis 17. júla 1956 píše: „Príďte sa pozrieť a uvidíte, že dávny sen novozámockých športovcov sa stáva skutočnosťou“. Z deníku výstavby štadióna na Sihoti podľa záznamov Eugena Šupalu sa dozvedáme, že pri výstavbe sa premiestnilo 90.000 kubíkov zeminy, na samotnej hracej ploche 40.000 kubíkov, 60 vagónov kameňa, 640 kubíkov škváry. Družstvo v Andoviach dalo k dispozícii zo svojich lúk 8000 štvorcového metra trávnatej drne a takto toto množstvo putovalo cez ruky brigádnikov na plochu nášho štadióna. Na výstavbe sa podielajú robotníci, úradníci, študenti, pracovníci mestského a okresného výboru a často vidíme medzi brigádnikmi i lekárov z miestnej nemocnice. Heslom tvorcov tohto diela je: „Staňme sa spolutvorcami krásneho diela, ktoré bude slúžiť nielen nám, ale aj našim deťom a celému budúcemu pokoleniu. S takýmto predsažatím sa budoval všeštportový štadión na Sihoti pod vedením agilného Eugena Šupalu, ktorý svojou organizačnou schopnosťou vedel nadchňúť

široké vrstvy ľudí zapálených za tento vytýčený cieľ. Eugen Šupala „zvaný Šupi báči“ bol osobnosť, ktorá celý život bol aktívny a pomáhal budovať a zvelaďovať svoje rodné mesto. Nedožil sa zaslúženého dôchodku a veľmi skoro nečakane nás opustil vo veku svojich 58 rokov. V rodinnej hrobke odpočíva od októbra 1971 v novozámockom cintoríne.

ZATTOVICH JOZEF 7.5.1921 – 21.10.1993

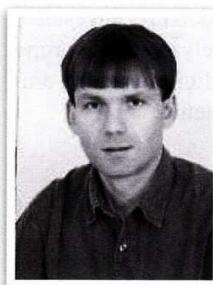
Narodil sa 7. mája 1921 v Nových Zámkoch. Na detské roky máme spoločné zážitky, lebo sme vyrástli v znánej oblasti mesta zvanej gazdovská oblasť v uliciach Nagyfél-soru a Csongrádiho

ulici, kde boli veľké plochy na šantenie s futbalovou loptou. Dnes je to oblasť obkľúčená ulicami Janka Kráľa a Vajanskeho ul. Teda môžeme tvrdiť, že sme vyrástli v blízkosti mestského ihriska, dnes štadiona Ladislava Gancznera. Spoločne prežité roky mladosti nás tak spojili, že v rokoch 1958 až 1993 sme sa vedeli venovať spoločnému záujmu a to pôsobeniu na úseku rozvoja novozámockého futbalu dávnych čias. Takto sme sa venovali v rokoch 1958-1961 rozvoju futbalu v rámci Telovýchovnej Jednoty Lokomotíva Nové Zámky. Joško bol v tom čase predsedom futbalového oddielu, kym som ja zastával funkciu ústredného tajomníka a tajomníka futbalového oddielu Lokomotívy. Na jar 1961 dorastenci Lokomotívy, ktorím sa spolu s trénerom Ladislavom Gancznerom a vedúcim mužstva Ladislavom Lábadym venoval, sa v zložení Solčan, Paulovič, Gombáš, L. Horváth, Péteri Štefan, Komlóši, Haulík Jozef, Bóka Štefan, Deák, Horváth Zoltán, Kubovič, Šorš, Rožňo, Katler, Solčan Štefan, Jablonicky, Juhász a Szűcs dostali do I. Celoštátnej dorasteneckej ligy. Po uskutočnení fúzie dvoch TJ – Lokomotívy a Slovana Nové Zámky je členom futbalového výboru v zlúčenej TJ Nové Zámky. Je zástancom zjednotenej myšlienky

v rozvoji novozámockého futbalu. Nielen v kruhoch funkcionárov športu ale aj u samotných futbalistov užíval vysokú dôveru a uznanie za aktívny prístup k rozvoju novozámockého futbalu. Vo veku 72 rokov svojho života 21. októbra 1993 nás navždy opustil. V spomienkach ho zachováme, ako verného priateľa a oddaného človeka, funkcionára pri budovaní novozámockého futbalu dávnych čias.

ING. BABIN PETER

28.3.1964

Narodil sa 28. marca 1964 v Nových Zámkoch. Za žiakov Elektrosvitu začal hrať v roku 1976, potom postupne prešiel všetky dorastenecké kategórie klubu až po „A“ mužstvo dospelých. – 1

rok v „B“ a 3 roky „A“ doraste – pričom za toto obdobie bol účastníkom 90 majstrovských stretnutí. Na mládežnické kategórie má milé spomienky a na svojich trénerov, ktorími boli Szabó, Ernest Seres, František Fučík a Jendo Grunský. Jeho prístup v dorasteneckom veku k tréningovým a zápasovým povinnostiam Jendo Grunský hodnotil veľmi kladne. Keď postupoval do kategórie dospelých tak v A a B mužstve bolo spolu s ním 7 brankárov. V B mužstve bol on brankárom č. 1, pritom trénoval s A mužstvom, a denne navštievoval v Nitre vysokú školu polnohospodársku. A mužstvo s číslom 1 obsadił Janko Cepo od neho 12 rokov starší s bohatými ligovými skúsenosťami zo Sparty, Žiliny, Trinca a Prešova a cez neho sa ľažko prechádzalo. Peter však bol pracovitý a po dennej návštive školy v Nitre, večer sa mu venoval vtedajší tréner B mužstva Štefan Haulík až do neskôr večerných hodín. Po skončení vysokej školy na 1 rok narukuje do Karlových Varov. Bez regisitračky však napriek tomu, že hned sa zapojil do aktívnej činnosti klubu, hrať nemohol, lebo v tom čase nedostal regisitračku od tajomníka. Po troch mesiacoch strážnej služby však hral s takými hráčmi, akými boli Vladimír Kinder zo Slovana, Martin Frýdek zo Sparty, Krasko

z Trnavy, ktorí boli v jeho čate. Po návrate z vojny je v základnej zostave A mužstva Elektrosvitu v II. SNL. Bol jediným hráčom v tom čase, ktorý nepracoval v Elektrosvite. Po nežnej revolúcii 2 roky chytá za Nesvady v V. Lige, 2 mesiace v Dubníku, potom 3 roky vo Dvoroch. Na záver kariéry pol roka v IV. lige vo Vlčanoch. Prejdú na funkcionársku dráhu už na vojne vybavuje ako veliteľ čaty záležitosti okolo mužstva. V roku 1991 pôsobí vo Futbalovej škole v Nových Zámkoch, ktorú založili bratia Gancznerovci – Peter a Robert. V škole sa začalo okresnou súťažou s jedným družstvom žiakov. V dosiahnutí zvýšenia mládežníckeho futbalu na vyššiu úroveň však vtedajší funkcionári televýchovných jednot v meste nejavili záujem a po počiatočných ľažkostiah sa dá povedať, že po dlhých rokoch žiaci postúpili do I. ligy a dorastenci do II. ligy a v roku 2007 dorastenci bojovali o postup do I. ligy. teraz už pod hlavičkou FKM, tu ovšem zotrva len pol roka, lebo neboli ochotní znášať vrtochy členov správnej rady. V roku 2002 základá ženský futbalový klub FC Union. Po ľažkých začiatkoch v priebehu 4 rokov sa v prvej lige žien postupne ženy prepracovali na 4. miesto na Slovensku a žiačky na 3. resp. 2. miesto. Slovenský Futbalový Zväz im udelauje bronzové a strieborné medaily. Viaceré z nich obliekli reprezentančný dres. V roku 2003 vtedajší primátor mesta ho požiadal, aby prišiel pomôcť klubu FKM. K 30. VI. 2003 preberá klub vyše 900 ts. Skôr. Prvý rok odchádza z klubu sedem hráčov do Rakúska bez finančnej náhrady. Náhradní hráči stáli veľa peňazí, pričom v roku 2003 dotácia z mesta bola 800 tis. korún t.j. najmenej z posledných 10 rokov /1997-2007/, kým v roku 1999 dotácia z mesta bola 4,5 milióna korún. Napriek tomu v súťaži sa mužstvo zachránilo. Klub

bol postupne oddlžený a cudzí hráči boli nahrádzaní s hráčmi z vlastnej mládežnicej liahne. Boj o existenciu klubu trval štyri roky. S nervami takýto stav na trňoch vydržať sa t'ažko dá a preto z hľadiska odborného poňatia riadenia futbalu s čistým štítom Peter, ktorý vo futbale aj ako aktívny hráč a taktiež funkcionár správne rozhodol, keď 31. júla 2007 podľaoval mestskému zastupiteľstvu za nežistnú podporu klubu FKM a odovzdal funkciu predsedu FKM, dúfajme, že schopným oduševneným funkcionárom riadenie FKM, za takých finančných podpôr, aké mal on od roku 2003. Posledný rok i za takých mačoských okolností mužstvo dosiahlo najlepšie umiestnenie – 8. miesto v súťaži III. SNL. Nuž na záver futbalovej dráhy tohto mladého človeka z uhla 100 ročnej histórie novozámockého futbalu je potrebné dodať iba toľko. V súčasnosti klub FKM disponuje s kmeňovými hráčmi, klub sa konsolidoval, značne sa oddlžil z 900. tis na 250 tis, 16 rokov t'hal mládežnický futbal do predu a 4 roky držal klub FKM, aby sa nerozsypal. Toto všetko popri svojom zamestnaní a bez nároku na odmenu. Nečudo, že prišlo obdobie, keď si povedal „dost““. Dost, pretože namiesto úcty a vďakysú len samé kydania, zloby, klamstvá a podrazy. Takže rozhodol dať priestor iným, t'hať novozámocký futbal pri jeho storočnici d'a-lej, ako tvrdia tí schopnejší i vyššie. Apro-po! Peter, ja Ti ďakujem !

ISTVÁN BARÁK 1938.2.26.- 2007.5. 6.

István Barák sa narodil 23. februára 1938 v Nových Zámkoch. Prvé kroky v očarovanom futbale absolvoval v známej štvrti Nových Zámkov zvanej „Medzimlynie“ so svojimi vrstvovníkmi

a kamarátmi s detstva, ktorými boli Belo Hóbor, Karol Faludi, Laco Kardoš, a bratia Poneszovci. Aj v strednej škole ich spájali priateľské putá. Jeho druhým domovom od roku 1956 bolo dorastenecké mužstvo Lokomotívy, kde pod dozorom dorastenecného trénera Ladislava Gancznera osvojoval prvky futbalu so spoluhráčmi, akými boli Imro Kovács, Miško Farkaš, Peter Herverth, Belo Hóbor a Jožko Verseghy. Keďže bol žiakom maďarského gymnázia, po maturite si volil štúdium na pedagogickej fakulte a po získaní diplomy a absolvovaní vojenčiny začína učiť s počiatku v Šuranoch, v Starej Ďale a nakoniec v komárňanskej priemyslovke. Medzitým je hráčom Lokomotívy a po fúzii v TJ Nové Zámky. Tu pôsobí s hráčmi, akými v tom čase boli Jajcaj, Banyár, Fucsik, Hóbor, Gőgh, Hanuliak, Majer, Šalgo, Klučka, Pones a Ševčík. Pracovné povinnosti ho však viažu ako pedagóga do Komárna, keďže od roku 1961 učí v strojárskej priemyslovke v Komárne, a tak s aktívnym futbalom v Nových Zámkoch končí. Medzitým absolvuje vysokú školu telovýchovy a športu a definitívne sa usadí v Komárne a do Nových Zámkov už len ako host chodí k tu žijúcej sestre Peczárovej rod. Helenke Barákovej. S Pištom som sa stretol

poslednýkrát a krste mojej knihy „novozámocký futbal dávnych čias“ v Čemadoku 16. marca 2006. Je jedným aktívnym účastníkom novozámockého futbalu dávnych čias. Jeho náhla smrť 6. mája 2007 zapríčinila veľkú bolest v kruhu svojich spolužiakov. Dňa 11. mája 2007, ked spomínali jeho spolužiaci na 50 výročie maturity ho pri početnej účasti študentov priemyslovky, spolužiakov a športovcov mal pohreb v Komárne. On odišiel, ale jeho pamiatka ostáva navždy v histórii novozámockého futbalu dávnych čias.

BORBÉLY ALEXANDER

Borbély Alexander narodil sa v Tvrdošovciach. Ako odchovanec a rodák Tardoskeddu, hrá za dorastenecké mužstvo a neskôr za doospelých v rodnej obci. Hráčom TJ Elektrosvitu je od jesene

a Peter Ganczner, ako aj Vlado Polák, ktorý dal prednosť Prievidzi. Na jeseň 1975 žiaľ mužstvo je v zóne zostupu z SNL a na jar ked' už v bráne TJ ES je Zahorák Vincent mužstvo na poslednom zápase doma proti Ružomberku s prehrou 4:0 sa lúči Slovenskou Národnou ligou na poslednej priečke s 19 bodmi.

1973, kam prestúpil z VŽKG Vitkovice. Prvýkrát v mužstve TJ Elektrosvitu sa predstavil obecenstvu 7. októbra 1973 na majstrovskom zápase proti PPS Detva vo víťaznom mužstve 4:1 s mužstvom v zložení: Borbély, Póša Ondruch, Mach, Haulík, Farkaš, Polák, Jóba, Petráni, Lakatoš, Malits, Halász, Ficza. Potom je účastníkom majstrovských zápasov v Košiciach 21. októbra s prehrou 2:1. Za novozáčanov bol úspešný Konta. Nasleduje víťazný zápas doma proti Michalovciam gólfmi Malitsa a Petrániho 2:0, s jedenástkou prehra v Púchove 1:0 štvrtého novembra, víťazstvo nad Žiarom doma 3:2 dvoma gólfmi Farkaša a Jóbu a nakoniec 18. novembra nerovnodenný výsledok 0:0 s Liptovským Mikulášom. Mužstvo koncom jesene je na 2. mieste v C skupine SNL. Jeho náhradníkom v bráne je Zahorák Vincent a úspešným útočníkom Robo Konta na jar 1974 počas pôsobenia trénerskej trojici Macko, Sládeček, Pones. Je účastníkom sústreduenia 18. januára 1975 v Podolankách pod vedením trénera L. Gancznera v tvrdošovskej trojici Borbély, Móder, Póša, Somogyi, Štefanik, Belančík, Halanda Peter, Jóba, Szolcsan, Lakatoš, Malits, Farkaš, Zahorák, Ficza, Dikacz, Ölvecky, Haulík a Kiss. V kádri mužstva je aj Konta

BÉLA CSIZMADIA

17.9.1936

Narodil sa v Nových Zámkoch 17. septembra 1936. Do novozámockého futbalu sa zapája v septembri 1958, keď ako profesor matematiky a fyziky začína pôsobiť v Jedenásťročnej Strednej škole s vyučovacím jazykom maďarským v Nových Zámkoch. Z 11 rokov 8 bolo v základnom školstve a 3 roky v stredoškolskom stupni. Bolo samozrejmosťou, že mladý pedagóg popri vyučovaní je zástancom futbalovej hry a preto ešte počas jesene začína vytvárať futbalové mužstvo v radoch žiakov školy. Po začiatocných ťažkostiah však čoskoro sa mu darí zložiť skupinu záujemcov o futbalovú hru, kompletne mužstvo, ktoré viac ako päť rokov aj riadí ako tréner mužstva. Vytýčený cieľ pred mužstvom bol, dosiahnuť čo najvyššiu úroveň futbalu školy. V záujme dosiahnutia tohto cieľa denno – denne na blízkom ihrisku Lokomotívy trénovalo mužstvo školy, pričom tréningy boli zamerané na osvojenie technických, taktických prvkov futbalovej hry, pri udržaní čo najlepšej kondície. Spičkoví hráči s veľkou láskou a disciplínou sa zúčastňovali na tréningoch. Okresný Futbalový Zväz vypísal futbalovú súťaž medzi základnými školami. V tejto súťaži futbalové mužstvo školy vysoko prevyšuje mužstvá ostatných základných škôl v súťaži medzi ktorými bola aj ZŠ Rubáni a Veľké Lovce. Béla Csizmadia ako pedagóg a súčasne aj tréner na tom pracoval, aby medzi súťažiacimi školami bolo nastolené čo najväčšie priateľstvo. Zo

školy vyšlo rad nadaných mladých futbalistov, ktorí absolvovali VIII. A IX. triedu školy. Nemôžeme na nich zabudnúť a preto ich mená zachováme aj v histórii novozámockého futbalu dávnych čias. Takács Tibor, Suchan Otto, Szlatárovics Koloman, Kovács Vojtech, Miklós Czingel, József Danács, László Bak, Miklós Juricsek, Kálmán Balogh, Patyi Tibor, József Kotlár, Károly Kovács, Károly Mészáros, József Lakatos, Antal Lakatos známy DIDI, Imre Szolcsan, György Bednárik, Imre Halász, György Csulák, Imre Kovács, Sándor Kolompár známy IGRI, Ernő Farkas – všetci bývalí žiaci a odchovanci Bélu Csizmadiu. Ako pedagóg a ich prvý tréner môže byť na nich hrdý. Imre Szolcsan bol reprezentantom vybranej českolsovenskej dorasteneckej jedenástky, Neskôr hráčom jabloneckej, libereckej a nitrianskej I. ligy, ako aj hráčom TJ Elektrosvit počas pôsobenia v II. lige. Imre Halász bol štabilným hráčom v II. ligového mužstva Sušice, neskôr v II. lige v TJ Nové Zámky, a pôsobil ako asistent trénera a tréner dorastu. Trojica Halász, Lakatoš, Szolcsan dlhé roky je vo výbere celoštátneho dorastu. Anti Lakatoš dlhé roky reprezentuje II. ligové TJ Nové Zámky, II. ligový CHEB, I. ligovú Nitru, ako aj divizné Komárno. Tibor Patyi hrá vo farbách II. ligového Tábora, Tibor Takács je brankárom v I. lige. To je teda zásluha a účasť Bélu Csizmadiu v novozámockom futbale dávnych čias. Ďakujem Ti môj priateľ, to bola dobrá zábava a mužská práca.

ING. DOLOBÁČ JÁN

6.5.1951

Ing. Dolobáč Ján sa narodil v Udavskom /okres Humenné/ 6. mája 1951. Od žiackych rokov sa stal milovníkom futbalovej hry, teda bolo samozrejmé, že už ako 15 ročný mladý futbalista hrá

dorasteneckú I. ligu v mužstve LCHZZ Humenné v období rokov 1966 – 1970. V rokoch 1972 – 1978 hrá za Matador Bratislava- v I.B triede, I.A triede, MK a v divízii. Túžba po domovine ho v rokoch 1978 – 1979 popri tom, že Chemlon Humenné bol účastníkom I. SNL pritiahanie na východ. V tom období rokov 1979 – 1981 aj Senica nad Myjavou postúpi do I. SNL a tak bol oňho záujem, tak teda nič nebránilo tomu, aby sa stal zamestnancom v podniku Slovenský Hodváb v Senici nad Myjavou a súčasne aj hrácom ŠK Senica nad Myjavou. Do Nových Zámkov sa dostal, ako zamestnanec Elektrosvitu po skončení vysokoškolských štúdií v roku 1981. V rokoch 1981 – 1983 úspešne hájil záujmy nielen podniku, ale aj TJ Elektrosvitu Nové Zámky s počiatku MK Nitra a neskôr v SNL. Jeho činnosť v novozámockom futbale dávnych čias v kronike uvádzame takto. 8. marca 1981 sa roztočilo jarné majstrovské kolo s trénerom Ladislavom Ponesom a s hráčmi, akými v tom čase boli Valo, Racko, Molčan, Nagy, Gáál, Kiss, Chovanec, Ganczner Peter, Szabó Ladislav, Kálazi a Ing. Ján Dolobáč. Jarné kolo pre mužstvo je úspešné. Mužstvo v MK končí na 4. mieste. Na jeseň mužstvo trénuje už trénerská dvojica Ganczner

– Ivanič a v mužstve sa vynikajúco osvedčila dvojica Ing. Ján Dolobáč – Labay Štefan, ktorý prestúpil do TJ Elektrosvitu z Trenčína. V prípravnom období na jesenné kolo 1982 trénerská dvojica nadľaď dáva dôveru Ing. Dolobáčovi a Štefanovi Labayovi, ktorí na jeseň svojím prístupom priniesli mužstvu Elektrosvitu sebadôveru. Do kádra pribudli Szepeši z Levíc, Drobný z Rače a staronový Konta Robert z Hurbanova. Cieľom trénerskej dvojici je dostať mužstvo do II. SNL. Vo víťaznom pochode mužstva sa úspešne osvedčili Ing. Dolobáč, Štefan Labay, Robert Konta, Ganczner Peter a Kiss Jozef a 13. júna 1982 víťazstvom nad Novým Mestom nad Váhom sa oslavuje návrat do II. SNL. Vďaka patrí trénerskej dvojici Ganczner L. – Ivanič František a víťaznému mužstvu v zložení Valo, Szepeši, Kolarik, Ing. Dolobáč, Drobný, Konta, Ganczner Peter, Kutrla, Gáál, Mészároš, Molčan, Kiss Jozef a Labay Štefan. Ing Ján Dolobáč je aktívnym hráčom TJ Elektrosvitu až do prestupového termínu jesene 1983, kedy posilní mužstvo TJ Družstevníka Svätý Peter. Ostáva zamestnancom Elektrosvitu a po ukončení aktívnej činnosti sa nelúčí s činnosťou v TJ Elektrosvitu, čoho dôkazom je, že v roku 1986 je zvolený za predsedu FO Elektrosvitu a spolu s tajomníkom FO Michalom Boršánym má značný podiel na organizovaní XII. ročníka Dunajského pohára v roku 1986. Spolupracuje ďalej s organizačným výborom pri usporiadaní osláv 80. výročia vzniku futbalu v Nových Zámkoch. Z jeho rodných dát je zrejmé, že nie je rodákom z Nových Zámkov, ale stal sa nielen v minulosti, ale aj v súčasnosti podporovateľom myšlienky budovania novozámockého futbalu, ako aj publikácie historických porvkov novozámockého futbalu dávnych čias.

DRAGÚŇ ANTON

12.6.1942

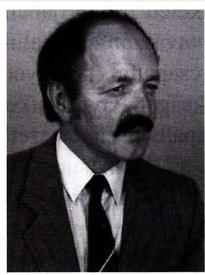
Dragúň Anton sa narodil 12. júna 1942 v Bánove pri Nových Zámkov. Sledujúc jeho futbalový rast, ako 16 ročný mladý dorastenec získal základnú registráciu v telovýchovnej organizácii 29. októbra

1958 v Bánove. Úvodom, keď píšem o živote môjho mladého priateľa, i keď už má nad 65 ako bývalý tajomník novozámockého futbalu s ním, nielen ako futbalistom, ale aj s kolegom v práci v Elektrosvite som mal kolegiálne a priateľské vzťahy. Svedčia to listy, ktoré mi písal keď sa rozhadol na jar v roku 1969 opustiť svojich rodičov, rodisko v Bánove, ako aj nás rodinu novozámockých futbalistov i kolegov z Elektrosvitu. Pri písaní jeho životopisu futbalistu moje záznamy, ako kronikára novozámockého futbalu – aspoň po tie roky, kym bol našim hráčom – dokazujú následovné. Anton Dragúň sa stal registrovaným hráčom TJ Elektrosvitu v jesennom koli, ktoré bolo zahájené 11. augusta 1968 doma na štadióne proti Strojár Detva víťazstvom 2:1 gólmí Ponesa a Čepániho. Trénerom mužstva je Ganczner Ladislav a mužstvo je účastníkom E skupiny divízie. Začiatkom februára z kádra nečakane vypadol Tono Dragúň, ktorý sa mi listom 18. – februára ohlásil až z Kolína, kam aj s manželkou odišiel. V liste sa mi zdvorilo ospravedlňuje a najviac ho mrzí, že nechal nás a hlavne chlapcov v takom „štichu“. Ďalej píše: citujem „Prosím Vás milý Jančí báci, omluvte ma u všetkých, najmä u chlapcov, Laci Gancznera a Tibora.“ V druhom liste

28.4.1969 mi už píše, že sa chce vrátiť do konca mája domov. V duchu som bol s Tonom, ved' v roku 1969 som mal 44 rokov a On 27. Bol som nielen jeho športový funkcionár, spolupracovník, ale aj duchovný priateľ. Do poslednej chvíli som vedel a cítil, že sa vráti medzi nás, čo sa aj stalo, lebo v jesennom koli 30. augusta 1969 na štadióne je vo víťaznom mužstve Elektrosvitu nad ČH Bratislava v pomerre 4:1 gólmí Lakatoš a Petrániho rodáka z Bánova. Mužstvo v zostave Pobočík, Šalgo, Verseghy, Rybár, Dragúň, Petráni traja rodáci z Bánova, Kukan, Baňár, Lakatoš, Ondruch, Hrablik s trénerom Karolom Chrupkom sa teší nielen návratu Tona do mužstva, ale aj vynikajúcemu výkonu celého mužstva Elektrosvitu nad mužstvom ČH Bratislava. Tono aj v období jar – jeseň 1970 je platným a osvedčeným hráčom TJ Elektrosvitu, kedy už Karol Borhy je trénerom mužstva. Po skončení jesenného kola mužstvo odchádza na dávnejšie dojednaný zápas do Maďarska. Tono na zápase proti MTE Budafok sa zranil a bol preveztený do úrazovej nemocnici v Budapešti. Mal potrhané väzivo v kotníku – doba liečenia je neznáma. V mužstve TJ Elektrosvitu a vôbec v novozámockom futbale, ako aktívny hráč hrá v zápase v diviznom mužstve v Nových Zámkoch dňa 20. júna 1971 v kolektíve hráčov Zahorák, Dudáš, Haulík, Hrablik, Vatter, Kardoš, Lakatoš, Halás, Polák, Farkaš a Petráni. Od tohto termínu prichádza pre Tona doba putovania s krátkou zastávkou jeseň – jar 1977 – 1978 v Nových Zámkoch ho odťahli do Komárna, ako je to v kronike podchytené „za lepšie peniaze“. Nasledovali v jeho trénerskom živote striedavé úspechy, zlaté časy v Hurbanove v profesionálnom trénerskom úbore a ďalšie zastávky jeho trénerskej činnosti – Inter Bratislava,

Banská Bystrica, Dunajská Streda, Rakúsko, Prievidza, Dubnica, Slovan, Trenčín, Slovan posledne v sezóne 2007/2008 Dubnica, kde ho na trénerskom poste vystriedal doterajší asistent Juraj Bútora. Ked' píšem tieto riadky pestrého športového života najstaršieho trénera najvyššej futbalovej súťaže 65 ročného Antona Dragúna je doma v Nových Zámkoch a je predsedom sedemčlennej správnej rady FKM Nové Zámky, v ktorej sedia poslanci mestského zastupiteľstva, zástupca Bytového podniku a sponzori. Stojíme v prípravnom období osláv storočnej Telovýchovnej Jednoty Nové Zámky a v mojich 83 rokoch života pevne verím, že sa futbal v našom meste zachráni, ako to vyplýva aj z prejavu predsedu Výkonného výboru FKM Nové Zámky poslanca Mestského zastupiteľstva Judr. Jaromira Valenta. Veľa zdravia a šťastia celému výboru, do tejto záslužnej práce.

ING. FARKAŠ MIKULÁŠ 5.9.1948

Narodil sa 5. septembra 1948 v Nových Zámkoch. Už ako 10 ročný žiak bol registrovaný za žiacku jedenástku Lokomotívy Nové Zámky v roku 1958. Pred tradičným futbalovým derby zá-

pasom 4. júna 1961 uskutočneným medzi Lokomotívou a Slovanom bol žiacky predzápas, na ktorom jediný gól zápasu dal práve on. Aj derby zápas sa skončil výsledkom 1:0 pre Lokomotívu. Mit'o, lebo tak ho spolužiaci nazývali za tento gól dostať od rodičov gumotextilné kopačky. Neskôr v doraste TJ Elektrosvit boli jeho trénermi Ludovít Dékány a Ladislav Pintér. V roku 1965 dorastenci TJ Elektrosvitu pod vedením trénera Ladislava Pintéra vybojujú postup do I. dorasteneckej ligy. Uvediem ich mená s udaním počtu odohratých zápasov. Lengyel – 26, Danáč – 20, Mažgút – 26, Czingel – 22, Nagy – 2, Dobi – 5, Patyi – 1, Kupka – 21, Haulík – 17, Mit'o Farkaš – 14, Belický – 26, Anton Lakatoš zvaný DIDI – 23, Tibor Kukan – 25, Kardoš Juraj – 25, Imrich Halász – 26, Blanár – 11. Týmto postupom dorastencov do I. dorasteneckej ligy sa splnil dávno vytúžený cieľ nielen nadaných mladých futbalových nádejí, ale aj oddaných funkcionárov trénerov Ladislava Pintéra, Jána Sládeka, ako aj v tom čase predsedu mládežníckej komisie Judr. Roberta Zahoráka a Pavla Lukačika. Za odmenu dorastenci boli na zájazde v Rakúsku, kde porazili výber Viedne 3:1, šíriac tým úroveň novozámockého futbalu. U Mit'a je potrebné vedieť i to, že

s úspechom študoval na VŠP ekonomickej fakulte v Nitre a v tom čase bol hráčom AC Nitra pod odborným riadením takých odborníkov futbalu, akými boli Farman, Čurgaly, Skyva a Studenič. Po ukončení vysokoškolských štúdií sa vrátil do materskej jednoty a vtedy ho trénoval Karol Borhy. Mit'o s nostalgiou spomína svojich trénerov, hlavne z dorasteneckých rokov Ladislava Pintéra, neskôr Farmana, ktorých futbalové myšlienky sa aplikujú vo futbale aj v súčasnosti. Jeho vzormi u ktorých vždy obdivoval ich technické herné zdatnosti, boli Pucher, Farman, Navrátil, a doma Ševčík, Fučík a Náhlík. Je potrebné o ňom vedieť aj to, že po zanechaní aktívnej činnosti vyše 10 rokov sa podielal na výchove novozámockej futbalovej mládeže. Vo futbalovej činnosti Mit'a boli príjemné i neprijemné zážitky. Z jeho futbalovej činnosti spomienim iba tie príjemné, na ktoré má najkrajšie spomienky. V zápase dorasteneckej ligy bol strelcom prvého historickeho novozámockého gólu s dorastencami Trenčína. Roky prežité v Nitre počas štúdií a s futbalom, hlavne získanie titulu „akademického majstra ČR“ a tiež viačnosobné postupy do vyšších futbalových súťaží v Nových Zámkoch s jeho zverencami v mládežníckom futbale – tieto patria medzi najkrajšie zážitky v jeho živote. Nepríjemné zážitky sú v zabudnutí minulých období, lebo len na dobré veci spomíname, a tým je aj bývalý hráč novozámockého futbalu dávnych čias „Mit'o Farkaš“.

PONES JURAJ 7.4.1936 - 17.8.1981

Pones Juraj sa narodil 7. apríla 1936 v Nových Zámkoch. Športovať začal v mužstve Spartaku Nové Zámky v dobrej dobe, keďže otca viazala pracovná príslušnosť k Elektrosvitu. V roku 1956 Spartak Nové Zámky je účastníkom oblastnej súťaže divizie v E skupine a Juraj v tom roku ako 20 ročný 17. októbra 1956 v skupine novozámockých brancov sa lúčí na zápase vybranej jedenástky a Spartaku Nové Zámky s obecenstvom. Zápas sa odohral nerozhodným výsledkom 4:4 za rozhodovania rozhodcu Štefana Rózsu. Za brancov nastúpili Ivanič František, Beco Cingel, Pones Juraj, Martinkovič Ján, Milan Navrátil, Ľudevit Mésároš, Fučík František, Jankovič Emil, Ševčík Štefan, Děkány Ľudevit, Broško Jozef, ml. Borhy Karol, Takáč Imrich a Nagy František. Z tohto počtu brancov môžeme posúdiť, že novozámocká futbalová liaheň rozpustila do vojenských jednot 14 kvalitných futbalistov. Branci hrali aj s novozámockou Lokomotívou, ktorá ich porazila 4:3. Za brancov skorovali Ševčík 2x a Cingel Beco, kym v zápase so Spartakom za brancov boli úspešní Takáč, Navrátil, Fučík a Ševčík. Takmer všetci odchovanci vynikajúceho trénera dorastencov Floriána Mikoviča šírili dobré meno novozámockého futbalu vo vojenských televýchovných jednotách. Po návrate zo základnej vojenskej služby Juraj športuje väčšinou v B mužstve Spartaku Nové Zámky a v dôsledku zaneprázdnosti v zamest-

naní aktívnym športom končí a prestúpi do funkcionárskeho kolektívu v rámci fabričného športu a takto na jar 1969 prijíma funkciu vedúceho B mužstva dospelých TJ Elektrosvitu v I. A triede za trénerstva Ferka Ernesta. Táto odborná dvojica na jar 1972 dosahuje vynikajúce výsledky s B mužstvom a získava prvé miesto v I. A triede. Pre Juraja nasledujú úspešné funkcionárske roky, ktoré vyvrcholia s podeľaním funkcie tajomníka futbalevého oddielu s Jánom Tóthom od 1. septembra 1979. V období podelenia tajomnickej funkcie 17. septembra 1980 organizujú spoločne zájazd na priateľské stretnutie s Elektromošom Budapešť v Budapešti, ktoré bolo úvodom uzavorenia dlhorocných priateľských vzťahov s elektromošákmi, ktoré siahali až do každoročných stretnutí s dôchodcami Elektrosvitu s dôchodcami Elektromošákmi v ich letovisku v Šiofoku pri Balatone. Po týchto spoločných aktivitách však nečakane 17. augusta 1981 chladná smrť zmrazila pohľad Juraja Ponesa – ohromila veľkú rodinu novozámockých futbalistov. Bol nám viac ako spolupracovník, bol nám dobrým priateľom. Dňa 19. –augusta 1981 ho veľká rodina športovcov, futbalistov odprevadila na poslednej ceste v novozámockom cintoríne. Zostane v našich srdciach a v spomienkach, ako verný priateľ a športovec.

VÖRÖS PAVOL

8.2.1940

Ešte pred zverejnením životopisu ml. Pavola Vörösa, jeho aktivných hráčských a funkcionárskych aktivít, nemôžem nespomenúť st. Pavla Vörösa teda otca 1913 – 1946, ktorý ako hráč ÉSE, neskôr

ako rozhodca zapísal sa do dejín novozámockého futbalu dávnych čias. Písal sa rok 1939 keď už pôsobil, ako rozhodca futbalu. Máme o tom záznamy, že 26. septembra 1942 pred 500 divákmi pískal historický zápas v NB – I proti Gamma Budapešť. Dožil sa iba 33 rokov, jeho športové srdce poddalo boju o život. Teda toľko o otcovi. Syn ml. Pavol Vörös sa narodil 8. februára 1940 a mal iba šest' rokov, keď hlava rodiny starostlivý otec zanechá na večnosť malú rodinku. Syn už má bohatší futbalovú história než otec, i keď táto skutočnosť nič neodoberie zo zásluh otca. Môj priateľ Paľko svoju športovú dráhu začal v roku 1954 v mužstve benjamincov Lokomotívy. Na zápase proti benjamincom Tardoskeddu je strojcom 7 gólov a tým sa zapísal do príazni trénera Ladislava Gancznera a čoskoro je nominovaný do mužstva B dorastu Lokomotívy. Ako 18 ročný v roku 1958 je štabilným hráčom útoku Lokomotívy v zložení Fučík, Ševčík, Seres, Ganczner, Vörös. V roku 1959 nastúpil do základnej vojenskej služby a hraje za Duklu Kaplice. Po absolvovaní základnej vojenskej služby sa vráti domov a je hráčom B mužstva TJ Nové Zámky pod trénerským dozorom Ladislava Gancznera, v tom čase divíznom mužstve TJ Nové Zámky. V ďalšom roku

však prestupuje do vzniknutej TJ ČSAO Nové Zámky, kam ho viažu tie najmilšie futbalové zážitky, keďže mužstvo v ročníku 1968/69 vyhral majstrovstvo I. B triedy, kedy mužstvo trénuje známy Ferko Jurík zvaný „CSUNYA“ v zložení Prochászka, Barák, Helecz, Hajmási, Takács, Klučka, Kucharovič, Végh, Hornáček, Tamaškovič, Vass, Oláh, Juhás a Sors. Po 18 rokoch aktívnej činnosti prestane športovať, z dôvodu, že ČSAO sa dostáva do krízy a celé vedenie odstúpi. Oddané členstvo ovšem na čele ktorého stál Ladislav Lábady s ďalšími agilnými funkcionárm vytvorí pri podniku miestneho hospodárstva RENOKOV telovýchovú jednotu, kde v tom čase bol riaditeľom Mikuláš Lábady brat Ladislava Lábadyho, ktorý na naliehanie brata zobrajal pod patronát futbalové mužstvo pod názvom TJ Renokov Nové Zámky. Za predsedu bol zvolený výrobný námestník riaditeľa Ing. Ján Baka, ktorý svojou organizačnou schopnosťou a aktivitou z agilných funkcionárov, akými boli Karol Karsay ako tajomník a ekonom OPKS Nové Zámky, Pavol Vörös hospodár a disciplinu vyžadoviac Julius Bekényi vytvoril tvoriaci výbor. Vedúcim mužstva sa stal Ladislav Lábady. Vo výbere boli ešte Ing. Juraj Bednárik a Jozef Závodsky. V záujme vytýčených cieľov výbor spolu s vedením podniku štabilizoval hráčský káder a pustil sa do strávnatenia hracej plochy ihriska. Netrvalo dlho a športovci TJ Renokovu mali krásne strávnatené futbalové ihrisko. Kým prebiehali práce spojené strávnatením ihriska TJ Eelktrosvit prepustil na zohratie zápasov ihrisko na štadióne. Medzitým trénerom TJ Renokovu sa stal Ladislav Ganczner. Počas jeho pôsobenia mužstvo postúpilo do I. A triedy v ročníku 1977/78. Z postupu sa tešili nielen

futbalisti, ale aj vedenie patronátneho podniku a vedenie Telovýchovnej jednoty. Nastal však určitý skrat v údržbe hracej plochy ihriska s nedopatrením zamiešanej chemikálie na oživenie trávy, v dôsledku čoho bolo potrebné vymeniť určitú časť zelene ihriska. Za krátku dobu sa však hracia plocha opäť slúžila svojmu účelu. Nastala zmena názvu TJ Renokov na TJ Sigma Nové Zámky a do výboru boli cooptovaní Ing. Kulich, Ing. Mézeš a Michal Petrás. Mužstvo postúpi do IV. ligy. V roku 1989 TJ prejde novým názvom NFC Nové Zámky a Michal Petrás je novým predsedom TJ a jeho zástupcom sa stáva Pavol Vörös. Končiac jednotlivé úseky jeho športového životopisu počas pôsobenia v športe bol jedným najdlhšie pôsobiacim činiteľom v novozámockom futbale. Od roku 1954 až do roku 1992, teda 38 rokov pracoval za rozvoj novozámockého futbalu, za čo mu právom prislúcha vdaka a uznanie, lebo čo vykonal, to bola ozaj chlapská úspešná práca.

Cibulka Jozef, Ing. Jozef Horváth, Matej Süttő, Judr. Zahorák Robert, Banyár Ladislav,
Vatter Štefan – členovia výboru TJ
Karol Šooš – predseda revíznej komisii TJ ES
Jalecz Koloman, Jozef Fülop, Štefan Szász, Cseri Peter – členovia revíznej komisii
TJ Elektrosvitu
Ing. Peter Višňovský – predseda FO TJ Elektrosvitu
Pánik Juraj – podpredseda FO TJ ES
Ing. Mácsadi Štefan – predseda discipl. komisie
Ing. Dolobáč Ján – predseda FO TJ ES
Borsányi Michal – tajomník FO TJ ES
Andruško Ján, Ing. Vrba Gabriel, Bopko Robert, Švec Michal, Alaxa Imrich, Kelemen Ondrej, Pelech Ľudevit, Fröhlich Zoltán – členovia výboru FO TJ ES

HRÁČI A MUŽSTVA FO TJ ELEKTROSVITU A TE ELEKTROSVIT A CSAPAT JÁTÉKOSAI

Cepo Ján, Valo Milan, Borbél Alexander, Zahorák Vincent, Móder Ladislav, Ing. Póša Ladislav, Slovák Ján, Kardoš, Belančík, Ing. Halanda Peter, Jóba Ladislav, Deák, Szolcsan Imrich, Lakatoš Anton, Dikáč, Farkaš Frici, Hamran, Bialek, Somogyi, Haulík Štefan, Kiss Jozef, Racko Miloš, Nagy Vojtech, Kurtrla Ján, Gáál Zoltán, Mészáros Ladislav, Fógel Robert, Ing. Vereš Juraj, Ing. Šiška Jozef, Štefanik Jozef, Mach František, Rečka Anton, Chovanec Jozef, Stanko, Pavlička, Pavlásek, Pákozdy, Halász Imrich, Phdr. Borbél Ladislav, Ölvecky, Gróf, Csóka, Šimunek, Tóth Jaroslav, Konta Robert, Kočiš Zoltán, Szabó Ladislav, Zsemlye, Molčan Ondrej, Caletka, Kálazi, Czuczor, Ganczner Peter, Bednár, Belančík, Ing. Dolobáč Ján, Labaj Štefan, Prochászka, Szombati, Bopko Robert, Kolarik, Szepeši, Drobný, Ing. Čelko, Zsolnai, Vadkerti, Valent, Babín, Fazekaš, Badin, Morvai, Juhás, Mihók, Buransky, Urban Dezider, Beník, Turják, Volf, Peleš, Bartoš, Verseghy, Ing. Németh, Otruba

HRÁČI B MUŽSTVA TJ ELEKTROSVITU TE ELEKTROSVIT B CSAPAT JÁTÉKOSAI

Lavicska, Glogasz, Szenczi, Bopko Robert, Šiška, Madarász, Halász, Ing. Pavlásek, Horváth Tibor, Arpáš Tomáš, Pákozdi, Csintalan, Tóth Jaroslav, Krastenič, Boháčik, Štefanik, Lénárt Juraj, Vanko, Szolcsan, Zsemlye Dezider, Zábražný Ján, Babín Vladimír, Štefanik Jozef, Gróf Ludevit, Caletka Štefan, Vanko Peter, Molčan Juraj, Juhás, Janáč, Fifka,

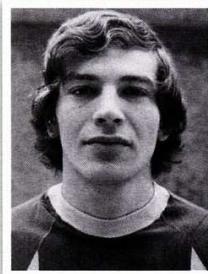
Dorastenci TJ Elektrosvitu Nové Zámky

TE Elektrosvit ifjúsági labdarúgó

Leczkési, Decsi Robert, Blanár, Svitek, Szűcs, Filo, Juhász, Hrabovsky, Árpáš, Čvirik, Pallag, Krastenič, Balko, Bystricky, Guláš, Nyári Ján, Žibrita Marian, Racek Miroslav, Kasáš Miloš, Kálmán Imrich, Ivolka Ladislav, Illéš Julius, m Miško Ján, Ivanič František, Suchan Ladislav, Babín Peter, Miškolci Zoltán, Mellen Ján, Harcsa Jozef, Štrba Stanislav, Strhan Vladimír, Prochászka Norbert, Ďatko Jaroslav, Czuczor Rudolf, Medek Gabriel, Drevenka Ondrej, Fabuľa Jaroslav, Kočiš Zoltán, Ďatko Peter, Mišurík M, Prochászka Jozef, Riby A, Baňár Gabriel, Grunsky Vladimír, Bolement Robert, Szombati Norbert, Farkaš Mikuláš, Kálazi Zoltán, Decsi Norbert, Herverth Norbert, Fazekaš Ján, Czuczor

CEPO JÁN

24.1.1952

Narodil sa 24. januára 1952 v Nových Zámkoch. S futbalom sa stretol cestou svojho kamaráta Otu Prochásku v roku 1966, ktorý v tom čase chytal za dorastencov vo vtedajšej TJ ČSAO Nové Zámky. Ked' Ota preradili do A mužstva, Janko nastúpil do brány dorastu ČSAO, pod vedením trénera G. Jóbu. V tom čase dorastenci TJ Elektrosvitu pod vedením trénerov Pintéra a Dékánya hrali I. dorasteneckú ligu. Na ponuku funkcionárov TJ ES Janko prestúpil do TJ ES a jeho prestup bol úspešný pre dorastencov TJ ES. V roku 1970 bol preradený do A mužstva, kde pôsobí až do marca 1971, kedy nastúpil základnú vojenskú službu. Začal ju vo VTJ Dukla Nováky účastníka I. SNL. Tu pôsobí 1 ½ roka až do jej rozpustenia, kedy je preradený do Žiliny s povolením hostovať v klube ZZO Čadca. Po skončení základnej vojenskej služby v roku 1973 sa vráti do materského oddielu TJ ES účastníka SNL bojujúceho o záchrannu v SNL. Dostáva viacero ponúk od ligových klubov. Rozhodol sa pre mužstvo ZVL Žilina. V Žiline pôsobí 3 roky až do júla 1976. Za toto obdobie odchytal 68 liga-vých zápasov. Roky 1974-75 patrili medzi jeho najúspešnejšie roky futbalovej kariéry. V týchto rokoch bol nominovaný do mužstiev ČSSR "21", ČSSR "23", ČSSR "A", a Olympijský výber. V tom čase ZVL Žilinu viedli tréneri Teodor Reiman a Michal Baránek. Pod vedením Reimana ZVL hralo vo finále STEP, kde obsadilo II. miesto. Janko v roku 1976 sa v Žiline

aj oženil. Príchodom trénera J. Macka do Žiliny v lete 1975 sa značne zmenili pomery v mužstve a po rôznych nedorozumeniach s trénerom v júli 1976 prestúpi do TJ TŽ Třinec. V Třinci si ho všimli funkcionári Sparty Praha a tak v roku 1977 sa stahuje do Prahy na Letnú. Po príchode do Prahy sa ím narodila dcéra Janka. S mužstvom Sparty sa zúčastnil na zájazde do exotickej Afriky-Etiópie, kde hráči Sparty boli pozvaní na športové hry do hlavného mesta Adis Abebby. V decembri 1978 dostáva ponuku k návratu do ZVL Žilina. Keďže manželka pochádza zo Žiliny, rozhodli sa k návratu do Žiliny. Zahľásený prestup však Spartou neboli podporovaný. Do Prešova však bol úspešný. V roku 1979 v marci sa ím v Prešove narodil syn Tomáš. Ligový ročník 1978/79 sa Tatranu nevydaril a mužstvo za trénoval M. Baráneka vypadlo z I. ligy. Vo veľkom súboji zo ZVL Žilina sa Prešovu v ročníku 1979/80 návrat do I. ligy podarí. Po troch rokoch pôsobenia v Prešove sa Janko vráti do ZVL Žiliny. Pôsobenie v Žiline prináša pre štvorčlennú rodinu dosť problémov. Rodina nemá byt a je nútená bývať na štadióne. Jediné východisko bolo vrátiť sa domov do Nových Zámkov, čo sa sprostredkovaním agilného tajomníka Tibora Drugu sa aj podarilo a tak na jar 1983 v bráne TJ ES účastníka II. SNL vidíme dvoch brankárov Milana Valu a Janka Cepu. V ročníku 1984/85 trénerské dvojice Gancuner – Ivanič, Pucher – Ivanič a v rokoch 1986 – 1988 i za trénerstva Ladislava Ponesa je aktívnym úspešným brankárom v II. SNL a miláčikom obecenstva. Z dostupných záznamov kroniky novozámockého futbalu dávnych čias je zrejmé, že na jar 1989 v bráne ho vystriedal nadaný mladý Ing. Peter Babín za ďalšieho trénovala Ladislava Ponesa. Počas svojej aktívnej cinnosti Janko Cepo šíril dobré

meno novozámockého futbalu. Bol jedným z hráčov novozámockej liahne futbalu, ktorý mal to šťastie, že s futbalom spoznal veľa cudzích krajín. Bol vo všetkých socialistických štátach ako aj v NSR, Anglicku, Taliansku, Španielsku, Portugalsku, Rakúsku, Juhoslávii, Iránu, Indonézii, Etiópii. Mojou povinnosťou pri zverejnení jeho športového životopisu je, aby som v mene športovej verejnosti aj v mene svojom sa mu podľakoval za všetko, čo pre novozámocký futbal dávnych čias odviedol. Som presvedčený, že všade, kde chytal to zázračné čaro „futbalovú loptu“ myslel na svoje rodné mesto či bol v Teheráne, Singapúre, Djakarte, v Londýne, Bukurešti alebo v Plovdivi. Bol vzorným športovcom, futbalistom verným dodnes svojmu rodnému mestu a milovanej rodine.

ŠTEFÁNIK JOZEF

1.11.1952

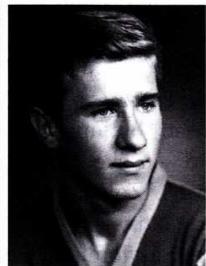
Narodil sa 1. novembra 1952 v Úľanoch nad Žitavou. Po vychodení ZDŠ hral futbal za žiacké družstvo v Úľanoch nad Žitavou. Neškoršie aj za dorastenecké mužstvo TJ Lokomotívy Úľany

nad Žitavou. V roku 1967 ho preradili do mužstva dospelých Lokomotívy, ktoré bolo účastníkom okresnej súťaži. V roku 1968, keďže začal študovať v Bratislave, prestúpil do TJ Inter Slovnaft Bratislava. Tu sa ho ujali známe futbalové osobnosti, tréneri ligového dorastu Štefan Matlák a Štefan Kohút. Po skončení štúdia sa opäť vrátil do TJ Úľany nad Žitavou, odkial nastúpil na základnú vojenskú službu, ktorú absolvoval vo farbách VTJ Bučovice v krajskej súťaži. Po skončení základnej vojenskej služby sa stal zamestnancom n.p. Elektrosvitu, kde pracuje vo funkcií normovača. V roku 1977 ohlásil prestup do divízneho mužstva TJ Elektrosvit. Týmto rokom úspešne reprezentuje novozámocký futbal, v tom čase v spoločnosti hráčov, akými boli Valo, Racko, Haulík, Póša, Kardoš, Mach, Recska, Móder, Lakatoš, Gáal a Nagy. Mužstvo TJ Elektrosvit je účastníkom divízie Západoslovenského kraja pod vedením trénera Ing. Dingu. Na jeseň 1977 v rámci turnaja o Dunajský pohár v dňoch 21 – 25 júla je na zahraničnom zájazde aj s trénerom Antonom Dragúnom v Jászberényi. Mužstvo TJ ES v turnaji sa umiestnilo na druhom mieste s hráčmi Valo, Stanko, Racko, Póša, Šišla, Gáal, Farkaš, Kutrl'a, Slovák, Nagy, Mészároš, Lakatoš, Recska, Štefanik,

Móder, Fógel a Halanda Peter. V roku 1978 je účastníkom A mužstva TJ ES pod vedením trénera Ladislava Banyára v spoločnosti hráčov, akými sú Borbél Ladislav, Halanda Peter, Pavlásek, Halász Imrich, Valo Milan, Nagy, Racko, Gáal, Šimunek, Kiss, Pavlička, Ing. Veres a Stanko. Na jeseň 1979 je oporou obrany B mužstva TJ ES pod vedením trénera Jozefa Hrablika. Za dosiahnuté výkony v mužstve v dňoch 7. až 18. januára 1980 je zaradený na sústredenie A mužstva s hráčmi TJ Sparta ČKD Praha na Počúvadle pod vedením trénera Imricha Takáča. Je jedným zo signatárov Pamätnej listiny spísanej na tomto historickom sústredení. Na jar 1981 je opäť registrovaný v B mužstve TJ ES, kedy vo svojich 30 rokoch veku končí aktívnu činnosťou. Počas pôsobenia vo farbách TJ ES svojím zodpovedným prístupom bol vždy vozorom pre mladšie ročníky, za čo mu prislúcha vdaka a uznanie

SZOLCSAN IMRICH

28.1.1947

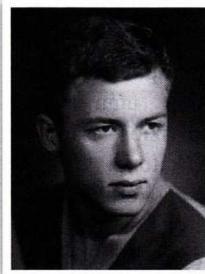

Szolesan Imrich sa narodil 28. januára 1947 v Nových Zámkoch Lásku k futbalovej hre si osvojil pod dozorom svojho učiteľa a súčasne prvého trénera Bélu Csizmadiu v základnej škole

s vyučovacím jazykom maďarským v Nových Zámkoch v roku 1958 v spoločnosti takých neskôr známych futbalistov, akými boli Anton Lakatoš, Imrich Halász, Mikuláš Czingel, Imrich Kovács a Sanyi Kovács. Svoje hráčské umenie zdokonaľoval pod trénerskou rukou dorasteneckého trénera Floriana Mikoviča v doraste novozámockej Lokomotívy, vďaka ktorému neskôr sa dostal až do celoštátneho dorasteneckého výberu. V roku 1963 začne základnú vojenskú službu z počiatku v Dukle Praha, potom v Dukle Komárno, pokračujúc v Dukle Banská Bystrica a po dvoch rokoch odchádza do civilu z Dukly Olomouc a vráti sa do materskej trelovýchovnej jednoty. O ňom je potrebné ešte vedieť aj to, že v roku 1961 pod trénerským dohľadom dorasteneckého trénera Ladislava Gancznera sa dorastenecké mužstvo vtedajšej Lokomotívy v zložení Péteri Štefan, Komlósi, Imrich Szolcsan, Paulovič, Gombáš, Horváth I., Haulik Jozef, Bóka Štefan, Deák, Zoli Horváth, Kubovič, Šorš, Rožňo, Katler, Štefan Szolcsan, Jablonicky, Szűcs a Juhász vybojuje účasť v celoslovenskej dorasteneckej lige. Po absolvovaní vojenskej služby sa vráti domov do Nových Zámkov a hraje vo fuzionovanom TJ Nové Zámky

v II. lige v mužstve v zložení Nárožný, Šalgo, Čepáni, Baňár, Hóbor, Hogenbuch, Fučík, Ševčík, Pones, Ondruch, Szolcsan. Je účastníkom II. ligového mužstva pod vedením trénera Michala Vičana v ročníku 1964/65 na sústredení pri počúvadelskom jazere, kedy v bráne je Palo Mareček a v útoku v tom čase známa päťka Szolcsan, Ondruch, Ševčík, Fučík, Pones. Na jeseň v roku 1965, kedy trénerom mužstva je Ganczner Ladislav a mužstvo hraje v II. lige skupine B, hlási prestup do Nitry, odkiaľ odchádza do Třince. Nebol tam dlho, lebo čoskoro ho vidíme v Jablonci a dve sezóny v Tesle Vráble, kde končí bývalý nádejný dorastenec a hráč novozámockého futbalu aktívnu činnosť. V súčasnosti žije v Nových Zámkoch a keď mu to čas dovolí, tak sa príde pozrieť na ihrisko bývalej Lokomotívy, kde v mladých rokoch strávil toľko pekných a radostných chvíľ.

ČEPÁNI ZOLTÁN

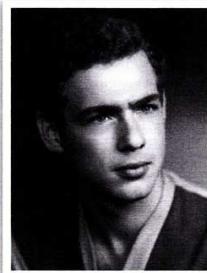
Píšeme jar 1963 a A mužstvo TJ Nové Zámky v C skupine II. ligy je na 6. mieste s 14 bodmi. Mužstvo trénuje Michal Vičan a B mužstvo v divizii Ganczner Ladislav. Táto tréner-ská dvojica disponuje s hráčmi, akými sú Hagan, Ivanič, Šalgo, Ševčík, Strážovsky, Baňár, Hóbor, Fučík, Pones, Mrváň, Ondruch, Kanás, Grunský, Kvasnovsky, Opiál, Dudáš, Cingel, Andris L., Veseghy Jozef a Ján, Hanuliak, Havlík, Kľučka a Szűcs, medzi ktorých je zaregistrovaný Zoltán Čepáni. Po jarnej príprave 24. marca 1963 nastupuje prvýkrát k majstrovskému sretnutiu v mužstve TJ Nové Zámky proti Spartaku Považská Bystrica. Jeho ďalšie zápasy sú proti Košiciam na štadióne, tretí zápas hraje proti Topoľčanom, štvrté kolo 21. apríla 1963 Slovnaft Bratislava gólem Fučíka 1:0, v poradí jeho ďalšie zápasy sú v Komárne, doma Dynamo Žilina, vonku Bardejov, doma Lokomotíva Košice, vonku Trebišov a doma Spartak Martin, ktorý odchádza z Nových Zámkov s prehrou 4:1. Mužstvo je na 10. mieste II. ligy v pásme zostupu.

Prehra v Banskej Bystrici, vysoká výhra nad Ružomberkom 7:1, ale remíza v Trnave 1:1 dňa 23. júna 1963 znamená vypadnutie z II. ligy. V takomto prostredí začal Zoltán Čepáni svoju ligovú kariéru v mužstve TJ Nové Zámky na jar 1963. Po vypadnutí z II. ligy Michal Vičan ostáva nadľalej trénerom mužstva, ktorý nadľalej uctí s dôverou Čepániho a vytyčuje cieľ,, návrat do II. ligy „Na jeseň 1963 mužstvo

je v čele tabuľky divízie a na jar po sérii víťazstiev mužstvo postúpi do II. ligy. Zoltán Čepáni v tomto boji o návrat do II. ligy bol jedným oporným hrácom TJ Nové Zámky. Aj v roku 1965 je stabilným hráčom v konsolidovanom mužstve TJ Nové Zámky v zložení Mareček Pavol, Pones Ladislav, Móder Ladislav, Šalgo Alexander, Ludevit Martinkovič, Balážik, Blanár, Zemaník, Jendo Grunský, Ladislav Ondruch, František Ivanič, Szűcs, Banyár Ladislav, Fučík František, Ševčík Štefan a Imro Deák. Po odchode Vičana trénerskú funkciu preberá Ladislav Ganczner, ktorý tiež zaraďuje Zoliho do kádra A mužstva. Nepochybne železnou obranou v roku 1965 bola štvorka hráčou Šalgo, Strážovsky, Baňár, Čepáni. Táto úspešná štvorka vybojovala rad bezgólových remíz na cudzej pôde. Ked' som sa v tom období pýtal na názor Zoliho, ako ďalej vo futbale krátko odpovedal takto: „Nie som veľký optimista, bol by som však rád, keby som mohol ešte 5 – 6 rokov hrať o čelné miesto v II. lige“. Názor Zoliho bol športovo správny lebo v mužstve TJ Nové Zámky nezmene-ným výkonom zotrval až do jari 1969, kedy už sice v E skupine divízie po 4. koli zanechal aktívnu činnosť. Zoli bol typom ozajstného športovca. Dnes ako dôchodca žije s rodinou v Nových Zámkoch a užíva i nadľalej sympatiu v kruhu bývalých spoluhráčov novozámockého futbalu dávnych čias.

VATTER JOZEF

1.9.1941

Vatter Jozef sa narodil 1. septembra 1941 v Hlohovci. V roku 1953, keď mal 12 rokov sa rodičia prešťahovali do Nových Zámkov. Po ukončení ZDŠ –ky ako absolvent 11 ročnej strednej školy

maturuje a pokračuje v štúdiach na strednej stavebnej škole v Nitre, kde tiež získa maturitu. Po ukočení nastupuje do zamestnania v OSP Nových Zámkoch, ako stavebný technik. Futbalu sa upísal ako 14 ročný a z uličného mužstva sa dostał ako registrovaný mladý benjaminec do TJ Lokomotív Nové Zámky, kde hrával ako dorastenec. Prešiel v tom čase vo futbalovom krste pod odborným dohľadom vtedajších známych odborníkov futbalovej hry, akými boli pedagóg Florian Mikovič a Ladislav Ganczner uznaný a známy futbalový „MÁG“. V tom čase jeho futbalovými vzormi boli Ernest Šereš a František Fučík. Do A mužstva Lokomotív Nové Zámky ho zaradil náčelník Jozef Albert a v tom čase úradujúci tajomník futbalu Malík Ján. Bol hrdinom derby zápasov uskutočnených medzi Lokomotívou a Slovanom pri víťazstvách 2:1 a 1:0, kedy pri víťazstve 1:0 hlavou prekonal v tom čase nepremožiteľného brankára Slovana Františka Kľučku. Zabezpečil tým radosť vyše 5000 divákom zápasu. Keďže „JOJO“, ako ho nazývali bol ozajstným športovcom, aj po fúzii dvoch novozámockých jednotô oduševnene hral za farby novozámockého futbalu v II. lige. Tesne po fúzii v augusta 1961 nastúpil na základnú vojenskú službu. Prvý rok

hrá za RH Jihlavu, kde pred ním potvrdili už dobrú úroveň novozámockého futbalu aj jeho predchodcovia Ševčík, Hóbor, Srbecký a Deák. Druhý rok po zlúčení RH Jihlava a RH Vsetín hráva za moravsko-českú divíziu v RH Vsetín. Po návrate zo základnej vojenskej služby sa dostane pod odborné vedenie viacerých trénerov Borhyho, Vičana, Gancznera, Danka, Chrupku a bol stabilným hráčom II. ligového a neskôr v SNL hrajúceho A mužstva TJ Elektrosvitu. Ako futbalista zažil vzostupy a pády, ako to sám uvádza v spomienkach a roky strávené v kolektíve hráčov s ktorými tieto vzostupy a pády prežil. Za jeden zo svetlých okamihov považuje víťazstvo nad uznaným Slovanom Bratislava čerstvým držiteľom pohára víťazov pohárov, za ktorý hralo viac reprezentantov ČSSR – Vencel, Horváth, bratia Čapkovičovci, Jokl ako i bývalý spoluhráč v TJ Elektrosvitu, dnes už nebohý Lacko Móder. Vatter Jozef známy pod prezývkou „JOJO“ bol nositeľom myšlienky jednotného rozvoja novozámockého futbalu dávnych čias k čomu sa hlási i dnes, kedy na tieto historické obdobia novozámockého futbalu spomíname iba s nostalgiou.

DOC. MUDR. GAJDOŠÍK JÁN

25.7.1948

Narodil sa v Nových Zámkoch 25.7.1948. Otec Ján Gajdošík starší rodák Bratislavы sa narodil 1. apríla 1914. V športovom živote Nových Zámkov známy ako dlhorocný pracovník v športe a predsedu Okresného výboru ČSTV. Ako pracovník zdravotníctva svojho syna dá študovať na medicínu, kde syn Janko úspešne ukončil vysokoškolské štúdiá. Ako mladý lekár sa v roku 1975 dostal do n. p. Elektrosvit. Od tohto obdobia stastlivostou liečil nielen viacisicový pracovný kolektív svätákov, ale staral sa aj o zdravotný stav športovcov športujúcich v TJ Elektrosvitu od roku 1975 až dodnes. Prečo písem, že až dodnes? Preto, lebo pán Docent Mudr. Gajdošík Ján dodnes je lekárom bývalých pracovníkov Elektrosvitu, ako aj dôchodcov Elektrosvitu a bývalých športovcov a funkcionárov novozámockého futbalu dávnych čias. Desiatky rokov prežité spoločné radosti ho viažu ku kolektívom pracovníkov bývalého Elektrosvitu. Teraz, keď píšem tieto riadky o jeho oddanej práci, ktorú vykonával dlhé desaťročia medzi pracovníkmi Elektrosvitu v mene všetkých bývalých pracovníkov a súčasných dôchodcov Elektrosvitu, športovcov a funkcionárov mu vyslovujem vrelú vdaku a uznanie za jeho dobročinnú a záslužnú prácu. Táto jeho práca je zakotvená v storocnej histórii novozámockého futbalu, ako pamätný list pre budúce športové generácie.

GRUNSKY JÁN ST. 28.4.1916 – 23.7.1993

Grunsky Ján st. sa narodil 28. apríla 1916 v Nových Zámkoch. Ked' v roku 1930 fy. Baťa odkúpila koželužňu, vtedy 14 ročný Grunsky Ján sa dostal do Baťovej školy práce do Zlína. Po

absolvovaní školy zostal pracovať v Zlíně, kde si neskôr založil aj rodinu. Do Nových Zámkov sa dostal až v roku 1946. Spočiatku pracuje na osobnom oddelení, od roku 1950 však takmer všetci pracovníci sa museli učiť nové profesie v spojitosti so strojárskou výrobou. Odstupom času v závode sa vytvorili dobré podmienky na prácu, ako aj na kultúru a telovýchovu. Ján Grunský popri svojej hospodárskej funkcií sa venuje rozvoju fabrického futbalu a tak, ako otec nadaného mladého futbalistu ml. Jána Grunskeho sa zapája do života fabrického športu, menovite futbalu. V roku 1951 mužstvo Elektrosvitu je účastníkom krajského preboru a v roku 1953 nesie názov DŠO Spartak Nové Zámky, kym druhá TJ nesie názov Dynamo Nové Zámky. Trénerom Spartaku je bývalý hráč ÉSE Ladislav Kobolka. Od roku 1951 funkcionári novozámockého futbalu a medzi nimi aj Ján Grunský až do roku 1958 mali plné ruky práce s výstavbou štadiónu na Sihoti. V tejto budovateľskej práci zamestnanci Elektrosvitu odpracovali tisíce brigádnických hodín a vedenie Elektrosvitu všetky svoje mechanizmy a odborníkov dávalo vždy k dispozícii. V tejto práci ako vedúci personalistiky závodu a čelný funkcionár futbalu Ján Grunský mal svoj veľký podiel i s ďalšími

funkcionármí Spartaku s Vasilom Sigetim, Jozefom Medekom a Tiborom Drugom. V tejto ich práci bolo nápomocné i vedenie podniku na čele s riaditeľom Jozefom Mésárošom. V roku 1955 toto úsilie bolo hodnotené tým, že TJ Spartak Nové Zámky obdržal vyznamenanie „za zásluhy o výstavbu“ a predsedu TJ Vasil Sigeti vyznamenanie „za vynikajúcu prácu“. V roku 1956 v E skupine oblastnej divízie tréner Karol Borhy a osvedčený funkcionársky kolektív v zložení Julius Mokosényi, František Bóka, Jozef Medek, Vasil Sigeti, Ján Grunský, Jozef Albert podporovaný riaditeľom podniku Jozefom Mésárošom riadí úspešný pochod TJ Spartaku Nové Zámky. Píše sa rok 1959 a TJ Slovan Nové Zámky má nový výbor v zložení predsedu Jozef Medek, tajomník Jozef Stano, hospodár Ján Grunský a 15 členný výbor. Po zlúčení dvoch TJ Ján Grunský vo výbere zlúčenej TJ nemá žiadnu funkciu. Až v roku 1962 bol zvolený za tajomníka TJ Nové Zámky, keďže predsedu TJ Vasil Sigeti trval na zvolení osvedčeného funkcionára akým bol Ján Grunský. V rokoch 1963 až 1966 vykonáva funkciu hospodára TJ. V živote Telovýchovnej jednoty Elektrosvit Ján Grunský bol uznávaným odborníkom športu a po odchode do dôchodku bol uznávanou osobnosťou v telovýchovnej jednote v rozvoji novozámockého futbalu dávnych čias Ako člen klubu dôchodcov Elektrosvitu užíval sympatiu spolupracovníkov a športovcov. Jeho nečakaná smrť ho vo veku 77 rokov života vyrvala z milovanej rodiny a veľkej rodiny elektrosvitákov 23. júla 1993. V spomienkách ho zachováme v kronike novozámockého futbalu dávnych čias, ako úprimného a dobrého človeka.

HAULIK ŠTEFAN

8.11.1948

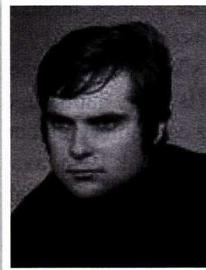
Narodil sa v Nových Zámkoch 8. novembra 1948. Je synom známeho futbalistu Ladislava Haulíka, ktorý dlhé roky reprezentoval novozámocký futbal dávnych čias, ako brankár známeho

mužstva ÉSE. Hrával aj za mužstvo Husos Pozsony a bol hráčom aj prvoligového mužstva ŠK Baťa Zlín. Teda Haulík Štefan pochádza z futbalovej rodiny, v ktorej vyrástli aj jeho súrodenci Mikuláš, Jozef, Peter a Ladislav. Až na Petra boli všetci známi dorasteneckí futbalisti, či už v Lokomotíve, alebo neskôr v Slovane. Štefan svoju futbalovú dráhu začal v roku 1961 v žiackom mužstve a prešiel postupne všetkými žiackými a dorasteneckými kategóriami. Bol dorasteneckým majstrom a ako dorastenec viackrát reprezentoval svoje mužstvo v západoslovenskom kraji a štartoval aj za výber Slovenska. V roku 1967 sa stal stálym hráčom mužstva dospelých, kde reprezentoval farby rodného mesta až do roku 1980 s výnimkou rokov základnej vojenskej služby, ktorú absolvoval v Dukle Tábor, neskôr v Dukle Nováky. K najkrajším spomienkám zaraďuje postup do SNL pod vedením trénera Karola Borhyho. Ako aktívny hráč bol typom hráča futbalového rozumu a srdca. Prvým júlom 1980 bol futbalovým výborom poverený trénerstvom „B“ mužstva dospelých, kde bol aj hrajúcim trénerom. Pod jeho vedením mužstvo postupuje z okresnej súťaže cez I. B triedu až do I. A triedy. Dosiahnué úspechy na úseku trénerstva ho predurčili

k tomu, aby sa v roku 1985 stal vedúcim A mužstva dospelých. Jeho jediným cieľom bolo postup z Krajskej súťaže do III. SNL. Hned v prvom roku vytýčený cieľ splnil a po kvalifikačnom zápase s Partizánskym, mužstvo pod jeho vedením postupuje do III. SNL. Po necelých desať rokoch sa stal znova trénerom A mužstva a vtedy pod jeho vedením mužstvo postúpi do II. SNL takmer po 30 ročnom odstupe. V roku 2004-2005 je trénerom dorastu a hned po prvom roku pôsobenia povedie dorastencov z III. SNLD do II. SNLD. V súčasnosti je trénerom dorastu v II. SNLD a postup ziaľ do I. SNLD v ročníku 2006/2007 sa neuskutočnil. Haulík Štefan vychoval rad mladých nadaných futbalistov a keď držal v ruke trénerskú taktovku mužstvu sa vždy darilo a v postupovom rebríčku dosiahol vždy úspechy, za čo mu právom prislúcha vdaka a uznanie najvyššieho stupňa „osobnosť novozámockého futbalu“.

HALÁSZ IMRICH

25.5.1949

Narodil sa v Nových Zámkoch. Už ako žiak základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským svoje futbalové kroky začal pod dozorom svojho učiteľa a prvého trénera Bélu Csizmadiu so svo-

jimi spolužiakmi Mikulášom Czingelom, Antonom Lakatošom, Imrichom Szolcsanom, Imrichom Kovácsom, Tiborom Patyim, s ktorými sa potom neskôr zdokonaloval vo futbalovej hre v dorasteneckom mužstve pod vedením dorasteneckého trénera Ladislava Pintéra. Na jar v roku 1965 mladé futbalové nádeje pod vedením trénerskej dvojici Pintér – Sládek vybojujú I. Dorasteneckú ligu v zložení: Lengyel, Danáč, Mažgút, Czingel, Nagy, Dobi, Patyi, Kupka, Haulík, Mityo Farkaš, Belický, Lakatoš Anti, Kukan, Kardoš, Imrich Halász a Blanár. Trojica Halász, Lakatoš, Czingel bývalí žiaci učiteľa Bélu Csizmadiu sa vyznačujú s dobrým výkonom v dorasteneckej lige. Halász Imrich svoj výkon preukazuje nielen v dorasteneckom mužstve Elektrosvitu, ale aj po nastúpení do základnej vojenskej služby v mužstve TJ Dukla Tábor v roku 1968. Po návrate zo základnej vojenskej služby je výkonným účastníkom v II. ligovom mužstve TJ Nové Zámky. Prvýkrát sa predstaví 4. októbra 1970 v zostave A mužstva v zložení: Cepo, Šalgo, Vatter, Ondruch, Hrablík, Kukan, Draguň, Polák, Blanár, Lakatoš, Halász, Kardoš, Petráni v boji o prvenstvo v Trnave, žiaľ s prehrou 4:1. Trénerom je Karol Chrupka, ale s návratom do Nových Zámkov už uvažuje Karol Borhy.

Po jesennej činnosti Karol Borhy preberá trénerské žezlo a s mužstvom v ktorom sú už aj mladé posily Halász Imrich, Zahorák Vincent, Haulík Štefan, Mityo Farkaš, Polák Vladimír, Blanár, Lakatoš Anton, Hrabovský, Kardoš odchádza na dávnejšie dojednaný zájazd do Maďarska. Sledujúc hru Halásza Imricha v mužstve TJ ES, Karol Borhy ho zaraďuje do kádra A mužstva a dáva mu príležitosť v zápasoch proti Interu B Bratislava, Čadca, Trnava Dubnica, ČH Bratislava spolu s ďalším mladým útočníkom Antonom Lakatošom. Po uplynutí prestupového termínu 6. januára 1972 Karol Borhy previedol výber hráčov na sústredenie do Beskýd. Na sústredení boli hráči i s asistentom Jánom Sládekom – Zahorák, Pobočík, Haulík, Vatter, Juhás, Hojsík, Hrablík, Blanár, Frico Farkaš, Polák, Ondruch, Lakatoš, Halász, Petráni, Malits, Števík, Hrala, Hrabovsky a Miťo Farkaš, ktorý končil štúdiá na pedagogickej fakulte v Nitre. Halász Imrich je účastníkom rozhodujúceho zápasu 18. júna 1972 na štadióne vo víťaznom mužstve nad Bánovcami v pomere 2:0. Bol to dar k 60 –ke trénera Karola Borhyho a súčasne aj postup do SNL. Obecenstvo sleduje zápas už pod krytou tribúnou a oslavuje víťazov v zložení: Zahorák, Haulík, Hojsík, Hrablík, Farkaš, Hrala, Halász, Vatter, Malits, Ondruch, Lakatoš, Polák a Blanár, ako aj pekné góly Malitsa a Lakatoša. Po ukončení súťaže Borhy Karol z Nových Zámkov odchádza a novým trénerom je Dušan Danko. V pohárovom zápase proti Calexu Zlaté Moravce Halász Imrich sa vyznačuje so štyrmi gólmami. Halász Imrich po zanechaní aktívnej činnosti sa venuje trénerskej práci dorasteneckej mládeži. V súčasnosti prejavuje sympatiu voči súčasnému športovému dianiu, ako divák a podporovateľ myšlienky rozvoja novozámockého futbalu.

HRABLÍK JOZEF

7.12.1942

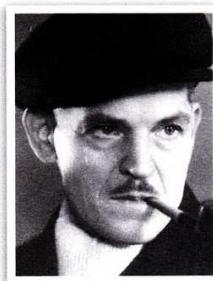

Narodil sa 7. decembra 1942 v Nových Zámkoch. Bol jedným z mladých nadaných futbalistov, ktorý vyrástol pod odborným dozorom tínera a učiteľa mladých športovcov Floriána Mikoviča.

V roku 1956 v mužstve dorastencov Lokomotívy Nové Zámky je vo víťaznom mužstve 23. mája proti dorastencom Palarikova v dorasteneckej súťaži kraja v pomere 5:1. Nadaný mladý futbalista čoskoro získava dôveru trénera Ladislava Gancznera a dostáva priestor v mužstve Lokomotívy pri takých hráčoch akými v období rokov 1959/60/61 boli Ševčík, Fučík, Hagan, v spoločnosti ktorých aj 5. VII. 1961 hlásí prestup do TJ Slovan Nové Zámky s tým, že chce hrať za vyššiu súťaž, keďže Slovan postúpil do II. ligy. Jeho športová dráha teda po fúzii uskutočnenej 5.8.1961 sa ubera už v Tj Nové Zámky. Prežíva však určité sklamanie, lebo sa nedostáva do kádra II. ligového mužstva TJ Nové Zámky, ale do B mužstva účastníka divizie pod vedením trénera Ladislava Gancznera. Na jar 1963 novým trénerom A mužstva je Michal Vičan, B mužstva L. Ganczner. Pre obidve mužstvá TJ sú k dispozícii hráči, medzi ktorými Hrablik Jozef nie je. Vičan ani na jeseň 1964 s Hrablíkom nepočítal, keďže je presunutý do B mužstva, kde je tvorcom gólov a úspechov B mužstva. Na jar 1965 po neúspešnom zápase v Martine rezignuje Vičan a Ganczner preberá trénerstvo a v A mužstve dáva príležitosť Hrablíkovi. Jar 1966 Hrablik podáva dobrý výkon v A muž-

stve. V prestupovom termíne na jeseň 1966 hlásí prestup do Žiliny odkiaľ sa vráti až na jeseň 1968 a 19. októbra 1968 v zápase nad Jednotou Trenčín v pomere 3:1 je strojcom gólov v trojici Hrablik, Baňár, Hudák, ako aj v Púchove získava spolu so Žabkom víťazný postup mužstva v pomere 2:1. V roku 1969 až 1972 je platným hráčom A mužstva. Aktívnu činnosťou končí na jar 1973. Ako funkcionár v TJ sa objaví ako tréner B mužstva dospelých na jar 1978 až 1980. Hrablik Jozef je bezpochybne jedným futbalistom dátvnych čias novozámocného futbalu, ktorý právom patrí ako tvorca úspechov tejto histórie.

MITNIK JOZEF

Ešte predtým, kym začnem opisovať činnosť a zásluhy údržbára a skladníka športového náradia klubu ÉSE Jozefa Mitnika, prízvukujem, že plochu ihriska zahalila zelená tráva. Vysvitá to z tej skutočnosti, že počas prvej svetovej vojny, vydal plochu ihriska koscom novozámocký obchodník s obilím Lipót Neuhaus a speňažil trávu ihriska u novozámockých gazdov. Pred Jozefom Mitnikom činnosť údržbára a skladníka vykonával Karol Kamenicky s manželkou, po nich Alexander Sári a Julius Chvíla a od roku 1948 túto obetavú prácu spojenú aj s údržbou a praním výstrojov športovcov vykonával Jozef Mitnik s manželkou Júliou. Dlhé desaťročia užívali lásku a uznanie športovcov od tých najmladších až po starých páнов futbalu, nehovoriac o tom, že aj funkcionári klubu ctili a rešpektovali tento obetavý manželský párs. Teraz ked' zahrniem činnosť Jozefa Mitnika do 100 -ročnej histórie novozámockého futbalu, in memoriam mu vyslovujem vdáku za všetko čo pre futbalistov klubu cez dlhé desaťročia vykonal. Športovci telovýchovnej jednoty ho vždy obklúčovali láskou, ako aj jeho vernú manželku Julišku, ktorá ho vo všetkom podporovala pri výkone svojej práci. S nostalgiou spomíname na ich statčnú prácu, ktorú vykonávali v prospech úspechov telovýchovnej jednoty. Miestom ich večného odpočinku je cintorín Svätého Jozefa v Nových Zámkoch.

KOVÁCS LADISLAV

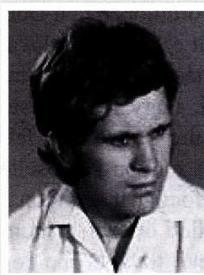
Potomok starej novozámockej rodiny. Svoje detstvo strávil v historickej oblasti mesta zvanej Kisfél sor v bezprostrednej blízkosti mestského futbalového ihriska.

Je dosť možné, že

táto blízkosť bola dôvodom toho, že Lacko od detstva sa pritúlil k športu. Keďže jeho otec bol majstrom v obuvníctve, teda aj Laciho pozornosť upútala k tomuto remeslu. Výsledkom tohto záujmu bola skutočnosť, že Laciho bavilo v spojitosti so športom zhotovenie kopačiek pre futbalistov. Táto práca ho nadmierne bavila. Čoskoro sa stal zamestnancom CIKTY – továrni na výrobu obuvi, odkiaľ už cesta k športu bola prístupnejšia. S počiatku bol údržbárom športovej obuvi u mužstva, neskôr aj futbalového ihriska. Túto prácu od štyridsiatich rokov s oddanosťou a s pracovným elánom vykonával až do dôchodcovských rokov. V spoločnosti športovcov fabriky v radoch futbalistov strávil príjemné a úspešné roky svojho života. Športovci novozámockého futbalu dávnych čias cez desiatky rokov ho s láskou prijali do svojich radov. Bol spolu-tvorcom úspechov futbalistov počnúc dorastencami až po úspešných hráčov ligových celkov Telovýchovnej Jednoty Elektrosvit. Jeho záslužnú prácu s vďakou spomínajú a odmeňujú v spomienkach športovci nášho mesta. Jeho večným odpočinkom je cintorín Svätého Jozefa v Nových Zámkoch. Venujme mu a jeho pamiatke minútu ticha.

JUHÁSZ PETER

3.7.1950

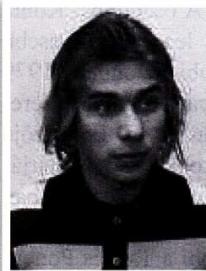
Narodil sa 3. júla 1950 v Nových Zámkoch. Lásku k futbalovej hre prináša so sebou, ako rodinné veno, keďže jeho otec bol príslušníkom starej ÉSE generácie. Peter už ako 15 ročný v roku

1965 vyniká, ako nadaný benjaminec, kým v B doraste u trénera Ludovita Dékánya získa registračku. Na jar v roku 1969 ho vtedajší tréner Ladislav Ganczner zaraďuje do A mužstva, kde sa dostane do spoločnosti hráčov akými boli Pobočík, Muzika, Šalgo, Banyár, Kálazi, Dragúň, Kukan, Vatter, Haulík, Kolompár, Žabka, Hrabiľák, Szénáši, Ondruch, Dőcze, Ing. Rozsnyo, Pišta Kováč, Laci Kováč a Molnár, aj s ďalšími mladými dorastencami s Cepom, Hralom a Polákom. Peter na jeseň 1969 sa stáva hráčom Dukla Nováky, keďže v Novákoch stráví základnú vojenskú službu. Na jeseň 1971 je už doma v mužstve TJ Elektrosvitu pod dozorom trénera Karola Borhyho a kondičného trénera Sládeka Jána. Postupne nadobúda svoju predvojenskú formu a tak tréner Borhy na jar 1972 ho zaraďuje do kondičného tábora hráčov TJ ES do Beskýd. Mužstvo víťazstvom 2:0 nad Bánovcami 18. júna 1972 postúpi do SNL. Peter po odchode Borhyho z Nových Zámkov ostáva platným hráčom mužstva aj u trénera Dušana Danku a po jeho rezignácii aj Ludevit Macko ho ponecháva v A mužstve na jar 1973, kedy mužstvo je účastníkom C skupiny III. ligy. Peter väčšinou hráva v tom čase žolíka v B mužstve, ale na jar 1974

jeho výkon ho opäť zaraďuje do A mužstva. Po odchode Ludovita Macka z Nových Zámkov na krátke čas trénerské žezlo obasdi trénerská dvojica Sládek – Grunský, ale 18. januára 1975 v sústredení Podolankách tréner Ganczner Ladislav ho zaraďuje do A mužstva medzi hráčov Póša, Móder Malits, Konta, Peter Ganczner spolu s dorastencami Peter Halanda, Haulík a Lakatoš. Mužstvo na jeseň 1975 je účastníkom SNL, žiaľ však na jar 1976 mužstvo opúšťa SNL. Peter spolu Františkom Machom odchádzajú už na jeseň 1975 z TJ ES. Peter prestupuje do Nesvadov, kde pobudne až do jesene 1979, kedy sa vráti opäť do TJ ES, avšak ešte v tom roku končí aktívne pôsobenie vo futbale. Peter bol bezpochyby platnou populárnom postavou novozámockého futbalu dávnych čias.

KISS JOZEF

9.11.1956

Narodil sa 9. novembra 1956. S futbalom začal v Nových Zámkoch, ako žiak a futbalovej abecede ho postupne priúčali v tom čase tréneri Tibor Vörös, Ján Sládek, Pones Ladislav. Ako učenli-

vý a talentovaný mladý hráč už ako 18 ročný je v zostave A mužstva. Základnú vojenskú službu začne u Dukly Hodonín, kde pôsobí dva roky v krajskej súťaži. Po ukončení základnej vojenskej služby dostáva ponuky z Nitry a Šale, ako aj z Hodonína, le on si vyberie materskú jednotu Elektrosvit, kde pôsobí až do ukončenia aktívnej činnosti. Tu pôsobí pod odborným dozorom trénerov Ondrucha – Takácsa a Jajcaya. Najlepšie spomienky má na sezónu 1981 až 1982, kedy mužstvo postúpilo do SNL, pod vedením trénerskej dvojici Ganczner – Ivanič s mužstvom v zložení Valo, Szepesi, Kolarik, Ing. Dolobáč, Konta, Drobný, Peter Ganczner, Kutrla, Gáal, Mészároš, Molcsan, Kiss, Labay po víťaznom zápase nad Novým Mestom nad Váhom 13. júna 1982. Kiss Jozef prezývaný „DÖRGÍ“ v tom čase je elektrikárom v n. p. Elektrosvit. V roku 1986 je v mužstve Elektrosvit aj pri vypadnutí z II. ligy a na jar 1987 v diviznom mužstve TJ ES pod vedením trénera Štefana Haulíka, v zložení Cepo, Buransky, Molčan, Krško, Kutrla, Gáal, Kiss, Döme, Kálazi, Jankovič, Molnár. Je aj v odvetnom zápase s Partizanským pri postepe návratu do II. SNL. Na jeseň 1987 trénerom mužstav je Tibor Kövesi. Jarné kolo ovšem už riadí Pones Ladislav a v B mužstve

Štefan Haulík. Na jar 1988 Dörgi už nie je v zostave mužstva, čo značí koniec jeho aktívneho športovania v TJ ES. Odstupom rokov môžeme konštatovať, že Jozef Kiss „populárny Dörgi“ vždy vedel riešiť uložené úlohy a hodnotne zveľaďoval úroveň novozámockého futbalu dávnych čias. Prisľúcha mu uznanie a vďaka za odvedenú prácu s prianím d'alších šťastných rokov v kruhu najmilších – svojej rodiny.

KONTA ROBERT

24.8.1953

Po prestupovom termíne na jeseň 1973 bol z Dynama Bajč za výmenu hráča Čvirika preregistrovaný na návrh trénera Macka do TJ Elektrosvitu. Napriek návrhu však tréner Macko ho nezaraduje

je na prvý majstrovský zápas odohratý proti Ružomberku, ale až 21. októbra 1973 dosťáva príležitosť proti VSŽ v Košiciach, kde sa predstavil pekným gólov. Košice ovšem vyhrali v pomere 2:1. Na jar 1974 Konta je vynikajúcou posilou mužstva a svojou útočnou hrou vyniká hlavne s jeho zásluhou na víťaznom zápase 4:0 nad Liptovským Mikulášom. Na jar 1975 tréner Ganczner Ladislav v Podolankách na sústredení venuje náležitejšiu pozornosť Kontovi počítajúc s ním v plánovanom útoku mužstva v zložení Konta, Lakatoš, Móder, Malits, Ganczner Peter. Tento útočný rad sa pričinil o to, že mužstvo naďalej ostáva v SNL, žiaľ však na jar 1976 za trénerstva Ing. Dingu mužstvo opúšťa SNL. Na jesň 25 ročný Konta už netrénuje a hlási prestup do Komárna. Na jar 1976 jarné kolo sa začína 20. marca a trénerom je Ponesz Ladislav. Na jesň na trénerskú lavicu sadne Anton Dragúň a Konta je tiež v mužstve TJ ES a je strojcom gólu na nerohodnom zápase 2:2 proti Matadorke. Na jar 1978 Dragúň Tonot odchádza do Komárna a trénerskú funkciu u A mužstva preberá Ladislav Baňák. Priebeh majstrovských zápasov je narušený ohláseným prestupom Kontu do TJ Renokov a Lakatoša do Plastiky Nitra. Na jar 1978 trénerom Renokovu

je Ganczner Ladislav. S mužstvom postúpi do I. A triedy a Konta Robi je najúspešnejším strelcom a útočníkom TJ Renokovu. Na jeseň 1979 Konta robi je už hráčom TJ ES a úspešne reprezentuje TJ ES v Dunajskom Pohári v Jászberényi v Maďarsku. Na zimnom sústredení v januári 1980 s trénerom Takácsom je mužstvo na Počúvadle spoločne s hráčmi Sparty Praha. Medzi novozáčanmi je aj Konta Robert. Na jeseň však Konta v kolektíve trénerskej dvojici Ponesz, Takács nie je, lebo prestúpil do TJ Agro Hurbanovo. V historickom zápase 6. októbra 1980 na štadióne v Nových Zámkoch Robi využil chaotickú hru obrany a on sám svojím výkonom bol strojcom víťazstva hurbanovského nováčika v pomere 5:0 nad TJ ES Nové Zámky. Trpká poučka pre novozáčanov. Na jar 1982 trénerská dvojica Ganczner, Ivanič má v mužstve opäť Kontu, ktorý sa vrátil z Hurbanova do TJ ES. Po úspešnom jarnom pochode mužstva 13. júna 1982 góli mi Kontu, Labaya, Drobného mužstvo s víťazstvom 3:1 nad Novým Mestom nad Váhom získa opäť príslušnosť v II. SNL. S Robim poslednýkrát sa stretáva publikum na jar 1984 v mužstev starých páнов na zápase so starými pánnimi zo Štúrova. Účinkovanie Kontu Robiho vo farbách novozámockého futbalu dávnych čias bolo vždy úspešné, či už vo farbách TJ ES alebo v TJ Renokov reprezentoval naše mesto.

KUTRLA JÁN

9.3.1958

Narodil sa 9. marca 1958. Prvé kroky vo futbale absolvoval pod dozorom trénera Žiakov Tibora Vörösa v žiackom mužstve TJ Elektrosvitu v rokoch 1972 – 1973. V mužstve dospeľých TJ Elektrosvitu v A mužstve prvýkrát hrá v II. ročníku Dunajského pohára v Štúrove v júli 1976. Hrá počas trénerstva Ing. Dingu a trénerská dvojica Pones – Grunsky dáva príležitosť mladému talentovi aj na majstrovskom zápase na jeseň 1976 proti Seredu. Na jeseň 1977 trénerom mužstva je Dragúň Anton, ktorý dôveruje tiež mladému Kutrlovi a zaraďuje ho do kádra A mužstva. Na jar 1978 Dragúň odchádza do Komárna a po ňom nastupujúci Ladislav Baňár a neskôr na jeseň Ondruch tiež zaraďuje Kutrlu do kádra A mužstva. Začiatkom januára 1980 je na spoločnom sústredeňí v Počúvadle TJ ES a Praha Sparta a na jeseň ho trénerská dvojica Takács, Pones ponecháva v kádre A mužstva TJ ES. Aj tréner Jozef Jajcay dôveruje hre mladého hráča a ponecháva ho v kádre A mužstva. Aj na jeseň 1981 je aktívnym hráčom A mužstva počas trénerstva Ladislava Gancznera. Dňa 13. júna 1982 je v postupujúcim víťaznom mužstve TJ ES do II. SNL. Po krátkej jarnej pôsobnosti v roku 1984 v TJ Sigma Nové Zámky na jeseň 1984 je opäť hráčom TJ ES pod vedením trénerskej dvojice Ing. Michala Puchera a Františka Ivaniča. V rokoch 1985 – 1986 striedavo hrá v oboch dospelých mužstvách TJ ES, ale na jar 1987 tréner Haulik

Štefan ho zaraďuje do kádra A mužstva TJ ES. Aktívnu činnosť končí na jeseň 1987. Kutrla Ján bol vždy spoľahlivým a verným hráčom novozámockého futbalu dávnych čias, začo mu prináleží vďaka a uznanie za odvedenú prácu v športovom živote nášho mesta.

VIŠŇOVSKY FRANTIŠEK

15.10.1920 – 17.10.1987

Narodil sa 15. októbra 1920, rodák od Zlatých Moravieč. Občanom Nových Zámkov sa stal v roku 1945. Dlhé roky bol vedúcim obchodného domu „ZÁMČAN“. Ako známa osobnosť

mesta sa stal nielen členom ale aj podporovateľom telovýchovného hnutia – športu a hlavne futbalu. V období rokov 1948 – 1951 počnúc Telovýchovnou Jednotou ŠK Nové Zámky, ČSSZ Nové Zámky, ČSAD a Dynamo Nové Zámky bol pri reorganizácii týchto telovýchovných jednôt. Ako funkcionár aktívne sa zapájal do riadenia futbalovej činnosti v meste. Bol členom futbalového výboru a mal na starosti koordináciu zdravotného stavu športovcov Telovýchovnej jednoty a bol styčným členom výboru s lekárskou zdravotnou službou počas celého obdobia majstrovských súťaží. Starostlivo riadil a organizoval, aby športovci Jednoty prešli včas lekárskou prehliadkou, na čo v tom čase bola venovaná zo strany vedenia Telovýchovnej Jednoty náležitá pozornosť. Vo výbere TJ mal rozhodujúce postavenie a bol vždy výkonným funkcionárom. V radoch športovcov, akými v tom čase boli Tibor Meszlényi, Andris Norbert, Andris Ladislav, Kováč Karol, Puškáš Michal, Jánoška Jozef, Koppány Ladislav, Pintér Jozef, Jurik František, Lénárt Mikuláš, st. Dečí Karol, ml. Dečí Karol, Šereš Ernest, Kovacsics Jozef, Erneszt František, Pintér Ladislav, Ganczner Ladislav, Chrupka Karol, Balogh Štefan a mohol by som ešte vymenovať desiatky

novozámockých hráčov dávnych čias novozámockého futbalu. Bol uznávaným funkcionárom a užíval ich vysokú dôveru. V tom čase známe odborné vedenie futbalu Singer – Spevák Árpád, Albert Jozef, Rafajlovič Julius v jeho osobe našlo spoločlivého a odborne pripraveného funkcionára futbalu. V novozámockom futbale dávnych čias pôsobil dlhé desaťročia. Vo februári 1985 sa aktívne zúčastnil organizovania osláv 80. výročia futbalu v našom meste a bol členom prípravného výboru. Na slávnostnom zasadnutí 28. novembra 1985 jeho záslužná práca vykonaná desaťročia vo futbale dávnych čias bola odmenená jubilejným diplomom za zásluhy a rozvoj futbalu v Nových Zámkoch. Vo veku 67 rokov 17. októbra 1987 opustil milovanú rodinu a veľkú rodinu novozámockých športovcov, ktorí si ho navždy zachováme vo svojich spomienkach. Odpočíva v rodinnej hrobke v novozámockom cintoríne Svätého Jozefa.

ZAHORÁK VINCENT

30.5.1949

Narodil sa 30. mája 1949 v Bánove pri Nových Zámkoch. Ako futbalista dorastenecké roky strávil v rodnej obci. Prvýkrát sme sa s ním stretli vo farbách TJ ES na jeseň

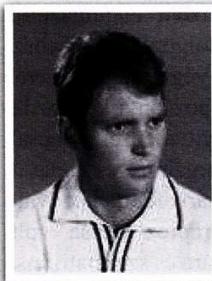
v roku 1970 v bráne

TJ Elektrosvitu. V tom čase TJ ES trénoval Karol Borhy. Bránu TJ Elektrosvitu strážil v spoločnosti brankárov Pobočíka a Cepu. Po skončení jarného kola 1972 Borhy odšiel z Nových Zámkov. Jeho nástupcom sa stal Dušan Danko, ktorý tiež dôveroval trojici brankárov Zahorák Cepo, Pobočík. Túto trojicu na jar 1973 počas trénerstva Ludovita Macku doplnil mladý Ružík. V prestupovom termíne na jeseň 1973 Ján Cepo odišiel do Žiliny a tak brankárom číslo 1 popri Alexandrovi Borbélyovi z Tvrdošoviec sa stal Vincent Zahorák. Počas trénerstva Ladislava Gancznera Zahorák s Borbélyom sú aj 18. januára 1975 na sústredení v Podolankách. Na jeseň 1976 z Gbelieca prestúpil do TJ ES Valo Milan, ktorý spolu so Zahorákom odohral v rámci Dunajského pohára 12 – 25. júla 1976 v Štúrovej pohárové zápasy. Mužstvo v tom čase trénovala trénerská dvojica Pones – Grunsky. Na jar 1977 väčšinou v bráne TJ ES vidíme Valo Milana s náhradníkom Štefanom Stankom. Trénerom mužstva je Anton Dragúň. Po roku 1977 Zahoráka Vinca vidíme až na jar v roku 1984 v bráne seniorov TJ ES, kedy futbalisti z rokov 1970 dvoch susedných Telovýchovných jednot Elektrosvit a JCP Štúrovo si zaspomínali na spoločné boje

v rámci súťažiach a odohrali priateľský zápas, z ktorého vyšli víťazne seniori Elektrosvitu v zostave Zahorák, Borbény, Ing. Póša, Ficza, Ondruch, Farkaš, Haulík, Mach, Polák, Lakatoš, Konta, Halász, Móder, Hrala, Petráni, Vatter, Juhász a Kukan. Aktívnu futbalovú činnosť Vinco Zahoráku ukončil už ako občan Nových Zámkov, keďže spojil svoj život s vernou manželkou Hilduškou Benkovou, s ktorou v rodnej pohode žijú šťastný život v kraji svojich najmilších.

ING. PÓŠA LADISLAV

24.6.1949

Póša Ladislav sa narodil 24. júna 1949 v Tvrdošovciach – Tardoskedd. Dorastenecké roky s úspechom absolvoval v rodnej obci. Do TJ ES bol tento odchovanec z Tvrdošoviec preregistrovaný v jú-

lovom prestupovom termíne v roku 1972, ako hráč z Dukly Nováky. Pred nástupom na základnú vojenskú službu bol hráčom Slovana Bratislava. Po prestupe do TJ ES ho vtedajší tréner Danko Dušan ihneď zaradil do mužstva v zložení Zahorák, Pobočík, Ficza, Vatter, Haulík, Farkaš, Ondruch, Lakatoš, Malits, Sklenár, Petráni, Polák a dal mu príležitosť na zápase proti prievidzským baníkom, ktorý sa skončil víťazstvom novozámčanov gólem Póšu v pomere 1:0. Na jar 1973 v dôsledku dobrého výkonu ho aj tréner Ludevit Macko ponecháva v skladbe mužstva, pôsobiacom v C skupine III.ligy. Na jar 1974 pôsobí v mužstve TJ ES ďalší tvarošovský odchovanec Alexander Borbely ako sekundant Vincenta Zahoráka v bráne TJ ES. Po odchode trénera Macka v jesennom koli pôsobí u mužstva trénerská dvojica Sládek, Grunský. Na jar 1975 ovšem už na sústreďení v Podolankách je popri Borbelyovi a Póšovi ďalší odchovanec z Tvrdošoviec Ladislav Móder. Žial na jar 1976 mužstvo opúšťa II.SNL a v jesennom období trénerom mužstva je Ing. Dinga. V nasledujúcich rokoch Póša úspešne pôsobí v TJ ES a na jar 1978 na krátku dobu aktívnu činnosť v mužstve preruší z dôvodov, že pracuje na diplomovej práci s ukončením

vysokoškolských štúdií na VŠP v Nitre. Na jeseň v roku 1978 za trénerstva Ladislava Baňára ovšem už je opäť v mužstve TJ ES v zložení Valo, Štefanik, Mach, Ing. Póša, Belančík, Tóth, Kiss, Vereš, Paulička, Šimunek a Móder. Po Baňárovi ténerskú taktovku na jar 1979 v mužstve TJ ES preberá dvojica Ondruch – Takáč a Ing. Póša už v skladbe mužstva TJ ES nie je, z dôvodov zastávania vedúcej hospodárskej funkcie na odbyte v n. p. Elektrosvit. V registrácii TJ ES ešte do konca roku 1981 je vedený, ale už aktívne vo futbale neúčinkuje. Póša Ladislav v období rokov 1972 – 1978 úspešne reprezentoval novozámocký futbal dávnych čias. I v súčasnosti, ako divák je sympatizantom novozámockého futbalu.

ING. VALO MILAN

10.7.1952

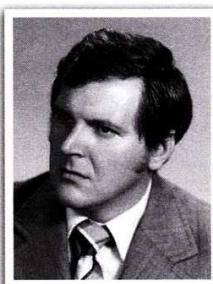
Valo Milan sa narodil 10. júla 1952. V mužstve TJ ES ho prvýkrát vidíme po prestupovom termíne v jeseni 1976, kedy prestúpil z Gbelieč do nášho mužstva. Prvú príležitosť v bráne TJ ES dostal

v pohárových zápasoch o Dunajský pohár v Štúrove v dňoch 21 – 25 júla 1976, popri Vincenta Zahoráka. V tom čase trénerom TJ ES bol Ing. Dinga. Na jar 1977 až do jesene 1979 stráži bránu TJ ES počas trénerstva Ondrucha a Takáča. Od jarného kola 1980 do 31. mája 1980 trénerom mužstva je Jajcaj Jozef a do jari 1981 za ním nastupujúci Ponesz Ladislav tiež ponecháva Milana osvedčeného v bráne TJ ES. Na jesennú mužstvo TJ ES už riadí trénerská dvojica Ganczner – Ivanič a vedľa Valu v bráne je už aj mladý Stanko Štefan. Mužstvo pôsobí v krajskej súťaži a na jar 1982 s 47 bodmi s päť bodovým náskokom pred Novým Mestom postúpi do II. SNL. Na jesennú 1982 trénerom mužstva je Baránek a mužstvo získa ďalšie prvenstvo a to v VIII. ročníku Dunajského pohára v bráne s dvojicou Valo, Stanko. Na jar 1983 v bráne TJ ES sa striedajú traja nadaní brankári Cepo Ján – Valo Milan a mladý Babín Peter. S touto bránkarskou trojicou disponuje v tom čase trénerská dvojica Ganczner, Ivanič. Na jesennú 1984 trénerská dvojica Pucher, Ivanič má v bráne už len Cepo Jána a Petra Babína. Po operácii ruky Jána Cepu bránu stráži dvojica Babín, Baláž v jesennom období 1985. Pripadajúce slávne roky novozámockého futbalu

dávnych čias v období rokov 1976 – jesennú 1984 v bráne TJ ES reprezentuje s úspechom Valo Milan. Ako zamestnanec a pracovník odboru práce a mzdy v n.p. Elektrosvite popri zamestnaní získá vysokoškolské vzdelanie na VŠE v Bratislave s titulom inžinier. Jeho usilovnosť a vedomosti sa prejavili nielen v športe, ale aj v občianskom živote. Bol oddaným reprezentantom novozámockého futbalu dávnych čias. V súčasnosti je občanom nášho mesta a naďalej sympatizantom novozámockého futbalu.

ING. BAKA JÁN

3.10.1945

Narodil sa 3. októbra 1945 v Nových Zámkoch. Detské roky strávil v blízkosti mestského ihriska v oblasti ulíc Šoltésovej, Jazdeckej, Roľníckej a Janka Kráľa.

S futbalovou hrou sa dostal do bližších spojení v oblasti Sihoti, keďže v roku 1952 sa prestáhovali do oblasti štrandu Emila Tatarika na rozhranie ulíc Nitrianskeho nábrežia a Bezručovej ulici. Po ukončení základnej školy navštievoje strojnickú strednú školu v Komárne, kde maturuje a získa prijatie na Vysokú školu strojnícku v Košiciach, kde ukončí štúdiá so získaním titulu inžinier strojár. Po ukončení vysokej školy dostane zamestnanie v Renokove, keďže bol štipendistom v tomto podniku. Pracuje vo funkcií výrobného náimestníka počas pôsobenie riaditeľa Mikuláša Lábadyho dipl. technika. Taktôto sa dostáva do kontaktu s futbalovou činnosťou od 1. marca 1976, keď Telovýchovná Jednota ČSAO pokračuje svoju činnosť pod novým názvom TJ Renokov. Sponzorský podnik RENOKOV sa stáva pevným zázemím Telovýchovnej Jednoty Renokov a počas pôsobenia trénera Ladislava Gancznera už na jeseň 1977 Telovýchovná Jednota je účastníkom I. B triedy a na jar 1978 postúpi do I. A triedy. Aj vedenie TJ Renokov vyvíja úspešnú aktivitu s prevedím rôznych investícií – strávnatenie hracej plochy ihriska, prevedenie betonovej ohrady ihriska, aby aj s tým zabezpečili regulérnosť ihriska vo vyššej súťaži. Bezpochybne týmto zapísali činnosť TJ

Renokovu do história novozámockého futbalu dávnych čias, vďaka funkcionárom TJ Renokovu v zložení Ing. Jána Baku vo funkcií predsedu, Pavla Vöröša tajomníka, Karola Karšayho hospodára, Ladislava Lábadyho vedúceho mužstva a ďalších agilných funkcionárov súčasne zamestnancov podniku Juliusa Bekéniho, Dyoníza Štégmara, Ing. Juraja Bednárika, Františka Pauličku, ako aj členov výboru Nagya, Takácsa, Františka Ficzu, Kucharoviča, Cimbalíka, Zahoráka, Halásza, Šimuneka a Gondžalu. Pritom všetkom materiálové zázemie zabezpečoval podnik Renokov na čele s oddaným riaditeľom za rozvoj novozámockého futbalu Mikulášom Lábadym dipl. technikom. Táto záslužná práca je zakotvená vo fotodokumentáciach, ktorá bola vykonaná pri budovaní mestského ihriska pre budúce generácie. Na jar 1980 TJ Renokov zmení názov na TJ SIGMA, ovšem vedenie ostáva nezmenené, čo vypĺýva aj z výročnej správy podanej predsedom TJ Sigma Ing. Jánom Bakom. Jediná zmena nastala vo funkcií trénera, kde namiesto Ladislava Baňára do funkcie trénera bol zvolený Ladislav Takáč. Výbor TJ Sigma ostáva nadálej v aktivite na čele s predsedom Ing. Jánom Bakom a je doplnený s ďalšími agilnými funkcionármami, akými boli Závodsky Jozef, Ladislav Takáč, Oto Procháška. TJ Sigma je nadálej účastníkom I. A triedy. Vedenie TJ svoju činnosť zamerá na to, aby s mužstvom v zložení Kotian, Zajíček, Kadaba, Kosiba, Cigáň, Robo Ganczner, Blaho, Polák, ako hrajúci tréner, Lakatoš, Bara, Kopečny a Horváth TJ Sigma zostala i v ďalšom období účastníkom krajského majstrovstva. Na jeseň 1983 štvrté miesto je úspechom. Na jar 1984 až do jesene 1985 mužstvo prosperuje, kým tento úspešný pochod je narušený s prehrou 6:0 v Želiezovciach, po

ktorej nasledujú striedavo pády a úspechy, kedy mužstvo je účasníkom skupiny sverovýchod I. A triedy. TJ Sigma zmení názov na NFC Nové Zámky a na jr 1991 s trénerom Ivaničom Františkom bývalým hráčom TJ Elektrosvitu ja na 5. mieste. Po dvojročnom pôsobení dodnes je záhadou, že mužstvo sa presídli do Želiezoviec a vystúpi zo súťaže. V tejto akcii však ani vedenie Renokovu či TJ Sigmi nie je zapojené.

RECSKA ANTON

8.3.1958

Narodil sa 8. marca 1958. V mužstve TJ ES vystúpil prvýkrát za pôsobenia trénerskej dvojici Ponesz – Grunsky po jesennom sústredení na Počúvadle v mužstve v zložení Valo, Haulik,

Mészároš, Gál, Šiška, Racko, Nagy, Štefanik, Mach, Vališek, Kutrla, Slovák, Ölvecky, Recska, Forgács, Cepo, Madarász a Macák. V mužstve pôsobí aj počas trénerstva Ing. Dingu. Prvý majstrovský zápas odohral proti Topolčanom 20. marca 1977, potom proti Plastike Nitra 1:1, a Spojie Bratislava 1:0. Od 1. júla 1977 trénerom mužstva je Anton Dragúň a Recska Anton v prípravnom období spolu s Robertom Fogelom a Petrom Halandom, v dňoch 21 – 25 júla 1977 je na zahraničnom zájazde v Jászberényi a za tým účastníkom zápasov o Dunajský pohár III. ročníka v Gödöllő v Maďarsku v zápasoch proti AC Tata a Ballassagyarmat – 6:0, 1:1. Na jar 1978 až do jesene 1979 absolvuje základnú vojenskú službu a spolu s Robertom Fógelom na jesene 1979 sa vráti do TJ ES pod odborným dohľad trénerskej dvojici Takács – Ondruch. Úspešne pôsobí v mužstve TJ ES aj počas trénerstva Jozefa Jajcaya a svojou hrou vynikne hlavne na zápase proti Chirana Stará Tura, kedy vo víťazstve 4:1 vedľa Ladislava Sabu defiluje so svojím hatrikom. Úspešne reprezentuje svoje mužstvo v zápasoch na jesene 1980 o Dunajský pohár, ako aj v jesenných majstrovských zápasoch proti Zbehy s gólem 1:0 a proti Bánovciam s výsled-

kom 2:0. Úspešne reprezentuje svoje mužstvo aj na zahraničnom zájazde 17. septembra 1980 v Budapešti proti tamojšiemu Elektromos Budapešť. Svojou hrou vynika aj v roku 1981 počas trénerstva Ladislava Gancznera, ako aj pod vedením trénerskej dvojici Ganczner, Ivanič. Úspešnú futbalovú činnosť v mužstve TJ ES ukončil na jeseň 1983. Počas pôsobenia v mužstve TJ ES vynikol svojou oduševnenou a disciplinovanou hrou a bol platným hrácom novozámockého futbalu dávnych čias.

FÓGEL ROBERT

24.7.1956

Narodil sa 26 júla 1956. Svoju futbalovú dráhu začal v doreste TJ Elektrosvit. Trénerská trojica Macko, Sládek, Pones ho 12. novembra 1973 zaraduje do kádra A mužstva ovšem po určitej

dobe k verejnemu vystupovaniu dostane príležitosť v pohárových zápasoch Dunajského pohára v II. ročníku 21 – 25. júla 1976 v Štúrove v rozšírenom kátri Valo, Zahorák, Racko, Pôša, Halanda Peter, Kardoš, Nagy, Haulík, Slovák, Kutrla, Hamran, Lakatoš, Bialek, Gáal, Mészároš, Móder, Juraj Vereš, Fógel. Po úspešnom pôsobení v A mužstve v júli 1977 je účastníkom zahraničného zájazdu v Jászberényi v Maďarsku spolu s Petrom Halandom a Antonom Recskom. V rokoch 1978 – 1979 jeseň absolvuje základnú vojenskú službu. Na jeseň 1979 sa vráti spolu s Antonom Recskom do TJ Elektrosvitu. Hned po návrate domov sa predstaví fanúšikom v Šahách 21. októbra 1979 vo víťaznom zápase 4:0. V januári 1980 v období dňoch od 7 až 18. januára je na sústredení spolu s hráčmi ČKD Praha a TJ Elektrosvit na Počúvadle. Na jar 8. marca tréner Jozef Jajcay mu dáva príležitosť na majstrovskom zápase v Skalici a doma proti Matúškovu, kde sa predstavil s pekným gólem. Na jeseň 1980 aj trénerská dvojica Takács, Pones dôveruje Fógelovi. Na jeseň 1982 posilňuje B mužstvo s trénerom Štefanom Haulíkom a na jar 1983 mužstvo v zložení Babin, Belančík, Morvay, Juraj Molčan, Mikla, Jaro Tóth, Juhás, Badin,

Janáč, Solčan, Pákozdy, Árpáš, Bopko, Pluhár, Fógel postúpi do I. A triedy. Na jar 1984 ho trénerská dvojica Ganczner, Ivanič opäť preradí do A kádra do spoločnosti hráčov Drobny, Kiss, Ganczner Peter, Ing. Čelko, Kollarik a Labay. Na jeseň 1984 ho tréner Ing. Michal Pucher s kádra vynechá čím zapríčiní, že na jar 1985 Robo Fógel zanechá aktívnu činnosť. Ostáva však vždy sympatizantom TJ Elektrosvitu.

KUKAN TIBOR

21.3.1947

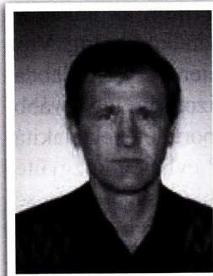

Narodil sa 21. marca 1947 v Nových Zámkoch. Na jar 1962 po odstúpení trénera dorastu Floriana Mikoviča, trénerom A dorastu sa stal Ladislav Pinér. V tom čase trénerom B dorastu

bol Ludevit Dékány. Dorastencov reprezentovali Lengyel, Czingel, Letko, Danáč, Kupka, Haulík, Kardoš, Miťo Farkaš, Tanadai, Meliš a Tibor Kukan. Na jar 1965 tento kolektív pod vedením Ladislava Pintéra a Rudolfa Schvarca bol doplnený ďalšími nadanými mladíkmi, akými boli Anti Lakatoš, Imrich Halász, Belicky, Dobi, Paty a Imrich Szolcsan. Kapitánom tohto mladého kolektívu bol Tibor Kukan. Svojím výkonom sa vždy udržal medzi špičkovými dorastencami, akými boli Lakatoš, Halász, Szolcsan a Cingel. Na jar 1965 dorastenci TJ ES pod vedením trénerskej dvojici Pintér – Sládeček prežívali zlaté obdobie svojho učinkovania postúpením do celoslovenskej dorasteneckej ligy V tom čase Czingel, Blanár a Szolcsan z radov novozámockých dorastencov sú vo výbere pre UEFA. Tibor Kukan svojím prístupom a disciplinovanosťou je právom kapitánom dorasteneckého mužstva TJ ES. Na jar 1967 Lakatoš, Czingel, Blanár a Halász sú preradení do A mužstva dospelých, čomu sa tréner Ladislav Pintér nie veľmi teší. V období rokov 1967/68 Kukan a Deák Imrich sú na výkone základnej vojenskej služby, ale 11. augusta 1968 sú už doma s účasťou na víťaznom zápase v pomere 2:1 nad Strojárom Detva. Tibor aj 5. októbra s pekným

góлом sa predstavil vo víťaznom zápase nad Prievidzou v pomere 6:1. Svojou hrou sa postupne udomacní v mužstve a v plnej miere užíva dôveru svojho trénera Ladislava Gancznera. Aj tréner Karol Chrupka prejaví dôveru voči Kukanovi a popri ňom aj Lakatošovi, Rybárovi, Petrárimu a Dragúňovi. Na jar 1971 funkciu trénera v TJ ES preberá Karol Borhy, ktorý s Kukanom vo výbere A mužstva neuvažuje, čomu sa však teší tréner B mužstva dospelých František Ernest, ktorý s radosťou prijme Kukana do kádra B mužstva. Tu Tibor Kukan svojou hráčskou ostrielanosťou je prínosom B mužstva hrajúcim na špici I. A triedy nitrianskeho Kraja, až do roku 1978, kedy postupne zanechajúc aktívnu činnosť sa zaoberá s najmladšími žiakmi TJ ES. Vďaka jeho aktivite, vyrástli pod jeho dozorom nadaní mladí hráči, akými neskôr boli Teplan, Horava, Juračka, Galbavy a Greguš. Tibora Kukana poslednýkrát vidí obecenstvo v Štúrove z príležitosti historického stretnutia starých páнов TJ ES a JCP Štúrovo na jar 1984 v kolektíve hráčov zvúčnych mien TJ ES, akými boli Borbely Alexander, Vincent Zahorák, Ing. Ladislav Póša, Ficza, Ondruch Ladislav, Farkaš Frici, Haulík Štefan, František Mach, Vlado Polák, Anti Lakatoš, Robert Konta, Halász Imrich, Ladislav Móder, Hrala Milan, Petráni, Vatter Jozef, Juhász Peter. Právom môžeme tvrdiť, že slávne roky novozámockého futbalu dávnych čias strávil v novozámockom futbale svojou hrou k novozámockému futbalu vždy verný TIBOR KUKAN.

MGR. LABAY ŠTEFAN 8.1.1954

Narodil sa 8. januára 1954. Do TJ Elektrosvitu a súčasne i do zamestnania Elektrosvitu prišiel v prestupovom termíne roku 1981 z Trenčína. Jeho prestup do TJ ES bol prínosom pre

mužstvo, čo je zrejmé z jeho výkonov zverejnených v histórii novozámockého futbalu dávnych čias. Prvýkrát sa predstavil športovej verejnosti 30. augusta 1981 na zápase proti Tlmačom pekným gólem, čím mužstvo zvíťazilo 1:0. V úspešnom pochode pokračuje 6. septembra 1981 v Topoľčanoch ako účastník víťazstva v pomere 3:1, keď po dvoch góloch Chovanca ustálil víťazstvo nad húževnato brániacimi hráčmi Topoľčian 3:1. V Galante 18. októbra 1981 dosiahnutá remíza 2:2 je úspechom jeho výkonu spoločne s Jožkom Kissom zvaným Dörgi. Aj v Pečeňanoch oni dvaja sú tvorcami víťazstva 2:0. Vítazstvo 1:0 v Hurbanove 1. novembra 1981 sa zrodí tiež z jeho kopačky. Taktiež je účastníkom futbalového koncertu v Skalici 8. novembra 1981 v pomerne 6:1, krásnym gólem zo sólového úniku. V jarnom kole 1982 trénerská dvojica Ganczner – Ivanič mu dáva dôveru, ako aj Ing. Dolobáčovi, za prínos sebadôvery mužstvu, ktorú oni dvaja priniesli do hry mužstva TJ Elektrosvitu. V boji o návrat do II. SNL v jarnom kole má veľký podiel, keď hlavne 4. apríla 1982 na Sihoti proti Topoľčanom vynikol svojou hrou, ako aj krásnym gólem v dosiahnutom víťazstve 3:1. Tento svoj výkon zopakoval 2. mája

1982 proti Štúrovu, keď s Kontom sa zúčastnil na víťazstve 3:0. Pričinil sa aj proti Hurbanovu so svojím spoluhráčom Ing. Dolobáčom o pekné víťazstvo v pomere 5:2. V Skalici 6. júna 1982 gólni Labaya-Kontu a Mészároša v pomere 3:1 je už istý postup do II. SNL, čo sa dovršil na štadióne 13. júna 1982 vo víťazstve nad Novým Mestom nad Váhom gólni Labaya Kontu a Drobného v pomere 3:0. Štefan Labay svoj výkon stupňoval aj v ďalšom období na jeseň 1982, jar – jeseň 1984, ako aj na jar 1984, kedy končí aktívnu činnosť a svoju schopnosť dáva do služieb výchovy športovej mládeži, hlavne futbalu. V súčasnosti pôsobí, ako pedagog vychovávateľ športovej triedy na základnej škole Devinskej ulici v Nových Zámkoch. Je uznávaným odborníkom futbalu a podporovateľom futbalovej myšlienky vo výchove športovej mládeži. Bol jedným z vynikajúcich futbalistov novozámockého futbalu dávnych čias.

ING. MÁCSADI ŠTEFAN

13.3.1952

Mácsadi Štefan sa narodil 13. marca 1952 vo Veľkých Ludinciach. Do života TJ ES sa zapojil po ukončení vysokoškolských štúdií, keď sa stal zamestnancom n. p. Elektrosvitu.

V kronike novozámockého futbalu dávnych čias môžme oňom čítať, že aktívnu činnosť ako futbalista premieňa v roku 1981 na funkcionársku aktivitu v živote TJ ES. Ako futbalista ešte v roku 1981 je registrovaným hráčom TJ ES v spoločnosti známych hráčov, akými boli Ing. Ladislav Póša a Ladislav Móder. V tom čase ako asistent podnikového riaditeľa je v úzkom spojení s Tellovýchovnou Jednotou Elektrosvitu a na výročnej konferencii v roku 1981 z jeho úst môžme vypočuť správu o činnosti futbalového oddielu, ktorú podával ako predsedu futbalového oddielu TJ ES. Aj v roku 1982, kedy A mužstvo TJ ES 13. júna 1982 zabezpečí návrat do II. SNL, Ing. Mácsadi Štefan zastáva funkciu predsedu FO v úspešnom funkcionárskom zväzku s trénerskou dvojicou Ganczner – Ivanič, ako aj s masérom Ladislavom Andrisom. Svoju odbornosťou športovca aktívne pôsobí v usmerňovaní v tom čase úspešných hráčov A mužstva TJ ES, akými sú Valo, Mészároš, Recska, Kollarik, Racko, Kálazi, Ganczner Peter, Drobny, Szepesi, Labay, Molcsan, Gáal, Chovanec, Kiss a Kutrla. Aj v roku 1983 pôsobí vo výbere futbalového oddielu, kedy funkciu predsedu FO TJ ES zastáva aktívny novozvolený predseda Ing. Peter Višňovsky. Vo výbere

futbalového oddielu Ing. Mácsadi Štefan zastáva funkciu predsedu disciplinárnej a výchovnej komisii. V tom čase je vedúcim odboru MTZ, za činnosti Ing. Gabriela Vrba ako riaditeľa podniku ES. Nadálej aktívne sa zapája do športového života, ako člen výboru FO TJ ES. V ročníku 1986/87 zastáva funkciu výchovnej komisii športovej mládeži, vychádzajúc z uznesenia výročnej konferencii TJ ES FO. Na začiatku roka 1986 v mesiaci marec však z rozhodnutia nadriadených orgánov je delegovaný do vedenia spotrebného družstva Jednoty v Nových Zámkoch, kde aj v súčasnosti (2008) pôsobí ako predseda. V živote FKM pôsobí ako oddaný zástanca a podporovateľ športového diania v meste Nové Zámky. Úspešný aktívny prístup nesúc zo sebou z osvedčenej činnosti v bývalom Elektrosvite, aj v súčasnosti prospešne vykonáva na úseku obchodného reťazca JEDNOTY v Nových Zámkoch.

MEDEK JOZEF 9.7.1921 – 13.10.1988

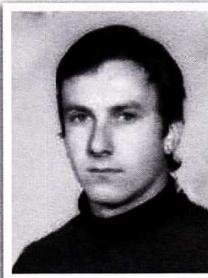
Medek Jozef narodil sa 9. júla 1921 v Nových Zámkoch. Ako dieťa početnej robotníckej rodiny od detstva má vzťah športu a už ako 14 ročný mladík je členom Federatívnej Robotníckej Telo-

výchovnej Jednoty, kde našiel svoje skoré uplatnenie. Už aj z toho dôvodu, lebo šport dával možnosť uplatniť sa bez rozdielu, kto akého, či náboženského – národného alebo politického presvedčenia je. Keďže športovanie ho bavilo, hlavne futbalová hra ho pritáhovala, tak v roku 1935 sa stal členom fabrického športu a bol denno –denne s svojimi vrstvárikmi na ihrisku fy. Baťa za továrnou, kde oddane naháňali kúzelnú futbalovú loptu. V tom čase obsadili futbalové ihrisko športovci Rapida a ČŠSK Nové Zámky. Až v roku 1939 športovi obuvnickej továrni CIKTA boli dennými návšetníkmi futbalového ihriska za fabrikou. Prekonajúc neduhy vojnových rokov sa stal v roku 1945 členom ZK ŠK Baťa, účastníka západnej skupiny slovenskej divizie, kde našiel svoj druhý domov, keďže so športom bol v stálom spojení. Tak tomu bolo aj v ďalších rokoch, keď v DŠO Spartaka Nové Zámky, Slovana, ako aj v TJ Elektrosvit zastával vo futbalovom dianí rôzne funkcie. V rokoch 1947 – 1948 ZK Baťa je župným majstrom a vo vedení úzko spolupracuje v tom čase agilnými funkcionármi, akými boli Julius Mokošení, Alexander Nagy, Kovačka a Nemec vo výbere futbalového oddielu. V období rokov 1955/56 je vo výbere

Spartak Nové Zámky v spoločnosti agilných funkcionárov TJ Spartaka, akými boli Sigeti Vasil, Druga Tibor, Albert Jozef a Karol Borhy. V tom čase Telovýchovná Jednota sa stáva držiteľom vyznamenania za zásluhy a rozvoj Telovýchovy, v čom aj Jozef Medek mal svoju budovateľskú aktivity. V neskorších rokoch sa stal predsedom ZV – ROH v Elektrosvite. Bol dlhorocným poslancom Mestského národného výboru, bol zástancom zjednotenej myšlienky v rozvoji novozámockého športu. Bol typom človeka, ktorý vedel vždy vhodnej chvíli pomôcť svojim spolupracovníkom. Svojou otvorenosťou a úprimným prístupom pomôcť každému bol v kruhu pracovníkov a športovcov obľúbeným. Jeho náhla smrť 13. októbra 1988 bola veľkou stratou nielen v športovom živote nášho mesta, ale aj v tisícovom kolektíve pracovníkov a dôchodcov Elektrosvitu. Veľmi nám chýbal, ktorí sme s ním dlhé desaťročia spolupracovali nielen pri rozvoji novozámockého futbalu, ale aj v budovaní nášho rodného mesta. V spomienkach ho zachováme, ako vynikajúcu osobnosť novozámockého futbalu dávnych čias. V urnovom háji novozámockého cintorína odpočíva človek, na ktorého spomína veľká rodina športovcov nášho mesta.

POLÁK VLADIMÍR

22.2.1952

Narodil sa 22. februára 1952 v Nových Zámkoch. Ako futbalista vyrástol v novozámockej futbalovej liahni pod rukou trénerov Ludevita Dékánya a Ladislava Pintéra.

Od roku 1966 je dorastencom TJ ES a neskôr v roku 1968 už známymi dorastencami Cepom, Juhászom, Milanom Hralom, Františkom Machom. V tom roku známy pedagog a žiacky tréner Tibor Vörös vychoval pre dorastenecké mužstvá rad nadaných mladých futbalistov, medzi ktorými boli neskôr osvedčení futbalisti Lakatoš, Halász, Szolcsan a Haulík. Mojím cieľom je však teraz opísať rast a život futbalistu Vlada Poláka. Píše sa rok 1970 a z regisitračného preukazu športovca Vlada Poláka je zrejmé, že od 1.8.1966 je registrovaným futbalistom v TJ ES Nové Zámky. Pod dozorom trénera Karola Chrupku sa kochajú novozámcania u jeho hre v mužstve takých hráčov, akými boli Cepo, Pobočík, Ivanič, Šalgo, Martinkovič, Baňár, Vatter, Dragún, Kardoš, Kukan, Kollár, Rybár, Dőcze, Lakatoš, Ondruch, Petráni, Jóba, Polák, Žabka, Kvasnovsky, Ing. Rožňa a Szénáši. Na jeseň 1970 trénerom mužstva je Karol Borhy, ktorý tiež akceptuje vynikajúcu hru Poláka a ponecháva ho v osvedčenom kolektíve. Na jeseň 1971 kolektív je doplnený hráčom Šučom Malitsom a s ďalším úspešným odchovancom Miťom Farkašom, ktorý končí štúdiá na pedagogickej fakulte v Nitre. Tento kolektív na jar 1972, ako dar k 60 -ke Karola Borhyho a za vybudovanie

krytej tribúny, prekoná hostujúce mužstvo z Bánoviec a zabezpečí postup do SNL. Na jeseň 1972 novým trénerom je Dušan Danko a vynikajúcemu triou mužstva sa stáva Malits, Lakatoš, Polák, ku ktorým sa príčlenil svojím výkonom aj Milan Hrala. PO Dankovi novým trénerom je Ludevit Macko, ktorý svojou dôverou uctí nielen Vlada Poláka, ale aj ďalších nositeľov úspechov novozámockého futbalu Janka Cepa, Póšu, Ondrucha, Farkaša, Hralu, Vattera, Lakatoša, Halásza, Haulíka, Malitsa, Macha, V roku 1973-1974 Vlado Plák je stálym hráčom s dobrým výkonom v mužstve TJ ES, kedy už v mužstve pôsobí aj Robo Konta a Šedo Šimunek, ako aj Hrala Milan po operácii kolena. Na jar 1975 ako blesk z modrého neba rezonuje ohlášený prestup Vlada Poláka do Baníka Prievidza. Tréner Ladislav Ganczner s mužstvom odchádza na sústredenie do Podolánok, kam Vlado bez súhlasu výboru nešiel, ale odišiel ešte pred sústredením do Prievidze. Šokované vedenie FO TJ ES bolo takmer bezradné nad týmto správaním Vlada Poláka. Výkon mužstva v roku 1975 klesá a na jar 1976 mužstvo opúšťa SNL. Vlado medzitým opäť mení klubovú príslušnosť a stáva sa hráčom Spartaka Komárno. Na jar 1979 príležitosne oznámil, že má záujem o návrat do materskej TJ, keďže sa chce ženiť a keď dostane byt a zamestnanie, tak 1.7. 1979 hlási prestup. Prestup hlásil, ale TJ Spartak s prestupom nesúhlasiel z dôvodov, že pracuje v Komárne. Koncom roka však už pracuje v Nových Zámkoch. Tajomník FO TJ ES Tóth Ján, mu odovzdal klúče od bytu na základe čestného slova s tým, že k 6.1.1980 podpíše prestup, k čomu boli všetky predpoklady splnené Vlado do bytu na Partizanskej č. 1 nastáhovať. Prestup však nepodpísal. Trpké poučenie nielen pre tajomníka, ale pre celé vedenie TJ ES.

Na viaceré výzvy Vlado tento svoj postup dodnes neozrejmil. Žiaľ aj to je história nášho futbalu. Vlado 22. júla 1980 s Antonom Lakatošom je účastníkom pohárových zápasov o Dunajský pohár vo farbách Spartak Komárno. Roky nemilosrdne utekajú odpustiť sa dá, ale zabudnúť nikdy. Na jeseň 2001 Vlado Polák je zmluvným trénerom FKM Nové Zámky, kde po striedavých úspechoch končí koncom roka 2005 a súčasne, keď píšeme rok 2007 trénuje do rast FKM Nové Zámky. Tol'ko som vybral z pestrého futbalového životopisu futilovo nadaného Vlada Poláka, ktorého futbalová dráha ostáva kým futbal v našom meste bude existovať, zakotvená aj vtedy, keď už tu my nebudem.

PEADR. VÖRÖS TIBOR

23.3.1941

Narodil sa 23. marca 1941 v Nových Zámkoch. Dnes ,keď listujem v kronike novozámockého futbalu dávnych čias, od roku 1964, keď mladý absolvent Pedagogickej fakulty nastúpil učiť

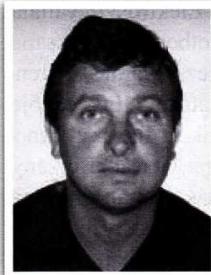
na ZDŠ na Andovskej ulici , vidím pred sebou atletickú postavu športovca, úspešného vychovávateľa mladej futbalovej generácie v ďalších obdobiach novozámockej liahne. Mravčia práca s mládežou je korunovaná počiatočnými úspechmi, lebo už po ročnej prácii sa mladí zverenci zúčastňujú okresného finále v Dubníku a víťazia. Z tohto mladého kolektív už na jeseň v roku 1965 Ján Cepo a ďalší úspešní mladíci začínajú už v dorasteneckom družstve. Každým rokom sa rodí nové žiacke družstvo, už pod patronátom TJ Elektrosvit a takto sa to opakuje desiatky rokov. Dvadsaťtri rokov práce s mládežou prináša desiatky titulov : majster okresu, 9 –krát víťaz kraja a 5 účastí na majstrovstvách Slovenska, 3 –krát získali titul „majster Slovenska“ vo futbale v pionierskej športovej lige. Vymenované výsledky násobí dlhočížny rad mladých talentov, ktorí sa úspešne zaraďovali do seniorských družstiev nielen v Nových Zámkoch, ale i mimo nášho mesta. Menovite Jozef Czuczor v Nitre, Juračka v Banskej Bystrici, Ján Cepo v Žiline, Miroslav Kriss v Slovane Bratislava, atď. Nech sa nehnevajú na mňa, všetkých pre nedostatok miesta nemôžem uviesť, ktorí začínali pod ochrannou rukou pána učiteľa. S mladými pracoval, ako učiteľ, riadi-

tel školy, podpredseda MsNV a opäť ako učiteľ. Ďalších 12 rokov vychováva futbalovú mladú na ZŠ na ul. Gábora Bethlena a rok čo rok začína znova. Odchovanci M. Hornáček, Zs. Szetei, Z. Sebestyén, Hatina a ďalší sú už v seniorských dužstvách alebo v doraste, a takto pribúdajú každý rok ďalší a ďalší. Práca s mládežou sa rozrástá aj smerom k dievčatám, ktoré chcú športovať. Desať rokov sa pripravujú dievčatá vo futbale a každý rok sú vo finále, kde sa umiestňujú na druhej či tretej priečke. Popri futbale sa zameriava aj na hádzanú a 11 rokov úspešne vedie hádzanárske družstvo žiačok, ktoré sú vždy finalistkami a obsadzujú popredné miesta. Tých vyše 35 rokov záslužnej práce – to nie je len učiteľovanie, výchova športovej mládeže OFZ, vedenie okresného žiackeho výberu a predsedovanie v Okresnej rade Slovenskej asociácie športu na školách. Ochotne pracuje a pôsobí tam, kde ho najviac treba, bez ohľadu na honorár. Je rád, keď sú deti šťastné, ligocú sa im očká z úspechu. Najväčšie uznanie dostáva v osemdesiatych rokoch, keď je ocenený medzi najlepšími trénermi v okrese, a získa ocenenie najlepší tréner okresu vo futbale. Poznajúc jednotlivé zástavky záslužnej práce oddaného vychovávateľa, na otázku, ako ďalej, mi odpovedal : „Pôjdem do dôchodku, ale ak mi zdravie dovolí, hodlám započať aj dokončiť. Chcem dovest' mladých futbalistov do dorasteneckého veku v FKM, a bol by som rád, keby boli úspešní, ako je Rudolf Döme, aby pre naše mesto vybojovali súťaž, ktorú si naše mesto zaslhuje. A ešte jedna povinnosť. Naše mesto má bohaté tradície v ženskej hádzanej. Chcem pomôcť pri prekonávaní ľažkostí a rád by som vychoval také žiačky, ktoré budú úspešne reprezentovať naše mesto.“ Nuž čo povedať na záver? V mene novozámockej

športovej mlade, bývalých žiakov a žiačok, a v neposlednom rade i v mene tej staršej generácie, Ti prajeme, pán učiteľ, nás dobrý priateľ a strojca mnohých úspechov nášho futbalu, v nastávajúcom období Tvojho života veľa zdravia a osobnej pohody v kruhu tvojich najmilších, rodiny a priateľov i súčasných a bývalých spolupracovníkov.

CHOVANEC JOZEF

1.5.1959

Narodil sa 1. mája 1959. Do TJ ES Nové Zámky prišiel v roku 1978 z TJ Družstevníka Úľany nad Žitavou, nahradiac Ladislava Mészároša, ktorý nastúpil na základnú vojenskú službu.

V mužstve hraje už aj známy Šedo Šimunek. Mužstvo na jar 1978 vypadlo z divízie. Počas dovolenky odišli z mužstva na ZVS Nagy Vojtech, Gál Zoltán, Slovák, Racko Miloš, Štefan Stanko, Chovanec Jozef, Ladislav Borbely, Ing. Veres Juraj, a Decsi Robert skoro jedno mužstvo. Na jeseň 1979 z vojny sa vrátil Ing. Juraj Veres. Trénerská dvojica Takács, Pones na jeseň 1980 už má k dispozícii Stanka, Racka, Chovanca, Gáala, Nagya, Mészároša Ladislava. TJ ES je organizátorom VI.ročníka medzinárodného futbalového turnaja o „Dunajský pohár“ pre rok 1980. Chovanec je účastníkom 17. septembra v Budapešti priateľského zápasu proti Elektromos Budapešť. Na jar 1981 je v kádre A mužstva dospelých v zložení Valo, Stanko, Racko, Molčan, Gáál, Kiss, Chovanec, Kutrla, Szabó, Mészároš, Rečka, Kálazi, Bopko, Fógel, Nagy, Horváth. Tréner Ladislav Pones mu dáva príležitosť na prvý majstrovský zápas proti Calexu Zlaté Moravce 1:0, ako aj proti Matúškovi, kde v zápase s víťazstvom 4:1 sa predstavil pekným gólem. Je účastníkom zápasu proti výberu MĽR do 21 rokov. Na záver jarného kola je vo víťaznom mužstve nad Novým Mestom v pomere 3:0. Na jeseň 1981 trénerská dvojica Ganczner, Ivanič

ho zaraduje do základného kádra A mužstva. V sérii úspešných zápasov vynikne hlavne na zápase proti Topolčanom s dvoma gólmami, proti Zbehom jedným gólem a v Piešťanoch vo víťaznom zápase 5:1 dvakrát je úspešný. Proti Váhovciem jeho gól prináša víťazstvo 1:0. Je tiež účastníkom futbalového koncertu nad Skalicou na štadióne, keď vo víťazstve 6:1, jeho dva góly dosiahnuté hlavou sú skvostom víťazstva TJ ES. Nečakane na jar 1982 hlásí prestup do Levíc. Mužstvo 13. júna 1982 zabezpečí návrat do II. SNL bez Chovanca. S jeho menom sa stretávame až na jar 1989 v mužstve TJ ES, keď mužstvo TJ ES riadí tréner Pones Ladislav v zložení Ing. Babín, Buransky, Ing. Németh, Hrabovsky, Molčan, Miro Kriss, Brezík, Szepeši, Halaši, Döme, Kukan, Halanda, Prochászka, Vass, Ujváry. Na jar 1990 mužstvo TJ ES je v II. SNL na 4 mieste a Chovanec j v štabilnej trojici mužstva Csoknai Chovanec, Döme, keď asistentom mužstva je Imrich Halász. Na jar 1991 trénerom je Jozef Kollarik, ktorý a mužstvom udržuje 4. miesto v II. SNL, pričom oporami mužstva sú – Kantár Szilárd, Brezík, Hrabovsky, Csoknai, Chovanec, Németh, O. Kriss, M. Kriss, Halaši, Zsolt Ivanič, Ledzényi a Csaba Dékány. Mužstvo pod názvom FC Elektrosvit prezimuje na jeseň 1991 v II. SNL na 10. mieste. Na jar 1992 dochádza k výmene trénera, novým trénerom u FC ES je Ján Ilavsky. A mužstvo končí na 6. mieste. Vtedy už v mužstve FC ES Chovanec nie je. Po dlhých rokoch na jar 2007 preberá funkciu trénera FKM Nové Zámky účastníka III. ligy. Žiaľ pod jeho trénerskou taktovkou mužstvo FKM Nové Zámky v roku stého výročia založenia futbalu v Nových Zámkoch prezimuje na poslednom 16 mieste III. SNL a čaká vývin svojho osudu koncom roka 2007.

BORSÁNYI MICHAL

28.9.1953

Borsányi Michal sa narodil 28. septembra 1953 v Nových Zámkoch. Ako mladý chlapec futbal začal hrať v B doraste TJ ES pod dozorom trénera B dorastu Ludevita Dékánya na priliehanie

svojho otca st. Michala Borsányeho, ktorý bol veľkým priaznivcom TJ ES. Fyzicky fundovaný mladý chlapec však čoskoro aktívne prestal hrať, ale ostal v spoločnosti svojich vrstovníkov a postupne sa zapájal do funkcionárskej oblasti okolo športovej mládeži a 25. novembra 1985 na výročnej schôdzi futbalového oddielu, kedy do funkcie predsedu zvolia Ing. Jána Dolobáča, mladého agilného Michala Borsányeho zvolia do funkcie tajomníka futbalového oddielu. Mužstvo trénuje trénerská dvojica Ing. Michal Pucher a František Ivanič. Po slabom učinkovaní v roku 1985 mužstvo na jar 1986 opúšťa II. SNL. Na jar 1987 mužstvo pod trénerskou opaterou Štefana Haulíka vyhrala oblastnú divízu a postúpi zpäť do II. SNL. Na jar 1988 za predsedu FO je zvolený Ing. Jozef Šiška a tajomníkom FO ostáva nadálej Borsányi Michal. Dojde k výmene trénera. Trénerom A mužstva sa stáva Ladislav Pones, kým B mužstvo trénuje Štefan Haulík. Asistentom trénera A mužstva je Imrich Halász. V januári 1990 na mimoriadnom valnom zhromaždení za predsedu TJ Elektrosvit je zvolený tréner atletického oddielu Ladislav Kečkéš. Veľkú stratu utrpí novozámocká športová obec – dňa 18. júna 1990 zomrel Ladislav Ganczner. Na jar 1991 trénerom A

mužstva je Kollarik Jozef. Značne ovplyvneniu situáciu v TJ ES okolnosť, že n.p. Elektrosvit má finančné problémy. Trénerom mužstva v druhej TJ u NFC Nové Zámky je František Ivanič. Na jar 1992 Kollarika vo funkciu trénera nahradí Ján Ilavsky. Veľká časť problémov v TJ ES, hlavne vo futbalovom oddielu ostáva na pleciach tajomníka FO Michala Borsányeho a vedúceho mužstva Zoltána Dudáša. Výmena trénera nepriniesla žiadne zmeny i keď tréner Ilavsky dúfa k lepšiemu, ale v živote jednoty a vôbec v športovom dianí mesaťa vejú čoraz novšie vetry. V tejto situácii sa neuskutoční stretnutie zástupcov TJ ES FO Michala Borsányeho, Zoltána Dudáša a za hráčov Ing. Németha s funkcionármí Ladislavom Borbelyom, A. Šubom, J. Ďurišom a Ing. Mácsadim. Pokračujúc však v ostrej polemike, ako ďalej v novozámockom futbale v miestnej tlači pod taktovkou športového redaktora J. Macha sa rozvinie pestrá diskusia medzi dvoma stranami. V priebehu výmeny rôznych názorov mužstvo zakotví v III. SNL. Druhá TJ NFC je účastníkom severno – východnej skupiny I. A triedy po výmene M. Petráša za predsedovania Jozefa Ďuriša. Túto zmenu kvituje aj OFZ okresný futbalový zväz na čele s predsedom Vojtechom Brokešom. Ostrá polemika Borsányi- Borbely postupne stichne a TJ ES pokračuje svoju činnosť pod riadením tajomníka Borsányeho už pod novým názvom FC Elektrosvit. Na jar 1994 však postupujúcim do II. SNL je Ozeta Dukla Trenčín. Na jar 1995 trénera Štefana Haulíka nahradí Juraj Szikora a v nádejnomo pochode získa konečne postup do II. SNL v Piešťanoch s pričinením hlavného rozhodcu šalanského Szilárda Bárczihho s nariadenou nikým nepostrehnutou jedennáskou novozámcania boj o postup prehrajú. Na jeseň 1995 Szikoru nahradí Štefan

Slezák, ovšem na jar 1996 trénerom FC ES je dvojica Haulík, Ondruch. Od 1. januára 1996 však na základe rozhodnutia valného zhromaždenia mužstvo aj so súhlasom Mesta Nové Zámky v zastúpení primátora Ing. Ondreja Csandu sa transformuje s novým názvom na FKM Nové Zámky a koncom jara 1996 zabezpečí návrat do II. SNL. Tajomníkom FO nadálej ostáva Borsányi Michal a do sponzorské oblasti sa aktívne zapojá známy funkcionári futbalu a športu, akými popri vedúcom postavení Mesta Nové Zámky v zastúpení primátora mesta Ing. Ondreja Csandu sú Ďurček Teodor, Palacka Miroslav, Ing. Mácsadi Štefan, Ing. Čelko Olivér a Ing. Viliam Melichárik. Po transformácii vedenie Elektrosvitu odvolávajúc sa na výrobné a finančné problémy prestane podporovať futbalovú činnosť v meste a nastali finančné problémy aj v FKM. Nastane výmena trénera z dôvodov práenceschopnosti Štefana Haulíka a novým trénerom vedľa poradcu Juraja Szikoru je Dušan Szepeši. Táto zmena neprispela veru k rozvoju futbalu a mužstvo na konci jarného kola 1997 opúšťa II. SNL a novým trénerom je Kollarik Jozef. Borsányi Michal tiež opúšťa s ďalšími s býv. Elektrosvitu pôsobiacimi funkcionármi aktívnu prácu v klube. V rokoch 1998 a 1999 svoju odbornosť zúžitkuje vo Dvoroch nad Žitavou, neskôr pôsobí v okresnom futbalovom zväze a v súčasnosti je delegátom v súťaži mužstiev pôsobiacich v IV a V. Lige. Borsányi Michal dlhé roky pôsobil ako funkcionár v novozámockom futbale dávnych čias, za čo mu prislúcha vdaka a uznanie. Bol vždy miernym zástancom pri rôznych diskusiach, ked' sa jednalo o rozvoj novozámockého futbalu. Bol vždy priateľsky naladeným funkcionárom futbalu. Ako spomienku uvádzam. V predzáhradke môjho domu stojí veľká strieborná

jedlička. Túto na jar 1976 vysadil zahradník st. Michal Boršányi. Táto strieborná jedlička mi vždy pripomína priateľstvo, ktoré vládlo v citoch priateľov novozámockého futbalu dávnych čias a na to nemožno zabudnúť.

HRALA MILAN

26.4.1950

Narodil sa 26. apríla 1950 v Nových Zámkoch. Po absolvovaní ZDŠ -ky v roku 1965 ho prijali na SEŠ v Šuranoch, ktorú ukončil s maturitou v roku 1969. Ešte v tom roku ho prijali do zamestnania na ekonomický úsek v n.p. Elektrosvit. S futbalom mal úzke spojenie už od detských rokov ako 14 ročný chlapec. Všimol si ho vtedajší dorastenecký tréner Ladislav Ondruch, keď Milan hrával za uličné mužstvov Sihoti za troma mostami. Netrvalo dlho a stal sa hráčom C dorastu ES a po roku hráčom B dorastu ES pod odborným dozorom vtedajšieho trénera Gabi Dékányho. Čoskoro ho však z B dorastu preradil do ligového A dorastu tréner Ladislav Pintér. Futbalovým krstom v mužstve dospelých prešiel 1. mája 1968 ako 18 ročný na priateľskom zápase proti Dukle Nováky. Od tohto dátumu je stálym hráčom A mužstva dospelých pod odborným riadením trénera Ladislava Gancznera až do 1.10.1969, kedy nastúpil na základnú vojenskú službu do Hodonína, kde hral za divizné mužstvo Dukla Hodonín. Počas dvojročnej služby všietil vyše 30 gólov a samozrejme stal sa miláčikom hodoninského obecenstva. Po návrate zo ZVS v roku 1971 sa dostal pod odborný dohľad vtedajšieho trénera Karola Borhyho, v boji o postup do SNL. Bol osvedčeným hráčom TJ ES až do roku 1974, kedy nešťastné zranenie ľavého kolena a následná operácia v Martine a liečenie v Piešťanoch ho už z aktívnej futbalovej činnosti vyradili. Milan bol celým svojím

oduševneným správaním vzorom ozajstného športovca. Bol vždy zástancom rozvoja novozámockého futbalu dávnych čias, začo mu právom prisľúcha vdáka a uznanie. Súčasne pracuje ako hlavný ekonom v úspešnej s.r.o. –ke v Nových Zámkoch.

SZENCZY JURAJ

2.12.1922

Narodil sa 3. decembra 1922 v Dolných Lovčiciach – okres Trnava. Otec bol právníkom. Šestčlenná rodina, traja synovia jedna dcéra 14 rokov žila v Brestovanoch, kde

hlava rodiny pracuje na tamojšom grófskom majetku, ako hlava jedinej maďarskej rodiny v obci. Matka je rakúskeho pôvodu, ale dokonale ovláda slovensky a maďarsky jazyk. Juraj päť ľudových končí v slovenskej základnej škole, potom dva roky je študentom trnavského gymnázia, kam denne cestuje. Tretiu triedu navštievuje už v Bratislave, lebo otec s prácou je viazaný v Bratislave. Juraj sa tu stane členom malokarpatskej družiny maďarských skautov. So športom sa prýkrát stretne ako atlét do skoku výšky v bratislavskom PTE. V roku 1938 rodina z Bratislavy sa stahuje do rodného mesta otca, do Senca, ktoré bolo pripojené v tom čase Maďarsku. Otec v rodom meste dostał vymenovanie do funkcie okresného slúžneho. Juraj tu pokračuje v štúdiach v piatej triede novovzniknutého gymnázia, kde v máji roku 1942 zmaturuje a ešte v tom roku v októbri v Komárne nastupuje do základnej vojenskej služby. Rodina už v tom čase žije v Galante, keďže otec už tam dostał zadelenie ako hlavný okresný slúžny. Keďže meno FLEISCHER pre nadriadené orgány znelo židovským podtónom, hlava rodiny pod tlakom orgánov je nútensá pristúpiť ku zmene priezviska. Z dôvodov, že pochádzal zo Senca, prijme zmenu priezviska „SZENCZY“. Rezonovala

však aj ďalšia okolnosť a hlavne to, že otec odmietol účasť na deportovaní židov z Galanty. Rodina sa prestahuje do Nových Zámkov, kde Juraj sa soznámi Julianou Majerčíkovou s Babikou, s ktorou 10. decembra 1944 uzavrie na večný zväzok manželstvo. Válečné roky však postihli každú rodinu, tak aj mladomanželov. Nevysloviteľná bola radosť, keď Juraj 19. marca 1946 sa vrátil z amerického zajatia, kde bol spolu s bývalými spoluzajatcami Laciom Szárazom, Lajosom Luzsicom a s Dinom Drugom až do konca vo frankfurtskom zajateckom lágri. Žiaľ oni už nie sú medzi nami. Juraj od 1. júna 1946 pracuje v štátnej poistovni cez 18 rokov. Počas tejto doby vo voľnom čase sa zapája aktívne do spoločenských aktivít v športe a v kultúrnom živote. V športe pôsobí v tom čase v populárnom športovom klube ESE – ŠK Nové Zámky ako člen výboru futbalového oddielu s počiatku vo funkcii hlasateľa na futbalových zápasoch, kde v maďarskej reči uskutočňuje relácie zo života ESE-ŠK Nové Zámky. Ako agilný mladík sa zúčastňuje na výstavbe štrandu EMILA TATARIKA. V rámci kultúrneho spolku CSEMADOK, je aktívny pri zakladaní základných skupín CSEMADOKU v okolitých obciach. Je vo výbere CSEMADOKU a pôsobí v rôznych funkciach, ako konferansié, ochotnícky herec, kultúrny referent, režisér a tajomník. Štyri roky je vo celoslovenskom výbere CSEMADOKU. V roku 1977 ako zamestnanec RENOKOVU založí v meste Nové Zámky prvý auto klub, v ktorom predseduje až do odchodu do dôchodku. Dodnes je presbiterom reformátskej cirkvi. Za vykonanú záslužnú prácu v športe a kultúrnom živote nášho mesta počas primátorstva Ing. Ondreja Csandu Mestské zastupiteľstvo mu udelilo ocenenie mesta „PRO URBE“ Juraj 17 rokov

bol zamestnancom RENOKOVU od roku 1965 až do 1. januára 1983, kedy odišiel do dôchodku. Aj v dôchodcovských rokoch je aktívny. Pôsobí v ČEDOKU ako zájazdový sprievodca, keďže na materinskej úrovni ovláda nemecký jazyk, čo aj vo súkromnom vyučovaní zúžitkuje. Verná manželka Julianna, ako učiteľka 36 rokov učila a vychovávala v maďarskej základnej škole. Jedinú dcérku Evičku vysokoškoláčku vo veku 22 rokov po tragickej udalostiach pochovali. Takú tragédiu matka a otec môžu prekonáť iba s pevnou vierou, ktorú Juraj aj Babika majú. Ich život je príkladom lásky a manželskej vernosti, keďže vyše 63 rokov v manželskej zhode žijú v porozumení a v láske, k čomu ešte dlhé a dlhé roky prežiť v pohode, v radosti a láske praje široký okruh oddaných priateľov a bývalých spolupracovníkov.

ING. HALANDA PETER 24.9.1956

Narodil sa 24. septembra 1956 v Nových Zámkoch. K láske futbalovej hre ho priviedol jeho učiteľ a tréner Tibor Vörös. Už v roku 1972 je v žiackom mužstve TJ ES so svojimi vrs-

tovníkmi Belančíkom, Bopkom, Petrom Gancznerom a Appolenom. Žiacke mužstvo v tom čase prevyšuje mužstvo žiakov s Komárnou a taktiež víťazne končí na celoslovenských majstrovstvách žiackych družstiev 25. júna 1972 v Spišskej Novej Vsi, kedy v mužstve je aj úspešný Rudi Döme. Rok 1972 bol úspešným rokom pre žiacke družstvo TJ ES, pod vedením trojice odborníkov Vörös, Hrabovsky, Otruba. Medzi úspešnými mladíkmi bol aj Peter Halanda. Jeho futbalové nadanie si všimol aj tréner Ladislav Ganczner, ktorý ho čoskoro zaraďuje do kádra A mužstva dospelých a tak mladý Peter 18. januára 1975 je zaradený do sústredenia futbalistov TJ ES v Podlankách. Na jeseň 1975 ho tréner Ganczner Ladislav zaraďuje do mužstva v zložení Borbély, Póša, Farkaš, Haulik, Ganczner Peter, Kardoš, Szolcsan, Konta, Lakatoš a Móder. V januári 1976 je na sústredení v Počúvadle so svojimi spoluhráčmi z dorastu Slovákom, Belančíkom, zo Zvolena vrátivším Deákom, z Bánova prestupujúcim Vincom Zahorákom. Žiaľ mužstvo na jar 1976 sa lúči s II. SNL. Na jeseň 1976 je účastníkom zápasov v bojoch o Dunajský pohár v Štúrove. Po odstúpení trénera Gancznera, Ing. Dinga nastupujúci tréner ho tiež zaraďuje do kádra A mužstva, ako

aj Anton Dragúň na jeseň 1977 mu dáva príležitosť hrať v Maďarsku na zájazde v Jászbereényi. Na jar 1978, ako od kľúčového hráča očakáva sa lepší výkon v mužstve. Užíva však i naďalej dôveru v tom čase pôsobiaceho trénera Ladislava Baňára, ako aj neskôr trénerskej dvojici Takács, Ondruch. Začiatkom januára 1980 je na spoločnom sústredení s hráčmi ČKD Praha na Počúvadle. Na jar 1980 mu dáva príležitosť hrať v mužstve dospelých aj tréner Jajcay Jozef. Z dôvodov študijných povinností na jar 1981 ho v mužstve nevidíme. Až na jeseň 1984 za trénerstva trénerskej dvojici Ing. Pucher Michal, Ivanič František ho môžeme privítať v mužstve ako absolventa Vysokej školy poľnohospárskej v Nitre inžiniera agronóma. Bol vždy platným hráčom novozámocného futbalu dávnych čias až do ukončenia aktívnej činnosti v roku 1985 z dôvodov zaneprázdenosti v získanom zamestnaní.

ING. VIŠŇOVSKY PETER

5.7.1946

Višňovsky Peter sa narodil 5. júla 1946. Do činnosti TJ Elektrosvitu sa zapojil 21. januára 1983, ako zvolený predseda na výročnej členskej schôdzke futbalového oddielu

TJ Elektrosvit. Ako predseda riadí činnosť aktívneho výboru v zložení takých funkcionárov, akými boli Druga Tibor, Pánik Juraj, Dudáš Zoltán, Ternovsky Karol, Sládeč Ján a Ing. Mácsadi Štefan. Mužstvo TJ Elektrosvitu úspešne pôsobí v II. SNL pod odborným riadením trénerskej dvojici Michala Baránka a Ladislava Gancznera. V mužstve pôsobia hráči zvučných mien novozámockého futbalu, akými sú brankárska dvojica Valo, Cepo, a hráči Drobny, Molčan, Kollarik, Gáal, Kiss, Labay, Ing. Dolobáč, Ing. Čelko, Prochászka, Žolnay, Racko, Vadkerti, Kocsis, Szepesi, Ganczner Peter a Valent. Telovýchovná Jednota Elektrosvit so svojím A mužstvom reprezentuje novozámocký futbal v II. SNL, ako aj úspešní dorastenci sú účastníkmi II. SDL pod vedením svojich trénerov Imricha Takácsa a Jána Sládeka. Telovýchovná Jednota ako nositeľka história novozámockého futbalu dávnych čias v tom období sa pripravuje na 80. výročie založenia novozámockého futbalu. Návrh na priebeh osláv vypracoval podpredseda Mestkého národného výboru Paedr. Tibor Vörös, ako člen výboru futbalového oddielu. V komisii aktívne pracuje aj František Višňovsky známy funkcionár ŠK Nové Zámky a jeho syn v tom čase predseda futbalového oddielu TJ ES Ing. Peter

Višňovsky. Otec aj syn aktívne pracujú v organizačnej komisii s ďalšími členmi a dňa 28. novembra 1985 sa uskutoční slávnostné zasadnutie valného zhromaždenia TJ ES z príležitosti tohto historického výročia. Vyše 150 športovcov včítane funkcionárov medzi nimi aj František Višňovsky a syn Ing. Peter Vyšňovsky preberá za záslužnú prácu vykonanú v rozvoji novozámockého futbalu dávnych čias pamätný diplom. Rodina Vyšňovských bola nielen sympatizantom novozámockého futbalu, ale aj podporovateľom rozvoja futbalu v našom meste. Synovia Peter a Miloš ako zamestnanci bývalého Elektrosvitu aj nadálej ako úspešní podnikatelia nezistne podporili aj úsilie vydania knihy „Novozámocký futbal dávnych čias“ v ktorej publikácii je zpracovaná storočná história novozámockého futbalu. Ako autor tejto knihy touto cestou d'akujem aj v mene športovec, ktorí tvorili história tohto obdobia od roku 1907 do 2007, Ing. Petrovi Višňovskému a bratovi Milošovi za nezistnú podporu.

Dorast NFC – 1992 – Krajská súťaž – vedúci Ing. Farkaš

NFC Ifik – 1992 – Nyitra kerület – vezető Ing. Farkas

I. Deák, Zs. Hermann, F. Bako, J. Juhász, F. Zachar, O. Keszegh, S. Miko, M. Farkaš, R. Habrman, M. Guzmann, R. Novák, K. Šámšon, Z. Vass, L. Kovács, L. Jóba, I. Šill, M. Ludaš, Z. Guzmann, M. Hoppan, J. Kaderábek, L. Keleberec, Zs. Juricsek.

VÝBOR NFC – 1993 – od 1994 BALTRANZ N.Z.

AZ NFC VEZETŐI – 1993 – BALTRANZ 1994 –tól.

ĎURIŠ Jozef – prezident NFC – NFC elnöke

Členovia výboru NFC – NFC bizottsági tagok

Boerbély Ladislav, Čambalík Rudolf, Ing. Čelko Olivér, Ing. Mikuláš Farkaš, J. Ludaš, Š. Miko, Mikuláš Kováč, Lorenz Emanuel, Palacka Alexander, Zoltán Vass.

1993- 1995

A mužstvo FC ES – III. liga – Ilavsky, Haulík

FC ES A csapata – III. liga – edzők Ilavszky, Haulík

Kantár Szilárd, I. Juhász, Zsolt Ivanics, Norbert Čoknai, Fr. Németh, I. Brezík, J. Ledzényi, O. Hrabovsky, Csaba Dékány, Vlado Teplan, Fr. Halaši, Erich Hrnčiar, M. Čičman, O. Kriss, M. Kriss, M. Zachariaš, Z. Péter, Rudo Döme, Juraj Vavrovič, Robert Michalík, Roman Tomiš, M. Lakatoš, Domik, Bujdák, Foksa, Horáček, Marcel Múčka.

FC ES III. liga – tréner Štefan Slezák – hráči

FC TE ES III. liga – edző Szlezák I – játékosok

Kantár Szilárd, Garai, Ing. Németh Fr. Hrabovszky Ottó, Péter Zoltán, J. Vavrovics, Csoknai, Brezik, Domik, Kriss M, Szuchánek, Ivanics, M. Lakatos.

ZMENY v a. s. ELEKTROSVIT v júni 1995

Változások az r.t. Elektrosvit vezetésében VI. 1995

Ing. Martin Forro ml. 1959 predseda predstavenstva

Šutka Jozef – 1952 – generálny riaditeľ v poverení

Judr. Emil Murcin – 1954 – riaditeľ pre stratégiu a.s.

Ing. Ludmila Švarcová – 1952 – ekonomická riaditeľka

Ing. Peter Széll – 1959 – obchodný riaditeľ a. s

Ing. Otto Mausch – 1958 – výrobný riaditeľ a.s.

Ing. Viliam Kvasnovsky – 1957 – technický riaditeľ a.s.

Mészároš Imrich – 1959 – personálny riaditeľ a.s.

BORBÉLY LADISLAV

11.5.1955

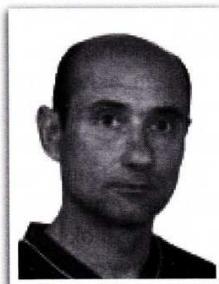
Borbély Ladislav sa narodil 11. mája 1955 v Trenčíne. Rodina Borbélyovcov je známe novozámockým pôvodom.

Laco základné školy začal v Nových Zámkoch a neskôr ako žiak novozá-

mockého gymnázia štúdiá končil maturitou v Nových Zámkoch. Je odchovancom novozámockej futbalovej liahne. Jeho športoví vychovávatelia boli, pedagóg Tibor Vörös a Florian Mikovič pedagogovia a tréneri novozámockej športovej mládeži. Laco bol jedným najaktívnejším dorastencom. Neni sa čo čudovať, že od samého vstupu na futbalové ihrisko prejavujú oňho záujem vyššie kluby a tak 12.8.1973 ohľásením prestupu sa dostáva do Slovana Bratislava. V tom čase trénerom mužstva je Macko Ľudevit. Mužstvo je účastníkom III. ligy skupiny C. Laco je poslúchačom V. ročníka Filozofickej fakulty univerzity Komenského – odbor psychológia. Na jeseň 1977 trénerom TJ ES je Anton Dragún. Mužstvo TJ ES v siedmom koli hrá proti Trnávke, kde hrá aj náš odchovanec Laco Borbély. V poslednom koli proti Iskre Partizánske v mužstve TJ ES je už aj Laco Borbély vo víťaznom zápase 3:1. Na jar 1978 s trénerom Ladislavom Baňárom doma s Topolčanmi gólfmi Kiss a Ladislava Borbélymužstvo vyhralo 2:0. Na jeseň 1978 odchádzajú na základnú vojenskú službu hráči: Borbély Ladislav, Nagy, Gáál, Slovák, Racko, Stanko, Chovanec, Ing. Juraj Vereš, Dečí Robert – teda skoro jedno mužstvo. V prestupovom termíne 1 – 6. júla 1979

špičkoví hráči Ladislav Borbély a Vladimír Polák hlásia prestup, čo bolo najväčším prekvapením. Napriek nesúhlasu zo strany TJ ES obidva prestupy sa uskutočnili. Laco teda od 1.7. 1979 sa stal hráčom TJ Sparty ČKD Praha. Obidvaja hráči počas svojej aktívnej hráčskej činnosti zveľaďovali dobré meno a úroveň novozámockého futbalu dávnych čias. Vyšli obaja z novozámockej futbalovej liahne. Po odchode z Nových Zámkov Laco pôsobí v Slovane B, v Trnávke, opäť doma, potom v Banskej Bystrici, v Sparte Praha a VSS Košice. Ako diplomovaný tréner od roku 1986 až 1998 pôsobí v druholigových mužstvach Hurbanovo, Vráble, Trenčín, Gabčíkovo, Senec. V roku 1999 je trénerom PNB Siófok a v 2007 určitý čas v SC Tatabánya. Vyniká aj vo vydávaní odborných kníh spojených defenzívou a ofenzívou futbalovej hry. I keď jeho futbalová činnosť v určitom období rokov 1979 – 1980 zanechala v novozámockom futbale dávnych čias aj miešané pocity v kruhoch funkcionárov novozámockého futbalu, Ladislav Borbély bol vždy zástancom rozvoja novozámockého futbalu. Jeho myšlienky v úspešnom rozvoji novozámockého futbalu však nenašli vhodných podporovateľov, čo za súčasného stavu v roku 2007, prezentujú tú skutočnosť, že jeho predpovede boli opodstatnené. Borbély Ladislav dodnes je tu medzi nami v Nových Zámkoch, ako jeden z úspešnejších podnikateľov a bolo by konečne účelné využiť jeho odbornosť v rozvoji novozámockého futbalu – ešte stále nie je neskoro!

MGR. GANCZNER PETER 1956.

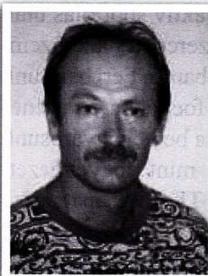
Narodil sa v Nových Zámkoch v roku 1956. Ako mladší syn známeho futbalistu a trénera Ladislava Gancznera, podobne ako jeho brat Robert, začal v žiackom mužstve pod dohľadom pe-

dagóga a trénera žiakov Tibora Vörösa. Neskôr ako mladší dorastenec pokračuje v doraste u trénera dorastencov TJ ES Ludevita Dékanya. Nadanie k futbalovej hre doniesol zo sebou ako rodinné veno po otcovi a jeho bratovi Árpádovi. Po dorasteneckých rokoch na jeseň 1974 počas trénerstva Ludevita Macku nastúpil prvýkrát v mužstve dospelých TJ ES 8. septembra 1974 vo víťaznom mužstve 3:2 proti mužstvu Mostární Brezno. V tom čase už ako známy príslušník futbalovej dinastie Gancznerovcov v roku 1975 po ukončení strednej školy, jeho prvé kroky viedli na FTVŠ UK v Bratislave, kde v roku 1979 ukončil odbor so špecializáciou – futbalový tréner. Počas štúdií bol hráčom Slovana Bratislava, kde ako junior reprezentoval bratislavský kraj vo výbere do 21 rokov. Po skončení štúdií na jar v roku 1981 za trénerstva svojho otca je hráčom A mužstva dospelých TJ ES v kolektíve hráčov – Valo, Stanko, Racko, Molčan, Gáál, Slovák, Belančík, Kiss, Kutrl'a, Chovanec, Robert Bopko, Fógel, Rečka, Szabó, Kálazi, Nagy a Mészároš. Je aj v kolektíve hráčov, ktorí 13. júna 1982 zabezpečili návrta mužstva TJ ES do II. SNL. Na jeseň 1982, ako aj na jar 1983 je v mužstve pod dohľadom trénera Michala Baránka

s ďalšími posilami mužstva Jankom Cepom, Ing. Dolobáčom, Ing. Čelkom a z Plastiky Nitra hostujúcim Valentom. Je v mužstve TJ ES aj počas trénersek dvojici Ganczner – Ivanič a na jar a jeseň 1984 dôveruje jeho hráčskému výkonu aj trénerská dvojica Ing. Michal Pucher, Ivanič František. Na jar 1985 už ako s aktívnym hráčom sa s ním nestretávame, ale ako učiteľom telesnej výchovy s trénerskou činnosťou ano. Predtým v rokoch 1980 – 81 trénersky sa prejavil Vzlet Brno. V roku 1990 spoločne s bratom Robertom založí 1. súkromnú futbalovú školu v Nových Zámkoch, v ktorej sa venuje mládežnickým kategóriám do roku 2000. V roku 2003 – 2004 pôsobí v Kolárove a v súčasnosti je trénerom druholigového mužstva Svetex – team Nové Zámky. V publikáčnej činnosti sa zviditeľňuje v časopise „Futbalový tréner a „Profutbal“ ako aj stály člen redakčného tímu. Je členom únia futbalových trénerov Slovenska. Ako príslušník novozámockého futbalu dávnych čias a člen futbalovej dinastie Gancznerovcov spolu so svojím bratom Robertom aj v súčasnosti je vychovávateľom športovej mládeži. Je spoluautorom knihy vydanej pod názvom: „Útočenie celého mužstva, alebo Ako sa dnes útočí, v autorstve – PhDr. Laca Borbélya – Mgr. Petra Gancznera, Mgr. Roberta Paldana, Mgr. Ondreja Singera.“

MGR. GANCZNER ROBERT

31.12.1954

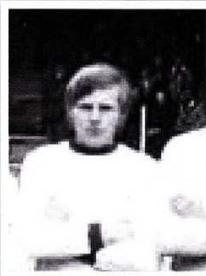

Ganczner Robert sa narodil 31. decembra 1954 v Nových Zámkoch. Ako starší syn známeho futbalistu a trénera Ladislava Gancznera svoju futbalovú dráhu začal v žiackom mužstve pod vedením pedagóga a žiackeho trénera Tibora Vörösa. Neskôr ako mladší dorastenec je v dorasteneckom mužstve pod dozorom trénera Ludevita Dékánya. Po dorasteneckých rokoch pokračuje v mužstve ČSAO Nové Zámky u trénera Ladislava Baňára v jesennom období 1975 s hráčmi, akými sú Prochászka, Nagy, Takács, Klein, Garmathy, Druga, Šebeň, Dániel, Kálazi, Ing. Rozsnyo, Weibel, Kolompár, Tamaškovič, Ing. Péteri, Csikos, Metan, Kővágó, Blaho Albin a Morvai. ČSAO je vtedy účastníkom I. B triedy Nitrianskeho kraja. Od 1. marca 1976 ČSAO zmení názov na TJ Renokov a sponzorským podnikom je podnik MH Renokov Koncom jesene trénerské žezlo v TJ Renokovu obsadí Ladislav Ganczner. Pod jeho vedením mužstvo na konci jesene 1977 je na 1. mieste v I. B triede. Na jar 1978 mužstvo v zložení Kotian, Csányi, Buran, Füredi, Ficza, Haris, Kovacsics, Kővágó, Blaho, Sebeny, Semelák, Vitko, Kolompár, Daniel, Robo Ganczner, Konta Robert, Máthé, Nagy, Zahorák, Móczár postúpi do I. A triedy. V tomto postupe hlavnú zásluhu má aj dvojica Konta Robert a Ganczner Robert. Postup je vzácnym darom k 15. výročiu založenia futbalu v TJ ČSAO Nové Zámky, ako predchodcu TJ Renokov.

Mužstvo TJ Renokovu so svojím trénerom Ladislavom Gancznerom, ako aj vedením MH Renokovu riaditeľom Mikulášom Lábadym a vedením TJ Reonokovu s predsedom Ing. Jánom Bakom, a agilnými funkcionármí Pavlom Vörösom, Ladislavom Lábadym a Karolom Karsaym sa zapísali do histórie novozámockého futbalu dávnych čias. Na jar 1983 nužstvo vtedy už pod novým názvom TJ Sigma Nové Zámky v zložení Kotian, Zajíček, Kadada, Kosiba, Kopečny, Blaho, Cigáň, Robo Ganczner, Polák Vlado, Lakatoš Anti, Bara a Horváth s trénerom Alexandrom Malitsom postúpi do Majstrovstva Kraja. Na jeseň hrajúcim trénerom je Vlado Polák. Na jar 1984 mužstvo Sigmy dosahuje úspešné obdobie s mužstvom Kotian, Zajíček, Robo Ganczner, Kutrla, Kováč, Marian Myjavec, Kopečny, Blaho, Vlado Polák, Lakatoš Anti, Dzurej, Mészároš, Czuczor a Bence. Na jar 1985 v mužstve nastane určitý útlm, ktorý končí v roku 1991, kedy už nužstvo pod názvom NFC Nové Zámky pôsobí v I. A triede s trénerom Františkom Ivaničom. Rok predtým v roku 1990 bratia Peter a Robert Ganczner založia 1. novozámockú futbalovú školu. V roku 1994 názov TJ je NFC – Baltranz, kedy po krátkych preštvátkach v Komoči a Imeli Robo vo veku 39 rokov končí s aktívnou činnosťou. Vo futbale však neprestane pracovať, lebo pôsobia spoločne s bratom vo futbalovej škole. Neskôr je spoločne zakladateľom a funkcionárom s Ing. Petrom Babínom v ženskom futbale. Bezpochybne Robert Ganczner, ako vynikajúci športovec a pedagóg v rozvoji novozámockého futbalu dávnych čias má svoj budovateľský podiel, za čo mu prislúcha vdaka a uznanie.

MACH FRANTIŠEK

13.6.1951

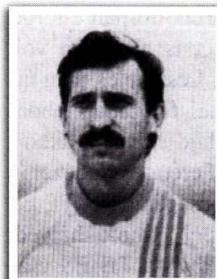
Mach František sa narodil 13. júna 1951 v Nových Zámkoch. S futbalom sa soznánil v uličných mužstvách, neskôr v základnej škole Flengerky. Ked' mal 12 rokov, rodičia sa prestáhovali do

Čiech – do Svitavy, kde hral za žiacke mužstvo Svitavy, ako registrovaný futbalista. O dva roky v roku 1965 sa vrátili domov do Nových Zámkov. V tom istom roku je už registrovaným hráčom v C doraste TJ ES pod vedením trénera Ludevita Dékánya. Od roku 1965 až 1970 prešiel od C dorastu až po A dorast, kde pôsobí aj ako kapitán A dorastu. V roku 1970 po milých spomienkach na svojich vedúcich v Elektrosvite, L. Dékánya, L. Pintéra, L. Ondrucha a vedúceho mužstva Pavla Lukačíka nastúpil na základnú vojenskú službu do Dukly Karlovy Vary, kde ho trénoval známy tréner vojakov Štefanik, až do ukončenia ZVS do roku 1972. Dukla Karlovy Vary v tom čase je účastníkom I. A triedy, kde Ferko hraje na poste ľavého záložníka. Po skončení ZVS v roku 1972 sa vráti do materskej jednoty Elektrosvitu, kde nastúpi do B mužstva dospelých pod vedením trénera Ernesta Františeka. Od 1. januára 1973 však tréner Macko Ludevit zaraďuje do kádra A mužstva, kde väčšinou hraje na poste stredného obrancu a záložníka. V A mužstve aktívne športuje až do roku 1980 počas ktorého obdobia jeho trénermi boli Macko L, Ganczner L, Pones L, Grunsky Ján, Baňák Ladislav, Jajcay Jozef, L. Ondruch, a Takács Imrich. V histórii

novozámockého futbalu dávnych čias prešiel súťažami počnúc krajskou súťažou cez II. SNL až po III. SNL. Po zanechaní aktívnej činnosti s nostalgiou sa zapája do oddielov medzidielenskej a medzipodnikovej súťaži. Ferko Mach svojím výkonom patrí s prezývkou Scharmach do histórie novozámockého futbalu dávnych čias, ako disciplinovaný a verný futbalista k svojmu materskému oddielu TJ Elektrosvit.

ING. ČELKO OLIVÉR

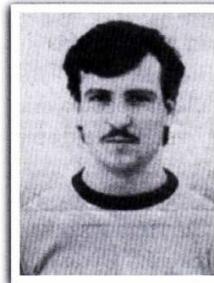
12.9.1954

Čelko Olivér sa narodil 12. septembra 1954 v Pustých Úľanoch – okres Galanta. Kúzelná futbalová hra ho zachytila v rodnej obci, v ktorej potom ako študent pokračoval počas vysokoškolských štúdií v bratislavskej Matadorke. V TJ Elektrosvit účinkuje od prípravného obdobia jesenného kola 1983 v spoločnosti hráčov – Valo, Cepo, Drobný, Molčan, Kollarik, Gáal, Kiss, Labay, Ing. Dolobáč, Prochászka, Zsolnay, Racko, Vadkerti, Kocsis, Szepesi, Ganczner Peter a z Plastiky Nitra hostujúci Valent. Na jar 1983 13. marca sa roztočilo majstrovské kolo v II. SNL a Ing. Čelko sa zúčastní sérii víťazných i prehratých zápasov v Púchove 0:1, s ČH 2:0, v Handlovej prehra 1:0, v Sereďi prehra 1:0, nad Považskou Bystricou vo víťazstve 3:1 strelnami gólov sú Drobný, Labay a Ing. Čelko, Je v úspešnom mužstve v II. SNL pod vedením trénerskej dvojici Baránek, Ivanič, ako aj v ďalšom roku trénerská dvojica Ganczner Ivanič dáva mu príležitosť uplatniť sa v mužstve TJ ES. Je platným hráčom mužstva aj na jeseň 1985, ale na jar 1986 končí s aktívou činnosťou, ako osvedčený kapitán mužstva TJ ES. Po zanechaní aktívnej činnosti viac rokov pôsobí, ako funkcionár v novozámockom futbale.

CZINGEL ROBERT

24.5.1964

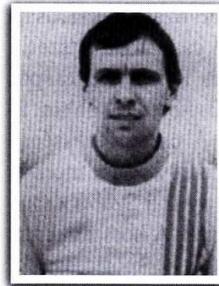

Czingel Robert narodil sa 24. mája 1964 v Nových Zámkoch. Pochádza z veľkej futbalovej rodiny dinastie Czingelovcov. Starý otec Czingel Vojtech bol vynikajúcim brankárom ÉSE.

Otec Czingel Ondrej bol hráčom ČSAO Nové Zámky, neskôr reprezentantom TJ Elektrosvit. Jeho starší bratia Mikuláš a Vojtech boli hráčmi ÉSE, neskôr vynikajúcimi reprezentantmi ŠK Nové Zámky. Brat Vojtech bol dlhé roky aj v mužstve TJ Elektrosvit. Syn Mikuláša Czingela mladší Mikuláš Czingel narodený v roku 1949 bol v prvoligovej reprezentácii Slovenska za TJ Elektrosvit, neskôr tréner Juhcel-pap Štúrova. Pokračujúc v ďalšej vetve Czingelovcov, Robert má dvoch synov 18 ročného ml. Roberta, súčasne hráča TJ Dvory nad Žitavou, a 15 ročného Rolanda ligového dorastenca za výber Slovenska, hráča AC Nitra. Vracajúc sa k Robertovi, ktorý, ako sa hovorí vyšie z futbalovej liahni novozámockej a bol odchovancom známeho pedagóga a trénera žiakov Tibora Vörösa. Pritom všetkom lásku k futbalovej hre, ako aj oddanosť tejto hre prináša ako veno z rodného domu. V histórii novozámockého futbalu dávnych čias príjemne rezonuje pôvod rodiny Czingelovcov. Viazanosť rodiny ku Dvorom vyplýva z toho, že rodičia Roberta určitý čas žili v Dvoroch. Robert odtiaľ nastúpil na ZVS. Rukuje do Košíc, kde však služobné povinnosti mu nedovolujú intenzívnejšie športovať, ako aj tá skutočnosť, že sa predtým

zranil na turnaji v Branove, kde si zlomil kľúčnu kost' a musel sa podrobiť operáciu. Po návrate zo zákl. voj. služby pokračuje ako futbalista vo Dvoroch. Ovšem čoskoro, ho objaví vtedajší tréner TJ ES František Ivanič a medzitým získa aj zamestnanie v n. p., Elektrosvit a tak Robertovi sa otvára cesta do TJ Elektrosvitu, kde rodák novozámcian sa vynikajúco osvedčil. V rokoch 1992 a 1993 v TJ ES hraje so svojimi dvorčanmi Ing. Františkom Némethom a Csabom Dékányom. Rodina Czingelovcov dodnes s nostalgiou pestuje futbalovú tradíciu v synoch ml. Roberta a Rolanda.

SZEPEŠI DUŠAN 1956

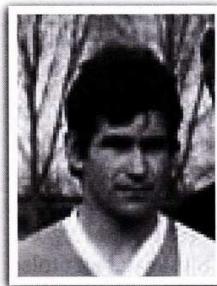
Szepeši Dušan sa narodil v Úľanoch nad Žitavou v roku 1956. Futbal začal hrať ako päťnásťročný v rodnej obci Úľanoch, kde ho tréner čoskoro zaradil do mužstva dospeľých. Netrvalo dlho

a všimli si ho odborníci z vyšších súťaží, a tak už ako 18 ročný mladík je hráčom prvoligovej ZVL Žilina, pod odborným dohľadom trénera Michala Baránka. Po nástupe na ZVS hrá dva roky v divíznej RH Domažlice. Po skončení ZVS sa vráti do ZVL Žilina, kde však nemá tie najmilšie spomienky. Dostal viacero ponúk – Martin, Ružomberok, Třinec – ale on si vybral blízke Levice, kde prežil najkrajšie obdobie svojho života v dobrom kolektíve a tiež blízko k svojmu domovu a rodičom. V Leviciach mal úspechy a stal sa čoskoro miláčikom obecenstva. V mužstve TJ ES pôsobí od jara 1982, keď prestúpil z Levíc v období trénerstva dvojice Ganczner, Ivanič. V tom istom čase prestúpili do TJ ES z Rače Drobný a z Hurbanova Robo Konta. Mužstvo je účastníkom Majstrovstva Kraja v jarnej sezone 1982 v zložení Valo, Stanko, Zajíček, Racko, Rečka, Molčan, Nagy, Kolarik, Gál, Kiss, Ganczner Peter, Labay, Ing. Dolobáč, Mészároš, Kutrla, Robert Bopko, Bednár, Szepeši, Drobný a Konta. Počas jeho úspešného pôsobenia v TJ ES mužstvo 13. júna 1982 postúpi do II. SNL. Po odchode Gancznera aj tréner Michal Baránek dôveruje úspešnej dvojici Ing. Čelko – Szepeši. Na jar 1985 trénerská dvojica Pucher, Ivanič využije skúsenosti

hráčov Szepešiho – Ing. Čelku, Ing. Babína, Buranského, Kollarika a mladého Mira Krissa. Na jar 1988 tréner Ladislav Ponesz osvedčenú skladbu omladí ďalšími hráčmi – Ing. Némethom, Oto Hrabovszkím, Döme Rudolfom, Teplanom a Ujvárym. Mužstvo má údernú silu v II. SNL v zložení Ing. Babín, Buransky, Molčan, Vass, Ing. Németh, Hrabovszki, Döme, Szepeši, Halaši, Chovanec, Prochászka a Miro Kriss. Doplňené na jeseň 1989 s Dékányom a Čoknaim. Na jar 1990 trénerom je Jozef Kollarík a jeho asistentom Imrich Halász ovšem už mužstvo bez Szepešiho, keďže ako tréner III. triedy sa zaoberá s výchovou dorastu. Jeho dvaja synovia Mario a Roman šlapajú v stopách otca. Sú žiakmi futbalovej školy Petra Gancznera. Na jar 2001 tréner Juraj Szikora má v zostave FKM Nové Zámky hráčov – Brezina, Brisuda, Lipovsky, Zsák, Döme, Andrášik, Tóth, Czajlik, Mario Szepeši, Hornáček, Hoksa, Holka, Goga a Strelec. Aj tréner Vlado Polák dôveruje Mariovi a neskôr aj jeho brat Roman užíva dôveru trénera Vladu Poláka. Po neúspešnom účinkovaní FKM počas trénerstva Milana Targoša, však nadaní mladíci Roman Szepeši, Holka Juraj a Mlynár Gabriel hľadali uplatnenie v susednom Rakúsku.

RYBÁR JOZEF

10.2.1947

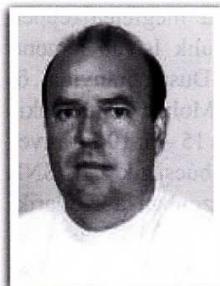
Rybár Jozef narodil sa 10. februára 1947 v Bánove. Futbal začal hrať v rodom Bánove v roku 1959, ako žiak základnej školy pod dozormučiteľa a trénera Laha. V roku 1962

hrá v Bánove za tamojší dorast i keď bol v Elektrosvite zámočnickým účňom. Ako dorastenec hrával za výber okresu Nové Zámky. Bánovu ostal naďalej verný i keď mal ponuku hrávať za prvoligový dorast TJ ES Nové Zámky. Keď mal 17 rokov, z dorastu ho preradili do mužstva dospeľých v roku 1964, keď Bánov trénoval novozámcian Karol Chrupka. Bánov v tom čase bojoval za udržanie svojej účasti v I. A triede Nitrianskeho kraja. Vtedy Jozef bol v najlepšej forme a tým, že sám nastrielal 15 gólov, mužstvo si zachovalo i naďalej príslušnosť v I. A triede. Zostal verný Bánovu aj počas trénerstva Podhorca Jozefa, Cvika a Mikoviča. Posledne menovaný bol jeho trénerom v doraste a vychoval z Jozefa obávaného stredného útočníka a hlavičkára. Jozef s mužstvom Bánova dosiahol najlepší úspech v Slovenskom pohári v roku 1969 v západoslovenskom kraji, kedy prestúpil do TJ ES Nové Zámky. Pod vedením trénera Karola Chrupku a Karola Borhyho hrá za A mužstvo TJ ES a neskôr v diviznom B mužstve pod vedením trénera Ernesta Františeka. Jeho novozámocká futbalová činnosť nebola dlhá, lebo na jeseň 1973 končil v TJ ES. Je však hodné uviesť, že mu brankár Sabo z Nitry zranil ľavé koleno. Vleklé liečenie kolena však mu

už neumožní ďalšie aktívne športovanie. S futbalom však nekončil a pokračoval ako tréner v rodom Bánove. Počas pôsobenia v Nových Zámkoch bol spolu so svojimi krajanmi Dragúňom, Petránim a Zahorákom platným hrácom novozámockého futbalu dávnych čias.

HERVERTH NORBERT

20.7.1962

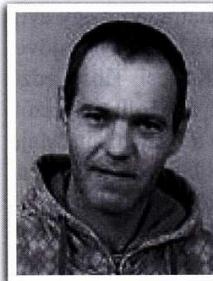
Herverth Norbert sa narodil 20. júla 1962 v Nových Zámkoch. Pôvodom príslušník známej novozámockej rodiny. Norbert je pravnukom Dr. Vilmosa Hervertha jedného zo zakladateľov no-

vozámockého klubu ÉSE, ako aj v roku 1907 primátora mesta Nové Zámky. Futbal mu prirástol k srdcu už na základnej škole. Chlapec atletickej postavy však ne povrhne ani ostatnými športmi, ako hokej, volejbal, stolný tenis, tenis a cyklistika. Teda v užšom slova, pravý typ športovca. Po ukončení ZŠ na Hradnej ulici, kde jeho učiteľom telovýchovy bol učiteľ a futbalista František Hrušovský, bol prijatý na SPŠE / Stredná priemyslová škola elektrotechnická, kde v roku 1981 úspešne zmaturuje. Čo sa týka jeho futbalového rastu, už na ZŠ sa s ďalšími vrstvovníkmi prihlásil do prípravky FO Elektrosvit. Cesta do zamestnania v n.p. Elektrosvit po maturite bola samozrejmostou. Krátko na to však nastupuje na ZVS do Uhorského Hradišťa, kde úspechom šíri dobré meno novozámockého futbalu vo vojenskom mužstve Dukly. Po ukončení ZVS sa vráti do Elektrosvitu, kde pôsobí v nástrojárni, ako dispečér. Pokračuje aj vo futbalovej dráhe, ktorou postupne prešiel svojho času od žiackeho družstva do dorasteneckého, až do mužstva dospelých. Do tajov kúzelnnej futbalovej hry ho od žiackych družstiev začínajúc zasväcovali tréneri, na ktorých rád spomína a to Tibor Vörös, Fučík František, Baňár Ladislav, Grunsky

Ján, Haulík Štefan, Ganczner Ladislav, Pones Ladislav a Michal Pucher. V ročníku 1979/80 ako hráč A dorastu TJ ES je na vrchole svojej futbalovej činnosti pod dozorom trénera Jána Grunského v kolektíve mladých nadaných futbalistov, akými boli Babín Peter, Kálazi, Czuczor Jozef, Bolemant, Fazekaš Ján, Grunsky Vlado, Baňár Gabriel, Szombati, Illéš, Juhász, Prochászka Jozef. Po návrate zo ZVS Norbert je v kádre B mužstva dospelých v TJ ES až do roku 1985 v I. B triede pod vedením trénera Štefana Haulíka. Od roku 1985 pôsobí tri roky v susednom Bajči, neskôr v Mužli, v Jasovej, v Bešeňove a na záver v Zemnom ako hrajúci tréner, zúžitkuje úroveň novozámockého futbalu. S futbalom aj v súčasnosti je v kontakte a s bývalými spoluhráčmi rekreačne hrá za mužstvo Cozmus Nové Zámky.

HRABOVSKI OTO

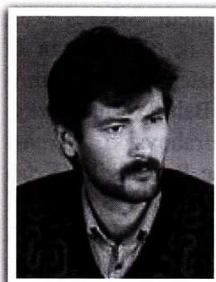
21.4.1969

Hrabovevski Oto sa narodil 21. apríla 1969 v Nových Zámkoch. S futbalom začal veľmi skoro, keďže jeho dvaja bratia už hrávali futbal a tak už ako malý päťročný špunt chcel byť stále na trávniku okolo bratov. Cesta k žiakom v roku 1979, kde v tom čase pôsobili agilní žiacky tréneri v TJ ES Tibor Vörös, Ján Sládek a Ladislav Gáspár bola snadná pre mladého chlapca. Taktôž sa sympatický Otka dostal do B mužstva žiakov k trénerovi Gáspárovovi. Keďže jeho futbalová šikovnosť bola nadpriemerná, čoskoro ho preraďili do A mužstva žiakov k trénerovi Vörösovi a Szládekovovi. Na jar 1980 je už členom žiackeho mužstva majstra kraja, v roku 1981 hraje v mladšom doraste a v roku 1982 hosťuje v Štúrove. Po návrate zo Štúrova hrá za starší dorast pod dozorom trénerskej trojici Grunsky, Sládek, Robert Bopko. Na jar 1984 je už hráčom ligového dorastu v TJ ES. Dorasteneckú ligu hraje končiac rokom 1986 a na jar 1987 je preregistrovaný ako 18 ročný do A mužstva dospelých TJ ES. V A mužstve dospelých sa čoskoro uchytí prejdúce skutočným krstom vo víťaznom zápase 3:1 proti Malackám. Úspešne pôsobí v rokoch 1989 – 1995 v mužstve TJ ES pod vedením trénerov Ladislava Ponesa, Jozefa Kollarika, Jána Ilavského, Štefana Haulíka, Juraja Szikoru a Štefana Slezáka. V roku 1996 je v úspešnom mužstve pri postupe do II.SNL s úspešnými hráčmi v zložení Kantár, Michalík, Vavrovič, Domik, Krišš, Čoknai, Döme, Suchánek,

Garai, Péter a Ivanič pod vedením trénera Štefana Haulíka už pod názvom FKM Nové Zámky. Po postupe do II. SNL Haulík Štefan sa vzdáva trénerstva z dôvodov, že mužstvo na II. ligu nemá futbalové posily. Po tejto abdikácii mužstvo riadí Dušan Szepeši po ľom trénerom je Zoltán Molnár počas jeho pôsobenia mužstvo 15. júna 1997 v Ružomberku s prehrou 10:0 sa lúči s II. SNL. Na jar 1998 však s trénerskou dvojicou Kollarik – Buransky mužstvo vybojuje návrat do II. SNL, víťazným zápasom v Zlatých Moravciach v pomere 1:0 s úspešným mužstvom v zložení Kantár, Šimkovič, Hamar, Čukan, Garai, Döme, Domik, Barborík, Šurnovský, Augustín, Suchánek, Horváth a Horáček. Oto Hrabovevski už vo víťaznom mužstve nie je. Je však potrebné uviesť, že sympatický Oto počas svojho pôsobenia v TJ ES a neskôr FKM Nové Zámky bol vždy svojou disciplinovanosťou a oddanosťou platičný a úspešným hráčom novozámockého futbalu, začo si hráč s prezývkou „FOŠA“ vyslúži vďaku a uznanie širokej športovej verejnosti.

ING. NÉMETH FRANTIŠEK

Ing. Németh František ako odchovanec TJ Družstevníka Dvory nad Žitavou do TJ ES prestúpil v prestupovom termíne na jeseň 1984. V mužstve začal hrať v októbri 1984 za učinkovania trénera Michala Puchera. Prvú príležitosť mu tréner dáva na prehratom zápase na štadióne s ČH Bratislava v pomere 2:0 iba v posledných 10 minút. O týždeň na to v Pezinku už hraje celý zápas na poste predného stopera. Mužstvo remizuje 1:1. Ing. Németh v ďalších zápasoch v poradí Malackami doma 1:0, v Hurbanove prehra 2:0, doma s Topoľčanmi výhra 2:1, v Bratislave s Lokomotivou 1:1 úspešne reprezentuje TJ ES. Na jar 1985 hrá v Seredi v nerozhdomom zápase 0:0 v mužstve v zložení – Cepo, Buransky, Kolarik, Molčan, Urban, Otruba, Szepeši, Ing. Németh, Kiss, Peleš, Ing. Čelko. V ďalšom poradí hrá v zápasoch na štadióne proti Sencu 0:1, potom 31. marca 1985 vo Vrábloch 2:0, prehra v Šali 2:1, doma s Handlovou 1:0, v Komárne 1:1, doma s Mataldorom Bratislava 0:0, v Partizánskom 1:1, doma Slope 2:1, vonku s ČH Bratislava prehra 3:0, na štadióne s Agro Hurbanovo 9. júna 1985 1:1 spolu brankárom Cepom aj Ing. Németh úspešne reprezentujú TJ ES. Mužstvo sice po jarnom koli končí v II. SNL na 10. mieste s 29 bodmi a do I. ligy postupuje Agro Hurbanovo s 45 bodmi. Na jeseň 1985 mužstvo vedie trénerská dvojica Pucher – Ivanič a na jar 1986 vypadne mužstvo z II. SNL. Ing. František Németh

na jeseň 1986 rukuje na jeden rok do Lipovského Mikuláša, kde prakticky jeden rok nehráje. Po návrate v roku 1987 hrá opäť v TJ ES za trénerstva Tibora Kövesiho, neskôr pod odborným vedením L. Ponesa a Jozefa Kolarika a na jar 1993 pod vedením trénera Jána Ilavského a jeho asistenta Štefana Hulíka. Vtedy Ing. Németh ako kapitán mužstva hra v kolektíve hráčov FC ES v zložení Kantár, Ledzényi, Hrnčiar, Čoknai, Vavrovič, Brezík, Michalík, Rudolf Döme, Tomiš, Miro Krišš, Zoltán Péter, František Halaši, Michal Lakatoš v novej III. lige SR III. stupeň skupiny západ. Na jar 1994 Ozeta Trenčín s 48 bodmi zo skupiny postupuje do II. ligy a FC Nové Zámky je s 43 bodmi na druhom mieste. Na jar 1995 po prehratom zápase v Topoľčanoch v pomere 2:1 odstúpil Haulík Štefan a novým trénerom je Juraj Szikora. Mužstvo dosahuje vynikajúce výsledky a s mužstvom PFK Piešťany bojuje o postup do II. ligy. Ovšem v Piešťanoch zásluhou rozhodcu Bárczího zo Šali vymyslenou jedenástkovou rozhodcu a vylúčením hráčov TJ ES Krišša Pétera a Michalíka je spečatený osud novozámockého futbalu. Ing. František Németh počas pôsobenia v TJ, ako aj v n.p. Elektrosvíte zanechal za sebou tie najmilšie spomienky na novozámocký futbal.

HALASI FRANTIŠEK

26.7.1960

Halaši František sa narodil 26. júla 1960 v Štúrove / Parkan/. Už ako žiak základnej školy obľúbi futbalovú hru, v ktorej pokračuje pod otcovskou opatrou trénera Zahradníčka. Po ukončení

základnej školy je hráčom dorasteneckého mužstva pod vedením trénera J. Bocza. V tom čase mužstvo malého pohraničného mestečka hrá v I. A triede v ktorej aj Ferko Halaši je účastníkom. Ako 18 ročný nadaný futbalista je preregistrovaný do A mužstva dospelých. Jeho futbalové nadanie si všimli aj odborníci vojenských klubov a tak jeho ďalším pôsobišťom je VTJ Žatec, kde koná aj základnú vojenskú službu. Po návrate zo základnej vojenskej služby je nadalej hráčom materskej jednoty. Po roku však sa lúči so svojím trénerom Mikulášom Czingelom a prestupuje do prvoligového mužstva Agro Hurbanovo. Tu pobudne štyri roky, kde prežíva tie najmilšie spomienky na svojich trénerov Antona Dragúňa a Hanáka. Na jar 1988 sa dostáva do TJ ES Nové Zámky, kde čoskoro sa stáva miláčikom nielen svojich spoluhráčov ale aj novozámockého obecenstva. Tu dostáva milú prezývku „KICSI“. Viackrát sa vyslovil, že modro-biely úbor a jeho užívateľia, teda spoluhráči v TJ ES mu prirastili k srdcu. Počas pôsobenia trénera Ladislava Ponesa mužstvo v II. SNL je na 13. mieste s mužstvom v zložení Cepo, Molčan, Buransky, Döme, Krišš, Halanda, Procháska,, Szepeši, Halaši, Kováč, Hrabovski a Ing. Németh. V roku

1990 na jar nasleduje úspešnejšie obdobie s trénerom Ladislavom Ponesom a jeho asistentom Imrichom Halásom, keďže mužstvo v zložení Babín, Buransky, Brezík, Čičman, Hrabovski, Arpáš, Chovanec, Halaši, Döme, Porcháska, Krišš je na 4. mieste v II. SNL. Na jeseň 1991 trénerom je Kollarik Jozef, žiaľ tieto úspechy zbledli a mužstvo na jar 1992 je na 10. mieste v II. SNL. Dôjde k výmene trénera a na jeseň 1992 novým trénerom mužstva je Ján Ilavsky. Halaši aj s ďalšími hráčmi, ktorí boli Čoknai, Ing. Németh, Hrabovski, Döme, Krišš, ako kľúčoví hráči nadalej sú oporami mužstva. Na jar 1993 však v živote mužstva vejú nové vetry a prostredníctvom miestnej športovej tlači sa rozvinie čulá debata medzi Ladislavom Borbélom a z druhej strany vedením FC ES reprezentovaným tajomníkom Michalom Boršányim. Medzitým FC ES získá zaradenie do III. novoutvorenej slovenskej ligy. Mužstvo na jar 1994 získá iba 2. miesto a tým postupujúcim mužstvom do II. ligy je Ozeta Trenčín. Na jeseň však mužstvo je na čele tabuľky a na jar 1995 úspešné účinkovanie dovedie mužstvo 18. júna 1995 k boju o prvenstvo a postup do II. ligy. Osud však a menovite zásah rozhodcu Šalána Szilárda Bárczího vymyslenou jedenástkou a vystavením kľúčových hráčov FC ES Krišša – Pétera a Michálka spečatí ďalší osud novozámockého futbalu.

DÖME RUDOLF

18.1.1966.

Döme Rudolf sa narodil 18. januára 1966 v Nových Zámkoch. V roku 1979 žiacke mužstvá v TJ ES viedla trénerská trojica Tibor Vörös – Szládek Ján a Gáspár Ladislav.

Táto trojica viac než

49 registrovaných žiackych futbalistov zasväcovala do tajov kúzelnnej futbalovej hry. Z týchto mladíkov vyšli aj neskôr vynikajúci futbalisti Rudi Döme „zvaný MOGO“ a Oto Hrabovský „zvaný FOŠA“ Po veľkom odstupe času, príjemne spomínajú tieto obdobia. Mladý Rudi ako nadaný dorastenec sa čoskoro dostáva pod dohľad trénerskej trojici Grunsky – Sládek – Bopko. Príjemné spomienky ho viažu k jarnému obdobiu roka 1984, kedy mladí dorastenci v zložení Michalčík, Hronec, Čičman, Haulík, Versegħy, Tóth, Nagy, Krišš, Madarász, Döme, Czuczor, Otruba, Melišek, Čambalík, Ledzényi, Dékány, Tabi a Vašek v Skalici s víťazstvom 4:1 zabezpečili postup do II. slovenskej dorasteneckej ligy. Boli to radostné chvíle pre hráčov aj ich vychovávateľov. Na jeseň 1984 nadaného Rudiho už vidíme pod dozorom trénerskej dvojici Ing. Puchera a Ivaniča Františeka v A mužstve dospelých TJ ES v II. SNL. Po nepríjemných chvíľach však na jar 1986 mužstvo opúšťa II. SNL, ale príjemné boli tie chvíle kedy mužstvo na jar 1987 v odvetnom zápase v Partizánskom po nerozhodnom výsledku 1:1 z kopačky Rudiho nasledovali úspešné jedenástky v prevední Juháša, Krišša, Kálaziho a Brezíka a tým bol zabezpečený výsledkom 4:2 aj návrat do II. SNL. Mužstvo pod vedením trénera Štefana

Haulíka v zložení Cepo, Buransky, Molčan, Krško, Kutrla, Gáál, Krišš, Döme, Kálazi, Jankovič, Molnár, Juhás, Brezík dosahuje tento úspech. Döme Rudi v roku 1988 pod vedením trénera Ladislava Ponesa, na jar 1990 pod vedením asistenta Imricha Halásza, v období jar – jeseň v roku 1991 za trénera Jozefa Kollarika, na jar 1992 počas trénerstva Jána Ilavského úspešne reprezentuje TJ ES so svojimi spoluhráčmi Ing.Némethom, Hrabovszkim, Miro Kriššom, Čoknaim a Halašim. Potom ďalej v roku 1993 v obnovenej III. slovenskej lige pod dohľadom trénera Štefana Haulíka až do roku 1995 za vedenia trénerov Juraja Szikoru a Štefan Slezáka úspešne hájí farby TJ ES. Na jar 1996 dôveruje hre Rudiho aj trénerská dvojica Haulík, Ondruch a taktiež na jeseň 1996 tréner Molnár Zoltán s ktorým však Rudi prežíva aj hanebnú porážku v Ružomberku v pomere 10:0 a tým aj vypadnutie z II. SNL Na jar 1998 ovšem počas trénerstva dvojici Kollarik, Buransky sa teší aj návratu do II. SNL v mužstve FKM Nové Zámky. Na jar 1999 Rudi je ďalej v mužstve FKM pod vedením Kollarika, na jeseň pod vedením trénera Rosinského. Po nečakanom skrate na jar 2000 mužstvo vypadne z II. SNL a v nastávajúcej III. lige tréneri Szikora Juraj, Ganczner Robert a postupne na jar 2001 tréner Polák Vladimír až do jari 2004 kedy počas trénerstva Milana Targoša Rudi končí svoju aktívnu futbalovú činnosť. Ako 38 ročný končí aktívne športovanie. Prislúcha tomu nadanému futbalistovi vd'aka a uznanie za všetko čo v prospech futbalu nášho mesta vykonal.

V súčasnosti v roku 2008 trénuje mužstvo vo Dvoroch nad Žitavou.

DR. BOPKO ROBERT

19.6.1956.

Bopko Robert sa narodil 19. júna 1956 v Nových Zámkoch. Už ako žiak základnej školy svoju obratnosť a šikovnosť oddaný k futbalovej hre zúžitkuje v A družstve žiakov TJ ES pod

vedením trénera a učiteľa Tibora Vörösa a vedúceho žiackeho družstva Jána Hrabovského. V roku 1972 je vo víťaznom žiackom mužstve v Komárne s ďalšími žiackými futbalovými nádejami v zložení: Belančík, Blaškovič, Bopko, Štefan Dráfi, Ganczner Peter, Halanda Peter, Galbavy, Appolen. V tom roku žiaci TJ ES spravili veľkú radosť vedeniu TJ ES, ako aj futbalovému oddielu. Žiakov TJ ES dlhé roky viedla dvojica Vörös, Hrabovsky, počnúc okresnými a oblastnými majstrovstvami až do finále medzi najlepšie žiacke mužstvá v Spišskej Novej Vsi. Robert Bopko s takýmto základom sa dostane do dorastu pod odborný dohľad trénerov Dékanya Ludevita a Ladislava Pintéra, ako odchovanec dielni žiackeho družstva TJ ES. Po dorasteneckom krste na jeseň 1978 po rôznych premenách v mužstve dospelých TJ ES je v B mužstve pod trénerským dohľadom trénera Jozefa Hrabiľka v I. A triede, kde odovzdáva svoje futbalové umenie. V roku 1978 je poslúchačom III.ročníka FTVŠ Univerzity Komenského v Bratislave – odbor telesná výchova – smer trénerský – špecializácia futbal. Spracuje na podnet vedenia n.p. Elektrosvitu štúdiu o zavádzaní najprogresívnejších prvkov pri výchove účňovského dorastu v n.p. Elektrosvite. Na jar 1979 pod vedením tréneriskej dvojici Ondruch, Takáč je v mužstve

TJ ES platným hráčom. Je účastníkom zájazdu v Jászberényi a v Ballassagyarmati na turnaji o Dunajský pohár v dňoch 23 – 29. júla 1979. V jesennom koli posilňuje B mužstvo dospelých za trénerstva Hrabiľka a vedúceho mužstva Zoltána Dudáša v I – B triede Nitrianskeho kraja. S mužstvom v zložení, Stanko, Racko, Molčan, Gáál, Slovák, Belančík, Kiss, Kutrla, Chovanec, Fógel, Rečka, Szabó, Kálazi, Nagy, Mészároš, Ganczner Peter pod vedením trénera Ladislava Ponesa. Na jeseň trénerstvo A mužstva vykonáva dvojica Ganczner Ivanič, ktorá dôveruje útočnej hre trojici Ing. Dolobáč, Štefan Labaj a Robert Bopko. Aj na jar je platným hráčom pri postupe mužstva do II. SNL. Na jesień 1982 trénerom je Michal Baránek. Vtedy na žiadosť trénera B mužstva Štefana Haulíka dvojica Ganczner Peter a Bopko Robert posilní B mužstvo dospelých. Na jesień 1983 trénerská dvojica Ganczner, Ivanič ponecháva ako posilu Roberta v postupujúcom B mužstve do I A triedy už ako Dr. Bopko Roberta s ďalším hráčom Antonom Rečkom. Robert súčasne ako absolvent FTVŠ Univerzity Komenského v Bratislave je trénerom dorastu TJ ES, ktorý pod vedením trénerov Sládeček – Dr. Bopko vybojuje účasť do dorasteneckej ligy v zložení Vašek Pavol, Michalčík, Hronec, Čičman, Haulík, Verseghy, Tóth, Nagy, Krišš, Madarász, Döme, Czuczor, Tabi, Melišek, Čambalík, Ledzényi a Dékány. Robert v roku 1985 pôsobí vo výbore FO TJ ES ako tréner dorastu za predsedovania v FO Ing. Dolobáča a tajomníka FO Michala Boršányiho. Dr. Robert Bopko svoje futbalové umenie odovzdal ako býv. žiak TJ ES až do trénerskej funkcie v prospech novozámockého futbalu dávnych čias, začo mu prislúcha vďaka a uznanie. Je aj v súčasnosti sympatizantom myšlienky rozvoja súčasného novozámockého futbalu.

HLAVAČKA LADISLAV

21.1.1984

Hlavačka Ladislav sa narodil 21. januára 1984 v Nových Zámkoch. Za svoju vernosť novozámockému futbalu sa dostal do galérie vynikajúcich futbalistov novozámockého futbalu. Laci,

ako ozajstný športovec okrem futbalu už v základnej škole mal viacero športových záľub. Vábili ho športy – atletika, kick-box, karate, tenis, vodné pólo, ako aj voľejbal, basketbal i hádzaná. Zakotvil však vo futbale. Po ukončení základnej školy pokračuje v štúdiach v Banskej Bystrici, kde navštievuje športové gymnázium – odbor futbal. Školu s úspechom ukončí a napriek viacerým ponukám sa vráti do rodného mesta, a to do FKM Nové Zámky. Začiatkom roka 2003 trénerom mužstva FKM je Ladislav Mokrás, vedúcim mužstva Vladimír Mach a masérom Peter Prochászka. Prvýkrát v histórii novozámockého futbalu lekárom mužstva je žena pani Mudr. Margita Suchá. Mestský futbalový klub FKM Nové Zámky riadí riaďiteľská rada na čele s primátorom mesta Nové Zámky Ing. Gejzom Pischingerom a prezidentom FKM Ing. Petrom Bábinom. Jarnú sezónu zahajuje káder hráčov v zložení: Rybansky Ladislav, Racko Tomáš, Döme Rudolf, Sepeši Roman, Andrášik Ivan, Oroší Marian, Holka Juraj, Hornáček Marek, Hlavačka Ladislav, Hamar Bronislav, Šebeštyényi Zoltán, Kosiba Martin, Mach Martin, Mančík Roman, Mlynár Gabriel, Trnka Jozef a Spišský Štefan. Trénerom mužstva FKM v roku

2004 je Targoš Milan. Laco pol roka pôsobí v robe v sparte v Severnom Írsku. Túžba po rodnom meste však rodáka pritiaha domov. V roku 2007 hraje pod vedením trénera Jozefa Chovanca v mužstve FKM Nové Zámky v III. SNL. Žiaľ mužstvo koncom jesene 2007 končí na poslednom 16. mieste tabuľky a čaká ďalší vývin svojho osudu. Laco napriek tejto situácii ostáva verný svojmu klubu FKM Nové Zámky.

1996 – 2007

UDALOSTI V HISTÓRII

NOVOZÁMOCKÉHO FUTBALU V R.1996.

Dňa 29. januára 1996 sa uskutoční transformácia FC ES na FCM Nové Zámky. Do dejín novozámockého futbalu vstúpi primátor mesta Nové Zámky Ing. Ondrej Csanda. Na jednanie pozve zástupcov oboch TJ. Hlavným cieľom je, vytvoriť mestský klub. Zástupca FC ES predsedu Ing. Vladimír Melichárek a generálny riaditeľ a.s. Elektrosvit Bc. Jozef Šutka súhlasí s návrhom transformácie. S NFC Nové Zámky dohoda bola komplikovannejšia. Svoje posily z jedného dňa na druhý vedenie predalo. NFC sa odstahuje do Želiezoviec. Vytvorí sa sponzorská rada. Prijme sa návrh, že jeden – jeden hlas v rade má vstupnú hodnotu 200.000 Sk, nakoľko novovzniknutý klub FKM nemôže byť vydržiavaný len Mestom Nové Zámky. Rada schváli, že farba klubu FKM bude zeleno-biela a majstrovská súťaž nakoľko obidve ihriská sú majetkom mesta sa uskutoční na mestskom hrisku. Jarne majstrovské kolo sa začne s 3. kolom 24. marca 1996 na štadióne Ladislava Gancznera, čo hráči kvalifikovali tak, že mužstvo bolo zo štadiónu na Sihoti vykázané. Ďalší krok spravilo Mestské zastupiteľstvo schválením dotácie z rozpočtu mesta vo výške 250.000 Sk na činnosť FKM. Súťaž III. SNL vo futbale vrcholí a 9. júna 1996 FKM má už len krôčik k postupu do II. SNL. A takto 16. júna 1996 nerozhodný výsledok v Galante v pomeri 2:2 už nemá vplyv na postup do II. SNL. Postup do II. SNL zabezpečilo mužstvo FKM s trénerom Štefanom Haulíkom v zložení: Kantár Szilárd, Hrabovszki Oto, Ledzényi, Tomiš, Garai, Péter, Brezík, Domík, Vavrovič, Čoknai, Miro Krišš, Suchánek, Michalík, Rudolf Döme, Ivanič, Mach, Dráfi a Lakatoš J. V jarnom postepe vedenie FKM úspešne riadí život klubu v zložení: Ing. Ondrej Csanda, Bc. Šutka Jozef, Ing. Viliam Melichárik, Ing. Čelko Olivér, Ing. Mácsadi Štefan, Borsányi Michal, Ďurček Teodor, Palacka Miroslav, Deči Pavol, Beták Ladislav, Ternovský Karol, Prochászka Jozef, Andris Ladislav, Mudr. Száraz Tibor. Po postepe mužstva do II. SNL tréner Štefan Haulík sa vzdáva trénerstva, keďže bez posilnenia súčasného kádra nevidí, žeby sa mužstvo v II. SNL udržalo. Vedenie a.s. Elektrosvit 16. augusta 1996 odyvolávajúc sa na výrobno – finančné ťažkosti na podporu FKM finance nemá. Mužstvo Ozeta Trenčín s trénerom Ladislavom Borbelyom 1.9.1996 hostí v Nových Zámkoch. V mužstve hostí je aj odchovanec novozámockej futbalovej liahne Miroslav Krišš. Ladislav Borbely bezmocným novozámcenom dáva prvú svoju poučku. Vysonduje všetky slabiny a nedostatky mužstva a odchádza s víťazstvom 3:1. Členovia správnej rady FKM zápasia organizačnými, technickými i finančnými problémami. Situácia sa na jar 1997 zhoršuje. Práceneschopný tréner Štefan Haulík chybu jednoducho vidí v tom, že v tíme nie je potrebná kvalita. Všetci nováčikovi via pred vstupom do II. ligy sa posilnili. My naopak. Traja najlepší hráči – brankár Kantár, Péter a Krišš Miroslav odišli do Trenčína. Nečudujme sa teda, že koncom jesene 1996 FKM je na poslednom mieste tabuľky II. SNL. Na jar 1997 trénerom FKM je Zoltán Molnár. Mužstvo po sérii neúspechov 13. apríla 1997 hostí na štadióne Ladislava Gancznera mužstvo z Gabčíkova. Trénerom Gabčíkova je Ladislav Borbely, ktorý aj teraz vystihuje slabiny mužstva FKM a dáva druhú poučku novozámcenom a s mužstvom vyrá 2:1. Posledná zástavka v II. SNL bola 15. júna 1997 v Ružomberku. Desať gólov v sieti novozámockého FKM je viac než ponížujúce pre takou bohatou futbalovou historiou disponujúci novozámocký futbal. Jeseň 1997 a jar 1998 však dokazuje, že aj po neús-

pechoch pod vedením trénerskej dvojici Jozefa Kollarika a Petra Buranského sa mužstvo dokáže postaviť na nohy a správnym prístupom a zodpovednosťou mužstvo na jar 1998 vybojuje návrat do II. SNL, víťaznou hlavičkou Sucháneka v Zlatých Moravciach. Po budnutie v II. SNL trvá do konca jari 2000, kedy FKM sa dôstojne rozlúčil s pôsobením v II. SNL. K vypadnutiu, ako to komentovala aj športová tlač došlo z dôvodov netradičnej reorganizácie v Slovenskom futbale, avšak o tomto všetkom sa vedelo už v priebehu jesenného kola. Kto spravil chybu o tom dodnes nie sú žiadne vyjadrenia ani v športovej tlači. FKM s trénerom Jurajom Szikorom v zostave Kantár, Čukan, Žák, Péter, Tóth, Czajlik, Šurnovsky, Reischl, Horáček, Prochászka, Fišan, Döme, Schulc, Kamancza, Mlynár a Strelec pokračuje svoju činnosť v III. SNL a na jar 2001 pribudli do mužstva Brezina, Brisuda, Lipovsky, Andrášik, Hoksa, Szepeši, Holka a Goga. Na jeseň 2001 mužstvo s trénerom Jurajom Szikorom je na 7. mieste v III. SNL, toto miesto ostáva zachované aj na jar 2002. Na jeseň 2002 trénerskú funkciu FKM preberá Vladimír Polák a mužstvo so 17 bodmi končí na 12. mieste v tabuľke III. SNL. Začiatkom roka 2003 nastali vo vedení FKM značné zmeny. FKM riadí riaditeľská rada na čele s primátorom mesta Nové Zámky Ing. Gejzom Pischingerom a prezidentom FKM Ing. Petrom Bábinom. Trénerom mužstva je Ladislav Mokráš, vedúcim mužstva Vladimír Mach, masérom Peter Procháska a prvýkrát v histórii novozámockého futbalu lekárom je žena pani Mudr. Margita Suchá. Z mužstva FKM odišli Domik do Rim. Soboty, Szepeši Mario do Topolčian, Horáček do Rakúska. Prišli do FKM Andrášik, Hornáček, Hamar a Rybansky. Trénerom FKM na jar 2004 je Targoš Milan u B mužstva Chovanec Jozef. Podľa vyjadrenia prezidenta FKM Ing. Petra Bábineho mužstvo má vytvorené všetky predpoklady na získanie dôvery obecenstva. Z mužstva odišli ďalší hráči Roman Szepeši, Holka Juraj a Mlynár Gabriel do Rakúska a mužstvo FKM pokračuje svoju činnosť v zložení: Rybansky, Pavlatovsky, Michalička, Kosiba, Döme, Mach, Žák, Hornáček, Andrášik, Trnka, Bilik, Hlavačka, Dang Van a Hamar. V ročníku 2004/2005 starší dorast FKM z III. ligy postúpi do II. ligy, taktiež aj mladší dorast je účasníkom II. dorasteneckej ligy a B mužstvo dospelých ako víťaz okresnej súťaže postúpi do východnej skupiny V. ligy. Jarné kolo 2006 FKM zahajuje s 19 bodmi na 11. mieste v III. SNL, pod vedením trénera Vladimíra Poláka v zložení Tybansky, Ondrka, Petričko, Zsák, Guldan, Lovász, Tubonemi, Vadkerty, Dékány, Barkóčzi, Sercel, Tomaček a Hlavačka. Po striedavých úspechoch koncom jesene 2006 mužstvo ostáva na 11. mieste s mužstvom v zložení Rybansky, Marsal, Čaplák, Guldan, Ondrka, Sercel, Dang Van, Fehérvári, Palacka, Močkor, Kovács a Hlavačka. Trénerom mužstva nadálej je Vladimír Polák. Na začiatku jarnej sezóny 2007 v miestnej tlači Castrum Novum z 27. marca široká športová verejnosť má možnosť prečítať vyjadrenia jednotlivých funkcionárov ako aj priaznivcov novozámockého futbalu, ako aj zástupcov Mestkého zastupiteľstva a trénerov FKM Nové Zámky o situácii v činnosti FKM Nové Zámky. K vôlej pravého obrazu o živote a budúcnosti FKM Nové Zámky v jubilejnom roku stého výročia založenia novozámockého futbalu považujem za potrebné v tejto knihe ozrejmiť čitateľovi predohry, ktoré viedli k súčasnej situácii v novozámockom futbale. Ako prvý kompetentný sa vyjadruje prezident FKM Nové Zámky Ing. Peter Babín – citujem „Zastavili sme pád, stabilizovali sme hráčsky káder, venujeme sa kvalitne mládeži, pre ďalší rozvoj bude dôležitý postoj Mesta. Zo 16 členného kádra, je 15 hráčov vlastných. Rozhodujúce však bude, ako budeme vytvárať pre jednotlivé mužstvá podmienky, preto bude rozhodujúci postoj Mesta. Pre náš klub sa pripravuje návrh na obdobie na rok 2007 na úrovni 48 % z minulého roka. Tento návrh sa rovná likvidácii futbalu. Odstrašu-

júce príklady pádu futbalu Leviciach a v Komárne, asi nie sú dostatočne varujúce. Futbal získa menej finančných prostriedkov a tým vytvárajú sa nižšie podmienky resp. žiadne. Na Sihoti sú kabíny v dezolátnom stave. Na poslednom MsZ odznelo na tému futbal, že hráme s dedinami a treba spraviť personálne zmeny v klube. Fakty zhromaždené v knihe v autorstve dlhorocného funkcionára novozámockého futbalu „novozámocký futbal davných čias“ od roku 1907 až 2004 prinášajú iné skutočnosti. Asi tí ,ktorí tvrdia opak, nie sú v obrale, alebo nechcú poznat' skutočnosť. Ja som 30. júna 2003 prevzal FKM Nové Zámky a dlhy v klube boli na výške 832.911, 30 Sk a po čase ešte ďalšie exekúcie a platiobné rozkazy cez 100 tis. Sk Dva autobusy boli v dezolátnom stave na hranici bezpečnosti . V priebehu jedného roka od júla 2003 do júla 2004 odišlo 9 hráčov. Museli sme splácať dlhy, prevádzkovať klub a ešte aj zachrániť A mužstvo dospelých v súťaži. Mesto od roku 2000 do 2002 poskytlo na futbal dotáciu 5,620 mil. SK a v rokoch 2003 – 2005 iba 2,665 mil. Sk. Tak nech sa nikto nečuduje, že na začiatku roka 2007 kde sme. Politické intrígy v MsZ a rôzne výmysly na adresu klubu FKM v posledných dvoch rokoch na nás klub dopadli zle, pretože sme prišli o, inak za normálnych okolností určité peniaze. Vyjadrenia na adresu futbalu na MsZ sa nás veľmi dotkli. Ak sa personálne zmeny majú dotýkať mňa, osobne nemám problém odísť. Príde iná skupina ľudí, už nebude vadiť, že hráme z dedinami, bude sa chcieť veľmi rýchlo zviditeľniť!,, – koniec citátu.

Vážený čitateľ - hľadajúc dôvody teraz na konci roka 2007, vybral som tie najcitolivejšie slová býv. prezidenta klubu FKM, ktoré považujem za veľmi úprimné. Pozrime sa v záverečných častiach tejto knihy na tabuľku poradia mužstiev III. ligy na jeseň 2007. Dostali sme sa tam, kde sa po takýchto intrígach dalo očakávať. Podľame však ďalej, ako to už bolo zverejnené v tlači.

Mudr. Hudák Peter – poslanec MsZ Nové Zámky hovorí – citujem – „Futbal v Nových Zámkoch sa pomaly stráca. Kedysi tu bolo až sedem futbalových družstiev, teraz je len jedno. Hrá nízku súťaž a neuspokojuje milovníkov futbalu. Futbal a iné športy v súčasnosti najlepšie profitujú, ak na čele klubu stojí hlavný sponzor. Treba len dúfať, že sa takýto sponzor nájde a možno čaká na príležitosť“.

Borbély Ladislav –prezident únie futbalových trénerov Slovenska a člen trénersko – metodickej komisie Slovenského futbalového zväzu hovorí – citujem „Novozámocký futbal je vo výraznej agónii a umelý spánok mu vôbec nepomôže. Najvážnejšia výhrada však patrí otcom mesta a MsZ za ich prístup k zabezpečeniu chodu a prevádzkovaniu futbalu v našom meste. Týmto prístupom, svojou nečinnosťou len amortizujú futbal, ktorý je v sade barometrom diania. V novozámockých podmienkach je futbal odvrhnutý ako nechcené dieťa. Našli by sa ľudia, ktorí sa futbalu rozumejú, ktorí by veci napomohli. Je tu publikum, ktoré futbal má rád a navyše mu aj rozumie.“

Pones Ladislav – bývalý novozámocký futbalista v rokoch 1955-70, hovorí – citujem – „Tažko sa mi k tomu vyjadruje, pretože už na futbal nechodím. Nesledujem zápasy už druhý rok. Bez peňazí sa dnes hrať nedá. Zlá situácia je vo všetkom. Za veľmi zlé rozhodnutie považujem to, že futbalisti museli opustiť krásny štadión, ktorý sa úplne zdevastoval a hrajú na ihrisku, ktoré je aj nebezpečné kvôli blízkosti betónového plotu od postrannej čiary.“

Draga Juraj – bývalý športový funkcionár hovorí – citujem „V prvom rade na dobrý futbal tu nie sú vytvorené podmienky. Čo sa týka sociálnych zariadení, nie sú na takej úrovni ako sa patrí na štyridsaťtrisícové mesto. Príkladom nám môžu byť okolité dediny. V druhom rade, musí tu byť manažment na úrovni, na čele s osobou, ktorá vie zaobstarať finančný tok, sponzorov a v spolupráci s mestom, zabezpečiť 4 – 5 miliónov Sk, ktoré by behom krátkeho času mohli dostať futbal v meste do súťaže na úrovni I. ligy.“

Dragúň Anton – bývalý asistent reprezentačného trénera Slovenska, 1 –ligový futbalový tréner hovorí – citujem „ Kedysi novozámocký futbal patril k špičke Slovenska. To čo hrajú dnes, je najnižšia súťaž, ktorá sa v dejinách novozámockého futbalu nikdy nehrala. Bez peňazí to nejde. Futbalisti dnes už aj na dedinách majú lepšie materiálne zázemie, lepšie tréningové možnosti, nehovoriac o starých už opotrebovaných sprchách a nedostojných kabínach, ktoré sú nevyhovujúce aj pre najnižšiu súťaž.“

Haulík Štefan – osvedčený tréner v novozámockom futbale, súčasne tréner staršieho dorastu FKM hovorí – citujem „Prečo je situácia vo futbale v našom meste taká, sa musia sptytovať páni zodpovední za šport. Prečo na južnom Slovensku, ktoré bolo voľakedy perlou futbalu, bol prioritným športom. Futbal vytlačili iné športy a ľudia, ktorí lobujú za iné športy, na futbal zanevreli. Je pravdou to, čo niektorí hovoria, že našimi súpermi sú dediny, ale otázkou je, čo je dedina. Na niektorých dedinách majú futbalový areál. Okrem hlavného ihriska 4 – 5 tréningových, umelú trávu, telocvičnu. Naši o tom len snívate môžu. Nech sa idú kompetentní ľudia pozrieť na nás štadión. My hráme futbal na 100 –ročnom štadióne a počas 100 rokov sa na ňom nič neurobilo, iba sa vymenila škvara na trávu. Na druhom štadióne na Sihoti, nie sme majiteľmi, avšak používame len jedno ihrisko a štyri zdemolované kabíny. V porovnaní s dedinami je to úbohé. Tako vyzeráme, že storočnicu novozámockého futbalu, ktorú si v tomto roku pripomíname, si nebudeme môcť ani dôstoje osláviť. Nemáme ani priestory, finančné prostriedky ani na činnosť, nito na oslavu. Futbalisti a členovia futbalového klubu sú zatracovaní a upodozrievaní .Pritom storočnica by mohla byť dôvodom na spojenie síl na pomoc prinavrátiť futbalu jej miesto v našom meste.“

Polák Vladimír – bývalý tréner amatérskeho futbalu výberu Slovenska, býv. tréner FKM, súčasne tréner mladšieho dorastu FKM hovorí – citujem „ Myslím si, že novozámocký futbal, je finančne veľmi poddimenzovaný. Finančné prostriedky, ktoré od mesta dostávame, mnohokrát nestačia ani na pokrytie cestovných nákladov. Nie raz sa stalo, že sme sa spolu s trénerom Haulíkom skladali na naftu, aby sme mohli vôbec vycestovať. Štadióny sú v dezolátnom stave. Na štadióne Elektrosvitu sú plesnivé kabíny, na ihrisku Gancznera máme papundeklové kabíny, ktoré ked' náhodou silnejšie buchnete okno, vypadne. A ešte aj tie nám chcú zobrať. Majú tam prísť mestskí hokejbalisti. Čiže v našom meste sa futbal utláča. Futbal v našom meste je v ústrani a môžu za to hlavne poslanci MsZ, ktorí vôbec nepoznajú do detailov športovú činnosť FKM.“

Vážení priatelia novozámockého športu !

Počas týchto úvahách odznelých z úst bývalých a súčasných činiteľov novozámocké-

ho futbalu sa roztočilo jarné majstrovské kolo III. ligy aj u FKM Nové Zámky a tréner Chovanec Jozef s mužstvom v zložení Szapu, Fehérvári, Zsák, Hlavačka, Piskla, Močkor, Čaplák, Guldan, Šebík, Palacka, Hajko, Ďurický, Horáček a Dang Van zahájil boje o udržanie sa v III. SNL. Žiaľ počiatocné úspechy sa striedali s nezdarmami a na konci jesene 2007 tabuľka III. SNL, ktorú Vám sprístupním, je veľmi bolestivá pre športovú verejnosť nášho mesta. Nech slúží ako memento pre tých, ktorí z odznelých vyjadrení odborníkov novozámockého futbalu tento stav zapričinili.

Tu je záverečná tabuľka III. SNL – jeseň 2007.

1.	J. Bohunice	15	9	3	3	19:7	30
2.	D. Vestenice	14	9	2	3	30:11	29
3.	Neded	15	8	2	5	25:17	26
4.	P. Bystrica	15	6	4	5	26:19	22
5.	Dubnica B	15	6	4	5	20:16	22
6.	Galanta	14	6	4	4	14:13	22
7.	V. Ludince	15	7	1	7	18:21	22
8.	Gabčíkovo	14	6	2	6	26:15	20
9.	Led. Rovne	15	6	2	7	23:30	20
10.	Domanža	14	5	3	6	19:27	18
11.	Šamorín	15	5	3	7	14:23	18
12.	ČFK Nitra	14	4	5	5	16:25	17
13.	Partizánske	15	4	4	7	23:20	16
14.	Štúrovo	15	5	1	9	21:39	16
15.	Myjava	14	4	3	7	13:15	15
16.	Nové Zámky	15	4	3	8	21:30	15

Vynára sa otázka, ako ďalej v našom novozámockom futbale?

Predovšetkým záleží na novom vedení FKM Nové Zámky, akú bude mať silu bez hladania viny a príčin, že sme sa s futbalom dostali až sem. Nehľadajme vinníkov ale uvedomujme si predsa len okolnosti, ktoré svojimi negatívnymi javmi zaťažili súčasný rozvoj novozámockého futbalu. Dovolím si upriamiť pozornosť všetkých zainteresovaných, ktorí majú na starosti ďalší osud novozámockého futbalu. Po abdikácii prezidenta FKM Ing. Petra Bábina FKM dával dokopy nové vedenie prakticky počas celej letnej prípravy, ako sa to verejnosť dozvedela z regionálnej športovej tlači 27. augusta 2007 z čísla 34 zeverjeneneho vyjadrenia nového predsedu VV FKM Judr. Jaromíra Valenta poslanca MsZ. Činnosť FKM riadí sedemčlenná správna rada, v ktorej sedia poslanci MsZ, zástupca Bytového podniku a sponzori a jej predsedom je Anton Dragúň. Predsedom výkonného výboru je Judr. Jaromír Valent a ďalšími členmi VV sú Ing. Štefan Tóth, Bašťovanský Ivan, Hanko Ondrej a Kráľ Ľubomír. Predseda VV má vytvárať prepojenie medzi Mestom, ako hlavným sponzorom a klubom FKM. Nové vedenie už pracuje a najťažšie týždne má už za sebou. Cieľom práce vedenia je väčšia propagácia futbalu v médiách a tak pritiahnúť na štadión viac divákov. Ustanovenie nového vedenia trvalo trochu dlhšie, lebo prevzatie agendy a ďalšie právne kroky sa jednoducho nedali urobiť z jedného dňa na druhý. Už aj sponzori začínajú podporovať FKM, takže predseda VV budúcnosť futbalu v Nových Zámkoch nevidí v čiernych farbách. Predseda VV bude mať pod palcom najmä právnu

stránku chodu klubu. V odborných záležitostiach budú mať primát ďalší členovia výkonného výboru páni Tóth, Bašťovansky, Hanko a Kráľ. Futbalovú verejnosť však najviac zaujíma výkonnosť a výsledky mužstva FKM. Optimisticky naladený predseda VV však je toho názoru, že futbal sme v meste zachránili a zdá sa, že klub chytí nový viesť do plachiet. Ku konkrétnym cieľom A mužstva sa vráti vedenie v blízkej budúcnosti, nechce šíť horúcou ihlou.

DOSLOV

Bohatá tradícia novozámockého futbalu nám dáva nádej k tomu, že na prahu druhej sto-
ročnici novozámockého futbalu máme historickú povinnosť zomknúť všetky svoje sily
na prinavrátanie tejto tradície. Som pevne presvedčený, že nebude to ľahká práca. No-
vozámocký futbal počas svojej uplynulej storočnici, prešiel rôznymi úskaliami a vždy
mal toľko sily, aby sa vedel postaviť na nohy. Túto silu mu poskytli športovci a funkci-
onári, ktorých oddanú prácu a ich postoj k rozvoju novozámockého futbalu v tejto knihe
opisujem. Cesta ktorou sa k znovuzrodeniu rozvoja novozámockého futbalu dostaneme,
nie je neznáma. Táto cesta musí byť späť nádejami prinavratiť novozámockému futba-
lu jeho bývalú slávu. Úlohou nového vedenia musí byť z daného hráčského kolektív
pripraviť také mužstvo, ktoré by dokázalo o rok povedať vážnejšie slovo o umiestnenie
tabuľke. Nie je to ľahká úloha. Finančné zdroje, ktoré naše Mesto má v rozpočte pripara-
vené na rozvoj športu sú prerozdelené pre rôzne druhy športov, hokej, hádzaná, atletika,
futbal a tieto neuspokojujú v potrebnej miere ani jedno odvetvie. Mesto Nové Zámky
v týchto podmienkach i ked' FKM Nové Zámky svojím názvom viaže na Mesto, nestáčí
pokryť požiadavky klubu v patričnej miere. Kým novozámocký šport vôbec, nebude mať
takého sponzora, akým bol Elektrosvit dlhé desaťročia, naše kluby na udržanie sa vo svo-
jich súťažiach budú mať stále existenčné problémy. V období profesionalizmu úroveň
a úspechy v športe udrží iba silný sponzor, akého my v Nových Zámkoch zatiaľ nemá-
me.

János Tóth

OBSAH KNIHY – A KÖNYV TARTALMA

Vynikajúci futbalisti a funkcionári novozámockého futbalu dávnych čias
Régi idők érsekújvári focijának kiváló labdarúgóí és tisztségviselőí

Autor: János Tóth Szerző: Tóth János

Előszó	4
Predslov	5
Az ÉSE megalakulása és alapítói.....	6
Vznik ÉSE a jej zakladatelia.....	7

1907 – 1919

Az ÉSE vezetősége és sportolói.....	8
Vedenie ÉSE a Športovci ÉSE	9

P.č.	Meno športovca – Sportoló neve	Strana – Oldal
1.	Dr. Herverth Vilmos – Dr. Vilmos Herverth.....	12,13
2.	Daniel Czárán – Czárán Dániel	14,15
3.	János Néder – Néder János.....	16,17
4.	Dr.János Holota – Dr. Holota János.....	18,19
5.	Gyula Bijeszik – Bijeszik Gyula	20,21
6.	Kessler Dezső – Dezső Kessler	22,23
	Leó Kessler – Kessler Leó.....	22,23
7.	Béla Czingel – Czingel Béla.....	24,25

1920 – 1927

Vedenie ÉSE a športovci ÉSE.....	26
Az ÉSE vezetősége és sportolói.....	27

P.č.	Meno športovca – Sportoló neve	Strana – Oldal
8.	László Zsarnóczai – Zsarnóczai László.....	28,29
9.	ml. János Néder – ifj. Néder János	30,31
10.	MvDr. József Néder – MvDr. Néder József.....	32,33
11.	Béla Keller – Keller Béla.....	36,37
12.	Lajos Svidrony – Svidrony Lajos	38,39
13.	Sándor Szigethy – Szigethy Sándor.....	40,41

1928 – 1938

Az ÉSE vezetősége és sportolói.....	42
Vedenie ÉSE a športovci ÉSE.....	43

P.č.	Meno športovca – Sportoló neve	Strana – Oldal
-------------	---------------------------------------	-----------------------

14.	József Albert – Albert József	46,47
15.	Sándor Heidecker – Heidecker Sándor.....	50,51
16.	Soma Lelley – Lelley Soma.....	52,53
17.	István Krajcsir – Krajcsir István	54,55
18.	Elemir Kováts – Kováts Elemér	56,57
19.	László Kobolka – Kobolka László	58,59
20.	István Goda – Goda István	60,61
21.	Károly Szklénár – Szklénár Károly	62,63
22.	Bachorecz Vojtech – Bachorecz Béla	64,65
23.	Kálmán Séda – Séda Kálmán	66,67
24.	Zoltán Szlávik – Szlávik Zoltán	70,71
25.	Jozef Herdiczky – Herdiczky József	72,73
26.	Tibor Klemanovits – Klemanovits Tibor	74,75
27.	László Prochászka – Prochászka László	78,79

1939 – 1944

Az ÉSE vezetősége és sportolói.....	80
Vedenie ÉSE a športovci ÉSE.....	81

P.č.	Meno športovca – Sportoló neve	Strana – Oldal
28.	Jozef Diósi – Diósi József	86,87
29.	Ladislav Pintér – Pintér László.....	88,89
30.	Alexander Takács – Takács Sándor	90,91
31.	František Bóka – Bóka Ferenc.....	92,93
32.	st. Karol Decsi – id. Decsi Károly	96,97
33.	Ladislav Haulík – Haulík László.....	100,101
34.	Ludevit Dobcsányi – Dobcsányi Lajos.....	102,103
35.	František Kertész – Kertész Ferenc	106,107
36.	Michal Szász – Szász Mihály	108,109
37.	Karol Chrupka – Chrupka Károly	110,111
38.	Jozef Kovacsics – Kovacsics József	114,115
39.	František Teplan – Teplan Ferenc	116,117
40.	Karol Kovács – Kovács Károly	118,119
41.	Jozef Szklénár – Szklénár József.....	120,121
42.	Pavel Szklénár – Szklénár Pál	122,123
43.	Ladislav Koppány – Koppány László	124,125
44.	Tibor Meszlényi – Meszlényi Tibor	128,129
45.	Mikuláš Lénárt – Lénárt Miklós.....	130,131
46.	Jozef Podhorec – Podhorec József.....	132,133
47.	František Erneszt – Erneszt Ferenc	134,135
48.	František Kamenicky – Kamenicky F.....	138,139
49.	Lajos Beták – Beták Lajos.....	140,141
50.	Vojtech Halanda – Halanda Vojtech	142,143

1945 – 1955

Testnevelési egyesületek TE Baťa, Sokol NV, ŠK N. Zámky, Spartak, Elektrosvit, ČSAD, Dynamo, Slavoj sportolói és tisztségviselői	144
Vedenie a športovci TJ Baťa,Sokol NV, ŠK N. Zámky, Spartak, Elektrosvit, ČSAD a Slavoj N. Zámky	145

P.č.	Meno športovca – Sportoló neve	Strana – Oldal
51.	Štefan Rózsa – Rózsa István.....	154,155
52.	Ernest Šereš – Seres Ernő.....	156,157
53.	Norbert Andris – Andrisz Norbert	158,159
54.	ml. Karol Decsi – ifj. Decsi Károly	162,163
55.	Ladislav Ganczner – Ganczner László	166,167
56.	František Virág – Virág Ferenc.....	170,171
57.	Anton Rozkopál – Rozkopál Antal.....	174,175
58.	František Jurík – Jurík Ferenc	176,177
59.	Ing. Štefan Balogh – Ing. Balogh István	180,181
60.	Ladislav Andris – Andrisz László.....	184,185
61.	Ladislav Lábady – Lábady László.....	186,187
62.	Michal Puškáš – Puskás Mihály	188,189
63.	František Klučka – Klucska Ferenc	190,191
64.	Jozef Pintér – Pintér József.....	192,193
65.	Ludevit Dékány – Dékány Lajos	196,197
66.	Karol Faludi – Faludi Károly.....	198,199
67.	Emil Szolgai – Szolgai Emil.....	202,203
68.	Ján Szládek – Szládek János.....	204,205
69.	Viliam Herverth – Herverth Vilmos	206,207
70.	Jozef Klinko – Klinko József.....	208,209
71.	Ladislav Beták – Beták László	210,211
72.	Karol Gondžala – Gondzsala Károly.....	214,215
73.	Jozef Prochászka – Prochászka József	216,217
74.	Karol Hagan – Hagan Károly	218,219
75.	Ladislav Pones – Ponesz László.....	222,223
76.	Štefan Ševcsik – Sevcsík István	226,227
77.	Peter Herverth – Herverth Péter	230,231

1956 – 1965

Športovci Spartaku N. Zámky, TJ Lokomotívy, TJ Slovana, TJ Nové Zámky a funkcionári	232
TJ Spartak, TE Lokomotíva, TE Slovan, TE Nové Zámky sportolói és tisztségviselői	232

P.č.	Meno športovca – Sportoló neve	Strana – Oldal
78.	František Ivanič – Ivanics Ferenc	238,239
79.	Imrich Takács – Takács Imre	240,241
80.	Ludevit Martinkovič – Martinkovics L.	242,243
81.	ml. Ján Grunsky – ifj. Grunszky Ján	246,247
82.	Julius Strážovsky – Sztrázsovský Gy.....	248,249
83.	František Fučík – Fucsik Ferenc.....	250,251
84.	Jozef Verseghy – Verseghy József	252,253
85.	Ladislav Banyár – Banyár László.....	256,257
86.	Vojtech Hóbor – Hóbor Béla	258,259
87.	Alexander Šalgó – Salgó Sándor	262,263
88.	Ladislav Ondruch – Ondruch László	266,267
89.	Zoltán Dudáš – Dudás Zoltán	268,269
90.	Edo Habay – Habay Ede.....	270,271
91.	Štefan Péteri – Péteri István.....	272,273
92.	Zoltán Horváth – Horváth Zoltán	274,275
93.	Karol Borhy – Borhy Károly	276,277

1966 – 1975

Výbor a športovci TJ N.Zámky, TJ ES N. Zámky, ČSAO Nové Zámky.....	278
TE N. Zámky, TE ES N. Zámky, CSSZAO N. Zámky vezetősége és sportolói.....	278

P.č.	Meno športovca – Sportoló neve	Strana – Oldal
94.	Tibor Druga – Druga Tibor.....	282,283
95.	Anton Lakatoš – Lakatos Antal	284,285
96.	Alexander Malits – Malits Sándor	286,287
97.	Pavol Mareček – Marecsek Pál	288,289
98.	Jozef Mésároš – Mészáros József.....	290,291
99.	Ladislav Móder – Móder László	294,295
100.	Julius Mokošényi – Mokosényi Gyula	296,297
101.	Július Rafajlovič – Rafajlovics Gyula	298,299
102.	Vasil Szigeti – Szigeti Vaszi	300,301
103.	Eugen Šupala – Supala Jenő	302,303
104.	Jozef Zattovich – Zattovich József	306,307
105.	Ing. Peter Babin – Ing. Babin Péter	308,309
106.	Štefan Barák – Barák István	312,313
107.	Alexander Borbely – Borbely Sándor	314,315
108.	Vojtech Csizmadia – Csizmadia Béla	316,317
109.	Ing. Ján Dolobáč – Ing. Dolobáč Ján.....	318,319
110.	Anton Draguň – Draguň Anton	320,321
111.	Ing. Mikuláš Farkaš – Ing. Farkas Miklós.....	324,325
112.	Juraj Pones – Ponesz György	326,327
113.	Pavel Vörös – Vörös Pál.....	328,329

1976 – 1985

Funkcionári a športovci TJ Elektrosvit a TJ Renokov	332
TE Elektrosvit és TE Renokov vezetői – sportolói.....	332

P.č.	Meno športovca – Sportoló neve	Strana – Oldal
114.	Ján Cepo – Cepo János	336,337
115.	Štefánik Jozef – Štefánik Jozef.....	340,341
116.	Imrich Szolcsan – Szolcsan Imre.....	342,343
117.	Zoltán Čepáni – Csepányi Zoltán	344,345
118.	Jozef Vatter – Vatter József.....	346,347
119.	Ján Gajdošík – Gajdosik János	348,349
120.	st. Ján Grunsky – id. Grunsky János.....	350,351
121.	Štefan Haulík – Haulík István	352,353
122.	Imrich Halász – Halász Imre	354,355
123.	Jozef Hrablík – Hrablík József	356,357
124.	Jozef Mitnik – Mitnik József	358,359
125	Ladislav Kovács – Kovács László.....	360,361
126.	Peter Juhász – Juhász Péter	362,363
127.	Jozef Kiss – Kiss József.....	364,365
128.	Robert Konta – Konta Róbert	366,367
129.	Ján Kutrl'a – Kutrla János	368,369
130.	František Višňovsky – Visnovszky F.....	370,371
131.	Vincent Zahorák – Zahorák Vince	372,373
132.	Ing. Ladislav Póša – Ing. Pósa László	374,375
133.	Ing. Valo Milan – Ing. Valo Milán.....	376,377
134.	Ing. Ján Baka – Ing. Baka János	378,379
135.	Anton Recska – Recska Antal	382,383
136.	Robert Fógel – Fógel Róbert	384,385
137.	Tibor Kukan – Kukan Tibor	386,387
138.	Štefan Labay – Labay István	388,389
139.	Ing. Štefan Mácsadi – Ing. Mácsadi I.....	390,391
140.	Jozef Medek – Medek József.....	392,393
141.	Vladimir Polák – Polák Vladimir	394,395
142.	PeaDr. Vörös Tibor – Vörös Tibor.....	398,399
143.	Jozef Chovanec – Chovanec J.	402,403
144.	Michal Boršányi – Borsányi M ..	404,405
145.	Milan Hrala – Hrala Milán	408,409
146.	Juraj Szenczy – Szenczy György.....	410,411
147.	Ing. P. Halanda – Halanda Péter	414,145
148.	Ing. P. Višňovsky – Visňovsky Peter	416,417

1986 – 1995

P.č.	Meno športovca – Sportoló neve	Strana – Oldal
149.	PhDr. L. Borbély – PhDr. Borbély László	420,421
150.	Mgr. Peter Ganczner – Mgr.Ganczner Péter.....	424,425
151.	Mgr. Robert Ganczner – Mgr.Ganczner R.	426,427
152.	František Mach – Mach Ferenc	428,429
153.	Ing. Oliver Čelko – Ing. Cselko Oliver	430,431
154.	Robert Czingel – Czingel Róbert.....	432,433
155.	Dušan Szepeši – Szepeši Dusán	434,435
156.	Jozef Rybár – Rybár Jozef	436,437
157.	Norbert Herverth – Herverth Norbert.....	438,439
158.	Oto Hrabovszki – Hrabovszki Ottó	440,441
159.	Ing.Fr. Németh – Ing.Németh Ferenc	442,443
160.	František Halasi – Halasi Ferenc	444,445
161.	Rudolf Döme – Döme Rudolf	446,447
162.	Dr. Robert Bopko – Dr. Bopkó Róbert	448,449
163.	Ladislav Hlavačka – Hlavacska László	450,451

1996 – 2007

Az újvári labdarúgás történelmi eseményei 1996 – 2007	452
Udalosti v historii novozámockého futbalu v r. 1996 – 2007	453
Doslov – Zárószó	464,465

Ján Tóth

20.3.1925

János Tóth sa narodil 20. marca 1925 v Nových Zámkoch. Je synom sústružníka Ľudovíta Tótha a jeho manželky Márie, rod. Ligeti. Má robotnícky pôvod. Po vychodení piatich tried Ľudovej školy v Nových Zámkoch, rodičia ho poslali na štúdia gymnázia – najprv k Františkánom v Malackách a potom od roku 1938 v Nových Zámkoch, kde v roku 1944 štúdium ukončil s maturitnou skúškou v jazyku maďarskom. Po maturite bol prijatý na právnickú fakultu v Budapešti a súčasne sa zamestnal na poštovom úrade v Nových Zámkoch v obore telegrafu. Šťastne prežil všetky tri ničivé bombardovania mesta. V júni 1945 keďže sa z principu nevzdaľ maďarskej národnosti, prepustili ho zo služieb pošty a tak pracoval na rôznych verejno – prospěšných prácaach a odstraňovaní rumovisk na území mesta, ktoré mu udelil Úrad práce v Nových Zámkoch. Pokračovať v štúdiach na právnickej fakulte však mohol až po úspešnom zložení nostrifikasinej skúšky v slovenskom jazyku na Cvičnom gymnáziu v Bratislave. Stalo sa tak 2. decembra 1946. Po úspešnej skúške končiac rokom 1950 po rôznych útrapách vychutnal všetky neduhy menšinovej príslušnosti od vlákovej pošty, cez stavebné práce na cestách, vrátane práce v nováckych baniach. Po tých útrapách sa ho ujal riaditeľ Štátneho majetku, n.p. Hurbanovo – Bajč, Oto Tarina, ktorý ho poveril funkciou finančného referenta. Osud sa mu týmto obráti k lepšiemu a v roku 1960 po vzájomnej dohode podnikov ŠM Bajč a OKP Nové Zámky je prijatý do OKP, kde pracoval ako vedúci vnútropodnikovej kontroly a národohospodárskej evidencie, končiac v Renokove roku 1966. V tomto podniku získal popri zamestnaní vyšše odborné vzdelanie na Technickom inštitúte, kde v roku 1966 po obhajobe diplomovej práce dostal s vyznamenáním titul „diplomovaný technik“. Po ukončení štúdií o jeho prácu prejavil záujem n.p. Elektrosvit v Nových Zámkoch, kde od roku 1972 vykonával funkciu samostatného plánovača. Keďže v roku 1971 bol zvolený za poslance Mestského národného výboru a 15. júnu 1972 za člena Rady MsNV, tak po vzájomnej dohode vedenia Elektrosvitu a MsNV bol na funkčné obdobie 1972-1976 uvoľnený do funkcie vedúceho finančného odboru MsNV v Nových Zámkoch. Do Elektrosvitu sa vrátil 1. májom 1976, kde pracoval až do odchodu na zaslúžený dôchodok roku 1989 ako vedúci úhrnného plánu MTZ. V tomto období sa podieľa na výstavbe rôznych športových zariadení na území mesta. Okrem priamej organizačnej činnosti v športe spracoval aj história novozámockého futbalu – od vzniku v roku 1907 až do roku 2007 pod názvom „novozámocký futbal dávnych čias“ Za vykonanú prácu v rozvoji novozámockého športu, ako aj za aktívnu a cennú pomoc na výstavbe a zveľaďovanie mesta obdržal rad vyznamenaní. Jeho aktivita sa viaže aj k budovaniu Strednej priemyselnej školy v Nových Zámkoch. V spoločenskom živote prejavil svoju aktivitu v dvoch odlišných oblastiach. V chovateľstve drobných zvierat, kde bol jedným zo zakladateľov MOZD, v ktorej počas rokov 1950-1980 bol tajomníkom. V športe, obzvlášť vo futbale, kde od roku 1958 až do roku 1986 s počiatkom v TJ Lokomotíva a neskôr v TJ Elektrosvit vykonával funkciu ústredného tajomníka a súčasne tajomníka futbalového oddielu. Aktívne organizoval medzinárodnú súťaž vo futbale o „Dunajský pohár“. Za rozvoj novozámockého futbalu obdržal 27. októbra 2002 cenu primátora mesta Nové Zámky. Od roku 1994 je predsedom bezmála 350 člennej Základnej odborovej organizácie dôchodcov Elektrosvitu až do 31. decembra 2006. Od 18. októbra 1952 žije v usporiadanej a vernom rodinnom zväzku s manželkou Rozálou Albertovou, ktorou vychovali spolu synov Jozefá a Tibora, s rodinami ktorých užívajú radostné dni zaslúženého dôchodku.

ISBN 978-80-969389-6-4